

STŘEDA, 11. BŘEZNA 2009

PŘEDEDAJÍCÍ: pan PÖTTERING

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00 hodin)

2. Prohlášení předsedy

Předseda. – Dámy a pánové, rád bych učinil prohlášení u příležitosti pátého Evropského dne obětí terorismu. Je to den, který musí zůstat v naší paměti, a den, kdy si připomínáme všechny nevinné oběti terorismu. Tento víkend byli v hrabství Antrim v Severním Irsku Pravou irskou republikánskou armádou zavražděni dva vojáci a v pondělí byl v hrabství Armagh zastřelen policista. Policista, který byl zabit, byl ženatý a měl děti. Tento barbarský teroristický čin rozdělil další rodinu a způsobil nepředstavitelné utrpení. Včera zemřelo nejméně deset lidí a více než dvacet lidí bylo vážně zraněno v sebevražedném bombovém útoku na jihu Srí Lanky.

Jménem Evropského parlamentu bych rád projevil své rozhořčení nad těmito odpornými útoky na nevinné lidi a vyjádřil hlubokou soustrast rodinám obětí. Navždy zůstanou v našich vzpomínkách.

Dnes bychom zde v Evropském parlamentu rádi hlasitě a jasně vyjádřili svůj odpor vůči nevybíravému násilí terorismu. Naprosto odsuzujeme nesmyslné ničení lidských životů, zabíjení celých rodin jako následek slepého fanatismu, který vede lidi k zabíjení jiných lidských bytostí a k pošlapávání lidské důstojnosti. Terorismus je přímý útok na svobodu, lidská práva a demokracii. Terorismus je pokus nevybíravým násilím zničit hodnoty, které nás v Evropské unii a v rámci našich členských států spojují.

Tyto teroristické činy nás všechny pohoršují. Způsobují nám hlubokou a srdcervoucí bolest, ale nemohou a nedokážou zničit základy demokratické společnosti, která je postavena na našich společných hodnotách.

Terorismus je zločin, který si nezaslouží slitování. Terorismus představuje jedno z největších nebezpečí pro bezpečnost, stabilitu a demokratické hodnoty mezinárodního společenství. Je to přímý útok na naše občany, na nás všechny. Evropský parlament hraje aktivní úlohu v boji proti terorismu a v podpoře obětí teroristických útoků. Nemůžeme dostatečně často opakovat, že pro terorismus neexistuje žádné ospravedlnění. Z toho důvodu musíme nadále společně pokračovat v boji proti terorismu uplatňováním zásad právního státu a využitím veškeré právní moci. Dnes v Evropském parlamentu patří všechny naše myšlenky obětem terorismu bez ohledu na to, kde na světě padly. Chtěli bychom vyjádřit naši solidaritu s nimi. Rád bych vás požádal o tichou připomínku obětí Právě irské republikánské armády a sebevražedného bombového útoku na Srí Lance.

(Sněmovna povstala a držela minutu ticha)

Dámy a pánové, velký Evropan, Jean Monnet, jeden z duchovních otců evropské integrace, zemřel před třiceti lety, 16. března 1979. U příležitosti 30. výročí jeho smrti bych rád v úvodu tohoto plenárního zasedání Evropského parlamentu krátce uctil a vzdal hold jeho odkazu a životnímu dílu ve věci evropské integrace.

Dnes si připomínáme neocenitelný odkaz muže, který spolu s Robertem Schumanem, jedním ze strůjců příměří mezi Německem a Francií, podnikl první krok k vybudování společenství se společnými osudy založeného na míru, porozumění, demokracii a spolupráci mezi obyvateli Evropy. Nyní, na počátku 21. století, zásady, které Jean Monnet zdůrazňoval, a metody, jež používal k jejich provádění, neztratily nic ze své závažnosti. Naopak, jejich význam je nám všem zřejmý. Hlavní výzvy, které přináší globalizace, hospodářská a finanční krize a globální oteplování, přiměje Evropany, aby ještě těsněji spolupracovali na nalezení účinné obrany našich společných hodnot a našich zájmů ve světě. Jean Monnet by jistě uvítal pokrok dosažený Lisabonskou smlouvou na cestě k demokratické Evropské unii, která je schopna jednat a čelit výzvám 21. století.

A konečně je důležité zmínit, že právě Akční výbor pro Spojené státy evropské založený Jeanem Monnetem mimo jiné navrhl přímé volby do Evropského parlamentu. V posledních třiceti letech od smrti Jeana Monneta, kdy byl vytvořen parlamentní rozměr Evropské unie, se tento sen stal působivou skutečností. My všichni

jsme dědici tohoto velkého Evropana, Jeana Monneta, a vliv jeho díla nadále trvá. Jeho důsledkem byly zásadní změny ve vztazích mezi evropskými státy a dosud stále ovlivňuje životy všech našich občanů.

Byl bych rád, kdybychom se u příležitosti 30. výročí úmrtí Jeana Monneta zamysleli nad úkolem, který před námi stojí, a nad našimi závazky do budoucnosti, což znamená zasadit se o pokračování velkého díla sjednocování našeho kontinentu, které započal Jean Monnet.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane předsedo, vážení poslanci, „Mezi různými zeměmi závisí výhody každé z nich na výsledcích jejich vlastních snah, na přínosech získaných ve vztahu k sousedovi a na nesnázích, které na něj dokáže přenést. V našem Společenství je výhodou každé členské země účinek prosperity celku.“ To řekl Jean Monnet v roce 1954. Jeho slova neztratila nic ze své pravdivosti, spíše naopak.

Letos v březnu si připomínáme, jak právě řekl pan Pöttering, třicáté výročí jeho úmrtí v roce 1979. Proto chci vzdát poctu tomuto duchovnímu otci Evropy, kterého všichni milujeme, tomuto velkému Evropanovi, jehož dědictví nás může dnes v době krize jediné inspirovat.

Nedávno jsme se rozhodli, zároveň u příležitosti padesátého výročí Evropské komise, věnovat hlavní sál Komise památce Jeana Monneta, a to při velmi prostém, ale velmi významném obřadu, na němž jsem měl to potěšení a čest stát nejen vedle předsedy Evropského parlamentu Hans-Gerta Pötteringa, ale také vedle úřadujícího předsedy Evropské rady Nicolase Sarkozyho.

Z toho vidíte, že my v Komisi jsme na ohromné dědictví Jeana Monneta hrdí. Jako první předseda Evropského společenství uhlí a oceli byl vlastně prvním předsedou instituce, jež stála u zrodu naší instituce, Evropské komise – ta se ze všech sil snaží udržovat při životě jeho ideály, jež jsou ideály všech Evropanů, kteří milují mír, demokracii a solidaritu.

(Potlesk)

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Také já chci vzdát poctu Jeanu Monnetovi, ale požádal jsem o slovo proto, abych poblahopřál panu předsedovi k jeho prohlášení o Evropském dnu na památku obětí terorismu. Tento postoj jsme přijali před pěti lety na můj návrh, který Rada schválila na zasedání dne 25. března po tragických útocích v Madridu. Nicméně chci svým vystoupením vyjádřit prosbu. Parlament vždy tento den věrně oslavoval, ten však bohužel dosud nemá takový dosah, jaký by měl mít v rámci evropských institucí a členských států. Domnívám se, že oslava tohoto dne je jedním z našich nejdůležitějších způsobů uctění obětí, jak učinil pan předseda, ale také zvýšení povědomí veřejnosti. Víím, že dnes probíhají nějaké oslavy v Madridu, ale to je téměř vše.

Proto vyzývám Komisi a české předsednictví k zajištění toho, aby se tento den v budoucnu ve všech členských státech vhodně slavil.

3. Příprava Evropské rady (19.–20. března 2009) - Plán evropské hospodářské obnovy - Hlavní směry politik zaměstnanosti členských států - Politika soudržnosti: investice do reálné ekonomiky (rozprava)

Předseda. - Dalším bodem je společná rozprava o prohlášení Rady a Komise: Příprava Evropské rady (19.–20. března 2009),

- zpráva (A6-0063/2009) paní E. Ferreirové, jménem Hospodářského a měnového výboru, o plánu evropské hospodářské obnovy (2008/2334(INI)),

- zpráva (A6-0052/2009) pana J. Anderssona, jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, o návrhu na rozhodnutí Rady o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států (KOM(2008)0869 - C6-0050/2009 - 2008/0252(CNS)),

- zpráva (A6-0075/2009) pana E. Kirilova, jménem Výboru pro regionální rozvoj, o politice soudržnosti: investice do reálné ekonomiky (2009/2009(INI)).

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Pane předsedo, dovoluji mi nejprve, abych také vzdal úctu Jeanu Monnetovi. Nacházíme se v době krize a já se domnívám, že právě v této době potřebujeme silnou instituci, a toto je skvělá příležitost vyzdvihnout význam Jeana Monneta jako jednoho z duchovních otců evropské integrace.

Nicméně účelem dnešního zasedání je diskuse o nadcházející Evropské radě. Tato Rada, jak všichni víme, přichází v době, která je pro Unii kritická. Čelíme velmi významným výzvám, které jsou následkem bezpříkladných tlaků na naše finanční systémy a také na naše ekonomiky.

Tato otázka, spolu s otázkami energetické bezpečnosti, změn klimatu a financování zmírnění a přizpůsobení se změnám klimatu, bude hlavním bodem zasedání, které se uskuteční příští týden.

Jak Parlament nepochybně ví, Unie a členské státy přijaly s ohledem na finanční krizi celou řadu opatření. Vyhnutí jsme se zhroutení finančního systému.

Naší nejvyšší prioritou je nyní obnovení úvěrových toků do ekonomiky. Musíme se zabývat především „znehodnocenými aktivy“ bank, protože odrazují banky od toho, aby opět začaly půjčovat. Hlavy států a vlád se na svém zasedání 1. března dohodly, že bychom v této otázce měli postupovat koordinovaně, v souladu s pokyny poskytnutými Komisí.

Také je třeba více se snažit o zlepšení regulace a dozoru finančních institucí. To je zjevné ponaučení, které krize přinesla, a stejně důležitá je prevence. Přeshraniční banky spravují až 80 % evropských bankovních aktiv. Dvě třetiny evropských bankovních aktiv spravuje pouze 44 nadnárodních skupin. Proto je posilování dozoru důležité samo o sobě. Pomůže zabránit budoucím krizím, ale také zvýší důvěru spotřebitelů a trhů.

V tomto ohledu jsou rozpracovány významné projekty. Předsednictví hodlá navázat těsnou spolupráci s Evropským parlamentem za účelem urychleného přijetí směrnice o Solventnosti II (ohledně pojištění), zrevidované směrnice o úvěrových požadavcích (ohledně bank) a směrnice o SKIPCP (ohledně subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů). Také pracujeme na urychleném přijetí předpisů pro ochranu bankovních vkladů a pro ratingové agentury.

Ovšem zřejmě je třeba jít ještě dále. Skupina na vysoké úrovni, vedená panem de Larosièrem, vydala, jak víte, velmi zajímavá doporučení a sdělení Komise ze 4. března také připravuje půdu pro významnou reformu v této oblasti. Proto musí Evropská rada vyslat jasnou zprávu, že toto je prioritou a že rozhodnutí je třeba přijmout již v červnu.

Jak dobře víte, rozpočtové deficity členských států nyní rychle rostou. Je samozřejmé, že deficity v době hospodářské recese nevyhnutelně stoupají. Pozitivní úlohu mohou do určité míry hrát automatické stabilizátory. Pakt o stabilitě a růstu byl právě z tohoto důvodu v roce 2005 zrevidován, aby umožnil dostatečnou flexibilitu v obtížných dobách. Ale tuto flexibilitu je třeba využívat uvážene, s přihlédnutím k různým výchozím bodům. Obnova důvěry také vyžaduje, aby vlády jasně přislíbily rozumné veřejné financování, které plně respektuje Pakt o stabilitě a růstu. Některé členské státy se již o upevňování snaží. Většina začne od roku 2010. To také bude důležité poselství zasedání příštího týdne.

Finanční krize nyní ovlivňuje reálnou ekonomiku. Členské státy zahájily významné programy obnovy, které nyní již úspěšně probíhají. Celková pobídka, kterou poskytují, představuje, jak bylo dohodnuto, 1,5 % HDP, ale pokud zahrnete automatické stabilizátory, zvýší se na 3,3 % HDP EU. Každý členský stát samozřejmě reaguje jinak. Čelí různým situacím a mají různý prostor pro činnost, ale jejich reakce jsou koordinované a založené na společných zásadách definovaných v Programu evropské obnovy, který byl schválen loni v prosinci. To je důležité, pokud chceme zajistit součinnost a zabránit negativním vedlejším efektům.

Mezi Komisí, členskými státy a předsednictvím se synergicky vypracovávají specifická a cílená opatření. To nám umožnilo jak zachovávat rovné příležitosti, tak zároveň koordinovaně a účinně čelit zhoršením v některých klíčových evropských průmyslových odvětvích, jako je automobilový průmysl.

Evropská rada zhodnotí stav provádění tohoto programu. Zde také sdělení Komise ze 4. března stanoví několik důležitých zásad, kterými by se měly řídit kroky členských států. Patří mezi ně potřeba udržovat otevřenost v rámci vnitřního trhu, zajišťování nediskriminace a snahy o dosažení dlouhodobých politických cílů, jako je usnadnění strukturální změny, posílení konkurenceschopnosti a budování nízkouhlíkového hospodářství.

Pokud jde o část programu obnovy, která se týká Společenství, předsednictví se velice snaží o dosažení dohody o návrhu Komise financovat rozvojové projekty pro energetiku a rozvoj venkova v Evropské radě. Jak víte, v rámci Rady probíhaly diskuse ohledně přesného seznamu projektů, které mají být podporovány Společenstvím, a způsobu, jakým by měly být financovány.

Vzhledem k významné roli Parlamentu jakožto složky rozpočtového orgánu a spolutvůrce právních předpisů v této otázce je předsednictví rozhodnuto s vámi v nadcházejících měsících uzavřít spolupráci, abychom co nejdříve dosáhli dohody.

Máme-li zajistit konkurenceschopnost našich ekonomik, je třeba se kromě krátkodobých opatření soustředit také na dlouhodobé cíle. Pokud chceme podpořit růst a zaměstnanost, naléhavěji než kdy jindy potřebujeme provést strukturální reformy. Proto správným rámcem, v němž je třeba podporovat udržitelný hospodářský růst, který následně povede k vytvoření nových pracovních míst, je obnovená Lisabonská strategie.

V této chvíli naše občany znepokojuje zejména dopad ekonomické situace na míru nezaměstnanosti. Evropská rada by se příští týden měla dohodnout na konkrétních pokynech ohledně způsobů, jak může EU přispět ke zmírnění sociálního dopadu krize. Na tuto otázku se také zaměří zvláštní summit, který se uskuteční počátkem května.

Dovolte mi vyjasnit jednu věc: nebudeme ochraňovat pracovní místa vytvářením bariér zahraniční konkurenci. Hlavy států a vlád se na svém zasedání před 10 dny jasně shodly, že musíme co možná nejvíce využít jednotný trh jako motor obnovy. Protekcionismus zjevně není správnou reakcí na tuto krizi – právě naopak. Naše společnosti víc než kdy jindy potřebují otevřené trhy, a to jak v rámci Unie, tak na mezinárodní úrovni.

To mě přivádí k summitu G20 v Londýně. Evropská rada stanoví postoj Unie v předstihu před summitem G20. Chceme, aby tento summit byl ambiciózní. Nemůžeme si dovolit, aby selhal.

Vedoucí představitelé se budou zaměřovat na možnosti růstu a zaměstnanosti a na reformu globálního finančního systému a mezinárodních finančních institucí. Zaměří se také na specifické výzvy, kterým čelí rozvojové země. EU je ve všech těchto oblastech aktivní a měla by mít silné postavení, aby zajistila, že mezinárodní společenství bude přijímat správná rozhodnutí.

Dalším významným bodem programu Evropské rady příští týden bude energetická bezpečnost. Nedávná energetická krize velmi jasně předvedla, do jaké míry je třeba zvýšit naši schopnost odolat budoucím problémům s dodávkami energií, jak jsme viděli počátkem letošního roku.

Komise ve svém druhém strategickém přezkumu energetické politiky poskytla některé velmi užitečné body. Na základě tohoto přezkumu předsednictví chce, aby se Evropská rada shodla na řadě konkrétních pokynů zaměřených na posílení energetické bezpečnosti Unie v krátkodobém, střednědobém a dlouhodobém období.

Na krátkodobé úrovni to znamená mít k dispozici konkrétní opatření, která je možné vyvolat, pokud bychom museli náhle čelit dalšímu přerušení dodávek plynu. Také to znamená přijmout naléhavé kroky k započítí projektů infrastruktury na rozšíření energetických propojení – to je nepochybně zásadní.

Střednědobě je třeba upravit naše právní předpisy o zásobách ropy a zemního plynu, abychom zajistily, že se členské státy budou chovat odpovědně a solidárně. Znamená to přijmout přiměřená opatření v zájmu zlepšení energetické účinnosti.

Dlouhodobě to znamená diversifikovat naše zdroje, dodavatele a trasy dodávek energie. Abychom prosadili energetické zájmy Unie, musíme spolupracovat se svými mezinárodními partnery. Musíme vytvořit plně vyspělý vnitřní trh s elektřinou a plynem. Jak víte, předsednictví pevně doufá, že tento právní předpis bude možné dokončit ještě před evropskými volbami.

Na zasedání, které se uskuteční příští týden, se bude diskutovat také o přípravách na konferenci o změně klimatu v Kodani. Jsme stále odhodláni dosáhnout v prosinci příštího roku v Kodani globální, celkové dohody. Lednové sdělení Komise je velmi užitečným základem. Je naprosto zřejmé, že změny klimatu jsou výzvou, které je možné čelit jedině pomocí soustředěného globálního úsilí.

Konečně, Evropská rada také zahájí Východní partnerství. Tato významná iniciativa pomůže v prosazování stability a prosperity na celém kontinentu. Přispěje také k urychlení reformy a k prohloubení naší vůle s těmito zeměmi spolupracovat.

Partnerství zahrnuje dvoustranný rozměr, který je přizpůsoben každé partnerské zemi. To předpokládá vyjednávání o dohodách o přidružení, které mohou zahrnovat hluboké a rozsáhlé oblasti volného obchodu.

Mnohostranná úroveň poskytne rámec, podle kterého budou zdolávány společné výzvy. Budou čtyři politické platformy: demokracie, řádná správa věcí veřejných a stabilita; hospodářská integrace; energetická bezpečnost; a konečně mezilidské kontakty.

Z tohoto výkladu pochopíte, že Evropská rada bude mít příští týden k řešení mnohé významné otázky. Čelíme mnoha závažným výzvám, zejména současně hospodářské krizi. České předsednictví hodlá prostřednictvím vedení předsedy vlády Topolánka zajistit, aby zasedání příští týden praktickými kroky dokázalo, že Evropská unie je stále věrná svým ideálům a že čelí těmto výzvám pospolu, koordinovaně a v duchu odpovědnosti a solidarity.

(Potlesk)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane předsedo, pane Vondro, vážení poslanci, žijeme v obtížné době.

Následky hospodářské krize takového rozměru pociťují rodiny, pracovníci, všechny skupiny obyvatelstva a společnosti ve všech koutech Evropy. Krize ničí pracovní příležitosti a zkouší odolnost našich sociálních modelů. Také vyvíjí silný politický tlak na všechny politické představitele.

Evropská unie není vůči takovým tlakům imunní. Proto se rozhodla využít všech dostupných prostředků, aby se s krizí a jejími následky vypořádala použitím toho, co jí dává její sílu: spolupráce evropských institucí a členských států ve společenství založeném na zásadách právního státu, aby dohromady nacházely řešení společných problémů.

Dámy a pánové, za posledních šest měsíců jsme již pro boj proti krizi, kterou procházíme, udělali mnoho. Na podzim jsme zabránili kolapsu finančního systému; přispěli jsme k zahájení mezinárodního procesu s G20; byli jsme mezi prvními, kdo se zaměřil na reálnou ekonomiku odsouhlasením plánu obnovy v prosinci, plánu, jehož nejdůležitější doporučení – do té doby na evropské úrovni nevídaný rozpočtový stimul – začíná být prováděno. Tato podpora reálné ekonomice činí dohromady 3,3 % HDP a zahrnuje skutečný příspěvek z evropského rozpočtu.

Plán hospodářské obnovy zahrnuje například zrychlené půjčky ze strukturálních fondů na částku 6,3 miliardy EUR v roce 2009, vedle již příslibených 5 miliard EUR.

Opatření provedená v posledních šesti měsících jsou plně v souladu s Lisabonskou strategií pro růst a zaměstnanost. Strukturální reformy, které výrazně napomohly k posílení našich ekonomik, je třeba rozvíjet, protože také pomáhají udržovat krátkodobou poptávku, ale nyní se musíme posunout do další fáze a účinněji použít opatření pro boj proti krizi.

Potřebujeme větší koordinaci a širší účinky. Nyní je čas, abychom začali na krizi reagovat rychleji. Musíme chápat, že toto je nový druh krize a že krizi takových rozměrů, takové závažnosti a takové hloubky jsme rozhodně neočekávali.

To bude úkol, se kterým se bude Evropská rada potýkat příští týden. Jsem přesvědčen, že s velmi silnou podporou českého předsednictví, jehož odhodlání a dokonalou spolupráci s Komisí vítám, dosáhneme pokroku ve čtyřech oblastech, které Komise před několika lety definovala ve svém sdělení, konkrétně jsou to finanční trhy, reálná ekonomika, zaměstnanost a sociální rozměr a globální rozměr prostřednictvím G20.

Neformální setkání 1. března – do značné míry díky efektivnímu vedení předsedy vlády Topolánka – již položilo základy pro úspěšnou Evropskou radu. S hrdostí konstatuji, že přípravné práce Komise se setkaly s tak kladným přijetím. Naše pokyny ohledně znehodnocených aktiv, naše sdělení o automobilovém průmyslu a zpráva, jejímž vypracováním jsem pověřil Jacquese de Larosièra a jeho skupinu na vysoké úrovni, umožnily členským státům vybudovat konsensus, aby tak mohly zformovat společné postoje.

Vítám širokou podporu, které se tyto aktivity těší v Evropském parlamentu. Jako příklad bych zmínil zprávy, o nichž dnes povedeme rozpravu, zprávu paní Ferreirové o plánu hospodářské obnovy, zprávu pana Anderssona o hlavních směrech pro zaměstnanost a zprávu pana Kirilova o politice soudržnosti.

Tyto zprávy a usnesení, o nichž bude vaše shromáždění tento týden hlasovat, zejména ty, které pochází od koordinační skupiny pro Lisabonskou strategii, budou podle mého názoru zásadním příspěvkem Evropské rady. V době před londýnským summitem mohou jediné posílit pozici Evropy na mezinárodní scéně a to vítám.

CS José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, rád bych stručně vyzdvihl tři témata, kterými se podle mého názoru musí řídit činnost Evropské rady: stabilizování finančních trhů, revitalizace reálné ekonomiky a pomoc lidem dostat se z krize.

Podívejme se na finanční systém. Ano, potřebujeme okamžitě řešit aktuální problémy. Po našich podnětech pro rekapitalizaci a záruky se naše pokyny ohledně znehodnocených aktiv zaměřují na hlavní překážku, za kterou jsme nyní určili blokování úvěrového toku. Domnívám se, a to je i v našem sdělení, že bez pročištění bankovního systému se nedočkáme obnovení úvěrového toku do reálné ekonomiky.

Ale jak bylo zde ve sněmovně mnohokrát řečeno, je také třeba, abychom znovu vybudovali důvěru prostřednictvím významného přehodnocení našeho regulačního režimu. Proto jsme naplánovali podrobný kalendář nových regulačních návrhů. V příštím měsíci předloží Komise nové návrhy týkající se zajišťovacích fondů, soukromých kapitálových fondů a odměňování vedoucích pracovníků.

Nicméně musíme také přepracovat dozor. Jak poznáte ze sdělení, které Komise přijala minulou středu a o němž jsem měl možnost den poté diskutovat s vaší konferencí předsedů, Komise hodlá urychlit provedení zprávy pana de Larosière. Do konce května předložíme celkovou strukturu ke schválení na červnové Evropské radě a na podzim přijdeme s legislativními návrhy.

Obecněji, mimo finanční systémy, využívání krátkodobých opatření k zaměření na naše dlouhodobé cíle se dvojnásobně vyplácí. Až přijde zlepšení, budeme silnější a připraveni čelit výzvám hospodářské soutěže a nízkouhlíkové ekonomiky.

Podívejme se na energetickou bezpečnost. Skutečnost, že procházíme hospodářskou krizí, naše problémy s energetickou závislostí nerozpptýlí. Právě naopak, a já vítám rozhodnutí předsedy vlády Topolánka vést na toto téma diskusi. Toto je stěžejní část naší činnosti. Investování do infrastruktury funguje dnes jako stimul a evropské hospodářství jej naléhavě potřebuje, ale také nás posiluje a zlepšuje naši konkurenceschopnost pro zítřek. Proto je vaše podpora, podpora Evropského parlamentu pro 5 miliard EUR na energetické a širokopásmové projekty tolik cenná – takže jsem, popravdě řečeno, více znepokojen situací v Radě, kde nedosahujeme takového pokroku, jaký bych si přál.

Samozřejmě všichni víme, že rozpočet Společenství, tvořící méně než 1 % HDP, může k celoevropskému stimulu přispět jen omezeně. Peníze musí pocházet zejména z vnitrostátních rozpočtů. Nicméně, abychom dosáhli účinku, je třeba pro evropskou perspektivu využít všechny vnitrostátní páky. Nejlepší možnou platformou pro obnovu je jednotný trh. Jen v roce 2006 byla Evropa díky jednotnému trhu bohatší o 240 miliard EUR, neboli o 518 EUR na každého evropského občana.

Evropská rada by měla toto místo ve středu naší strategie obnovy zaplnit dohodnutím zásad, které by měly utvářet evropskou obnovu, včetně společného závazku k otevřenosti a rovným příležitostem, a to jak vnitřně, tak vůči zahraničí, tudíž jasně odmítnout protekcionismus, ale samozřejmě ochraňovat jednotný trh, základní kámen evropské prosperity.

Nejdůležitější však je, abychom uznali, že toto není otázka ekonomické teorie nebo suché statistiky. Tato krize má významný dopad na lidi, konkrétně na ty nejvíce zranitelné v celé Evropě, a to nyní, dnes. Proto je mou největší starostí – a vůbec nejdůležitější zkouškou, které čelíme – sociální dopad této krize, konkrétně problém zvyšující se nezaměstnanosti.

Musíme soustředit svou energii na zaměstnanost a na pomoc lidem krizi překonat. To vyžaduje odhodlání a představivost. Je třeba pomáhat společností udržovat lidi na výplatních listinách, napadit využívat vzdělávání vyhovující jak dlouhodobým, tak krátkodobým potřebám a je třeba pomoci těm, kteří již o práci přišli. Musíme si být jisti, že vytěžíme maximum z vnitrostátních opatření, abychom pomohli nejvíce zranitelným, ale také je třeba vytěžit co nejvíce z evropských nástrojů, které máme, od sociálního fondu po Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci.

Zahájíme-li nyní proces, který nás připraví na květnový summit pro zaměstnanost, budeme mít před sebou dva měsíce, abychom vyvinuli intenzivní snahy o provedení plánů a pokud možno o vypracování nových a ambicióznějších strategií na vyřešení problému nezaměstnanosti. Je třeba, abychom tento čas dobře využili.

Přestože času je málo, domnívám se, že bychom se měli v úvodu pokusit zorganizovat mnohem souhrnnější proces, který bude zahrnovat sociální partnery, občanskou společnost a parlamentní poslance. Je obzvláště důležité, abychom využili vašeho privilegovaného přehledu o tom, o co se zde skutečně jedná. Pokud se budeme držet strategie spojování našich zdrojů a koordinování opatření na všech úrovních – na evropské úrovni, vnitrostátní úrovni, regionální úrovni, na úrovni sociálních partnerů –, vyjdeme z krize rychleji a jsem přesvědčen, že i posílení.

Také budeme mít větší váhu na mezinárodní scéně. Není náhodou, že návrhy, které jsme přednesli pro postoj Evropské unie v rámci G20, se hojně objevují i v našem přístupu v rámci Evropy. Jsou založeny na stejných

zásadách. Vzhledem k jednotnému hlasu Evropské unie v G20 budou mít velkou váhu a pokud budou členské státy připraveny skutečně spolupracovat, Evropská unie bude při utváření globální reakce na tuto krizi ve velmi dobrém postavení.

Evropa dnes musí hledat svou sílu v soudržnosti, v koordinaci, ve skutečné, praktické solidaritě. Proto musíme všichni na úkolu obnovy úzce spolupracovat a zůstat v blízkém spojení, samozřejmě včetně tohoto Parlamentu.

Těším se, že tento plán zrealizujeme, protože my všichni v následujících týdnech a měsících budeme pracovat v zájmu obnovy.

Elisa Ferreira, zpravodajka. – (PT) Pane předsedo, předsedo Komise, dámy a pánové, současná krize je nejhorší krizí, kterou Evropská unie kdy poznala. Bohužel zdaleka není u konce. Stále dochází k bankrotům a nezaměstnanost nadále roste. Evropský projekt dosud neprocházel tak těžkou zkouškou. Na naší společné reakci bude záviset nejen síla obnovy, ale s největší pravděpodobností také samotné pokračování evropského projektu, alespoň pokud jde o rychlost našeho rozvoje a rozšiřování.

Nevytvořili jsme Evropskou unii proto, abychom se omezovali v době prosperity na velký trh nebo se v době krize vraceli k vnitrostátní sobeckosti podle hesla „každý za sebe“. Evropský projekt je projekt politický a záruka míru, svobody a demokracie. Nicméně co se týče ekonomiky, je založen jak na hospodářské soutěži, tak na solidaritě a soudržnosti. Ve skutečnosti mu prospívá schopnost poskytnout kvalitu a příležitosti k růstu všem občanům, bez ohledu na jejich původ.

Dnes, v této krizi lidé od Evropy očekávají ochranu a opatření, která jim pomohou rychle se přenést přes současnou kritickou fázi bez vážných sociálních ztrát. Očekávají, že jim Evropa pomůže znovuobjevit jejich budoucnost a oživit zaměstnanost a obchod, založené na nových a lépe udržitelných přístupech k rozvoji.

Lisabonská agenda a závazky vůči životnímu prostředí jsou inspirativní záměry, ale je třeba, abychom jim naléhavě dali obsah a sílu. V tomto ohledu je žádost Parlamentu vůči Radě a Komisi jasná, pevná a důrazná. Konsensus, kterého bylo dosaženo v hlasování Hospodářského a měnového výboru, tento společný záměr potvrzuje. Doufám, že dnešní hlasování zde ve sněmovně bude dalším důkazem.

Různí zpravodajové a různé politické skupiny pracovali společně a já doufám, že Komise toto poselství takto dostane a přijme.

V této souvislosti bych ráda poděkovala stínovým zpravodajům, zejména panu Hökmarkovi a paní in 't Veldové. Doufám, že dnešní hlasování nám stejně rozhodně umožní toto poselství potvrdit a vyslat.

Pokud jde o příčiny této krize, nejdůležitější dnes je, abychom se poučili. Zpráva pana Larosièra je velmi důležitým návodem, kterého se musíme držet. Tvoří vynikající pracovní základ a zahrnuje mnohé z toho, co jsme již zde ve sněmovně navrhovali. Její závěry však musí vést k okamžitým a plánovaným krokům ze strany Komise. Je také nezbytné, aby Evropská unie v tomto ohledu přijala rozhodný postoj na příštím setkání G20.

V tomto kontextu se domnívám, že některé prvky jsou symbolické, a doufám, že Parlament dnes bude jednoznačně hlasovat pro boj proti offshore systému a daňovým rájům. Nestačí ovšem jen napravovat minulé chyby, zejména pokud jde o finanční regulaci a dohled. Škody již byly napáchány a my potřebujeme plán pro obnovu, který je v souladu s povinnostmi EU. Vítráme rychlé jednání Komise, ale jsme si vědomi, a to musíme jasně říci, že prostředky a nástroje pro opatření jsou zjevně nedostačující.

Parlament podporuje Komisi, pokud jde o flexibilitu, progresivní uvažování a hbitost dostupných nástrojů, ale nesmíme zapomínat, že 85 % v současnosti dostupných financí je v rukou různých zemí, které tvoří Evropskou unii. Ovšem země EU se od sebe dosud nikdy tolik nelišily, jak se liší dnes. Některé země mají moc a nástroje k jednání, zatímco jiné jsou velmi zranitelné a nástroje nemají žádné. Jsou zde země, které nemají žádný domácí manévrovací prostor, které nejsou schopny odolat spojeným a dravým silám vnitřního trhu, jednotné měny a globalizace. Mezi ty patří nové země, které se právě připojily k evropskému projektu a které jsou mezi těmi, jež trpí nejvíc.

Pane předsedo, dámy a pánové, domnívám se, že v tuto chvíli může být poselství Parlamentu rozptýleno na několik velmi jasných a velmi přesných poselství, ale s jednou společnou myšlenkou, a to: že potřebujeme lidi, pracovní místa a vnitrostátní zdroje, ale také evropské zdroje, abychom mohli obnovit, jak lidé očekávají, dynamiku, růst a solidaritu v evropském prostoru.

Jan Andersson, zpravodaj. – (SV) Pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, proběhly diskuse o tom, zda je třeba provádět změny v hlavních směrech zaměstnanosti. Tyto diskuse nejsou příliš důležité, protože hlavní směry zaměstnanosti obsahují každou možnost jednání. Problémem nyní je nedostatek schopnosti jednat. Procházeli jsme, a v současné době stále procházíme, finanční krizí, která se změnila v hospodářskou krizi. Nyní se blíží krize zaměstnanosti s možnými následnými sociálními problémy.

Je dobré, že se v květnu organizuje summit pro zaměstnanost, ale nesmíme oddělovat otázky zaměstnanosti od otázek ekonomických. Proto je musíme začlenit do diskuse. Domnívám se, že jsme udělali příliš málo a příliš pozdě. Jedno a půl procenta HDP členských států – to bylo správné v době, kdy jsme to stanovili, ale nyní je krize ještě horší, než jsme se tenkrát domnívali. Je třeba udělat více, více koordinovat své snahy – rozhodně více než dvě procenta –, abychom se s tím vypořádali. Riziko, nedostatečného nebo opožděného konání je mnohem větší, než riziko přehnaného konání, protože povede ke zvýšené nezaměstnanosti a k nízkému příjmu z daní, což bude mít vliv na již existující sociální problémy v členských státech.

Co bychom tedy měli dělat? To víme velmi dobře. Měli bychom propojit to, co je dobré z hlediska boje proti nezaměstnanosti v krátkodobém horizontu, s tím, co je potřebné dlouhodobě. Jde o investice do ochrany přírodního prostředí, nové projekty pro infrastrukturu, energetickou účinnost v domácnostech a o vzdělávání, vzdělávání, vzdělávání.

Hovořili jsme o celoživotním vzdělávání. Nikdy jsme v této oblasti neudělali dost, ale nyní máme příležitost do vzdělávání vážně investovat. Také potřebujeme stimulovat poptávku, a proto je třeba obrátit se na skupiny, které finance využijí na konzumaci: nezaměstnaní, rodiny s dětmi, důchodci a ostatní, kteří využijí vyšší částku jako spotřebitelé.

Musíme na úrovni EU dělat, co je v našich silách, a snažit se rychle dohodnout se Sociálním fondem a Fondem pro přizpůsobení se globalizaci, aby zdroje mohly odejít do členských států. Nicméně, máme-li být zcela upřímní, víme, že hlavní ekonomické zdroje jsou v členských státech, a pokud členské státy nebudou podnikat dost a dostatečně koordinovaně, pak neuspějeme. Když se rozhlédneme a shrneme, co udělaly členské státy, je zde jen jediný členský stát, který dosáhl 1,5 %, a tím je Německo, které z počátku nebylo v první linii, pokud jde o přijímání opatření. Ostatní země, například skandinávské, odkud pocházím, dělají velmi málo, a to navzdory skutečnosti, že jejich hospodářská situace je dobrá.

Nyní se dostáváme k sociálním důsledkům. Již jste je tu zmínili a jsou obzvláště důležité. Nezasahují pouze systémy sociálního zabezpečení, ale také veřejný sektor. Veřejný sektor je dvojnásob důležitý. Zajišťuje lidem péči o děti, péči o staré lidi a sociální zabezpečení, ale je důležitý také pro zaměstnanost. Ve veřejném sektoru je zaměstnáno velké množství lidí a my musíme zajistit, aby měl dostatečné ekonomické zdroje.

Rád bych se také zmínil o mladých lidech. Mladí lidé se v současné době stávají nezaměstnanými hned po vystudování. Musíme vytvářet příležitosti, aby mladí lidé nacházeli zaměstnání nebo další studium či jakékoli jiné možnosti. V opačném případě budeme hromadit problémy do budoucna. Závěrem je, že musíme jednat. Musíme jednat koordinovaně a solidárně, musíme jednat nyní a nečekat a naše jednání musí být postačující.

(Potlesk)

Evgeni Kirilov, zpravodaj. – (BG) Děkuji vám, pane předsedo, pane Vondro a pane Barroso. Vypracovat tuto zprávu nazvanou „Politika soudržnosti: investice do reálné ekonomiky“ netrvalo dlouho. Bez ohledu na to jsme vytvořili dokument, který byl odsouhlasen a jednomyslně podpořen. Tak dobrého výsledku by nebylo možné dosáhnout bez zapojení a pomoci mých kolegů z výboru, stínových zpravodajů a bez spolupráce mezi politickými skupinami, za což bych všem rád poděkoval.

Rád bych se pozastavil nad základními myšlenkami vyjádřenými v této zprávě. Předně tato zpráva v každém případě podporuje opatření pro urychlení a zjednodušení provádění strukturálních fondů, která navrhuje Evropská komise a která zahrnují zvýšení zálohových plateb, zavedení flexibilnějších plánů na vyrovnání výdajů atd. Ve skutečnosti vyžadujeme tato opatření nyní, právě když potřebujeme vhodnou odpověď na hospodářskou krizi: investice do reálné ekonomiky, ochrana a vytváření pracovních míst a podpora podnikání. Nicméně tato opatření nejsou jediným znamením, že je třeba, abychom jednali účinněji a výkonněji. Návrhy na zjednodušení pravidel byly uživateli fondů EU dlouho žádány a očekávány a jsou reakcí na doporučení od nás a od Evropského účetního dvora.

Zadruhé, politika soudržnosti a politika solidarity. Nevyžadujeme v tomto případě pouze vyjádření solidarity, ale chceme vidět solidaritu v praxi. V kontextu, kdy jsou evropské ekonomiky vzájemně závislé, postihují negativní účinky každou ekonomiku. Abychom těmto účinkům mohli čelit, musíme dosáhnout pozitivních výsledků, které vytvoří značné výhody a využijí se ke splnění cílů v oblasti růstu a rozvoje, které byly stanoveny

v Lisabonské strategii. Je také důležité, aby byly zachovány sociální normy obyvatel EU, abychom ochraňovali sociálně znevýhodněné, aby nebyla narušována hospodářská soutěž a abychom pokračovali v ochraně životního prostředí. V tomto ohledu je třeba maximální solidarity a soudržnosti, abychom rychleji uspěli ve společném hledání cesty z krize.

Zatřetí, je důležité, abychom se ze současné krize poučili a aby se s opatřeními, která budou přijata, nezacházelo jako s oddělenými případy. Analýza chyb a získaných zkušeností musí pokračovat. Kromě toho musí pokračovat proces zjednodušování postupů. Musí být ujasněna pravidla, je třeba více zpřístupnit informace, zlehčit administrativní zátěž a zavést transparentnější postupy. To je jediný způsob, jak omezit chyby a příležitosti k porušování zákona a korupci.

Konečně bych rád vyzval Radu, aby co možná nejdříve přijala navrhovaná opatření pro zrychlení a zjednodušení využívání strukturálních fondů. Také vyzývám členy Evropské komise, od nichž očekáváme kontrolu dopadů nových opatření a předkládání nových návrhů a také kontrolu celého procesu. Nakonec chci zdůraznit zásadní úlohu členských států, na nichž závisí, jaká opatření budou přijata a dosažení reálných výsledků provádění politiky soudržnost. Skončím připomenutím, že je třeba chovat se solidárně v praxi.

Salvador Garriga Polledo, *navrhovatel stanoviska Rozpočtového výboru*. – (ES) Pane předsedo, jménem Rozpočtového výboru bych předně chtěl říci, že tento plán hospodářské obnovy je svou povahou mnohem více mezivládní záležitostí než záležitostí Společenství a že demonstruje skutečné finanční hranice Evropské unie.

Z hlediska Společenství využijeme 30 000 milionů EUR, které budou prakticky mobilizovány Evropskou investiční bankou, a co se týče 5 000 milionů EUR, které přísně vzato patří do rozpočtu Společenství, setkáváme se s vážnými problémy.

Neexistují žádné nové zdroje; to, k čemu zde dochází, je přerozdělování stávajících zdrojů. Pokud jde o Evropskou investiční banku, plně souhlasíme s obrácením se na ni, ale měli bychom říci, že se obáváme, že ji pověrujeme mnoha závazky, aniž bychom měli záruku, že mohou být splněny.

A konečně, litujeme, že Rada nebyla schopna dosáhnout dohody o 5 000 milionech EUR na energetické propojení a širokopásmové připojení ve venkovských oblastech.

Domníváme se, že nevyužité rezervy by se neměly používat. Evropská komise a Rada se musí obrátit na zdroje, které jim poskytuje samotná interinstitucionální dohoda.

Elisabeth Morin, *navrhovatelka stanoviska za Výbor pro zaměstnanost a sociální věci*. – (FR) Pane předsedo, pane Barroso, dnes bych se s vámi ráda podělila o jednomyslné stanovisko Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, protože v tomto plánu obnovy se snažíme o skutečnou podporu sociální soudržnosti. Sociální soudržnost znamená být integrován do trhu práce. Proto chceme především udržet všechny zaměstnance na jejich pozicích a nezaměstnané dostat zpět do práce tím, že mimo jiné nasměrujeme Fond pro přizpůsobení se globalizaci na nové vzdělávací kurzy, aby byly pracovní síly připraveny, až krizi překonáme.

Proto je naším krátkodobým cílem udržet lidi v zaměstnání. Střednědobým cílem je zajistit lepší vzdělávání pro zaměstnance pro dobu, až krize skončí, a dlouhodobě je třeba inovovat a prostřednictvím skupin zaměstnavatelů zahrnout i sociální organizace.

Má-li Evropa přežít globalizaci, musí inovovat.

Joseph Daul, *jménem skupiny PPE-DE*. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, zasedání Evropské rady příští týden nesmí být summit jako jakýkoli jiný. Nesmí to být běžný summit. Evropané od něj očekávají konkrétní signály, stejně jako má parlamentní skupina.

Tento summit musí potvrdit sílu a odhodlanost Evropy s co se týče krize. Tato síla se v minulosti prokázala, když Evropa přijala pravidla sociálně tržního hospodářství, které omezuje škody napáchané nepředvídatelnou krizí, která zasahuje všechny regiony světa současně. Tato síla se projevila také před 10 lety, když se Evropa vybavila měnou, eurem, která prochází svou první velkou zkouškou, ale nepodléhá.

Nicméně silná Evropa nesmí být protekcionistická Evropa. Evropa, která ochraňuje pomocí svých pravidel, nesmí být pevností, protože uzavření se do sebe nás z krize nevyvede. Spíše se musíme spoléhat na otevřenost a na potvrzení naší identity. Síla Evropy v bouři, ještě více než v klidné době, spočívá v přijímání opatření jménem našich občanů, včetně těch nejvíce znevýhodněných, a zejména v tom, že tak činíme jednotně.

Evropa spolu s Komisí, a s panem Barrosem, jehož řadu opatření inspirovanou zprávou pana Larosièra vítám, bojuje za záchranu bankovního systému.

Bojuje a my bojujeme s ní, ne proto, abychom ochránili pracovní místa obchodníků, jak nám někteří podsouvají, ale abychom zabránili celkovému kolapsu celé naší ekonomiky a proto, že žádná trvalá obnova se neobejde bez zdravého bankovního systému.

Evropa bojuje účinně a já vítám včera uzavřenou dohodu o snížených sazbách DPH pro obor restaurátérství a stavitelství, o zavedení skutečném dohledu nad finančními trhy, o záchraně pracovních míst, o udržování nebo obnově důvěry a o zajišťování budoucnosti pro Evropany.

Dámy a pánové, hovořil jsem o síle, hovořil jsem o jednotě, hovořil jsem o účinnosti, ale *raison d'être*, důvodem pro to všechno je solidarita. Toto je Evropa Jeana Monneta a všech duchovních otců. K čemu by bylo vytvořit Evropu v poválečné době, kdyby měla o 60 let později, s příchodem nejvážnější hospodářské krize od roku 1929, ustoupit přístupu „každý za sebe“?

Naši spoluobčané se někdy ptají, jaký je účel Evropy. Je na nás, abychom dokázali, že Evropa stojí při svých 500 milionech občanů, z nichž mnozí touto krizí trpí, a že také ukazuje solidaritu se zeměmi Unie – mám na mysli Irsko, Maďarsko a další, které se potýkají s mimořádnými potížemi.

Žádám, jménem své skupiny, aby každá hlava státu nebo vlády ze sedmadvacítky odmítla lákadlo izolace, která – zde pečlivě volím slova – by byla pro všechny naše země sebevraždna.

Žádám pana Vondru, pana Barrosa a také vás, pane Pötteringu, abyste zakročili v Evropské radě jménem našeho Parlamentu, aby rozhodla pro solidaritu a inovaci. Ano, říkám inovace, protože jsem přesvědčen, že krizi překonáme, jedině pokud budeme využívat nové zdroje a vydatně investujeme do znalostní ekonomiky, do výzkumu a rozvoje.

Musíme co nejdříve využít ohromný potenciál, který Evropská unie má v oblasti zelených technologií, protože tyto ekologické inovace musí být začleněny do všech evropských politik. To by byla pro hospodářskou obnovu skutečná vzpruha.

Stejně tak musí být co možná nejrychleji odstraněny regulační překážky vnitřního trhu, které stále brzdí rozvoj těchto technologií. Musí být zaveden skutečný vnitřní trh pro obnovitelné energie s jasnými pravidly, protože v době krize nic nezůstane stejné a my se musíme připravit na novou situaci. Toto je smysl Lisabonské a nyní polisabonské strategie.

Má parlamentní skupina, jako středopravicové strany v Evropě obecně, je zodpovědná politická organizace. Jsme pro hospodářství, které má pravidla, jsme pro sociálně tržní hospodářství. To nám brání používat demagogii a populismus. To nás nutí hovořit s lidmi Evropy upřímně. Doufám, že se příští zasedání Evropské rady nechá tímto přístupem inspirovat.

(Potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedo, se vši úctou k vám, pane Vondro, je nepřijatelné, aby v situaci, jaká je zde dnes, nebyl přítomen úřadující předseda Rady. To také naznačuje, jaký přístup má k současné situaci.

(Potlesk)

Slyšeli jsme mnoho opakujících se starých známých frází. Posloucháme takovéto věci celé měsíce a mohli bychom podle těch frází vytvářet šablony. Pane Daule, rád bych vám blahopřál k vaší úžasné řeči. Pokud budete v tvorbě takových řečí pokračovat, lidé v Lipsheimu a Pfettisheimu si začnou myslet, že jste vstoupil do francouzské komunistické strany. Je to opravdu nádherné a vše to zní skvěle. Nyní však potřebujeme něco skutečně udělat. Musíme učinit nezbytná rozhodnutí. Je třeba udělat více v Evropské radě. Krize se prohlubuje a lidé přicházejí o práci. V posledních šesti měsících hodnota podílů klesla o 40 miliard EUR. To znamená, že jsou ničena živobytí lidí. To znamená, že lidé ztrácejí práci. To znamená, že společností hrozí uzavírání. To znamená, že vnitrostátním ekonomikám hrozí kolaps. Pak Rada přijde s drobnými usneseními, jako je fiskální stimul 1,5 % HDP letos nebo příští rok. Toto usnesení dosud provádějí tři členské státy, což znamená, že 24 států jej neprovádí. Provádějí je Velká Británie, Německo a Španělsko, mimochodem všechny tři státy byly pod tlakem sociálních demokratů a socialistů, a ostatní státy nikoli. Musíte udělat víc! Musíte o tom říci nepřítomnému úřadujícímu předsedovi Rady.

Pane Barroso, měl jste skvělou řeč. Byla vynikající a my ji plně podporujeme. Solidarita mezi členskými státy je nezbytná. Pro nás jako sociální demokraty a socialisty je solidarita v této situaci nejdůležitějším pojmem. Solidarita mezi lidmi ve společnosti, ale také solidarita mezi jednotlivými státy. Solidarita v rámci eurozóny a solidarita mezi eurozónou a státy mimo ni. Je důležité, aby Komise nabádala členské státy k prokazování solidarity.

Také je důležité, aby nám Komise poskytla návrhy směrnic, které potřebujeme ke kontrole soukromého kapitálu a zajišťovacích fondů, k zajištění transparentnosti ratingových agentur, k udržování platů manažerů v rozumných mezích a k uzavření daňových rájů. Tato opatření naléhavě potřebujeme provést. Doufáme, že je provedete, a spoléháme na vás. Pokud již není možné toho dosáhnout v tomto parlamentním volebním období, vzneseme tyto požadavky znovu, v první den nového Parlamentu. Když slyším šéfa Citigroup, která je znovu v zisku, a když slyším pana Ackermanna z Deutsche Bank, která je v prvním čtvrtletí znovu v zisku, říkám si, jestli tito lidé věří, že teď, když dostali pomoc od státu, mohou pokračovat dál stejně jako předtím. Ne, musíme zavést kontroly a transparentnost, abychom zajistili, že tito lidé nebudou moci opakovat to, co prováděli v minulosti.

Má třetí poznámka je o tom, že jsem fascinován, když slyším hovořit členy Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů. Je to úžasné. Vy říkáte všechno to, co my říkáme celá léta a proti čemu jste vždy hlasovali. Zdá se, jako byste se najednou probudili. Nicméně, co se týká pozměňovacího návrhu 92, rozhodnutí udělat více, jinými slovy fiskální stimul 1,5 % HDP, PPE-DE nehlasuje v jeho prospěch. Pozměňovací návrh 92 bude pro vás rozhodující zkouškou, až o něm budeme v poledne hlasovat. O solidaritě jste právě jménem své nepřítomné skupiny řekl, pane Daule, že je to dobrá věc. Uvidíme, jestli budete hlasovat ve prospěch pozměňovacího návrhu 102, v němž solidaritu vyžadujeme.

Poslední poznámka, která má pro naši skupinu zásadní význam, se vztahuje k pozměňovacímu návrhu 113, který se zabývá daňovými ráji. Lidé, kteří nás obsluhují v restauracích, řidiči, kteří řídí naše auta, pozemní personál na letištích, kteří vykládají naše zavazadla, ti všichni platí daně a jejich daně se používají k zabránění úpadku velkých bank, protože vlády a parlamenty vyžadují, aby tito lidé nějak přispívali. Jsou to lidé, kteří musí platit za podporu, která slouží bankám a velkým společnostem. A manažeři těchto velkých bank, kteří si stále vyplácejí odměny v milionech eur, například v ING, která má několika miliardové deficity, budou mít možnost uložit své peníze v daňových rájích a vyhnout se placení daní. Toto je třídní boj shora, kterého se přinejmenším nechceme účastnit. Proto je otázka, zda dnes rozhodneme, že Evropský parlament je proti daňovým rájům, určující pro důvěryhodnost PPE-DE a Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu. Mluvíte jako socialisté, ale my chceme vidět, jestli budete jako socialisté dnes v poledne hlasovat.

Předložili jsme tři požadavky a chceme jasně prohlásit, že pokud nebudete hlasovat v jejich prospěch, pak nebudeme mít společné usnesení. Pak bude jasné, že my zastáváme sociální spravedlnost, a PPE-DE pronáší jen prázdná slova.

(Potlesk)

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, v nedávných měsících naše Unie zdolala více vrcholných setkání než náš bývalý kolega Reinhold Messner a náš Parlament vypracoval řadu zpráv o nápravě hospodářství, ale tyto summity a tyto zprávy poskytly členským státům nášlapné kameny přes řeku hospodářského poklesu. Nyní je třeba, aby ji beze strachu překročila Rada, a já blahopřeji autorům zpráv, panu Anderssonovi, paní Ferreirové a panu Kirilovovi. Poskytují souvislý a věcný náhled psaný ve světle laviny nezaměstnanosti, která nás čeká. A jejich základní myšlenka je: pracovní místa, pracovní místa, pracovní místa.

Lisabonská strategie, hlavní směry zaměstnanosti, politika soudržnosti – tato opatření se vždy zastávala flexikurity v našich ekonomikách, veřejného investování do výzkumu a rozvoje, rychlého přechodu na znalostní ekonomiku. Jsou to základy, na kterých se buduje zdravý, dynamický a bezpečný trh práce.

A z dnešního pohledu je každému jasná jedna věc – možná kromě některých sedících vlevo. Strádání do našich kuchyní nevnese Lisabonská strategie, ale členské státy, které ji ignorovaly a nyní trpí nejvíce a budou trpět nejdéle. Takže nyní je čas slápnout na plyn a rozjet „program Lisabon plus“ a hlavní směry zaměstnanosti, které odrážejí skutečný stav naší Unie.

Vnitrostátní parlamenty, regionální vlády, městské radnice: všem musí být umožněno postavit se této výzvě, a pokud tak neučiní, musí být potrestáni. Neměli bychom akceptovat ani otálení s potřebou ochraňovat planetu. Rada zváží vyjednávací postoj EU pro konferenci o klimatu v Kodani. Kolik peněz, pane Vondro,

přidělí 27 na přizpůsobení se klimatickým změnám a jejich zmírnění v rozvojovém světě? Klimatické změny se nezastaví, když se ekonomika zpomalí, a nejmuchdší země budou stále trpět naší spotřebou uhlíku.

Proto hospodářský pokles nesmí znamenat nečinnost. Členské státy musí investovat peníze na boj proti změnám klimatu a zároveň na vytvoření pracovních míst spojených s ekologií, možná využitím peněz, které musíme, jak navrhuje Claude Turmes, získávat více prostřednictvím Evropské investiční banky nebo Evropského investičního fondu. Nicméně Rada ví, že bez kompletní reformy finančního systému se recese vrátí.

Úkolem setkání G20 příští měsíc bude přepracování formy a já vítám tón, který zvolili evropští vedoucí představitelé, když se setkali v Berlíně. MMF by měl být účinně financován, daňové ráje by měly být podrobně zkoumány a finanční instituce by měly být výrazně regulovány a na systém by měl dohlížet účinný evropský úřad finančních služeb: ne aby stahoval naše ekonomiky zpět do minulosti, ale aby vytvořil otevřený, poctivý a transparentní systém obchodu, který je volný a spravedlivý.

Londýn, Paříž, Berlín: všichni horlivě zdůrazňují, že Evropa je jednotná, ale předseda Rady nám říká, že rozdíly přetrvávají. Doufám, že předseda Rady nám přijde referovat z tohoto summitu, protože dnes by zde měl být. Pokud rozdíly přetrvávají, nepodaří se to. Potřebujeme, aby Evropa byla v následujících týdnech a měsících silná ve svém přesvědčení, rychlá a jednotná ve svých záměrech, připravená zbavit se toxických aktiv, která poškozují stavy bankovních účtů, připravená reformovat bankovní postupy v zájmu obnovení úvěruschopnosti a připravená přijmout skutečnost, že současný stimulační balíček nemusí být dostatečný, protože není dobré doplňovat MMF, pokud neexistuje žádný mezinárodní finanční systém, který by podporoval, a protože je nespravedlivé, aby odpovědné členské státy musely trpět za opomenutí těch, které to pustily z hlavy, může to být cena za zabránění rozšíření hospodářského úpadku.

Jednoduše řečeno, potřebujeme, aby Rada, Komise a Parlament spolupracovaly: rozvážně, klidně, kolektivně a zabraňovaly tomu, aby postup přemohl účel. Evropa již nemůže déle bojovat. Nadešel čas pro zásadní reformu, která lidem poskytne pracovní místa již nyní a dodá jim jistotu do budoucna.

Cristiana Muscardini, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, pan Vondra hovořil o „posilování dohledu“, ale my chceme informace o tom, kolik OTC derivátů stále vlastní evropské banky; jak vysoký je účet na světové úrovni. Může se stát, že se Komise a Rada rozhodnou zmrazit deriváty, alespoň to navrhnout na světové úrovni, a přerušit obchodování s těmito komoditami. Je možné, že v bankách, které byly zestátněny, jsou tyto deriváty stále toxickými aktivy, ale že jsou také zjevně znepokojivé pro rozvoj? Posilování dozoru také znamená, že musíme nejen, jak říká Komise, být schopni pročistit bankovní systém a přezkoumat systém regulace, ale musíme také předkládat nové návrhy.

Takže pokud se obáváme krize v automobilovém průmyslu, měli bychom se zajímat také o malé a střední podniky a o nečestnou konkurenci přicházející ze zahraničí. Rada se dosud nerozhodla ratifikovat a podporovat označování původu, jediný systém, který není protekcionistický, ale ochraňuje spotřebitele a výrobky, jak právě řekl sám pan předseda Barroso. Abychom pomohli podnikům, musíme vedle podporování nových úvěrových linek poskytnout malým a středním podnikům rychlejší a levnější přístup k mobilitě, pokud chceme, aby se tyto podniky přizpůsobily a nešly ke dnu. Mnohé z nich nyní trpí 50 % poklesem zakázek, což je nutí obracet se o pomoc na banky. Banky však nepůjčují a akcie bank padají kvůli derivátům. Je to začarovaný kruh. Musíte vystoupit z tohoto zmatku a hledat skutečná řešení, ne jen plané návrhy.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, u příležitosti páté rozpravy v tomto parlamentním volebním období o úspěších a neúspěších Lisabonské strategie bych se ráda zeptala, jak je možné, že jsme každý rok konstatovali, že je to úspěšná strategie a že její úspěch byl vyhodnocen, a nyní se najednou probudíme uprostřed nejvážnější krize současnosti, jako by to byla přírodní katastrofa. Tak by to být nemělo a já se domnívám, že jedním z problémů, které musíme vyřešit, je nepravdivé hodnocení Lisabonské strategie.

Před rokem v téže rozpravě nabádal Evropský parlament Komisi, aby zajistila stabilitu finančních trhů, protože jsme objevili známky blížící se krize. Pane Barroso, tento požadavek nebyl vůbec vyslyšen. Již celé měsíce diskutujeme o zhroutilí systému, jak řekl pan Schulz, aniž bychom zajistili, aby nová nařízení byla povinná. Můj názor na tuto problematiku se trochu liší od názoru mých kolegů poslanců. Domnívám se, že mnozí členové Komise a vnitrostátních vlád jsou stále přesvědčeni, že deregulovaný trh složený ze silných účastníků se dokáže regulovat sám. Pokud se omezíme na rychlé financování bankovního systému a na poskytování záruk veřejnosti, aniž bychom zavedli zcela novou strukturu finančních trhů, je jisté, že neuspějeme. Z krize se nedostaneme a nedojde k žádné skutečné obnově.

Diskuse o souvislostech mezi politikou v oblasti klimatu, strategiemi udržitelnosti a řízením krize je stejně rozporuplná. Každý rok slyšíme na toto téma mnoho uklidňujících ujištění. Když se však podíváte na současné plány hospodářské obnovy na evropské a vnitrostátní úrovni, zjistíte, že se skládají z mnoha slov, ale že cíle udržitelnosti, ochrany klimatu a účinného využití zdrojů stále nejsou brány vážně. Tyto plány hospodářské obnovy nepřipraví evropské hospodářství na výzvy budoucnosti. Jen se stále opakují.

Jiří Maštálka, za skupinu GUE/NGL. – Dámy a pánové, společný program pro růst a zaměstnanost neboli Lisabonská strategie vznikla v roce 2005. Píšeme rok 2009 a přes to všechno se potýkáme s růstem chudoby, hospodářskou a finanční krizí, která nemá v historii obdoby. Navíc nejnovější prognózy předpovídají zvýšení počtu nezaměstnaných v Evropské unii v roce 2009 na téměř 3,5 milionu lidí. Přes všechna dosud přijatá opatření nezaměstnanost roste. Nejen podle mého názoru tedy něco není v pořádku. Současná situace ukazuje na selhání dosavadní politiky, která podporuje hlavně akumulaci velkých zisků velkými hospodářskými a finančními skupinami, vytváření velkých monopolů a zhoršování životní úrovně pracujících a obyvatel. Evropa se musí vydat jiným směrem. Rada by měla na svém jarním zasedání přijmout evropskou strategii pro solidaritu a udržitelný rozvoj a nový soubor hospodářských, sociálních a environmentálních politik na podporu investic zejména do kvality práce, zlepšování kvalifikace, podpůrných programů infrastruktury, politiky soudržnosti, ochrany životního prostředí i zlepšování ochrany zdraví při práci. Velkým problémem, kterému čelí členské státy včetně České republiky, je přesídlování firem. Evropská unie by měla zřídit regulační rámec, který by penalizoval přesídlování firem a podniků, např. i tím, že by získání finanční podpory Společenství bylo podmíněno splněním takových závazků, jako je ochrana práce a místní rozvoj. Zejména teď v době finanční a hospodářské krize potřebujeme nejen solidaritu, ale i přesnou a rychle fungující pravidla a instrumenty pro společnou obranu proti krizi. Tím také důstojně navážeme na dědictví Jeana Moneta, jehož jsme dnes vzpomněli.

Nigel Farage, jménem skupiny IND/DEM. – Pane předsedo, termín „evropská solidarita“ tu zde dnes zaznívá, jako by to byla skutečnost. Chci tuto věc zpochybnit.

Nemůžeme podepsat bílko šek, abychom zaplatili za země východní Evropy. Nemáme na to peníze. Ekonomicky je plán dost chatrný a především pro daňové poplatníky ve Francii, Británii a Německu je takové jednání nepřijatelné. Přesto se zdá, že britský ministr financí Alistair Darling je zastáncem tohoto plánu. Zřejmě přišel o rozum! Tvrdí, že je čas, aby Evropa stavěla na společných hodnotách spolupráce, jako bychom byli jedna velká šťastná rodina.

Maďarský premiér, pan Ferenc Gyurcsany, myšlenku evropské solidarity spíše rozmetá. Vyžaduje, aby Evropská unie platila za země, jako je jeho, až 180 miliard EUR, a slibuje, že pokud to neuděláme, zamíří pět milionů nezaměstnaných migrantů na západ do našich zemí. To není nic jiného než vydírání a dokazuje pošetilost toho, že jsme umožnili zemím, jako je Maďarsko, vstup do této politické unie a ještě více zdůrazňuje nesmyslnost otevření hranic.

Jediná reakce, kterou dnes zde ve sněmovně slyším, je, že jaksí potřebujeme více Evropské unie – že více moci bude fungovat! Podívejte se na to takto: dostali jste jasnou zprávu od voličů z Francie, od voličů z Nizozemska a od voličů z Irska. Nejste oprávněni udílet Evropské unii více moci. Jsem přesvědčen, že letos budou voliči v evropských volbách hlasovat o hospodářské krizi, a doufám, že vám tentokrát vyšlou zprávu, která bude natolik výrazná a jasná, že ji už prostě nebudete moci ignorovat.

Předseda. – Nigeli Faragi, nemusíme být vždy v naší evropské rodině šťastni, ale vy do ní také patříte.

Jana Bobošíková (NI). – (CS) Dámy a pánové, na rozdíl od svého předřečníka jsem přesvědčena, že nadcházející Evropská rada by měla plně dostát heslu současného českého předsednictví, kterým je Evropa bez bariér. Doufám, že nepřítomný předseda Rady Mirek Topolánek nepodlehne pod tlakem Obamovy administrativy pokušení nových regulací a sypaní peněz daňových poplatníků do ekonomiky.

Nadcházející Rada by měla také zamítnout zeleno-lobbyistický plán Barrosovy Komise na masivní mnohamiliardovou podporu obnovitelných zdrojů energie. Ekonomická teorie i historií prověřená praxe jasně říká, že nic z toho nepřinese zmírnění hospodářského propadu ani zastavení růstu nezaměstnanosti. Naopak. Krizi to jen prohloubí a přidá do budoucna další riziko, a tím je, dámy a pánové, inflace. Věřím, že žádný rozumný politik nechce přispět k masivnímu růst cen a znehodnocení úspor občanů. Doufám, že předsednictví bude nadále pevně obhajovat liberalizaci a odstraňování obchodních bariér a protekcionismu.

Dámy a pánové, jak víme, zásadní roli v příčinách současné krize hrají vládní regulace hospodářské politiky USA. Namísto toho, abychom se z tohoto faktu poučili, schválily od 1. července loňského roku, tedy za devět měsíců, orgány Evropské unie neuvěřitelných 519 nařízení a 68 směrnic. Pokud české předsednictví

chce být ve svém heslu Evropa bez bariér kredibilní a užitečné, mělo by namísto pořádání dalších summitů okamžitě prověřit veškerou unijní legislativu a zrušit nejrůznější ekologická, genderová, sociální a pracovní omezení. Rada by se také měla zamyslet nad tím, jak zbrzdit zbytečný sociální stát a snížit vysoké daně a pojištění. Jen tak se podaří urychleně nastartovat racionální lidskou a tržní aktivitu, bez kterých současnou krizi prostě překonat nelze.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, někdy nevěřím svým uším. Pane Schulzi, iniciativa pro regulaci a pravidla transparentnosti pro zajišťovací fondy a soukromý kapitál vzešla z Výboru pro právní záležitosti.

V roce 2006 začala Skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů u Výboru pro právní záležitosti aktivně vyžadovat zavedení pravidel. Legislativní zpráva z vlastního podnětu, kterou jsme zadali, nebyla vypracována, protože předseda Hospodářského a měnového výboru, o němž všichni víme, že je členem socialistické skupiny v Evropském parlamentu, zahájil naprosto zbytečný spor o pravomoc. Výsledkem bylo, že jsme strávili měsíce, ne-li roky, snahou o dosažení dohody, až jsme konečně v září loňského roku mohli přijmout legislativní zprávy z vlastního podnětu na toto téma, a to ve formě zpráv panů Rasmussena a Lehneho.

Tím, kdo se v Radě vyjádřil proti regulaci v této oblasti, byl Gordon Brown. Ten samozřejmě není členem PPE-DE, ale patří do vaší skupiny. V nedávných letech se paní Merkelová a pan Rasmussen vždy zastávali regulace v těchto oblastech ve všech debatách, jak v Evropské radě, tak na setkáních G8.

Problém spočívá ve skutečnosti, že socialisté v Evropské unii byli vždy velkou překážkou začlenění těchto neregulovaných oblastí. V nedávné době se názory změnily, což mělo za následek, že jsme se dostali do situace, v níž se právě nacházíme. To je jedna z historických skutečností v této oblasti. Zkrátka chci říci, že je velký rozdíl mezi řečmi, které nyní posloucháme, a skutečností nedávných měsíců a let. A toto je bohužel právě ten případ.

Konečně bych se rád zmínil o několika oblastech společného zájmu. Dnes byla atmosféra mezi parlamentními skupinami během příprav usnesení o lisabonském procesu v řídicí skupině výjimečně dobrá. Z toho důvodu jsme dospěli k dohodě v téměř každé oblasti a vydali jsme dobré usnesení.

Neměli bychom o tom diskutovat do úmoru. Raději bychom si měli ujasnit, že jde o oblast společného zájmu. Občané Evropy od nás očekávají, že budeme v této krizi jednat společně, a ne jeden druhému odporovat.

(Potlesk)

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). – Pane předsedo, toto je nejhorší krize od roku 1929 a stále se zhoršuje: nezaměstnanost teď nezadržitelně roste.

Toto jsem před pár měsíci řekl předsedovi Komise: „Prosím, nepřeceňujte rozhodnutí Evropské rady z prosince 2008. Prosím, nedělejte si příliš nadějný obrázek Evropy.“ Právě to vy však děláte. Nedocílili jste finančního stimulu v Evropě 3,3 %. Když hovoříte o automatických stabilizátorech, je to již zahrnuto v prognóze. Podle údajů Komise v lednu je prognóza -2 %; nyní nám Evropská centrální banka říká, že je to -3 %. Když mluvíte o finančním stimulu 1,5 %, není to 1,5 %, protože, podle bruegelského institutu, to bude 0,9 %, což je doloženo.

Nyní jsme v následující situaci: nestaráme se o zaměstnanost, nezaměstnanost nezadržitelně stoupá a váš stimul v Evropě není 3,3 %, ale 0,9 %. Pokud nám teď říkáte, že máme počkat na lepší časy, a pokud souhlasíte s Jean-Claudem Junckerem, který včera řekl, že jsme udělali dost, pak říkám: neudělali jste dost – lidé od Evropy očekávají mnohem více, než o čem zde dnes mluvíte.

Jde mi o toto: za pár týdnů se setkáte s panem Obamou, novým prezidentem Spojených států. On navrhuje investiční balíček ve výši 1,8 % svého hrubého národního produktu. My navrhujeme méně než polovinu. Dokážete si představit, že by se Evropa dostala do situace, kdy budeme ti, kteří dělají méně než naši američtí přátelé, a kdy budeme ti, kteří vyžadují více než naši američtí přátelé? Dokážete si představit, že by taková Evropská unie mohla být respektována?

Chci říci, že je třeba, abychom udělali více, a je třeba navrhnout důkladný plán, který obsáhne summit, který se odehraje 19. března – což je za devět dnů –, summit v Londýně 2. dubna, summit o zaměstnanosti v květnu v Praze a červnový summit. Vyzývám vás, pane předsedo Komise, abyste vyvinul nová důkladná opatření pro obnovu. Pokud to neuděláme, prohráváme. Nejde tu o to, jestli příští rok přijdou lepší časy: toto je hluboká světová krize, kterou musíme brát vážně.

Má poslední poznámka se týká solidarity. Přišel čas odmítnout nové demarkační čáry mezi těmi, kdo jsou členy Evropské unie již mnoho let, a těmi, kteří do Evropské unie přišli se slibem, že přijde lepší doba pro obyčejné lidi. Vyvarujme se novým hospodářským demarkačním čarám mezi novými a starými. Ukažme solidaritu v praxi. Proto vás žádám, pane předsedo Komise, abyste uvážil nové finanční možnosti na pomoc našim novým přátelům – jednou z možností jsou eurobondy, další je Evropská investiční banka. Prosím, berte to vážně a zabraňte tomu, abychom udělali příliš málo a příliš pozdě jako v Japonsku, a ukažme, že v Evropě jde o lidi, Evropa vykazuje solidaritu s nejslabšími zeměmi v této Unii.

Jules Maaten (ALDE). – (NL) Pane předsedo, nyní, když se původní období Lisabonské strategie chýlí ke konci, vidíme, že cíle, které hlavy vlád v roce 2000 stanovily, nebyly dostatečně splněny. Ovšem obzvláště v současné hospodářské krizi je nesmírně důležité, aby byla Lisabonská strategie brána vážně. Kdyby to tak bylo, Evropa by pravděpodobně dokázala lépe zdolat ekonomické překážky.

Jedním z klíčových ujednání Lisabonské strategie je záměr vynaložit 3 % hrubého domácího produktu na výzkum a vývoj: dvě třetiny financovány soukromým sektorem a třetina vládou. Ale skutečnost, že téměř žádná země v Evropské unii tento cíl nesplnila, působí jako brzda na inovaci v Evropské unii. V celosvětové krizi bude v sobě Evropa potřebovat nalézt sílu, aby znovu dostala svou ekonomiku na požadovanou úroveň.

Zároveň je jistě překvapivé, že by stále významný podíl rozpočtu EU měl být používán na přesubvencování staré ekonomiky, která zahrnuje zemědělství a regionální fondy, zatímco nejsou plněny cíle pro investování do výzkumu. Existuje mnoho možností. Jen pomyslete na čisté životní prostředí nebo zdravotnické technologie nebo například na rostoucí odvětví evropských počítačových her, kde se specifická podpora ukazuje jako účinná.

Pane předsedo, dynamická a na inovaci výrazně zaměřená ekonomika může pomoci ke startu novým odvětvím, technologií a výrobkům. A právě to je třeba pro to, abychom se zotavili z recese. Krize nám umožňuje, vlastně nás nutí, abychom provedli naléhavé potřebné reformy.

Doporučil bych členským státům, aby své dohody braly vážně, protože když se nastaví významné cíle, potřebujeme mít vůli k jejich dosažení. Pokud ji nebudeme mít, EU ztratí svou věrohodnost. Společná politika vyžaduje od každého oddanou snahu a žádnému členskému státu neumožňuje povolit.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). – (PL) Pane předsedo, všechno nasvědčuje tomu, že desetileté cíle Lisabonské strategie skončí fiaskem. Ani tato strategie, ani neustále zmiňovaná Lisabonská smlouva není skutečnou odpovědí na světovou hospodářskou krizi. Během nadcházející Rady nás předseda vlády Irska informuje o opatřeních přijatých v zájmu začlenění Lisabonské smlouvy. Podle příkladu Francouzů a Nizozemců Irsko v referendu odmítlo pozměněnou verzi evropské ústavy. Občané této země se nedali přesvědčit k tomu, aby se vzdali části své svrchovanosti ve prospěch byrokratické struktury jménem Evropská unie. V současné době, namísto čekání na rozsudek německého ústavního soudu, který by mohl smlouvu konečně pohřbit, probíhají snahy přesvědčit Iry prostřednictvím slibů a výhod, které nebudou v odevzdaném dokumentu.

S ohledem na velkou hospodářskou krizi vyzývám k ukončení nesmyslných vnitřních sporů EU a k přijetí specifických opatření na základě stávajících dohod a v duchu solidarity.

Claude Turmes (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, v této době krize potřebujeme silný podnět na evropské úrovni.

Národní státy jednající samostatně nebudou schopny dostatečně silné a koordinované reakce. Proto naléhavě potřebujeme povzbuzení od Evropy. Co ale teď znovu vidíme? Komise, která je, stejně jako její předseda, unavená, postrádá vizi a byla připravena o politickou kuráž. Plán obnovy v hodnotě 5 miliard EUR není plán obnovy, protože 50 % projektů na seznamu se investic v roce 2009 nebo 2010 nedočká, protože například licence na sekvenci uhlíku nebude zavedena!

Pan Daul má pravdu. Je čas, abychom projevili solidaritu a inovaci. Pokud Komise dá na Margaret – „Chci své peníze zpátky“ – Merkelovou a vypracuje seznam, který zaručuje více peněz silným ekonomikám než našim kolegům v zemích na východě, které právě teď potřebují naši podporu, nebude schopna vývoje.

Tudíž potřebujeme inovovat ve dvou oblastech. Zaprvé bychom neměli vyplývat těch 5 miliard EUR na státní pomoc. Raději bychom měli peníze soustředit do Evropské investiční banky. Banka v současnosti navyšuje svůj kapitál o 76 miliard EUR a vyjednává s Evropskou centrální bankou o vylepšeních týkajících se likvidity. Proto bychom měli použít většinu z 5 miliard EUR jako záruční fondy pro získání 20, 25 nebo

30 miliard EUR veřejných a soukromých investic. Zadruhé musíme rozšířit tento plán obnovy na zelené technologie, obnovitelné energie a investice do staveb v evropských městech a velkoměstech.

V současnosti prezident Obama přiděluje 10krát více rizikového kapitálu na zelené technologie než Evropa. Proto prohráváme bitvu v další významné oblasti ekonomiky.

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, rozhodující otázkou ohledně veškerých plánů hospodářské obnovy, které jsou zaváděny v Evropě, je samozřejmě otázka: Kdo dostane peníze? Budou vypsaný další bílí šeky pro banky, přestože z dlouhodobého hlediska by bylo pro daňové poplatníky výrazně levnější, kdyby byly rovnou znárodněny? Měli bychom ulevovat velkým společnostem a lidem s vysokými příjmy, přestože celá léta využívali daňových úlev v celé Evropě? Čím více peněz promarníme na takovéto věci, tím pravděpodobnější je, že programy neuspějí a že se evropské hospodářství ocitne ve velmi nebezpečné klesající spirále.

Dlouhodobá politika privatizace, deregulace a liberalizace má za následek zvýšenou koncentraci bohatství mezi horními deseti tisíci. Navíc právě tato politika byla odpovědná za krizi, v níž se dnes nacházíme. Každý, kdo věří, že krize může být překonána pokračováním ve stejné politice jen s několika úpravami, naprosto nepochopil situaci. My potřebujeme pravý opak. Namísto vykupování toxických aktiv bank bychom měli daně vynakládat na obnovu škol a nemocnic a na přeměnu evropského hospodářství v ekologičtější. Pokud se veřejné finance rozdají soukromým společnostem, pak musí být uplatňováno pravidlo žádné daně bez garantovaných pracovních míst, a zejména žádné daně bez veřejných vlastnických práv, aby stát a především obyvatelé měli přínos z jakýchkoli budoucích příjmů. Nejlepší plán hospodářské obnovy by bylo radikální přerozdělení majetku a aktiv odshora dolů. Nízkopříjmový sektor v Evropě musí být zmenšován, a nikoli neustále rozšiřován. Potřebujeme vyšší minimální mzdy a lepší sociální služby v Evropě. Potřebujeme daňové sazby, které zajistí, aby milionáři a kšeftaři ze starého finančního trhu převzali odpovědnost za ohromné ztráty, a nikoli většina občanů, kteří z finančního boomu neměli žádný prospěch. Domnívám se, že sociální spravedlnost je nyní jedinou rozumnou hospodářskou politikou. Je to jediný způsob, jak tuto katastrofální krizi ukončit.

Nils Lundgren (IND/DEM). – (SV) Pane předsedo, Lisabonská strategie patří mezi nejlepší projekty EU. Členské státy dobrovolně provedou reformy svých ekonomik, aby vybudovaly prosperitu a schopnost přizpůsobit se jak předvídatelným změnám, jako je stárnoucí populace, tak nepředvídatelným změnám, jako je zhroucení finančních trhů. Hlavní myšlenkou strategie je podporovat efektivní trhy, podnikání, vzdělávání, výzkum a stabilní státní finance, a nyní procházíme zkouškou.

Pokud bychom všichni měli flexibilní hospodářství, správnou měnovou politiku a zdravé státní finance, když se finanční krize objevila, zvládla by ji Evropa mnohem lépe. My jsme však tyto věci neměli. Lisabonská strategie není prováděna, přičemž zároveň euro vedlo k příliš uvolněné měnové politice v Irsku, Španělsku, Itálii a Řecku. Navíc několika zemím pomohl ochranný štít eura ke špatnému hospodaření s veřejnými financemi. Nevyváženost je proto obrovská. Lisabonská strategie je dobrá myšlenka, která byla špatně provedena. Euro je špatná myšlenka, která problémy vyhrotila.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, právě nyní v době krize se ukáže hodnota a užitečnost struktur a tato krize nám dokazuje, že Evropa pod vedením Bruselu není užitečná vůbec. Plán obnovy, nabubřele zvaný „evropský“, je ve skutečnosti součtem financí, o kterých rozhodují členské státy. Příspěvek z evropského rozpočtu tvoří jen jeho malou část.

Zatímco na podporu reálné ekonomiky a pracovních míst se vydává 200 miliard EUR, 2 miliardy z nich jdou na banky, bez záruky, že ty peníze využijí k financování společností a jednotlivých soukromníků. Privatizované zisky, veřejné vlastnictví ztrát: tak zní poslední slovo těchto hospodářských politik, ať jsou liberální, nebo socialistické.

Je to případ evropské solidarity nebo podpory pro státy? Účastníci neformální schůzky dne 1. března svorně odmítli podmíněnost pomoci poskytované automobilovému průmyslu v zájmu trhu a hospodářské soutěže. Nedošlo ke změně politiky, ke změně logiky ani k opuštění systému, který nás dovedl ke katastrofě! Jsme na kraji propasti a za pár dnů nás hlavy států a vlád přimějí udělat velký skok vpřed.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Pane předsedo, jako koordinátor Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů pro regionální politiku bych rád řekl, že požadovaný krok směrem k flexibilnějšímu přístupu a rozhodnějšímu zaměření na investování a zaměstnanost se stává skutečností. Právě teď v době krize má své využití politika soudržnosti, pokud jde o investice Společenství. V současnosti rozdělujeme každoročně dohromady kolem 50 miliard EUR, z nichž 65 % jde na prioritní

oblasti z lisabonských dohod. Při tom aktivně přispíváme, kvalifikujeme pracovníky a podnikáme nejrůznější regionální iniciativy pro roky, které přijdou po krizi.

PPE-DE by ráda tento ucelený přístup udržela a vyvarovala se další roztříštěnosti. Účelem přijetí flexibilnějšího přístupu je urychlit plány výdajů, zjednodušit schvalování a účinně se vypořádat s náklady na přípravu, značně rozšířit pole působnosti EIB prostřednictvím specifických programů, včetně udržitelné rekonstrukce městského prostředí, a větší prostor pro energetickou účinnost, zejména ve starých členských státech. Tyto kroky k intenzivnějšímu přístupu a flexibilitě vítám.

Na druhém březnovém zasedání povedeme na této plenární schůzi prioritní rozpravu o změnách v politice soudržnosti. Také budeme náležitě pozměňovat předpisy pro fondy a položíme základ pro nový plán soudržnosti: územní soudržnost, rámec pro období po roce 2013.

Jak jsme před chvílí potvrdili, hodláme podporovat činnosti vysoké kvality včetně klastrů, výzkumu a vývoje, inovace a rozvoje venkova a zajistíme, abychom stimulovali znalostní ekonomiku a konkurenceschopnost v Evropě. To se vztahuje ke všem regionům ve všech členských státech. Tímto způsobem bude Evropa stále viditelná a my přispějeme k větší solidaritě v Evropě, a to i po období krize.

Edít Herczog (PSE). – Pane předsedo, ráda bych nejprve odpověděla panu Farageovi. Pokud dosud nebylo jisté, zda bude Parlament jednotný, domnívám se, že pan Farage nás všechny přesvědčil, že musíme zůstat jednotní jako Evropská unie.

Systematická krize zasáhla EU a my si musíme položit otázku, proč nás nedokázala zachránit naše Lisabonská strategie na 10 let. Mohli jsme mít lepší cíl? Mohli jsme podat lepší výkon? Mohli jsme být více angažovaní, nebo jsme čekali, že to někdo udělá za nás?

Odpověď socialistické skupiny zní, že je správné mít jednotnou, komplexní strategii do budoucna, řídit konkurenceschopnost a sociální a environmentální udržitelnost jednou jednotnou strategií. Odpověď socialistů je, že potřebujeme splnit lisabonské cíle pro celou Evropu a potřebujeme to pro všechny Evropany včetně těch nejzranitelnějších, tedy chudých.

Je třeba stabilizovat finanční trhy a snížit riziko podobných krizí v budoucnosti. Ale nebudeme podporovat politiky, které posílají naše zdroje do daňových rájů a na bankovní účty několika lidí. Je třeba stabilizovat reálné ekonomiky v celé Evropě ve všech sektorech, a zejména pro malé a střední podniky, ale musíme přijmout odpovědnost podpory zaměstnanosti, a ne pouze umožňovat těmto společnostem vytvářet zisky.

Je třeba pustit se do inovace výzkumu a vývoje a do přechodu na digitální vysílání a také zvyšovat znalosti, které umožní obyvatelům Evropy tyto technologie využívat. Založíme fondy na ochranu povědomí o politikách práva duševního vlastnictví. Je třeba, abychom stabilizovali Evropu jako celek, ale musíme hledět i mimo Evropu, do ještě zranitelnějších částí světa, a nebudeme budovat nové demarkační čáry v rámci Evropské unie.

Je třeba přimět lidi k činům. Činy, činy, činy a výkony. Samotná slova nás k úspěchu nedovedou. Nestačí dělat hodně, ale je nutné udělat dost. Žádáme Komisi, žádáme Radu, aby šly za rámec jarního summitu a předaly naše poselství G20. To od nás lidé z ulice očekávají. Jednejme společně.

Ona Juknevičienė (ALDE). – (LT) Ráda bych upozornila na některé okolnosti, které mi připadají důležité pro řešení otázky udržování a vytváření pracovních míst. Zaprvé, toto je globální hospodářská krize, která nás nutí znovu promyslet a přehodnotit strategii zaměstnanosti. Zadruhé, musíme kriticky zhodnotit to, co jsme již vytvořili, a účinnost provádění strategií, které jsme přijali. Proto vyzývám Komisi, aby velmi kriticky ohodnotila, jak členové Společenství využívají fondy, které mají stimulovat zaměstnanost. Dodnes platný postup přidělování financí zejména na kvalifikaci, rekvalifikaci a různé druhy vzdělávání je podle mého názoru neúčinný. Nejúčinnějším opatřením pro vytváření nových pracovních míst je investování do malých a středních podniků a mikroúvěrů. Finance ze sociálního fondu a fondu pro přizpůsobení se globalizaci by mohly být pro tento účel využívány efektivněji. Členské státy musí dodat zprávy o využívání peněz ze sociálního fondu a fondu pro přizpůsobení se globalizaci obsahující zejména údaje o tom, kolik nových pracovních míst bylo vytvořeno. Za neúčinné využívání musí být pokuty. Vzrůstá počet zaměstnanců, kteří využívají takzvaného dobrovolného odchodu ze zaměstnání. Zůstávají pak bez práce a bez sociální nebo finanční podpory. Proto bychom zde měli zapojit odbory, které budou ochraňovat zájmy našich lidí. Vyzývám Komisi a členské státy, aby se v této důležité záležitosti sjednotily.

Guntars Krasts (UEN). – (LV) Děkuji vám, pane předsedo. V současné krizi je lepší dělat víc, než jen čekat. Proto by navrhované nástroje pro hospodářský stimul měly mít naši podporu. Ovšem pro nové členské státy

ve východní Evropě, až na několik výjimek, jsou mezinárodní úvěrové trhy uzavřené, dochází tam k odlivu kapitálu a západoevropské banky, které tvoří většinu trhu v regionu, zaměnily velkorysé úvěrové politiky, které ještě nedávno sledovaly, za opatrnější přístup. Příležitosti těchto členských států využívat finanční a fiskální nástroje jsou omezené nebo vůbec neexistují. Navíc ve většině těchto zemí, které se chystají na připojení k eurozóně, kritéria konvergence ve střednědobém horizontu také omezí to, jaká opatření pro ekonomický stimul mohou být přijata. Jediným skutečným nástrojem pro stimulování hospodářství a pro provádění Lisabonské strategie v těchto zemích jsou finance z fondů Evropské unie. Nicméně při získávání financí může být problémem spolufinancování, což může prodloužit dobu potřebnou k získání financí. Abychom mohli stimulovat hospodářství ve východní Evropě, potřebujeme naléhavě změnit pravidla pro získávání financí z fondů Evropské unie. Postupy pro získání financí je třeba značně zjednodušit, snížit objem potřebného spolufinancování ze státního soukromého sektoru a prodloužit lhůty pro získání financí. Je třeba, abychom našli skutečné příležitosti k využití financování z Evropské investiční banky a Evropské banky pro obnovu a rozvoj pro získávání financí. Tato rozhodnutí vyšlou důležitý signál pro obnovu a stabilizaci trhu ve východní Evropě. Děkuji vám.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, komisaři, děkuji vám. Musíme využít příležitost, kterou nám poskytuje finanční krize, a začít s radikální přeměnou evropského hospodářství na ekologické a zastavit změny klimatu.

Nicméně Komise této příležitosti nevyužívá a spoléhá se na záchranný balíček, který zahrnuje zastaralé koncepty, jako je budování silnic a automobilový průmysl. I investování do churavějících ekonomických struktur se jeví jako možnost. To není perspektivní koncept, který by umožnil lidem přestat se strachovat o ztrátu svého živobytí. Uvolnění pravidel pro využití strukturálních fondů musí být zacíleno čistě na udržitelné, k životnímu prostředí šetrné investování. Bez takové kontroly se spolufinancování nesmí zvyšovat.

Páni komisaři, domnívám se, že váš přístup využít finanční krizi k narušení práv pracovníků je také cynický. Směrnice o vysílání pracovníků by měla upevňovat práva pracovníků, a nikoli je pomáhat oslabovat. Reforma tohoto typu měla již dávno přijít. To, co nabízíte v novém dokumentu, je nepřijatelné.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Neoliberální Lisabonská strategie je jedním z hlavních nástrojů pro podporu finanční deregulace, privatizaci veřejných služeb, uvolňování trhů a světového obchodu, deregulaci pracovních vztahů a poškozování práv pracovníků. Návrhy ve směrnici o pracovní době a flexikuritě jsou toho jasným příkladem.

Nemá smysl nadále trvat na rozvoji Lisabonské strategie, když se hospodářská a sociální krize, na jejímž vzniku se uplatňování této strategie podílelo, zhoršuje. Proto je třeba, abychom se rozloučili s těmito politikami neoliberálního kapitalismu, který je odpovědný za zvýšení nezaměstnanosti, nejistoty práce a chudoby a který prohloubil sociální, regionální a územní nerovnosti. Potřebujeme jednotnou evropskou strategii pro solidaritu a udržitelný rozvoj, která by byla založená na ochraně produktivních odvětví a veřejného investování prostřednictvím účinného oživení fondů Společenství za účelem podpořit země se slabšími ekonomikami, která by brala ohled na přírodní prostředí a vytvářela pracovní místa respektující práva a která by podporovala veřejné služby, zvyšovala kupní sílu a zajišťovala spravedlivé rozdělení mezd v zájmu snížení chudoby. To je pravý opak toho, co navrhuje Komise a Rada.

Johannes Blokland (IND/DEM). – (NL) Pane předsedo, při rozpravách na jarním summitu v nedávných letech jsme nabádali členské státy, aby pracovaly na lisabonském procesu. Nakonec hospodářský růst a nízká inflace poskytly prostor pro reformu. U slibných ekonomik byla reforma nezbytná v oblasti hospodářské soutěže a samozřejmě stále nezbytná je.

Současná krize ukazuje, že členské státy, které na tento požadavek reagovaly, dnes podávají lepší výkon než ostatní. Ostatní státy vykazují značné rozpočtové deficity a skutečnost, že členské státy, které náš požadavek ignorovaly, nyní tyto deficity převádějí, ohrožuje stabilitu naší měny.

Chtěl bych Komisi požádat, aby členské státy kontrovala, a zajistila tak dodržování Paktu stability. Jedině tak můžeme zabránit tomu, aby se nám náklady na tuto krizi vymkly z rukou. V omezené míře mohou tudíž být využita přechodná podpůrná opatření, která splňují požadavky udržitelnosti. Kromě všech nových by samozřejmě měly být dodržovány všechny staré dohody.

Sergej Kozlík (NI). – (SK) Západní Evropa ráda hovoří o potřebě pomáhat zemím střední a východní Evropy při překonávání krize. Nicméně titíž lidé, nebo pan Sarkozy, abych byl přesný, mluví o těchto zemích jako o černé díře, která představuje pro Evropskou unii riziko. Odmítám takové triviální zobecňování problému,

který naprosto stejným způsobem postihuje západní země. Taková vyjádření způsobují ztrátu důvěry v instituce střední a východní Evropy a představují spíše ránu nožem do zad nežli formu pomoci.

Evropští vůdci minulý týden odmítli protekcionismus, který by znamenal spuštění nové železné opony ve sjednocené Evropě. Zároveň však Evropská komise schválila mohutnou státní pomoc pro francouzské výrobce aut. Tento nerovný a diskriminační přístup se však projevuje i v jiných oblastech a zejména v zemědělství. Evropa začíná mít dvě tváře a euroskeptikové si mnou ruce.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Pane předsedo, toto je rozprava o pracovních místech, o pracovních místech a nové prosperitě. Proto mě trochu překvapuje, když slyším od socialistické skupiny kritiku těch, kteří jsou odpovědní za realistické politiky v Evropě, protože socialisté více než kdokoli jiný volali po nižších úrokových sazbách na vrcholu ekonomiky, jako by chtěli převzít měnovou politiku Spojených států. Právě laxní měnová politika víc než cokoli jiného narušila hospodářství Spojených států. Pan Schultz by měl být vděčný, že ho Evropa a Evropská centrální banka neposlechly, protože kdyby to udělaly, evropské hospodářství by si vedlo mnohem hůře. Jsem rád, že se na tomto bodě shodneme.

To platí také pro politiku, kterou doporučujete dnes, protože nyní hovoříte o eurobondech, které by mimo jiné vedly k vyšším úrokovým sazbám pro země střední Evropy. To není solidarita v době finanční krize a udělali bychom dobře, kdybychom ani tentokrát pana Schultze neposlechli.

Je třeba jednat, ale musíme jednat správně, abychom neprohlubovali krizi a abychom zajistili stabilitu.

(Poznámka z pléna)

Ne, vy nejste u moci, ale také jste odpovědní za mnoho věcí, a kdybychom vás poslechli, byli bychom na tom mnohem hůř. Na tom jsme se spolu shodli, ne? Oceňuji konsensus v Parlamentu o tom, že vaše politika byla špatná.

Pane předsedo, nyní potřebujeme stabilitu. Je třeba, abychom ctili pravidla hospodářské soutěže a pravidla státní pomoci, abychom zajistili otevření bariér a obchodu, protože vývoz potřebuje více dovozu a dovoz potřebuje vývoz. Tímto způsobem můžeme dosáhnout většího počtu pracovních míst.

Guido Sacconi (PSE). – *(IT)* Pane předsedo, dámy a pánové, jedna minuta stačí jen na telegram. Mou zprávu, kterou vyšlu Evropské radě, již zprostředkovali pánové Schulz a Rasmussen, kteří řekli, že musíme udělat více, zejména pokud jde o mimořádnou společenskou situaci, a to prostřednictvím nových přísných finančních a fiskálních politik. Dovolte mi přidat ještě jedno sdělení: je samozřejmě naprosto nezbytné, abychom v době krize minimalizovali sociální dopad, ale také je důležité pevně držet směr, abychom věděli, jestli z krize vyjdeme jako vítězové, nebo jako poražení z hlediska globální hospodářské soutěže, která bude stále více nelítostná ve snaze nalézt novou ekologickou, inteligentní, nízkouhlíkovou ekonomiku.

Proto musí být všechna opatření na všech úrovních, od místní po evropskou, v souladu s tímto cílem. Rada potřebuje silný mandát pro vyjednávání před Kodaní, proto nesmíme tuto příležitost, která je také ekonomická, propást. Mandát musí být podpořen nezbytným financováním rozvojových zemí, které jim umožní, aby se k nám připojily.

Sophia in 't Veld (ALDE). – *(NL)* Pane předsedo, krize je pro Evropu zkouškou. Občané nyní očekávají, že budeme jednat, a proto je záhadou, že vedoucí představitelé mnohých států stále zůstávají chyceni v politice „každý za sebe“. Evropa není součtem 27 národních zájmů. V tomto ohledu by bylo zásadní chybou rozdělit Evropu znovu na východ a západ.

Pane předsedo, liberálové by rádi investovali do budoucnosti, nikoli do chyb minulosti. Cíle Lisabonské strategie bychom neměli dávat k ledu. Alespoň bychom měli být více aktivní v oblasti vzdělávání a výzkumu, inovace, udržitelnosti a silného evropského trhu.

Pane předsedo, bankéři, kteří rozhazují naše peníze, jsou opovrženíhodní, ale pane Schulzi, politikové, kteří nyní vrší deficity a dluhy na hřbety mladších generací, jsou zkrátka nezodpovědní. Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu se hlásí k hlavní myšlence zprávy paní Ferreirové. Jedině se skutečnými evropskými a na budoucnost orientovanými řešeními se můžeme s krizí vypořádat důstojně. Je to pro Evropu teď, nebo nikdy.

Dariusz Maciej Grabowski (UEN). – *(PL)* Pane předsedo, skutečná strategie pro hospodářskou obnovu je pro Evropskou unii nezbytná. Aby tato strategie byla účinná, musí splňovat následující podmínky. Zaprvé, EU potřebuje větší rozpočet, a nikoli takový, který je snížen z 1 % na 0,8 % HDP, jak prosazují některé země.

Zadruhé, měla by být obnovena svoboda rozpočtové a daňové politiky a opuštěno od snah tyto politiky prosazovat a standardizovat. Zatřetí, měl by přestat být vyvíjen tlak na nové členské státy, aby vstoupily do eurozóny. Začtvrté, měla by být zavedena přísná kontrola toku finančního kapitálu a zastaven převod kapitálu z nových členských států do bohatých. Dnes tento ničivý postup dosahuje desítek milionů eur a ničí nové členské státy. Zapáté, měli bychom směřovat podporu a pomoc především do zemí, které jsou postiženy nejhůře, a nikoli, jak se dnes děje, zavírat loděnice v Polsku, zatímco pracovní místa ve Francii a Německu jsou ochraňována. Zašesté, program investování do infrastruktury by měl být zaměřen na zmírňování rozdílů a nedostatečného rozvoje, zejména v nových členských státech.

Csaba Óry (PPE-DE). – (HU) Pane předsedo, všichni jsme si vědomi, že za současné hospodářské krize vzrůstá význam politiky zaměstnanosti a Lisabonské strategie, a proto se my, evropští zákonodárci a činitelé s rozhodovací pravomocí, musíme snažit o to, aby provádění pokynů politiky zaměstnanosti bylo co možná nejúčinnější a nejúspěšnější. Jak také ukázal výsledek hlasování ve Výboru pro zaměstnanost a sociální záležitosti, mezi politickými skupinami existuje naprostá shoda, že pokyny politiky pro zaměstnanost na období mezi roky 2008 a 2010 tvoří vhodný – a přitom dostatečně flexibilní – rámec pro cíle, které mají být dosaženy. Úkolem členských států v těchto rámcích je určit hlavní aspekty, které se hodí pro jejich konkrétní situace, a vyplnit různé pokyny skutečným obsahem. Rámcový systém je tedy dobrý nástroj, jehož vytvoření je společným evropským úspěchem. Členské státy nyní však musí tento výjimečný nástroj skutečně uvést do praxe.

Tudíž jsou dvě podmínky pro úspěch: stanovení správných cílů a praktické provádění politiky, která je pro tyto cíle vhodná. První podmínka – řekněme – byla již splněna, a proto podle mého názoru v dalším období musíme zaměřit svou pozornost na plnění a využití obsahu pokynů politiky zaměstnanosti členskými státy. Nemůžeme přehlížet skutečnost, že různé ekonomické situace a úrovně zadluženosti mezi různými členskými státy znamenají rozdíly v jejich svobodě pohybu, pokud jde o výši investic, které mohou vložit do oblasti zaměstnanosti a lidských zdrojů. V jiném ohledu však musíme být jednotní: že každý členský stát musí úměrně k vlastní kapacitě zvýšit úroveň investic souvisejících přímo se zaměstnaností. Musíme uznat, že úspěch balíčků hospodářských stimulů zavedených členskými státy úzce souvisí s dosažením cílů EU. Proto musíme sladit své přístupy v oblasti hospodářské politiky těsněji než v minulosti, a proto, v důvěře, že se na tom politické skupiny shodnou, žádám, abychom podpořili zprávu pana Andersona a hlasovali pro její přijetí.

PŘEDSEDAJÍCÍ: paní KRATSATSA-GAROPOULOU

Místopředsedkyně

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Paní předsedající, pane Vondro, pane komisaři, Evropa může dokázat mnohé, pokud bude chtít, ale pro to musí udělat správnou diagnózu: v současné době však podceňuje krizi. Je třeba, aby zajistila dostatečné zdroje: v současnosti však plán obnovy nestačí. Musí uvolnit požadované finanční zdroje: v současné době debata o eurobondech stojí; musí být znovu zahájena. Pokud chce Evropa na mezinárodní scéně vystupovat inteligentně, pak musí také jít příkladem ve vztahu k regulaci a doзору nad finančními trhy.

Pane Barroso, vámi iniciovaná práce realizovaná skupinou Jacquese de Larosiéra byla užitečná, inteligentní a výjimečná. Tato práce je nyní projednávána. Buďte jako Delors a použijte tuto práci jako základ pro realizaci!

Tato zpráva byla přijata jednomyslně, přestože ta skupina byla složena z kultur a lidí velmi rozdílného původu. Evropský konsensus, který jsme hledali celá léta, byl tedy nalezen.

Pokud umožníte národům, aby se na základě tohoto výsledku rozdělily, nebude žádný evropský dozor nad finančními trhy.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Přínos politiky soudržnosti je v kontextu hospodářské krize stále významnější. Bankovní sektor, zrušení výrobní kapacity, nedostatek nových finančních prostředků a uzavření pracovního trhu jsou základní problémy členských států. Až doteď měla politika soudržnosti své vlastní nástroje, ale krize si vyžaduje navrhování vhodných inovativních řešení.

Podpora založená na fondech EU by nyní měla být zaměřena na vybrané oblasti. Strukturální fondy by měly být využívány aktivněji a více v souvislosti se situací. Členské státy by měly soustředit pozornost na umožnění příjemcům fondy kontrolovat. Já raději doufám, že Komise zjednoduší postupy pro strukturální fondy, což nesmí být na úkor kontroly distribuce a nakládání s fondy. Věřím, že zpráva o politice soudržnosti a investování do reálné ekonomiky nám poskytne plány pro vypořádání se s krizí a že bude užitečná pro

následná opatření zaměřená na stimulování hospodářské aktivity, což očekáváme od summitu Evropské unie. Děkuji vám.

Rolf Berend (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, komisaři, dámy a pánové, zpráva pana Kirilova se zabývá především změnami ve třech nařízeních o strukturálních fondech pro období 2007–2013 s cílem posílit hotovostní tok a likviditu v členských státech. To je opatření pro boj proti hospodářské krizi, které můžeme podpořit bezpodmínečně.

Členské státy mají nyní plně využít například příležitosti pro podporu investování do energetické účinnosti a obnovitelné energie v bytové výstavbě a nových investičních příležitostí v bytové výstavbě obecně. Tato plánovaná opatření přispějí ke zrychlení, zjednodušení a zvýšení flexibility využívání strukturálních fondů a fondů soudržnosti. Musím zdůraznit, že tato opatření nejsou v rozporu s volnou hospodářskou soutěží, sociálními normami a prováděním nařízení o ochraně životního prostředí a klimatu v rámci Společenství.

Nyní je odpovědností členských států zaručit spolufinancování peněz poskytnutých z evropských strukturálních fondů, aby bylo možné je plně využít. Požadavek ze zprávy, aby byla zjednodušena administrativa a realizace fondů, bude vítán a podporován.

Páni komisaři, těšíme se na další návrhy od Komise v roce 2009 k tomuto tématu. Pro úspěšnou hospodářskou obnovu je důležité zdůraznit význam opatření na podporu zaměstnanosti a obchodu. Nicméně je třeba členské státy nabádat k širokému využívání strukturálních fondů k podpoře nebo vytváření pracovních míst v malých a středních podnicích.

Výbor vzal naše pozměňovací návrhy plně na vědomí. Musíme tuto zprávu bezvýhradně podpořit. Gratuluji, pane Kirilove.

Enrique Barón Crespo (PSE). – (ES) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Komise, pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, nejlepší poctou, jakou můžeme vzdát Jeanu Monnetovi, je působit jednotně, rozhodně a vytrvale, stejně jako on, při organizování logistických operací během obou světových válek – operace spojenců, které jim umožnily vyhrát válku. To znamená, že my, 27 členských států, musíme jednat společně.

My, jako socialisté, bychom žádali, aby toto zahrnovalo tři prioritní opatření: zaprvé, posílení našeho stimulu a plánu obnovy v rozpočtové sféře a také ohledně kontroly a organizace Evropy.

Zadruhé, potřebujeme rozvinout skutečnou solidaritu mezi 27 členskými státy. Nevím, zda česká vláda a její parlament, které blokují Lisabonskou smlouvu, vědí, že slovo „solidarita“ se poprvé objevuje ve druhém článku Lisabonské smlouvy.

Zatřetí, je třeba, abychom bojovali proti daňovým rájům, černým díram globalizace.

Chris Davies (ALDE). – Paní předsedající, chci hovořit o naší strategii a přípravách na konferenci o změnách klimatu, která se bude konat letos v Kodani a na níž jsme přijali vůdčí úlohu, jež je však ohrožena hospodářskou recesí a požadavky, abychom omezili své standardy. Dovolte, abych uvedl příklad.

Před více než třemi lety jsme se dohodli, že výrobcům aut zadáme nové požadavky, aby změnili klimatizační chladiče, které používají a které mají v současnosti schopnost přispívat ke globálnímu oteplení 1 400krát vyšší než oxid uhličitý. Řekli jsme, že by k tomu mělo docházet u všech nových modelů aut od roku 2011.

Ale nyní se dovídáme, že někteří výrobci – v čele, domnívám se, s Fordem a General Motors – se snaží využít mezer v zákoně a této povinnosti uniknout. Tento měsíc se uskuteční zasedání schvalovacích orgánů členských států. Je velmi důležité, aby se komisař Verheugen ujal vedoucí úlohy a vyjasnil, že nehodláme zmírňovat naše normy a že tyto chladiče musí být do roku 2011 nahrazeny.

Pokud nyní povolíme, připravíme živnou půdu pro lobbing ze všech oblastí a naše vůdčí úloha v boji proti změnám klimatu bude vážně podkopána.

Costas Botopoulos (PSE). – Paní předsedající, tyto tři nesmírně významné zprávy byly navrženy socialistickými zpravodaji. To samozřejmě není náhoda. Náplň těchto zpráv, pozměňovací návrhy, které představí socialističtí poslanci pro jejich vylepšení, a také podle mého názoru dnešní rozprava jasně ukazují, že jsou zde dvě odlišné politiky: odlišné politiky vůči krizi – pravicová politika a politika socialistů. Pravicová politika je docela jednoduchá: krize je špatná věc, ale musíme být trpěliví, ona přejde; musíme přijmout nějaká technická opatření a věci se uklidní samy a my musíme vyjádřit soustrast s lidmi, které krize zasáhne.

Postoj socialistů je mnohem komplikovanější. My říkáme, že musíme postihnout kořeny problému, kořeny krize, že musíme radikálně změnit ekonomické paradigma, že musíme změnit a potlačit veškeré úvahy, které nás do této finanční krize dovedly. Toto není neutrální krize, ale krize způsobená konkrétními politikami, zejména pravicovými vládami.

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, v těchto časech krize očekávají naši spoluobčané od Evropy hodně. Evropa je nesmí zklamat.

Samozřejmě, pokud budeme realističtí, musíme uznat, že evropské finanční zdroje jsou omezené a my se musíme zamyslet nad tím, jak je můžeme vylepšit. Nicméně Evropa se dostane více do popředí a bude úspěšnější, pokud ukáže větší politickou vůli.

To znamená zaprvé samozřejmě fungovat jako katalyzátor pro opatření a snahy členských států, ale také zaujmout koordinovaný přístup na evropské úrovni. Plán obnovy je v podstatě sadou nástrojů na podporu restrukturalizace. Úloha EIB musí být posílena.

Evropa musí definovat jasnou, inovativní hospodářskou strategii. Hospodářské subjekty potřebují perspektivu a právní stabilitu. Je důležité nejprve dát do pořádku finanční služby, aby bankovní instituce mohly plnit svou hlavní úlohu, kterou je financovat hospodářský rozvoj.

Texty, které se v současnosti připravují pro směrnice o kapitálových požadavcích bank a pojišťoven, a nařízení o ratingových agenturách, musí k tomuto úkolu přispívat. Text o ratingových agenturách musí začlenit poznatky získané z prokázaných nedostatků.

Je zde naléhavá potřeba zajistit evropský dozor nad regulovanými finančními činnostmi. Zpráva skupiny pane de Larosièra předkládá několik vhodných návrhů, které by měly být rychle provedeny.

Evropa také potřebuje mít řádnou, účinnou, moderní průmyslovou politiku. V tomto ohledu je třeba, abychom sladili potřeby udržitelného rozvoje a požadavku na vysoce kvalitní průmyslový základ, který by produkoval zisk a vytvářel zaměstnanost.

V těchto časech krize je lepší nebrzdit sektory, které fungují normálně, vydáváním pravidel nebo nařízení, jejichž účinnost nebyla řádně prokázána. Například v automobilovém průmyslu, který dnes prochází vážnými problémy, je důležité prodloužit platnost nařízení, které osvobozuje od daně prodej vozidel a jehož platnost končí v roce 2010.

Musíme se také mít na pozoru, když například vyjednáváme dvoustrannou dohodu s Koreou, protože by mohla mít velký vliv na náš průmysl.

Brian Simpson (PSE). – Paní předsedající, můj příspěvek bude zdůrazňovat potřebu investic: investice do pracovních míst; investice do našeho životního prostředí; a investice do našich ekonomik. V tomto ohledu je stěžejní investování do dopravní infrastruktury a zejména do naší železniční infrastruktury, a to nejen tím, že nám zajistí železniční síť světové úrovně, ale také ochranou a vytvářením pracovních míst a sociální soudržnosti.

Dejme prioritu elektrifikaci naší železniční sítě, která nám poskytne jak dopravu, tak environmentální výhody. Investujeme do naší dopravní sítě TENS. Připravme plán obnovy a přistupme k činům, ne jen ke slovům.

Nedělat nic a nechat rozhodovat trhy selhalo. Doba na soustředění evropské kroky je nyní založena na upřednostňování lidí před nezadatelnými zájmy. My na této straně sněmovny nejsme připraveni hrát si na Piláta Pontského a umýt si ruce nad problémem, Chceme jednat a chceme jednat rozhodně.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Jsem přesvědčen, že současná hospodářská krize má kořeny v přílišné spotřebě a v environmentální krizi a že právě v této oblasti také musíme hledat řešení. Blížíme se k důležitému období z hlediska politiky v oblasti klimatu, protože na konci letošního roku musíme v Kodani dosáhnout dohody o nových společných cílech pro boj proti globálnímu oteplování. Úkol je tedy velký a my nesmíme chybovat ani zaváhat. Právní texty, o nichž debatujeme, nejen definují rámec a vysvětlují hlavní zásady, ale ta skutečná, konkrétní opatření, která máme podniknout, mají teprve přijít. Abychom dosáhli 25–40 % snížení skleníkových plynů, jak doporučili vědci, a abychom zastavili pokles biologické rozmanitosti, potřebujeme značné finanční zdroje.

V nedávných letech jsem měl to potěšení navštívit s parlamentními delegacemi Bangladéš, Čínu, Indii a naposledy Guayanu, a mé přesvědčení se poté v tomto ohledu ještě prohloubilo. Na jedné straně musíme podporovat rozvojové země, ale to se může dít jedině prostřednictvím transparentního, podrobně

monitorovaného financování, a na druhé straně by příjmy Evropské unie z dražeb obchodu s emisemi také měly být využívány na podporu opatření rozvojových zemí pro přizpůsobení se globalizaci. Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin doporučuje vyčlenit na tyto účely do roku 2020 celkovou částku 30 miliard EUR. To je ohromná částka a její správné využití je velká výzva.

Navíc boj proti změnám klimatu poskytuje Evropě skvělou příležitost posilovat nové technologie a vytvářet nová pracovní místa v zájmu podpory energetické bezpečnosti. OSN a nová administrativa USA, stejně jako některé evropské vlády, také uznaly, že abychom překonali globální krizi, nepotřebujeme jen nový účinný zdroj energie, ale také motor, který funguje podle nových organizačních zásad, protože současná hospodářská recese překrývá skutečný problém, kterému čelí lidstvo a Evropa, a tím je environmentální krize. Zelená „nová dohoda“ (New Deal) je historickou příležitostí vyřešit obě krize současně.

Gianni Pittella (PSE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že byla chyba, zejména ze strany Komise, podcenit zpočátku rozsah krize a že dnes je chyba opakovat se na summitech, které produkují prohlášení o zásadách, ale nenásledují po nich souvislá a praktická rozhodnutí. Odpovědi na velmi vážné problémy evropské veřejnosti, které poskytují naše zprávy, jsou přesvědčivé a plní svůj úkol.

Sněmovna má však za úkol překlenout propast tím, že zavede eurobondy, nástroj, který opakovaně hájil pan Mauro i já a téměř 200 poslanců, nástroj, který – možná jako jediný – může vytvořit finanční zdroje, které náš mdlý rozpočet nemá, pro financování krizových opatření, transevropských sítí, čistých energií, výzkumu a širokopásmových projektů, boje proti chudobě a programu Erasmus pro mladé lidi. Skvělý Jacques Delors – už budu končit – nám ukázal cestu. Vydejme se po ní s odvahou.

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, na pozadí globální hospodářské a finanční krize a mnohamiliardových stimulačních balíčků je zde ohromná příležitost zvýšit energetickou účinnost, zvýšit energetickou bezpečnost ze spolehlivých obnovitelných zdrojů a prosazovat zelenou technologii podle zelené „nové dohody“. Jinými slovy obrátit krizi v příležitost a v dlouhodobý přínos pro nás všechny.

Vítám dvě alternativy pro inovativní financování boje proti změnám klimatu v nedávném sdělení Komise. Jako původní autorka usnesení o dnešním návrhu vybízím členské státy, aby se těmito návrhy řídily, a také aby na setkání hlav států a vlád příští týden uznaly deklaraci summitu z 12. prosince loňského roku, která by měla být oficiálně zaznamenána, nejlépe spolu se závěrečným textem zprávy o evropském systému obchodování s emisemi, protože jinak se neobjeví v Úředním věstníku.

Proto – a vyzývám pana úřadujícího předsedu, pana komisaře a paní předsedající, aby to měli na paměti – potřebujeme trojstrannou deklaraci od všech tří institucí. Tato prosincová deklarace říká: „Evropská rada připomíná, že členské státy rozhodnou, v souladu s jejich příslušnými ústavními a rozpočtovými požadavky, o využití příjmů získaných prostřednictvím dražeb v rámci evropského systému obchodování s emisemi. Bere v úvahu jejich ochotu použít alespoň polovinu této částky na opatření pro snížení emisí skleníkových plynů, zmírnění a přizpůsobení se změnám klimatu, na opatření pro zabránění deforestaci, pro rozvoj obnovitelných energií, energetické účinnosti a dalších technologií, které přispívají k přechodu na bezpečné a udržitelné hospodářství, včetně budování kapacit, přenosu technologií, výzkumu a vývoje.“

Dále pokračuje: „V kontextu mezinárodní dohody o změnách klimatu v Kodani v roce 2009 a pro ty, kdo chtějí, bude tato částka využita na umožnění a financování opatření pro zmírnění a přizpůsobení se změnám klimatu v rozvojových zemích, které ratifikují tuto dohodu, zejména v nejméně rozvinutých zemích. Další kroky v tomto ohledu budou provedeny na jarním zasedání Evropské rady v roce 2009.“

Netrpělivě očekávám úctyhodný výsledek deklarace ze setkání hlav států a vlád příští týden.

Harlem Désir (PSE). – (FR) Paní předsedající, příliš málo, příliš pozdě, nedostatečně koordinované, nedostatečně solidární, příliš malé: takové jsou v této fázi skutečné reakce vyvolané plánem Evropské unie pro obnovu a návrhy Komise.

Důvod je skutečně jednoduchý: podíváme-li se na počáteční předpovědi, musíme všichni uznat, že hloubka krize byla podhodnocena, ať již z hlediska opravdu ohromného poklesu průmyslové výroby ve Spojeném království a Francii, například pokles mezinárodního obchodu a německých vývozů, nebo z hlediska předpovědí zvýšené nezaměstnanosti. Proto jsem hluboce přesvědčen, že dnes jsme velmi daleko od reakce, která by byla srovnatelná s tím, co zavádí například Obamova administrativa ve Spojených státech.

Opět je zde zjevný nedostatek solidarity a příliš mnoho váhání. V březnu Ecofin odmítl posílit plány pro obnovu a nyní jsou země východní Evropy nuceny obracet se na MMF. Toto je politováníhodné selhání v otázce evropské solidarity; umožňujeme vznik stále většího počtu vnitrostátních záchranných plánů pro

průmyslový sektor a omezujeme se pouze na žádosti o odmítnutí protekcionismu. Skutečností je, že jedinou opravdovou odpovědí by byl evropský plán pro záchranu a obnovu automobilového odvětví.

Myslím, že dnes je požadavek socialistické skupiny v Evropském parlamentu naprosto jasný: chceme vydatné investice. Vzhledem k tomu, že se často zmiňujeme o krizi v roce 1929, podívejme se pro srovnání například na Rooseveltův New Deal, který vynaložil během sedmi let 3,5 % HDP. To by pro Evropu dnes znamenalo 400 miliard EUR ročně po dobu několika let. Proto se domníváme, že by měly být dostupné výpůjční přísliby a eurobondy, že by se mělo silně investovat do zelené inovace, do izolací budov, do moderní dopravy a do energetického sektoru a že by měl existovat podpůrný plán pro oběti restrukturalizace a nezaměstnanosti a pokyny, jak je možné všem, koho postihne nezaměstnanost, pomoci, například prostřednictvím rozšíření pole působnosti Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci.

Cornelis Visser (PPE-DE). – (NL) Paní předsedající, v této době hospodářské krize by Evropský parlament měl mít úlohu hlídacího psa, zejména pokud jde o předcházení protekcionismu.

Společně jsme vybudovali vnitřní trh, který nám přinesl mnoho blahobytu. Nejen v západní Evropě, ale i ve střední Evropě si země plně užívaly jeho výhod. Neměli bychom si tyto úspěchy nechat vyklouznout z rukou kvůli momentálním nesnázím. My v Evropském parlamentu bychom se měli postavit proti návrhům, jako jsou ty, které se týkají podpory francouzského automobilového průmyslu a které by mohly negativně ovlivnit ostatní evropské země.

Parlament by měl také mít úlohu hlídacího psa, pokud jde o sílu eura. Nemůžeme akceptovat, aby si země nadělaly neomezené dluhy. V Evropě jsme se dohodli na takzvaném Paktu o stabilitě a růstu. Víme, že následkem finanční krize bychom měli poskytnout více prostoru pro podporu bank. To by však měla být výjimka.

Není třeba poskytovat žádnou strukturální podporu ostatním odvětvím hospodářství. Členské státy na to nemají finance, a kdyby si měly půjčit prostřednictvím eurobondů, byly by budoucí generace zatěžkány dlužním břemenem a euro by zesláblo. Osobně jsem proti.

Ve zkratce, měli bychom být hlídacím psem, pokud jde o boj proti protekcionismu a ochranu hodnoty eura.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Dámy a pánové, ve svém krátkém příspěvku se dnes soustředím na jednu důležitou oblast, která bude, doufám že s úspěchem, diskutována a řešena na zasedání Evropské rady, a tou je energetická politika. My všichni víme, že Evropská unie potřebuje posílit svoji energetickou bezpečnost a nezávislost, potřebuje posílit energetickou infrastrukturu, to znamená propojit a rozšířit ropovody, plynovody, energovody mezi jednotlivými státy a regiony, že potřebujeme navýšit zásoby ropy a zemního plynu. Chceme zvýšit podíl obnovitelných zdrojů, chceme zvýšit energetickou účinnost budov a výrobků, chceme zvýšit investice do výzkumu a do opatření na zmírňování dopadů klimatických změn. Já jsem přesvědčen, že právě opatření a investice, které je nutno přinést v oblasti energetické politiky, mohou řešit nejenom ty problémy v oblasti energetiky a klimatu, ale také právě v době ekonomické krize mohou velmi pozitivně a silně zapůsobit na nastartování ekonomického růstu a na zvýšení zaměstnanosti.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Dámy a pánové, vítám snahy evropských institucí v plánování opatření pro koordinovaná opatření členských států a snahy Komise při řešení hospodářské krize. Jak je již dobře známo, politika soudržnosti Evropské unie je významným příspěvkem k Plánu evropské hospodářské obnovy a je pro Společenství největším zdrojem investic do reálné ekonomiky. Jako gesto uznání tohoto úsilí podporuje Evropský parlament pozměňovací návrhy usnesení o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, aby byla zjednodušena a urychlena finanční správa fondů EU. Doufám, že toto zjednodušení prospěje příjemcům, těm, na něž jsou fondy skutečně zaměřeny. To je důležité zejména pro chudší členské státy Evropské unie.

Jedním důležitým úkolem, který stojí před členskými státy, je zaručit nezbytné finance, aby byly zdroje EU vynakládány podle plánu. Aniž by porušovaly pravidla volné soutěže a normy řádné správy, měly by členské státy využívat těchto zjednodušených postupů pro financování projektů. Děkuji vám za pozornost.

Atanas Paparizov (PSE). – Paní předsedající, je zjevné, že evropský aspekt plánu hospodářské obnovy a jejího finančního zajištění je v porovnání s úsilím členských států zanedbatelný. Doufám však, že Rada přijme plán na podporu energetických propojení mezi zeměmi, aby následky příští plynové krize byly mírnější.

Nicméně solidaritu je možné vyjádřit nastavením flexibilnějších kritérií pro systém ERM2, eurozónu a přijetí eura v zemích, které čekají na přistoupení. Je zjevné, že členské státy, které nyní musí vyvinout velké úsilí k udržení stabilního směnného kurzu, potřebují větší podporu, aby mohly učinit všechny nezbytné kroky a

stát se členy eurozóny a zabránit tak dopadům hospodářské krize. Doufám, že toto bude jedno z rozhodnutí přijatých v blízké budoucnosti, vzhledem k tomu, že pro stávající členy zde již flexibilní kritéria jsou.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Přestože v zásadě souhlasím s Plánem evropské hospodářské obnovy, ráda bych upozornila na dvě záležitosti: vydávání eurobondů a rozšiřování eurozóny. Vydávání eurobondů ani není vhodným nástrojem k posílení eurozóny, ani není správně načasován, v Evropě, která je zasažena finanční, hospodářskou a sociální krizí. Máme 16 členů eurozóny, jejichž hospodářství obdrží podporu, ale co ostatních 11 zemí? Navrhuje se, že bychom měli umožnit nákup eurobondů za švédské a dánské koruny. Jak by k tomu přišly nové členské státy, které z mnoha objektivních důvodů v eurozóně nejsou? Jakou cenu by za půjčku musely platit? Litvě nebylo umožněno zavést euro, protože inflace byla o 0,07 % více než maximální hodnota ukazatele, přestože za 10 let ani jediný člen eurozóny nesplnil všechny ukazatele. Litevský litas je zavěšen na euro již 4 roky. Není čas podívat se na změny ve světě kreativněji a rozšířit eurozónu a usnadnit tak EU cestu z krize?

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). – (PL) Paní předsedající, titul zprávy pana Kirilova, k níž mu blahopřeji, naznačuje, že bychom mohli také hovořit o nereálné ekonomice. Virtuální ekonomika a virtuální peníze se objevují, ale podpisy bankéřů a auditorů jsou skutečné a označují, že vše je v pořádku. Ukazuje se však, že to není pravda a že je to klam.

Dnes musíme čelit výzvám hospodářské a morální krize. V této souvislosti je rozumné a nezbytné investovat do rozvoje regionů a soudržnosti. To bude znamenat reálné kilometry silnic, modernizované železniční dráhy a letiště. Měli bychom investovat do vědění a vzdělání a do inovativních řešení, zejména ve vztahu k malým a středním podnikům. Měli bychom skutečně omezit byrokracii. Tak vytvoříme pracovní místa pro tisíce lidí a zajistíme jim živobytí. To bude obnášet skutečné provádění politiky solidarity, a nikoli protekcionismus. Tak se Lisabon stane realitou.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, je třeba přijmout specifická opatření, abychom mobilizovali sektory hospodářství a pomohli jim vypořádat se s krizí.

Důležitější však je, že pokud se vztahují k regionální politice a politice soudržnosti, je jisté, že se týkají většiny občanů a podniků, zejména malých a středních.

Opatření pro zjednodušení nařízení Evropského fondu pro regionální rozvoj a ostatních strukturálních fondů a opatření, jako je podpora investování do využívání obnovitelných zdrojů energie v domácnostech, zjednodušování nařízení a placení záloh a způsobilých nákladů a paušálů nepochybně pomohou k udržení pracovních míst a k přežití malých a středních podniků v tomto nejistém ekonomickém ovzduší.

Úsilí musí být posíleno dalšími iniciativami, které Evropský parlament očekává a na jejichž vytváření se bude podílet. Zůstává potřeba přijímat opatření, která přímo ovlivňují finanční podporu pro občany.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Evropská unie nikdy nebyla v tak kritické situaci jako nyní. Dvě hlavní zásady jsou zpochybňovány: solidarita a jednotnost vnitřního trhu, kvůli protekcionismu. Martin Schulz má naprostou pravdu. Evropská komise nepodnikla žádné konkrétní kroky ke zlepšení situace na trzích nebo regulaci finančních záležitostí. Pokud nebudeme chránit solidaritu, jednotou Evropské unie mohou otrást sobeckost a protekcionismus, protože problémy nejsou jen mimo eurozónu, ale také v ní. Řecko, Maďarsko a další mají podobné problémy. Rád bych připomněl panu Farageovi, že západoevropské banky, západoevropské společnosti vykoupily banky a podniky nových členských států a nyní se vyhýbají solidaritě a nedělají nic pro umožnění pevné finanční báze.

Martin Schulz (PSE). – (DE) Paní předsedající, děkuji vám, že jste mi umožnila koncem této rozpravy přednést osobní poznámku. Rád bych reagoval na komentáře pana Lehneho.

Z toho, co jste řekl, pane Lehne, jsem pochopil, že krizi zavinili evropští socialisté. Samozřejmě, to už jsme věděli. V Německu je to známé pravidlo, že když ráno svítí slunce, mohou za to křesťanští demokraté, ale když je led a sníh, je to chyba sociálních demokratů. Toho jsme si všichni vědomi. Nicméně vy, členové Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů, byste nyní mohli předvést, jestli uvedete do praxe to, co jste, pane Lehne, říkal, když jste mě napadl, že jsem řekl něco špatně – možná jsem se spletl.

Proto bych vás rád požádal, abyste nám nyní řekl o zprávě paní Ferreirové, o pozměňovacím návrhu 113, který se týká solidarity mezi členskými státy a uzavření daňových rájů. Budete hlasovat proti zprávě paní Ferreirové? Solidarita v rámci Společenství mezi eurozónou a státy mimo ni a solidarita v rámci eurozóny. Budete hlasovat ve prospěch? A konečně fiskální stimul ve výši 1 % nebo 1,5 % HDP jako snaha Společenství

ukončit krizi. Budete hlasovat ve prospěch? To jsou pozměňovací návrhy 92, 102 a 113 od socialistické skupiny v Evropském parlamentu. Pokud budete hlasovat ve prospěch, pak ode mě dostanete omluvu, pane Lehne. Pokud nebudete hlasovat ve prospěch, pak budu muset říci, že jste osoba, která pronáší velké řeči a poté podle nich nehlasuje.

Klaus-Heiner Lehne (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, děkuji vám mnohokrát. Budu velmi stručný. Zaprvé, samozřejmě socialisté nejsou odpovědní za krizi. Nikdo ve sněmovně to neřekl. Všichni víme, či chyba to je, to bylo již podrobně prozkoumáno. Nicméně správně jsem zdůraznil, že za mnoho let byli socialisté odpovědní za blokování provádění jasných pravidel transparentnosti vztahujících se k zajišťovacím fondům a soukromému kapitálu, a to jsem doložil příklady. Taková je prostě skutečnost.

Pokud jde o pozměňovací návrhy, o nichž byla řeč, rád bych zmínil jen jeden bod, a to problém daňových rájů. V tom se naprosto shodneme. Otázka je jen, v jaké fázi budeme hlasovat pro. Dnes budeme diskutovat o pozměňovacím návrhu 25 o usnesení týkajícím se Lisabonské strategie, která se právě tímto tématem zabývá. Skupina bude hlasovat v jeho prospěch. Proto nemám žádné problémy s otázkami, které jste zmínil.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, měli jsme velmi dlouhou a přínosnou rozpravu a předsednictví je vděčné všem poslancům této sněmovny za jejich komentáře.

Správně identifikovali velmi závažné výzvy, kterým v současnosti čelíme, a zejména důsledky finanční a hospodářské krize. Jak jsem zdůraznil ve svých úvodních poznámkách, toto téma bude v centru rozprav na setkání Evropské rady příští týden. Navzdory rozsahu krize se předsednictví domnívá, že Evropská unie se může dohodnout na různých složkách přístupu, který nás posune dál.

Neexistuje jiná možnost než postupovat proti této hluboké krizi společně. Proto podporuji mnohé výzvy, které zde dnes zazněly, k větší odpovědnosti a intenzivnější spolupráci. Také se domnívám, že nejen můžeme a musíme jednat společně, abychom vyřešili problémy Evropy, ale také že Evropská unie je dobře umístěná na to, aby byla součástí globálního řešení. Tato krize je sice hluboká, ale když jednáme společně, má Evropa nezbytné intelektuální, finanční, lidské a regulační zdroje, aby mohla pokračovat v určování a provádění vhodných odpovědí.

Joseph Daul řekl, že příští zasedání Evropské rady nebude jen dalším summitem, a nepochybně má pravdu. Příspěvek ke globálnímu řešení začíná převzetím vůdčí úlohy na konferenci G20 v Londýně začátkem příštího měsíce. Na včerejším setkání Rady ministři Ecofinu schválili oblast působnosti pro účast EU na tomto důležitém setkání. Dohodli se zejména na potřebě bližší mezinárodní koordinace makroekonomických politik a globálních finančních nařízení založených na zvýšené transparentnosti a zodpovědnosti – a to nás zavádí zpět k naší debatě o zajišťovacích fondech a dalších citlivých tématech. Všichni se shodli na posílení spolupráci mezi finančními orgány na mezinárodní úrovni, na posílení MMF a na potřebě zabývat se úlohou mnohostranných rozvojových bank při odvracení účinků krize na nejchudší světové populace.

Mluvíme-li o potřebě solidarity, musíme si uvědomit, že tato evropská solidarita musí být doprovázena vnitrostátně odpovědnými politikami pro udržitelný finanční rozvoj v Evropě. Je pravda, že Američané utrácejí, ale nežádají o pomoc MMF a nemají Pakt o stabilitě zajišťující integritu jejich měnové zóny. My musíme investovat do své budoucnosti, ale k tomu musí docházet způsobem, který nepodryje dlouhodobou udržitelnost našich veřejných financí nebo pravidel hry na vnitřním trhu.

Mnozí z vás se dnes zmiňovali o velmi reálných obavách občanů vzhledem k rostoucí nezaměstnanosti. Martin Schulz řekl, že problémem jsou „pracovní místa, pracovní místa, pracovní místa“ – a má pravdu. Nepochybně potřebujeme udržovat zaměstnanost, a přestože mnohá opatření zůstávají v kompetenci členských států, některé věci udělat můžeme. Dovoďte mi jeden příklad. Včera Ecofin dospěl k dohodě o snížení DPH v sektorech služeb s vysokým podílem lidské práce, jako jsou restaurace atd. Pokud si vzpomínáte, toto bylo na pořadu již mnoho let, aniž bylo nalezeno řešení, a teprve včera, během předsednictví mé země, jsme dokázali v této citlivé otázce dosáhnout dohody.

Zaměstnanost by měla být a je hlavním tématem tří zpráv, kterými se dnes zabýváme. Hodláme se tímto problémem zabývat na zasedání příští týden. Je to klíčová část Lisabonské strategie. Souhlasím s těmi, kteří říkají, že současná krize není důvodem pro opuštění Lisabonské strategie. Vlastně je to jen další důvod, proč zajistit splnění hlavních cílů Strategie.

Předsednictví věnuje této otázce zvláštní pozornost, a proto jsme svolali na začátek května dodatečnou schůzi o problému rostoucí nezaměstnanosti. Příští týden hodláme dohodnout některé konkrétní tendence, které budou tvořit základ pro naše diskuse a možná i pro rozhodnutí, která přijmeme v květnu.

Někteří z vás se také zmínili o potřebě dosažení dohody o zmírnění a přizpůsobení se změnám klimatu při přípravách na zasedání v Kodani. Graham Watson se ptal, kolik budeme muset zaplatit. Domnívám se, že to je předčasné. Existují nějaké odhady – například ve sdělení Komise právě o této záležitosti, které obsahuje odhady různých nevládních organizací a institucí – a ty jsou poměrně vysoké. Bylo by však předčasné říkat nyní nějaké odhady. Musíme počkat na USA a ostatní účastníky procesu, aby nás informovali o svých plánech, a ty hodláme zjistit na setkání s administrativou pana Obamy v Praze začátkem dubna. Otevírat účet v tuto chvíli by nebyl správný taktický tah.

Samozřejmě vás budeme plně informovat o všech aspektech příštího zasedání Evropské rady a já zajistím, aby byl předseda vlády Topolánek plně seznámen s názory, které zde dnes zazněly. Na příštím plenárním zasedání podá Parlamentu zprávu o výsledku Evropské rady a já se těším na konstruktivní výměnu názorů při té příležitosti.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, souhlasím s těmi, kteří říkali, že krize byla dlouho podceňována a špatně chápána. Proto je zřejmě dobré, pokud se alespoň pro začátek shodneme na tom, že nevíme, jak vážná tato krize nakonec bude. Kromě toho nevíme, jak dlouho bude krize trvat, a tudíž ani nevíme, zda jsme již udělali dost. Je mi líto, že tentokrát musím odporovat panu Junckerovi.

Nevíme ani, jestli to, co jsme udělali, bude mít vliv, či nikoli. V tuto chvíli nevíme ani to. Jediné, co skutečně víme, je, že se z této krize nedostaneme, pokud se nám nepodaří rychle oživit finanční sektor.

Toto byl začátek problému a mezitím se relativně vyjasnilo, jak se to všechno přihodilo. Také víme, proč opatření, která byla již přijata, aby stabilizovala finanční sektor, neměla žádný vliv, nebo alespoň žádný uspokojivý vliv. To proto, že banky jsou si vědomy, že stále čelí vážným problémům. Banky si v současné době vytvářejí zásoby na rizika, protože vědí, že některá rizika v jejich účtech dosud nebyla odhalena. V tomto ohledu musíme přijmout vhodná politická opatření.

Nicméně, jedna věc je jasná. Finanční sektor nemá možnost vrátit se do doby před krizí. Každý, kdo si představuje, že stát a Evropská unie jsou nyní odpovědné za regulaci a potom půjde vše přesně jako předtím, se velice plete. Je zjevné, že potřebujeme pro finanční sektor a finanční instituce silný dlouhodobý kontrolní systém, který nezahrnuje pouze Evropu. Je velmi důležité, abychom spolu s našimi partnery zavedli systém globální správy. Toho budeme schopni jedině ve spolupráci s našimi partnery, pokud my Evropané zaujmeme jasný společný postoj. Čím více se shodneme v této otázce, tím lepší jsou naše šance dosáhnout výsledků, jaké chceme. Pokud hlavní města Evropy budou vysílat konfliktní signály do Washingtonu, Peking a Tokia, vyhlídky na zavedení účinného systému globální správy jsou malé.

Nicméně se shodneme, že současná situace je potenciálně velmi výbušná, pokud jde o sociální sféru, jednoduše proto, že ať uděláme pro stabilizaci finančního sektoru cokoli, nebude to dostatečné pro podporu společností v reálné ekonomice, které jsou v nesnázích následkem finanční krize. To všichni víme.

Evropská reakce na krizi v reálné ekonomice, krizi mezi podniky a průmyslem, je reakce, která se soustředí na pracovní místa. Skutečně to netkví v dividendách pro akcionáře nebo bonusech pro manažery. Reakce spočívá v zajištění, aby lidé, kteří jsou za krizi odpovědní velmi málo nebo vůbec, jinými slovy pracovníci, mohli zůstat ve svých zaměstnáních, protože jinak nemohou žít nezávislý život ve svobodě a s důstojností.

Chceme ochraňovat pracovní místa v evropském hospodářství, a proto byly rozpočtové programy nezbytné. Můžeme se dohadovat, jestli mohly nebo by měly být větší. Nicméně problém je, že v rozpočtu Společenství není v tomto ohledu žádná flexibilita. Pro nás v Evropském parlamentu nebo v Evropské komisi je snadné říci, že potřebujeme velký balíček pro hospodářskou obnovu a že musíme napumpovat velké sumy peněz do ekonomiky, protože to nebudou naše peníze, my žádné peníze nemáme. Vždycky to budou peníze z členských států a prosím, nezapomeňte, že úlohu zde hrají samozřejmě také vnitrostátní parlamenty.

Snažili jsme se zajistit, aby rozpočtové programy byly organizovány tak, aby krátkodobé potřeby neohrožily dlouhodobé cíle. Právě to zmiňovalo několik řečníků ze všech parlamentních skupin, jinými slovy že proděláváme hospodářskou transformaci, transformaci na nízkouhlíkové hospodářství, na hospodářství méně náročné na zdroje a na hospodářství založené na znalostech. Tato transformace musí během krize pokračovat. Proto říkáme společně, aby neomezovaly výzkum a vývoj nebo inovaci a aby si udržovaly své hlavní pracovní síly. Finanční opatření, která přijímáme, musí tyto cíle podporovat. Souhlasím s každým, kdo říká, že se věci možná daly udělat lépe. Nicméně musíme vždy mít na paměti, že peníze, které zde vynakládáme, nejsou peníze Evropské unie. Jsou to peníze z členských států a v členských státech se zvažují i jiné faktory kromě těch, jež my považujeme v tomto případě za vhodné. Ekonomický model Lisabonské

strategie, o němž jsme dnes také diskutovali, nezahrnuje nezávislý trh. Lisabonská strategie není založena na předpokladu, že nejlepší tržní hospodářství je takové, které se rozvíjí samo v radikálních podmínkách volného trhu. Strategie naopak tvrdí, že pokud má trh splnit své sociální a environmentální povinnosti, potřebuje pravidla. Za tato pravidla odpovídají politici a my se od tohoto úkolu nesmíme odklánět. Proto jsem přesvědčen, že cíle Lisabonské strategie zůstávají nezměněny a že otázka "Jak je možné, že jsme se dostali do této krize, přestože máme Lisabonskou strategii?" je špatně položená. Jiná hospodářská strategie v Evropě by nedokázala zabránit makroekonomickým nevyváženostem a chybám na mezinárodních finančních trzích, které vedly k této krizi.

Dovolte mi zakončit konstatováním, že chceme zajistit, aby co možná nejvíce evropských společností prošlo krizí bez poskvrny. To znamená, že jim musíme pomoci získat finance. To se mi v současnosti jeví jako hlavní problém, protože úbytek úvěrových zdrojů postihuje jak velké, tak malé organizace.

Evropská investiční banka dělá, co může. Měli bychom Evropské investiční bance za její vysoce flexibilní přístup poděkovat. Nicméně nyní už dosáhla limitu svých možností. Již je jasné, že nebude možné splnit požadavky na půjčku velkých a malých evropských společností ve druhé polovině letošního roku, protože Evropská investiční banka již dosáhla svých limitů. Každý by si měl uvědomit, že situace bude velmi vážná, a tak stojí za to zvážit, jestli my zde v Parlamentu můžeme zlepšit situaci evropských společností, například rychlým projednáním a přijetím návrhů Komise, které mají za cíl zabránit tomu, aby evropské společnosti musely platit zbytečné výdaje.

Předložili jsme návrhy, které by mohly vést ke snížení výdajů evropských společností až o 30 miliard EUR ročně. Urychlené přijetí těchto návrhů by bylo důležitým příspěvkem k překonání krize.

Komise je přesvědčena, že před tímto summitem se výhody a rizika evropské integrace ukážou jasněji než dříve. Mezi výhody zjevně patří spojení našich sil, koordinované a soustředěné jednání a využívání veškeré naší kreativity s cílem vyjít z krize posílení. To nám umožní vykompenzovat skutečnost, že narozdíl od Spojených států amerických nemůžeme vydávat rozhodnutí centrálně a provádět je všude, ale musíme zajistit, aby se na nich shodlo 27 členských států.

Zároveň jsou ale více než kdy jindy patrná i rizika – rizika, kterým budeme všichni vystaveni, pokud se jeden nebo více členských států v této situaci rozhodne pro protekcionismus nebo hospodářský nacionalismus namísto solidarity a společného přístupu. Bez sdíleného kompasu, který nás provede touto krizí, se bohužel všichni ztratíme v mlze, která krizi způsobila.

Elisa Ferreira, zpravodajka. – (PT) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, dámy a pánové, krize je horší, než jsme čekali, a nezaměstnanost stoupne víc, než jsme předpovídali. Existují dobré důvody, proč si myslet, že plánovaný evropský stimul nebude dostatečný, ale již teď je jasné, že trvá příliš dlouho, než se dostane k lidem.

Postoj Parlamentu je, a byl, pevný a jasný a já doufám, že takový bude i nadále. Naším cílem je udržovat zaměstnanost a vytvářet nové pracovní příležitosti s územní i sociální soudržností a solidaritou. V této době krize lidé nemohou důvěřovat Evropě, která nemá odpověď, Evropě, která je bezmocná v řešení problémů, kterým čelí. Co bude tedy Parlament od Komise požadovat? Prostřednictvím těchto zpráv žádá koordinování vnitrostátních opatření a aby Komise využila k jednání veškeré dostupné prostředky. Jako rozpočtový orgán k tomu také dává Komisi veškeré možnosti. Žádá Komisi, aby zahájila evropskou iniciativu pro zaměstnanost a prohlásila, že je nezbytné mít plán na provádění opatření pro regulaci finančního trhu a také pro poskytování úvěrů pro reálnou ekonomiku. A co Parlament žádá po Radě? Žádá Radu zejména o to, aby znovuobjevila politickou vůli, která je v jádru konstrukce evropského projektu. Evropská unie stojí na hospodářské soutěži, ale stojí také na soudržnosti a solidaritě. Nemůžeme mít jednotný trh bez této záruky solidarity a soudržnosti. Proto jsme všichni předali Evropě národní nezávislost, kterou jsme měli před vstoupením do tohoto projektu.

Jan Andersson, zpravodaj. – (SV) Paní předsedající, tato krize se nyní stává pro lidi skutečností, nezaměstnanost začíná stoupat, a stoupá rychle, a my začínáme vnímat sociální důsledky krize. Pokles se prohlubuje více, než jsme si ze začátku mysleli. Nezaměstnanost a sociální důsledky budou větší.

Rád bych něco řekl Skupině Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů zde v Parlamentu. Pan Hökmark zde není, ale krizi svádí na návrh socialistické skupiny v Evropském parlamentu. To je jako zastřelit pianistu, když se vám nelíbí jeho píseň. V Evropě samozřejmě máme vlády středu a pravice. A právě tyto vlády nejsou schopny konat, tyto vlády vykazují nedostatek koordinace a nedostatek solidarity.

Nyní jde o záležitost pracovních příležitostí, systémů sociálního zabezpečení a veřejného sektoru. Říkám Komisi a Radě před summitem: je třeba, abychom jednali nyní, je třeba, abychom jednali koordinovaně, je třeba, abychom vyvinuli dostatečné úsilí, a je třeba udělat to solidárně. A je třeba to udělat teď. Nemůžeme čekat na summit v květnu. Otázky zaměstnanosti musí nyní být prioritní položkou.

(Potlesk)

Evgeni Kirilov, zpravodaj. – (BG) Děkuji vám, paní předsedající. Politika soudržnosti ukázala, jak přispívá k překonání sociálních a hospodářských problémů a k provádění strukturálních reforem v členských státech a jejich regionech. Dosud získané zkušenosti a značné vyčleněné zdroje, hovoříme o více než 340 miliardách EUR za období 7 let, jsou v současné hospodářské krizi nezbytnou nutností a je nesmírně důležité, aby tyto peníze byly skutečně využity, a to co nejlépe, ve prospěch evropských občanů a obchodu. V době, kdy pro zotavení evropského hospodářství záleží na každém euru, si nemůžeme dovolit, aby byly tyto fondy využity nesprávně. Proto také vítáme zjednodušení pravidel a vyžadujeme, aby byla řádně prováděna.

Pane Verheugene, když jste dnes hovořil, řekl jste jednu pravdu: nevíme, jak dlouho bude krize trvat. Ale jednu věc bychom měli dnes říci: rozhodnutí, která děláme, a samozřejmě rozhodnutí, která příští týden přijme Evropská rada, musí letos přinést výsledek. Dokonce bych řekl, že tyto výsledky musí být dosaženy do letošního léta. To od nás očekávají evropští občané, aby viděli světlo na konci tunelu a mohli doufat v cestu ven z krize, a navíc rychle.

Rád bych pronesl poznámku směrem k několika kolegům poslancům, kteří se dnes pokoušeli vložit ekonomickou dělicí čáru mezi staré a nové členské státy. Domnívám se, že právě tato politika soudržnosti, o níž budeme dnes rozhodovat, je v rozporu s myšlenkami, které navrhuji. Vše se mi to jeví jako nesmírně škodlivé a my musíme spojit své snahy, abychom to překonali. Děkuji vám.

President. – Obdržela jsem pět návrhů usnesení⁽¹⁾ předložených v souladu s článkem 103 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes, ve středu 11. března.

Písemná prohlášení (článek 142)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Jako součást obnovené Lisabonské strategie v roce 2008 byly přijaty pokyny a zůstanou platné do roku 2010. Všechny členské státy, včetně Malty, musely nastavit své strategie tak, aby umožňovaly nárůst pracovních míst. Byly stanoveny pokyny pro zaměstnanost. Její financování je nezbytné a Evropský sociální fond může financovat nejnaléhavější opatření, která mají členské státy přijmout, a to jak z hlediska flexikurity, tak z hlediska dovedností.

Flexikurita je integrovaný politický přístup, jehož cílem je usnadnit přizpůsobivost pracovníků a podniků. Zadruhé, musíme vyvinout velké úsilí v oblasti zvyšování úrovně dovedností. K takovému zlepšování musí docházet na všech úrovních způsobilosti.

Zprv, zvyšování úrovně dovedností bude zbytečné, pokud nebude vyhovovat potřebám pracovního trhu.

Zadruhé, je třeba upřednostňovat tři strategie:

- zlepšování přizpůsobivosti pracovníků a podniků;
- přivedení více lidí do zaměstnání a zajištění toho, že v zaměstnání setrvají, aby mohla být zvýšena nabídka pracovních sil a realizovány systémy sociální ochrany;
- zvýšení investic do lidského kapitálu prostřednictvím lepšího vzdělání a kvalifikace.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Pane předsedo, při poslechu této rozpravy jsem se nemohl ubránit pocitu, že ve sněmovně vládne atmosféra soupeření, jakási přetahovaná – staré členské státy proti novým. Zdá se mi, že obviňování a ukazování prstem jeden na druhého kvůli tomu, kdo si zaslouží být v EU, není všelék na naše problémy.

(1) Viz zápis.

Především je třeba mít na paměti, že občané nás poslouchají a čekají od nás ochranu. Právě nyní chtějí vidět, k čemu je sjednocená Evropa. Měli bychom tuto rozpravu využít jako příležitost k zamyšlení nad tím, jak omezit sociální dopady současné krize.

My říkáme „ano“ Lisabonské strategii, protože přináší výsledky – díky Lisabonské strategii bylo v EU vytvořeno téměř 7 milionů nových pracovních míst. Ale jaká pracovní místa to jsou? Často zahrnují sezonní práce nebo práce na částečný úvazek, a pokud jde o práce na plný úvazek, údaje o zaměstnanosti zůstávají stejné.

To jednoduše dokazuje, že se Evropa musí naučit využívat svůj vlastní potenciál. Měli bychom investovat do špičkových technologických produktů, které vyžadují vysoce kvalifikované pracovníky – to je naše přidaná hodnota, sektor, v němž nemáme konkurenci. V tomto ohledu je nesmírně důležité prodloužit období pro využívání finančních zdrojů a zjednodušit postup podávání přihlášek, zejména pro nové členské státy.

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), písemně. – (RO) Světová hospodářská krize nás všechny zaskočila, ať již mluvíme o bankách, nadnárodních společnostech nebo dokonce o mezinárodních institucionálních strukturách. Světové hospodářství je těžce zasaženo a přežití globálního finančního systému je skutečně ohroženo. Domnívám se, že nikdo nebude odporovat, když řeknu, že závažnost současných problémů vyžaduje soustředěné úsilí na evropské úrovni. Abychom se dostali z krize, naprostou nutností je solidarita.

Zastupuji v Evropském parlamentu Rumunsko, zemi na jihovýchodě Evropy. Mohu říci, že vliv hospodářského růstu o více než 7 % v roce 2008 kvůli bouřlivým ekonomickým podmínkám, které začínají útočit, mizí. Plán hospodářské obnovy vypracovaný Evropskou komisí musí mít dopad v každém koutě starého kontinentu. Některé části Evropy se nesmí cítit vynechány a bezmocné vůči nepříznivé situaci, kterou samy nezavinily.

Domnívám se, že toto je pro Evropskou unii, nejdůležitější politický projekt za posledních několik set let, nejdůležitější zkouška. Země na celém kontinentu musí ukázat, že jsou jednotná síla. Podle José Manuela Durão Barrosa, předsedy Evropské komise, bude Evropa posuzována především podle výsledků této zkoušky. S tímto výrokem naprosto souhlasím.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), písemně. – (RO) Domnívám se, že iniciativa navrhuující plán hospodářské obnovy v současné krizi je vítána. EU potřebuje přijmout společný, jasný a účinný postoj, abychom co nejvíce minimalizovali dopady krize z hlediska intenzity a trvání.

Potřebujeme jasnější předpisy pro finanční odvětví, zejména pokud jde o investice zahrnující vysoký stupeň rizika, jako jsou zajišťovací fondy.

V této době je nejdůležitější solidarita mezi členskými státy. Je samozřejmé, že členské státy přijmou opatření specifická pro jejich vlastní potřeby, ale nesmí být v rozporu s vnitřním trhem a EMU. Prioritou musí být usnadnění úvěrů, zejména pro malé a střední podniky, které jsou hybnou silou hospodářského růstu a jsou schopné vytvářet pracovní příležitosti. Intervenční opatření státu musí být však přechodná a poté musí být striktně dodržována pravidla hospodářské soutěže.

Kromě toho musí opatření pro boj proti krizi být integrována jako součást odpovědné rozpočtové politiky. Přestože procházíme krizí, domnívám se, že je obzvláště důležité dodržovat Pakt o stabilitě a růstu, protože navyšování rozpočtového deficitu může být katastrofální rozhodnutí z dlouhodobého hlediska, zvláště pro budoucí generace.

Daniel Dăianu (ALDE), písemně. – Pan komisař Joaquín Almunia nedávno řekl, že členské státy eurozóny, které se potýkají s velkými nesnázemi, by mohly využívat pomoci od ostatních členů EU. Proč tato nabídka kolektivní odezvy nebyla naznačena členskými státy, které nepatří do eurozóny? Nejspíše je něco špatného na rozšíření pomocných balíčků na Lotyšsko a Maďarsko. Zmírnění velmi velkých nerovností je v podstatě rozumné. Ale velmi záleží na tom, jak k tomu dojde. Mají být rozpočtové deficity drasticky sníženy, když soukromý sektor dramaticky snižuje svou činnost? Procyklickým opatřením je třeba zabránit, a to jak za vzestupu, tak během poklesu. Pokud veřejné rozpočty nejsou hlavním důvodem velkých vnějších deficitů, proč by měly nést hlavní nápor zmenšování? Jen si vzpomeňte na ponaučení z asijské krize před deseti lety. Politika také musí myslet na to, jak odradit spekulativní útoky na měny nových členských států. Pouhé drastické snížení rozpočtových deficitů by v tomto ohledu ani nepomohlo. Doufáme, že budoucí schůzky Ecofinu podpoří lepší postoje ohledně finanční pomoci. A až se k pomocným balíčkům připojí MMF, měl by vzhledem k současným výjimečným okolnostem zvážit vhodnost svého tradičního přístupu k nakládání s makroekonomickými nevyváženostmi.

Vasilica Viorica Dăncilă (PSE), písemně. – (RO) Rumunsko musí využívat nových příležitostí, které poskytují strukturální fondy.

Centrální a místní veřejné orgány v Rumunsku musí co nejrychleji a nejúčinněji využít příležitosti, kterou nabízí Evropská komise z hlediska usnadnění přístupu ke strukturálním fondům Společenství. Musí mít k těmto fondům přístup, aby mohla vznikat nová pracovní místa, být nabízeno profesní vzdělávání prostřednictvím programů celoživotního vzdělávání za účelem profesního přeškolení, a také aby mohla být poskytována podpora malým a středním podnikům.

Urychlení a zjednodušení přidělování financí Společenství může pomoci hospodářské obnově díky finanční injekci do cílených oblastí. Tyto platby budou rychlejší a flexibilnější a proběhne jen jediná platba, která umožní, aby požadované projekty z oblastí, jako je infrastruktura, energetika nebo životní prostředí, byly provedeny v krátkém čase.

Na druhé straně rumunské úřady musí, aby dodržely postupy EU, zajistit spolufinancování části provádění projektů, aby mohly být provedeny co nejrychleji od chvíle obdržení peněz z EU.

Návrhy evropské exekutivy jsou zaměřeny na řadu opatření pro urychlení prioritních investic na vnitrostátní a regionální úrovni v členských státech a zároveň na zjednodušení přístupu k dotacím a navýšení finančních zdrojů dostupným malým a středně velkým podnikům.

Dragoș Florin David (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlavní rysy společné členským státům Evropské unie jsou demokracie, stabilita, zodpovědnost a soudržnost. Zpráva pana Kirilova o politice soudržnosti a investování do reálné ekonomiky zdůrazňuje význam těchto rysů společných členským státům jako prvního požadavku ve společné strategii pro uskutečňování sociálních a hospodářských politik. Evropské hospodářství dnes trpí následkem světové finanční krize a nehlubší a nejvážnější recese za posledních 60 let. Musíme členské státy nabádat, aby vyhledávaly příležitosti pro synergii mezi financováním z politiky soudržnosti a z ostatních finančních zdrojů Společenství, jako je TEN-T, TEN-E, Sedmý rámcový program pro výzkum a technický vývoj, rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace, stejně jako finance přidělené Evropskou investiční bankou a Evropskou bankou pro obnovu a rozvoj. Zároveň musí členské státy zjednodušit a usnadnit přístup k financím nabízeným prostřednictvím finančních nástrojů JESSICA, JASMINE a JEREMIE, aby přiměly malé a střední podniky a příslušné příjemce k jejich častějšímu využívání. Rád bych zakončil blahopřáním panu zpravodaji Kirilovovi za jeho příspěvek ve formě této zprávy.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), písemně. – (GA) Žijeme v období hospodářské nejistoty. Evropská unie má odpovědnost přesvědčit se, jestli je možné poskytnout vnitrostátním a regionálním úřadům flexibilitu, aby fondy EU podléhaly lepšímu vlastnictví v zájmu řešení této nebylé situace.

Opatření v plánu pana komisaře Huebnera *Politika soudržnosti: investování do reálné ekonomiky* jsou praktická a jsou to opatření, která by měla být přijata domácími orgány bez prodlení.

Evropský fond pro regionální rozvoj (ERDF) může nyní být využíván pro zajištění částečného financování pro ekologické investice do nízkopříjmové bytové zástavby, tedy něčeho, co by mělo být využíváno k vytváření a udržování pracovních míst ve stavebním průmyslu – který je velmi těžce zasažen – a co by nám zároveň pomohlo dostat se blíže ke splnění našich závazků v oblasti klimatu.

Platby odškodného z Evropského sociálního fondu by mohly skutečně stimulovat strádající veřejné sektory a malé a střední podniky by měly těžit z doporučených změn pro snazší přístupnost hotovostního toku.

Toto je krok správným směrem. Některé formulace v Kirilovově zprávě ve vztahu k Lisabonské strategii mi připadají politováníhodné.

Adam Gierek (PSE), písemně. – (PL) Jak můžeme bojovat proti finanční krizi? (Evropský plán hospodářské obnovy) S finanční krizí se lze vypořádat buď z krátkodobého, nebo z dlouhodobého hlediska. Krátkodobá metoda je založena na odstraňování neduhů, které se rozvinuly v posledních desetiletích a které vedly ke ztrátě likvidity bankami, oběhu „infikovaných“ bondů a nedostatečnému souladu finanční politiky s aktuální obecnou politikou.

Země, které finančně pomáhají bankám, neodstraňují příčiny krize. Základní příčinou krize je podle mého názoru neoliberální mechanismus působící v ekonomice, tedy orientace na krátkodobý zisk a přehlížení dlouhodobého zájmu, abych jmenoval alespoň jeden rys.

Dlouhodobá metoda by tedy měla napravit mechanismus spravující chod hospodářství tím, že opustí dogmata takzvaného volného trhu. Členské státy a Evropská komise by neměly přebírat role mechanismů konkurenčně zdravého trhu, ale mají povinnost předcházet neduhům. To znamená, že, zaprvé, krátkodobý zisk by neměl

zastiňovat dlouhodobé zájmy, které jsou výsledkem například rozvoje infrastruktury, výstavby veřejných budov, ochrany přírodního prostředí nebo hledání nových, a někdy méně ziskových, zdrojů energie.

Zadruhé, se všemi formami vlastnictví by se mělo nakládat stejně a výběr jedné nebo jiné by měl být založen na účinnosti řízení jednotlivých forem.

Zatřetí, členské státy a Evropská komise by měly převzít funkce koordinátorů oblastí finanční i obecné politiky.

Začtvrté, členské státy a Evropská komise by měly vyvinout metody pro koordinování mezinárodní měny a finančního trhu, který je náchylný ke spekulacím, protože se chová spontánně.

Genowefa Grabowska (PSE), písemně. – (PL) Hospodářská krize již zasáhla i Evropu. Nejprve postihla rozvinuté ekonomiky, poté se rozšířila do rozvojových a nových ekonomik. Nejnovější předpovědi pro rok 2009 předvídají hospodářský růst na úrovni -1 % nebo nižší. To znamená, že se nacházíme v době jedné z nejvážnějších recesí, která kdy postihla Evropské společenství.

Souhlasím s panem zpravodajem, že individuální opatření přijímaná jednotlivými zeměmi nestačí, ani když jsou podpořena převody kapitálu do odvětví nejvíce ohrožených krizí. Naše ekonomiky jsou vzájemně propojeny a krize je globální, a proto navrhovaná opatření pro obnovu musí také tvořit reakci, která je povahou a rozsahem globální. Navíc musí ctít základní zásadu EU, konkrétně zásadu solidarity. Jedině tak si budeme moci uchovat územní a sociální soudržnost v rámci EU. Domnívám se, že v takové době krize také zásada solidarity dostává nový politický rozměr.

Kromě toho souhlasím se znepokojením vyjádřeným ve zprávě ohledně lidí, které krize postihla. Musíme znovu zpřístupnit půjčky rodinám a firmám, a zejména malým a středním podnikům, které jsou základním kamenem evropského hospodářství. Jedině takový cíl, spolu s ochranou úspor občanů, ospravedlňuje využití veřejných fondů na záchranný plán. Kdybychom jako součást evropského záchranného plánu dokázali ukončit daňové ráje, byl by boj proti krizi nepochybně snazší a účinnější.

Louis Grech (PSE), písemně. – Domnívám se, že s prohlubující se krizí a jejím koncem v nedohlednu bude nezbytné zajistit více financí, abychom stabilizovali evropské hospodářství a zastavili sestupnou spirálu. Mezi další omezení patří stupňující se nezaměstnanost a ohromná nejistota na trhu práce. Nedostupnost úvěrů spolu s nárůstem veřejného deficitu je stále velkým problémem a klíčovým faktorem, chceme-li se úspěšně a účinně vypořádat s hospodářskou recesí. Je velmi důležité, aby byla obnovena dostatečná nabídka úvěrů a aby se mohly peníze používat jako ekonomický stimul, tedy plynout do rodin a společností. Je nezbytné vytvořit podněty pro přilákání kapitálových investic. Bohužel, v současné době neexistuje žádný evropský mechanismus nebo instituce schopná koordinovat integrovanou kontinentální obnovu, a proto znovu používáme různá řešení, která mohou jako celek selhat, protože ekonomiky členských států jsou vzájemně velmi provázané. Evropské snahy o obnovu musí jít ruku v ruce s regulačními změnami, abychom zabránili opakování chyb, které nás do této krize zavedly. Nedostatek regulace a chabý dohled byly u zrodu problému a my potřebujeme znovu zavést účinné předpisy.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Pochopit vážnou sociálně ekonomickou situaci, která zasáhla země EU, včetně Portugalska, budeme schopni, jediné když si uvědomíme cíle tohoto „integračního procesu“ a jak jeho politiky leží v základech současné kapitalistické krize, která má jedno z epicenter v EU.

V posledních 23 letech podporovala EHS/EU oběh kapitálu a financializaci hospodářství; liberalizovala trhy a podporovala privatizaci; sloučila společnosti a podporovala nadprodukcii, přemístila a zničila výrobní kapacitu; prosazovala ekonomickou nadvládu některých za cenu závislosti jiných, podněcovala využívání dělníků a častější převody zvýšené produktivity práce na kapitál; centralizovala vytvořené bohatství; a zvětšovala sociální nerovnosti a regionální asymetrie, to vše pod kontrolou velmocí a velkých hospodářských a finančních skupin. Toto jsou hlavní příčiny nenapravitelné kapitalistické krize.

Není to „krize“, ale politiky vlastní kapitalismu, které jsou příčinou nezaměstnanosti, nejistoty, nízkých platů, zhoršení životních podmínek, chudoby, nemoci, hladu a vzrůstající nesnáze, kterým čelí pracovníci a obyvatelé obecně.

Proto vítáme velkou demonstraci, kterou chystá CGTP-IN, obecná konfederace portugalských pracujících, na 13. března, za snahu o vytvoření více pracovních míst, vyšší platy a více práv.

Gábor Harangozó (PSE), písemně. – Unie potřebuje maximalizovat své úsilí o provádění důsledného rámce pro řešení světové finanční krize. Pokud chceme obnovit důvěru veřejnosti a zdravý finanční systém, měli

bychom jednat rychle, abychom udrželi zaměstnanost a hospodářskou aktivitu. Pro zmírnění negativních účinků recese, udržení sociálních standardů a úrovní zaměstnanosti by měly být provedeny některé změny v zájmu zjednodušení přístupu k dostupným zdrojům při zajištění větší transparentnosti a lepšího řízení. Závěry posledního zasedání rady EIT volaly po „urychleném dodatečném opatření ze strany ESF na podporu zaměstnanosti, zejména pro nejzranitelnější skupiny obyvatel, věnování zvláštní pozornosti nejmenším podnikům snížením nemzdových pracovních nákladů“. Rád bych proto požádal příští summit Rady, aby vážně zvážil vytváření a udržování pracovních míst prostřednictvím opatření pro spolufinancování souvisejících s přechodným snižováním nemzdových pracovních nákladů v zemích vážně postižených finančním nebo hospodářským poklesem. Největší pozornost by měla být věnována nejzranitelnějším skupinám obyvatelstva, těm, kteří nejvíce trpí dopady hospodářského a sociálního propadu, abychom zabránili dalšímu asymetrickému vlivu krize, která ohrožuje vyvážený rozvoj všech území v Unii.

Tunne Kelam (PPE-DE), písemně. – Solidarita je dnes pro Evropu jednou z nejcennějších hodnot. Ovšem v současné hospodářské krizi se objevují známky toho, že evropská solidarita je podkopávána.

Více než kdy jindy musíme zabráňovat nejednotnosti mezi členskými státy – zabráňovat dělení na staré a nové, velké a malé. Rozdělení, které existuje mezi členskými státy patřícími do eurozóny a těmi, které do ní nepatří, nesmí poskytovat státům eurozóny privilegované postavení, z něhož by ovlivňovaly naši společnou budoucnost. Všechny členské státy se musí podílet na rozhodování stejnou měrou. Všem členským státům musí být zaručeno právo sdělovat své problémy a obavy, aby bylo dosaženo možných evropských řešení.

Evropa potřebuje hybnou sílu, aby překonala hospodářskou krizi s nejmenšími možnými škodami. Protekcionismus nemůže být odpovědí na hospodářskou krizi. Právě naopak, základem našich aktivit musí zůstat otevřenost a duch hospodářské soutěže. Tudíž, abychom mohli využít současného poklesu, mělo by být investováno více peněz do inovace, výzkumu a vývoje.

Jinými slovy, krize by měla být vnímána jako podnět k provádění Lisabonské strategie. Jedině plným využíváním této strategie založené na solidaritě můžeme zajistit pracovní místa a udržitelnost evropského hospodářství.

Magda Kósáné Kovács (PSE), písemně. – (HU) Nemá cenu snažit se vypočítávat křivdy. Nicméně vzájemně cítěná bolest mobilizuje zdroje a záměry. Mnozí připomínají krizi z roku 1929, přestože druhá světová válka, která následovala po ní, rozdělila Evropu mezi dvě různé cesty. Země bývalého východního bloku navíc zažily také traumatizující změnu režimu, ale v tomto případě jsme všichni stejně ohroženi světovou finanční a hospodářskou krizí, která navzdory některým počátečním znamením byla neočekávaná.

Od začátku krize se cesta Evropy již nemůže rozdělit ani na několik souběžných cest – nemohou být dvě rychlosti. Při devalvaci spekulativního kapitálu může každý očekávat ztrátu; ztráty se liší jen o stupeň. Paradigma společného trhu může přežít a zůstat konkurenceschopným, jediné pokud poskytneme společná, koordinovaná řešení. Duch protekcionismu nenabízí dobrou radu!

Úkolem členských států je vypracovat své finanční plány ve vzájemné spolupráci. Evropská unie může tento úkol doplnit zhodnocením, jak každý může dodat podporu podle svých prostředků, aby členské státy a občané, kteří jsou na konci řady, také skončili s pozitivním výsledkem. Střední a východní evropský region je v této řadě dále vzadu, z části z historických důvodů, z části proto, že nepřítomnost eura způsobila nedostatek důvěry a obrátila spekulativní kapitál proti nám. A přestože je nemožné jednat s některými členskými státy rovnocenně, tvrdím, že potřebujeme vypracovat systém podpory na evropské úrovni, který umožní, ve jménu solidarity, poskytnout pomoc, která je vhodná pro každý členský stát.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Všechny zásady v Evropském plánu hospodářské obnovy musí figurovat ve vnitrostátních plánech hospodářské obnovy.

Přístupné fondy EU musí být použity na prioritní projekty a rozdělovány spravedlivě mezi členské státy, nicméně s přihlédnutím ke zvláštním případům.

Musíme účinně využít každé příležitosti. Proto je nesmírně důležité navrhnout příležitosti k využití fondů EU, protože to urychlí a zajistí flexibilitu v provádění tohoto plánu.

Projekty musí být prováděny rychle a účinně, aby se zotavila část pracovních sil, která prochází těžkým obdobím. Proto musí být radikálně zredukovány administrativní postupy, zejména časové rámce pro uplatňování postupů, abychom zaručili okamžitou účinnost tohoto procesu.

Navíc naprostou nutností mezi opatřeními, které je třeba přijmout, jsou ta, která se týkají přijímání legislativního rámce pro účinný boj proti daňovým rájům.

Je zjevné, že státní podpora musí být využívána obezřetně, aby se zabránilo vzniku problémů se soutěží. Zároveň však musíme podrobně analyzovat přínosy, které taková pomoc může mít, pokud jde o využití pracovní síly, a přihlížet k tomu, kde je tato pomoc více než nezbytná.

Iosif Matula (PPE-DE), písemně. – (RO) Evropská komise přiděluje významné částky na investice do energetické účinnosti, do výroby obnovitelné energie, stejně jako do budování transevropské dopravy a energetických sítí. Zajistit, aby se plynová a energetická krize, která vznikla v některých regionech EU, v budoucnu neopakovala, můžeme jedinečně prováděním rozumné politiky v této oblasti.

Propojení všech plynových a energetických sítí v Evropě zajistí uplatnění zásady solidarity: členský stát bude moci dovážet i vyvážet přírodní zdroje za normálních podmínek i během krize.

V této souvislosti musí členské státy využívat příležitosti financování, které nabízejí strukturální fondy na rozvoj projektů v oblastech, jako je infrastruktura, energetika a životní prostředí.

V zájmu zlepšení kvality těchto projektů a účinku jejich provádění musí členské státy EU využít maximální technické pomoci, kterou může Evropská komise poskytnout.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Vítám rychlost, s jakou instituce EU určily některá řešení současné hospodářské krize. Nicméně rád bych zdůraznil několik aspektů, které vyžadují bližší pozornost.

Zprvu, financování projektů energetické infrastruktury. Jsem přesvědčen, že rozdělovat peníze co možná nejvíce projektům je od základu špatný přístup, protože zde je riziko neschopnosti pokrýt rozpočet potřebný na jejich dokončení. Nedávno, po diskusích o plynovodu Nabucco, jsem nabyl dojmu, že si zahráváme s ohněm. Nemůžeme přislíbit 250 milionů EUR na Nabucco, a potom říci, že snižujeme finance o 50 milionů EUR, a nakonec prohlásit, že by to vlastně měla být čistě soukromá investice. Přínos projektu Nabucco je neodmítnutelný a my si z politických a ekonomických důvodů nemůžeme dovolit s ním otálet.

Zadruhé, domnívám se, že se nesmíme nechat ovlivnit protekcionistickými tendencemi, které by ovlivnily fungování vnitřního trhu. Přestože tato krize má v celé EU nerovnoměrný dopad, musíme na ni zajistit jednotnou odpověď v souladu s cíly politiky soudržnosti a zásadami vnitřního trhu. Domnívám se, že je naprosto nezbytné zhodnotit dopad těchto pozměňovacích návrhů, abychom posílili účinnost opatření v novém finančním rámci pro období 2014–2020.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Aniž by byla nástrojem krizového řízení, tvoří politika soudržnosti třetinu rozpočtu EU, a je tak největším zdrojem investic do reálné ekonomiky, přičemž poskytuje ohromné příležitosti, zejména pro neustále znevýhodňované regiony. Proto bych rád upozornil na potřebu nalézt řešení zajišťující lepší vertikální zapojení regionů na evropské úrovni.

V podmínkách vytvořených současnou výjimečnou hospodářskou situací bych rád zdůraznil význam posílení flexibility, pokud jde o přístup k strukturálním fondům. Také vítám rozšíření příležitosti podpory investicím do energetické účinnosti, obnovitelných energií v bytové výstavbě a do odvětví čisté technologie.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), písemně. – (FI) Paní předsedající, dámy a pánové, minulý týden Komise předložila Radě na její zasedání na konci měsíce své sdělení o hospodářské krizi. Komise také poskytla své první zhodnocení výsledků evropského hospodářského stimulačního balíčku. Komise považuje první výsledky za dobré a odhaduje, že opatření pro obnovu na vnitrostátní a evropské úrovni současně bude mít v období 2009–2010 celkovou hodnotu rovnající se zhruba 3,3 % HDP.

Blahopřeji panu zpravodaji k velmi solidní zprávě. Podle mého názoru je obzvláště důležitá potřeba koordinovat opatření členských států, kterou zpráva zdůrazňuje. Projevení tendencí je velmi znepokojivé. Členské státy mohou v projevech ujišťovat, že jsou připravené táhnout za jeden provaz, ale pokud jde o přijímaná opatření, děje se něco zcela jiného. Je nesmírně důležité, aby vedoucí představitelé EU přijímali rozhodnutí v souvislosti s tím, co říkají, a nepodléhali protekcionistickým tlakům, které jsou v některých zemích nesporně drastické.

EU potřebuje podniknout nový, ambiciózní krok, který představuje pokračování Lisabonské strategie. EU potřebuje stimulační balíček, který poskytuje podporu novým průmyslům jako základ pro konkurenceschopnost a růst. S investicemi do takových oblastí, jako je eko-modernizace, obnovitelné zdroje energie a informační technologie, je možné započít zdravou změnu v odvětví.

Krise je zároveň příležitost. Je to příležitost přeorganizovat celou panevropskou a globální finanční architekturu. Krize je také příležitost vést hospodářský růst po úplně nové cestě, se základem v obnovitelných zdrojích energie a energetické účinnosti. "Zelený New Deal", jak je znám, musí být základem pro obnovu a nový růst. Tak při vytváření pracovních míst a zavádění inovací budeme řešit také výzvy změn klimatu.

Zita Pleštinová (PPE-DE), písemně. – (SK) Evropské hospodářství trpí důsledky globální finanční krize a nejrozsáhlejším a nejzávažnějším poklesem za posledních 60 let. Tato krize je obrovským testem pro Evropu. Ovlivňuje podniky a také občany a jejich rodiny. Mnozí žijí ve strachu, zejména ze ztráty zaměstnání, a čekají, jak se k nim Unie zachová.

Evropa nesmí být jen součtem 27 vnitrostátních zájmů. Musí být založena na solidaritě a ochotě členských států a regionů co nejrychleji provést své programové cíle.

Mělo by nám být jasné, že v době hospodářské krize bychom se měli soustředit na lisabonské cíle, zejména v oblasti nezaměstnanosti. Právě politika soudržnosti má finanční nástroje, které se musí uplatňovat intenzivněji a flexibilněji v době krize. Finanční prostředky politiky soudržnosti EU v období 2007–2013 mohou významně pomoci při plnění cílů obnovené Lisabonské strategie EU pro růst a zaměstnanost, kterými jsou občané, společnosti, infrastruktura, energetika a výzkum a inovace. Potřebujeme zlepšit koordinaci a zbavit se protekcionismu a všech forem demagogie. Musíme obnovit kapitálové toky a převody kapitálu.

Jsem přesvědčená, že investice do inovací, nových technologií a ekoinovací přináší nové příležitosti, které jsou nezbytné pro zabezpečení účinné reakce na současnou finanční krizi. Musíme odstranit všechny bariéry a vytvořit skutečný vnitřní trh s obnovitelnou energií.

Katrin Saks (PSE), písemně. – (ET) Ráda bych poděkovala paní zpravodajce Ferreirové za významnou a aktuální zprávu. V současné krizi je nezbytné, aby existující fondy byly plně využity. Je politováníhodné, že většina členských států, které jsou oprávněné dostávat podporu ze strukturálních fondů a fondů soudržnosti v nové finanční perspektivě, nebyly schopny tyto fondy využít. Totéž se uplatňuje v mé rodné zemi, Estonsku. Je pro to několik důvodů: první, hlavní problém je administrativní kapacita členských států; v této oblasti by členské státy mohly dost udělat samy a mohly by vylepšit fungování administrativy. Druhý důvod pochází z Evropské unie. Je důležité, aby EU vytvořila flexibilnější podmínky. Například je zde problém s programy, kde musí být náklady udělaný předem a poté jsou financovány zpětně. V současnosti je obtížné získat půjčky na tyto výdaje. Otázka, jaká opatření Evropská komise plánuje ohledně předběžných plateb, je velmi důležitá. Další důležitou záležitostí je míra samofinancování za stávajících podmínek; v této oblasti by měla být zvážena větší flexibilita. Třetí důležitou věcí je mechanismus dohledu – současná byrokracie je zjevně těžkopádná.

Děkuji vám za zprávu.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE-DE), písemně. – (RO) V případě některých členských států, včetně baltských států, Rumunska nebo Maďarska, finanční krize a globální recese zdůraznily strukturální nevyváženosti, které se během období hospodářského růstu nashromáždily kvůli přílivu přímých zahraničních investic a rychlému zahraničnímu zadlužení.

Každý plán obnovy EU musí počítat s tím, že tyto země potřebují značné zahraniční finance, aby mohly pokrýt deficit v obchodu se zbožím a službami. V případě nedostatku externích financí jsou dané země předurčeny k velkým, prudkým změnám, které smetou výhody získané za předchozí roky, oslabí soudržnost v rámci EU a mohou dokonce ohrozit stabilitu v této oblasti.

Rada a Evropská komise mají jednoznačnou odpovědnost za nalezení řešení pro získání požadovaných zahraničních financí. Dané členské státy mají odpovědnost, získáním času díky zahraničnímu financování, za vypracování strukturálních reforem, které napraví nahromaděné nevyváženosti.

Margie Sudre (PPE-DE), písemně. – (FR) Regionální politika je hlavním zdrojem evropských investic do reálné ekonomiky. Urychlení a zjednodušení jejího financování může pomoci hospodářské obnově uvolněním likvidity do vybraných odvětví.

Rychlejší, flexibilnější platby, u paušálních úrokových sazeb a jednorázových částek, navrhované Komisí, umožní okamžité provádění projektů v oblastech infrastruktury, energetiky a životního prostředí.

Vnitrostátní a regionální orgány musí využívat těchto příležitostí a intenzivně používat strukturální fondy, aby oživily zaměstnanost, malé a střední podniky, podnikatelského ducha a profesní vzdělávání, a přitom přispívat podle pravidel spolufinancování, aby přidělené finance byly využity plně.

Vyzývám regionální rady a prefektury ve francouzských zámořských departmentech, jako jsou orgány pro správu strukturálních fondů, aby tyto změny očekávaly, a jejich regionální programy tak mohly být okamžitě soustředěny na projekty vykazující nejlepší potenciál pro růst a zaměstnanost.

Vzhledem k současným nepokojům ve francouzských zámořských departmentech a k současnému zasažení Réunionu protestním hnutím musíme objevovat nové domácí rozvojové iniciativy a zapojit všechny páky, které máme k dispozici, včetně těch, které nám poskytuje Evropská unie.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *písemně*. – (RO) Sdělení EU o Evropském plánu hospodářské obnovy z prosince 2008 vyjmenovává oblasti, do nichž budeme investovat v několika příštích letech, abychom zajistili hospodářský růst a ochránili pracovní místa. Jsou to: podpora malým a středním podnikům, s finančním odhadem 30 miliard EUR prostřednictvím EIB; urychlení investic do projektů infrastruktury pro transevropské energetické a širokopásmové sítě, s finančním odhadem 5 miliard EUR na zlepšení energetické účinnosti v budovách; výzkum a inovace.

Tato opatření musí být podpořena legislativními návrhy, které také zaručí částky finančních prostředků. Návrh na nařízení z ledna 2009 pro financování energetických projektů jako součásti Evropského plánu hospodářské obnovy neobsahuje částky finančních prostředků na energetickou účinnost v budovách. Jsem přesvědčena, že EU dělá chybu, pokud během hospodářské krize nezajišťuje finančně prioritní projekty. Energetická účinnost v budovách je oblast, která může vytvořit přibližně 500 000 pracovních míst v EU, zlepšit kvalitu života občanů a přispět k udržitelnému hospodářskému rozvoji podporou obnovitelných zdrojů energie. Osobně se domnívám, že by bylo selhání Evropské komise, kdyby nepodpořila energeticky účinné budovy prostřednictvím využití finančních opatření a nástrojů, vhodných fiskálních opatření a prostřednictvím silného politického signálu na evropské úrovni.

Andrzej Tomasz Zapalowski (UEN), *písemně*. – (PL) Paní předsedající, dnes diskutujeme o plánu na oživení ekonomiky ve vztahu k prioritám Lisabonské strategie. Přestože od představení strategie uplynulo několik let, vidíme, že není zaváděna. Jinými slovy, vydáváme dokumenty, které pak neprovádíme. To potvrzuje jistý zvyk, který se zde v Parlamentu stal normou, konkrétně zahrnování občanů nařízeními, která v mnohých případech komplikují jejich životy a která nemají výrazný dopad na jejich životní standard.

Kromě toho rostoucí finanční krize ukazuje, že Evropská komise a Rada jsou naprosto izolovány od každodenních problémů společnosti. Komise v podstatě nemá žádný skutečný plán opatření reagujících na prohlubující se krizi. Každý vidí, že jednotlivé země zavádějí svá vlastní záchranná opatření a že centrálně spravovaný trh v hodnotě pěti set tisíc milionů není schopen skutečně ovlivnit rozsah krize.

V nedávných letech bylo zemím východní Evropy řečeno, že mají privatizovat banky, jinými slovy, že by je měly podřídit západoevropským bankám. Ony to naivně udělaly a nyní právě tyto banky spekulují a likvidují ekonomiky nových členských států EU.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

4. Pořad jednání

Předsedající. – Pokud se týče návrhu usnesení o humanitární situaci na Srí Lance, který předložil Výbor pro zahraniční věci, obdržela jsem od Roberta Evanse a dalších 40 signatářů písemnou námitku proti zařazení uvedeného usnesení.

V souladu s ustanoveními čl. 90 odst. 4 jednacího řádu je návrh usnesení zařazen do rozpravy a hlasování o pořadu jednání aktuálního zasedání.

Proto vám navrhuji, aby byla dnes večer rozprava zařazena jako poslední bod a hlasování se konalo zítra ve 12:00. Lhůta pro předložení pozměňovacích návrhů je dnes odpoledne v 15:00.

Robert Evans (PSE). – Paní předsedající, v pondělí večer přijal Výbor pro zahraniční věci podle článku 91 usnesení týkající se zhoršující se humanitární situace na Srí Lance.

Situace na Srí Lance je zjevně velmi vážná, ale není vůbec jasné, co přesně se děje, pokud jde o humanitární situaci. Jsem si vědom toho, že v této sněmovně existuje mnoho odlišných názorů. Jako nejcitlivější postup tedy navrhuji, aby byla naplánována řádná rozprava, již nelze vtěsnat do tohoto dílčího zasedání, ale bylo

by možné ji uskutečnit při příštím dílčím zasedání, které se koná již za 10 dnů. Jsem vděčný panu Daulovi ze skupiny PPE-DE, že dal za svou skupinu najevo podporu tomuto postupu. Protože jsme seriózní sněmovnou, navrhuji a žádám své kolegy, aby podpořili rozpravu usnesením a plnou účastí na příštím dílčím zasedání, abychom učinili zadost vážnosti situace na Srí Lance.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, když někdo něco navrhuje, vždy někdo může proti tomu před hlasováním vystoupit.

Proto chci jen říci, že je situace na Srí Lance nesmírně tragická. Je tam v pasti 150 000 lidí bez možnosti úniku. Je to stejné jako v Barmě. Proto by měla Srí Lanka zůstat dnes na pořadu jednání, abychom ukázali naše odhodlání podpořit ty, kteří jsou v pasti.

(Parlament zamítl žádost o odložení rozpravy)

5. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

5.1. Osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (kodifikované znění) (A6-0060/2009, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (hlasování)

5.2. Zaměstnanci Europolu: úprava základních platů a příspěvků (A6-0078/2009, Agustín Díaz de Mera García Consuegra) (hlasování)

5.3. Uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie (A6-0106/2009, Reimer Böge) (hlasování)

5.4. Opravný rozpočet č. 1/2009: záplavy v Rumunsku (A6-0113/2009, Jutta Haug) (hlasování)

5.5. Společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí a pro související činnosti námořní správy (přepřacované znění) (A6-0097/2009, Luis de Grandes Pascual) (hlasování)

5.6. Společná pravidla a normy pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí (přepřacované znění) (A6-0098/2009, Luis de Grandes Pascual) (hlasování)

5.7. Státní přístavní inspekce (přepřacované znění) (A6-0099/2009, Dominique Vlasto) (hlasování)

5.8. Kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel (A6-0100/2009, Dirk Sterckx) (hlasování)

5.9. Vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy (A6-0101/2009, Jaromír Kohlíček) (hlasování)

5.10. Odpovědnost dopravců k cestujícím po moři v případě nehod (A6-0102/2009, Paolo Costa) (hlasování)

5.11. Pojištění majitelů lodí pro námořní nároky (A6-0072/2009, Gilles Savary) (hlasování)

5.12. Soulad s požadavky na stát vlajky (A6-0069/2009, Emanuel Jardim Fernandes) (hlasování)

5.13. Výběr poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly (A6-0066/2009, Saïd El Khadraoui) (hlasování)

5.14. Přístup veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (A6-0077/2009, Michael Cashman) (hlasování)

– Před závěrečným hlasováním:

Michael Cashman, zpravodaj. – Paní předsedající, podle článku 53 bych rád Komisi požádal, aby odpověděla a sdělila nám, zda má v úmyslu přijmout všechny pozměňovací návrhy Parlamentu tak, jak byly dnes přijaty.

Günter Verheugen, místopředseda Komise. – Paní předsedající, je mi ctí přednést jménem Komise následující prohlášení.

Komise bere na vědomí pozměňovací návrhy, o nichž Parlament hlasoval a jež podrobně prozkoumá. Komise potvrzuje svou ochotu usilovat o dohodu s Parlamentem a Radou. Komise svůj návrh zváží až poté, co obě složky rozpočtového orgánu zaujmou svůj postoj. Mezitím má Komise v úmyslu i nadále usilovat o konstruktivní dialog s oběma orgány.

Michael Cashman, zpravodaj. – Paní předsedající, nevím, kde byl pan komisař, ale dnes ráno jsme stanovisko přijali.

Rád bych proto požádal, aby plenární zasedání hlasovalo o vrácení zprávy výboru, což by výboru umožnilo pružně vstoupit v jednání s Radou a Komisí.

Proto žádám sněmovnu, aby podpořila vrácení zprávy výboru.

(Parlament schválil žádost o odložení závěrečného hlasování)

Michael Cashman, zpravodaj. – Paní předsedající, děkuji sněmovně za její trpělivost při mém posledním vystoupení. Mohu Vás, paní předsedající, požádat, abyste napsala českému a nadcházejícímu švédskému předsednictví oficiální výzvu k brzkému zahájení formálního dialogu s Evropským parlamentem?

Jak je oznámeno na hlasovací listině a v zájmu srozumitelnosti a ucelenosti textu, který jsme nyní přijali, stejně tak žádám, abyste laskavě požádala služby plenárního zasedání, aby bez zásadních změn přikročily k následujícímu: seskupily články podle jejich obsahu do specifických tematických titulů, podle toho přeskupily odůvodnění a definice a co nejdříve vytvořily a vydaly postoj Parlamentu jako konsolidovaný text.

A konečně bych rád vyjádřil díky za obrovskou pomoc a podporu, kterou mi poskytly nejen sekretariáty, ale také služby zajišťující předkládání materiálů.

(Potlesk)

Předsedající. – Tento požadavek tedy, pane Cashmane, předám a budu o výsledcích informovat.

5.15. Hlavní směry politik zaměstnanosti členských států (A6-0052/2009, Jan Andersson) (hlasování)

5.16. Prodloužení platnosti článku 139 jednacího řádu do konce sedmého volebního období (B6-0094/2009) (hlasování)

5.17. Sociální situace Romů a zlepšení jejich přístupu na trh práce v EU (A6-0038/2009, Magda Kósáné Kovács) (hlasování)

5.18. Řešení nedostatečného zásobování ropou (A6-0035/2009, Herbert Reul) (hlasování)

5.19. Doprava šetrnější k životnímu prostředí a internalizace vnějších nákladů (A6-0055/2009, Georg Jarzembowski) (hlasování)

5.20. Lisabonská strategie (hlasování)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 28 (týká se hlasování o pozměňovacím návrhu 27):

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Paní předsedající, mohu se mýlit, ale myslím, že jste hlasovali o pozměňovacím návrhu 27, což byl ve skutečnosti technický pozměňovací návrh, jenž jen žádal, aby byl odstavec 47 přesunut. Naproti tomu je zde požadavek na samostatné jmenovité hlasování o původním textu.

Věřím proto, že jsme souhlasili s tím, že bude odstavec 47 přesunut a nyní potřebujeme dvoudílné jmenovité hlasování o samotném odstavci 47.

Předsedající. – Vyjasněme si tyto záležitosti: nebyly námitky proti tomu, aby byl odstavec 47 vložen za odstavec 49. Potom jsme hlasovali o pozměňovacím návrhu 27, jenž byl přijat. Nemohli jsme proto hlasovat o odstavci 47, protože jsme hlasovali o pozměňovacím návrhu 27. Problém zde tedy žádný není.

5.21. Boj proti klimatickým změnám (hlasování)

– Před hlasováním o odstavci 20:

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, jen velmi stručný pozměňovací návrh k původnímu textu. Odstavec 20 řádek 3 by měl znít: „snižování emisí z odlesňování a znehodnocování“. V současnosti zní „snižování emisí pro odlesňování a znehodnocování“. Chci změnit „pro“ za „z“. V anglické verzi je to špatně. To je nesporné.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

5.22. Hlavní směry politiky zaměstnanosti (hlasování)

– Před hlasováním o odstavci 13:

Elizabeth Lynne (ALDE). – Paní předsedající, mám jen velmi jednoduchý pozměňovací návrh, abychom změnili „postižení“ buď na „osoby s postižením“ nebo „postižení lidé“. V angličtině nikdy slovo „postižení“ nepoužíváme.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 1:

Philip Bushill-Matthews (PPE-DE). – Paní předsedající, toto je opět celkem standardní pozměňovací návrh odkazující na úlohu konzultací sociálních partnerů. Jen na konci přidává větu: „v souladu s národními zvyky a obyčejí“. Byla normálně začleněna do pozměňovacího návrhu, ale z nějakého důvodu je nyní vynechána. Socialisté tento pozměňovací návrh podporují a doufám, že i ostatní skupiny jej jako obvykle podpoří.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

5.23. Evropský plán na oživení ekonomiky (A6-0063/2009, Elisa Ferreira) (hlasování)

– Před hlasováním:

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – Paní předsedající, rád bych naši skupinu informoval o tom, že je na našich hlasovacích listinách chyba týkající se pozměňovacího návrhu 113: v listině by mělo být plus a ne minus.

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 93:

Elisa Ferreira, zpravodajka. – Paní předsedající, jen bych chtěla změnit formulaci v odstavci 93 týkající se zdravých veřejných financí na „co nejdříve“ místo „když ekonomické podmínky dovolí“, jak jsme se stínovými zpravodaji odsouhlasili.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Před hlasováním o pozměňovacím návrhu 71:

Alain Lipietz (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, toto je jen čistě technický pozměňovací návrh. V našem pozměňovacím návrhu je překlep. Odrážka byla formulována následovně: „zintenzivnit odstraňování překážek“. Nahradili jsme to výrazem „odstranit neopodstatněné překážky“, ale bohužel původní odstavec, původní odrážka ve formulaci pozměňovacího návrhu zůstala. Jedná se tedy o třetí odrážku, kterou jsme trochu pozměnili, a není nutné zachovat starou verzi.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

– Před hlasováním o návrhu usnesení:

Martin Schulz (PSE). – (DE) Paní předsedající, z nadšené reakce Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů na moje vystoupení můžete usoudit, že se hlasování vyvíjelo dobře.

Rád bych poděkoval své kolegyni, paní Ferreiraové, která pro tento výsledek udělala obrovský kus práce. Rád bych také zejména poděkoval panu Hökmarkovi, paní Herczogové, panu Bullmannovi a panu Lehnemu, kteří podle mého názoru velmi tvrdě pracovali na podobném lisabonském usnesení.

Z reakce skupiny PPE-DE můžete nicméně vidět, že nálada byla vzrušená. Rádi bychom Vám poděkovali za to, že jste s námi hlasovala za uzavření daňových rážů a za solidaritu s členskými státy. Ještě před několika minutami vše vypadalo jinak. Je vám ke cti, že jste podpořila rozšíření sociální demokracie. To je pro Evropský parlament, který se posunul doleva, dobré.

(Potlesk od levice a protesty ze strany pravice)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, rád bych Socialistickou skupinu v Evropském parlamentu a skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) upozornil, že jsou v tomto Parlamentu i jiné skupiny, než tyto dvě velké.

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, jeden bod týkající se programu. Možná byste mohla sněmovně vysvětlit, podle jakého článku jednacího řádu bylo panu Schulzovi dovoleno vzít si slovo.

Předsedající. – Dámy a pánové, mám samozřejmě v úmyslu říci panu Nassauerovi, že má pravdu. Někdy je však v zájmu demokracie dobré být schopen trochu pravidla překročit.

Tím myslím, dámy a pánové, že jsem panu Schulzovi dala slovo v souladu s článkem 141 jednacího řádu. Měl plné právo promluvit.

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, mluvil jménem Komise? Protože se chce stát komisařem? Nebo mluvil jako předseda skupiny?

– Po závěrečném hlasování:

Vittorio Prodi (ALDE). – (IT) Paní předsedající, potřebuji něco vyjasnit. Pokud vím, neproběhlo závěrečné hlasování o zprávě pana Reula. Můžete potvrdit, zda tomu tak je?

Předsedající. – Pane Prodi, přijali jsme pozměňovací návrh 3, jenž nahrazuje celé usnesení.

5.24. Politika soudržnosti: investice do reálné ekonomiky (A6-0075/2009, Evgeni Kirilov) (hlasování)

6. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

– Zpráva: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Richard Corbett (PSE). – Paní předsedající, vítám skutečnost, že se tato zpráva zabývá tím, co lze udělat pro povzbuzení ekonomik na evropské úrovni, zatímco většina nástrojů, které toto řeší, zůstává na vnitrostátní úrovni: 99 % veřejných výdajů je vnitrostátních, ne evropských; většina norem je vnitrostátních, ne evropských. Ale když se podíváme na to, co můžeme udělat na evropské úrovni, tak plán navržený Komisí na příspěvek ve výši 30 miliard EUR, včetně zálohových plateb ze strukturálních fondů a nových půjček od Evropské investiční banky, může a také představuje skutečný příspěvek k východisku z této krize.

Musíme také zajistit, že se v Evropě vyhneme protekcionismu. Přístup různých zemí typu „ožebrač svého souseda“ by oslabil náš společný trh a v dlouhodobé perspektivě by vážně poškodil vyhlídky na vznik pracovních míst a ekonomický růst. Naopak svoboda pohybu pracovníků a iniciativy, které mají pomoci podnikům v exportu uvnitř jednotného trhu, poskytnou impuls pro zotavení našeho hospodářství.

– Zpráva: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Paní předsedající, hlasoval jsem pro společný text, jenž se zabývá zlepšením bezpečnosti těch, kdo se rozhodnou cestovat po moři. Myslím, že je velmi důležité dodat, že by mělo být více investováno do profesionality všech námořníků, kteří odpovídají za navigaci – od kapitána po hlavního mechanika, prvního lodníka, strážního důstojníka, kormidelníka a všechny námořníky –, protože životy a bezpečnost lidí na moři závisí na nich. Vyzývám proto k větší profesionalitě a lepším mzdám pro ty, kdo drží životy cestujících ve svých rukou.

– Zpráva: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)

Simon Busuttill (PPE-DE). – (MT) O této zprávě bych rád řekl, že navzdory její iniciativě ve prospěch životního prostředí postrádala úvahu týkající se negativních a neúměrných dopadů, které by měla na regiony a země, jež jsou situovány na hranicích Evropské unie, jako je např. Malta. Tato iniciativa by potenciálně mohla přivodit prudké zvýšení cen v přepravě nákladů u dopravy realizované do těchto okrajových regionů a z těchto regionů. Tento vzrůst nákladů by mohl pro změnu vést k vyšším cenám produktů, které do těchto regionů nebo zemí vstupují nebo které je opouštějí. Proto jsem hlasoval proti této zprávě.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Paní předsedající, uvalení dalších poplatků na těžká nákladní vozidla představuje zvýšení zdanění. Nákladní doprava poskytuje služby celé ekonomice, včetně občanů. Její náklady mají vliv na cenu všech produktů, které spotřebováváme. V době, kdy čelíme krizi, jejíž konec je v nedohlednu, je zatížení silniční dopravy dalšími náklady za spotřební daň z paliv a dálničních známek vedle daní, které již musíme platit, společensky nezodpovědné.

Znečištění ovzduší, skleníkový efekt a nehody jsou do značné míry závislé na konstrukci vozidel a na systému silniční sítě. V posledních deseti letech bylo v této oblasti dosaženo značného pokroku a všichni jsme přínosy pocítili. Ve stávající podobě směrnici nepodporuji, protože vyžaduje radikální revizi

– Zpráva: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Paní předsedající, především bych rád řekl, že zprávu pana Cashmana podporuji a děkuji mu za ni. Když vezmeme v úvahu, jaký byl původní návrh Komise, tak se v průběhu čtení v Parlamentu velmi zlepšila.

Musíme přijmout základní předpoklad, že je rozhodovací proces transparentní. Lidé musí mít možnost přístupu k dokumentům, protože to je jediný způsob, jak vzbudit důvěru, a s ohledem na to je velmi důležité, abychom se byli schopni dostat do situace, kdy mohou lidé vidět, jak proces přijímání právních předpisů postupuje. Co se týče dokumentů, je nutné uplatňovat transparentnost na každé správní úrovni.

Každý samozřejmě chápe, že existují oblasti, jako například záležitosti týkající se zdraví jednotlivce a tak dále, které musí zůstat soukromé, ale v legislativním procesu by mělo být vše transparentní a v tomto smyslu jsem s výsledkem spokojen a věřím, že poctivý a otevřený rozhodovací proces je cestou, jak můžeme získat důvěru lidí.

Martin Callanan (PPE-DE). – Paní předsedající, nedávná zpráva, kterou vydala NNO se sídlem ve Spojeném království, Aliance daňových poplatníků, říká, že členství EU stojí ročně každého muže, ženu a dítě ve Spojeném království 2 000 britských liber.

Musím říci, že mnoho mých voličů na severovýchodě Anglie si myslí, že za tak velké peníze získávají bídnou protihodnotu. Proto zajištění veřejného přístupu k dokumentům evropských orgánů je to nejmenší, co by tito voliči očekávali výměnou za to, že každoročně EU dávají takové sumy peněz. V očích mnoha lidí zůstává EU velmi nejasným, jednolitým subjektem. Cokoliv můžeme udělat pro zlepšení přístupu, poskytování veřejnosti více informací o některých věcech, které by třeba někteří naši komisaři a jiní raději ponechali jako důvěrné, je velmi vítané.

Již teď vidíme ty, kteří byli ostouzeni a vyštvaní ze svých zaměstnání za to, že odkryli důvěrné informace. Pokud by v první řadě byly všechny ty informace k dispozici, pak by možná mnoho z těch přehnaných reakcí nebylo nutných.

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, jsem vděčný za možnost vysvětlit, jak jsem o této velmi důležité zprávě hlasoval. Všichni víme, že když jsou do citlivého politického vyjednávání zapojeny různé strany, je někdy zapotřebí diskretnosti, aby nebyla dohoda zmařena. Ale o tom v tomto případě nehovoříme.

Nedávno probíhala jednání o Obchodní dohodě proti padělání a některé projednávané záležitosti zahrnují masivní narušení individuálních občanských svobod. Například padly návrhy, aby byly lidem při vstupu do jiných zemí prohledávány iPody a laptopy za účelem zjištění materiálu, který je chráněn autorskými právy. Mohli jsme o tomto otevřeně a transparentně diskutovat? Ne, protože tyto dokumenty byly drženy v tajnosti – možná z ospravedlnitelných důvodů, ale rozhodně z důvodů, kterým nerozumíme. Proto, abychom se mohli dostat k jádru problému, potřebujeme větší otevřenost a transparentnost.

Zcela se svým kolegou, panem Callanem, souhlasím, když říká, že to, že nebyly transparentní, není pro EU dobrým znamením.

– Zpráva: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Rád bych poděkoval těm fanouškům, kteří dokázali tak dlouho neúnavně poslouchat. Paní předsedající, jsem jedním ze 74 poslanců EP, kteří dnes hlasovali proti zprávě pana Anderssona, ne proto, že jsem proti zaměstnanosti, ale protože tyto směrnice pro Evropskou unii, pro politiky členských států EU, výslovně nestanovují, že jednou z možností podpory zaměstnanosti je dovolit těm zaměstnancům, kteří chtějí a požádají o to, odejít do důchodu. Tato politika, která všude povinně zvyšuje věkovou hranici pro odchod do důchodu, jen připravuje mladé lidi o pracovní místa, když by ochotně nahradili ty starší pracovníky, kteří chtějí přenechat své pozice mladým.

Martin Callanan (PPE-DE). – Paní předsedající, tato zpráva začíná chybným předpokladem: předpokladem, že co se týká politiky zaměstnanosti, EU ví vše nejlíp. Řada mých voličů by hluboce nesouhlasila; byli by raději, kdyby se EU od čehokoliv, co má co do činění s politikou zaměstnanosti, držela daleko. Domnívám se, že by má země měla ustoupit od sociální kapitoly EU.

Je víc než jen trochu ironické, že se EU snaží členským zemím předat svou moudrost v oblasti politiky zaměstnanosti, zatímco je zároveň zodpovědná za obrovský objem byrokracie a regulace, která v mém regionu a napříč Evropou přiškrtila mnoho podniků a zavinila obrovskou nezaměstnanost, kterou se teď snaží léčit.

Evropský sociální model je zastaralý, je zhoubný, zabraňuje vzniku pracovních míst a jedná proti podnikání. Bylo by pro EU nejlepší, kdyby se držela mimo politiky zaměstnanosti členských států a produkovala méně byrokracie a regulace. To by bylo to nejlepší, co bychom pro tvorbu většího množství pracovních míst v hospodářství mohli udělat.

– Návrh rozhodnutí o článku 139 jednacího řádu (B6-0094/2009)

Jim Allister (NI). – Paní předsedající, pro tento návrh jsem hlasoval, protože odsunuje hloupé, naprosto zbytečné plýtvání dalšími penězi na překladatelské služby, pokud se týče irštiny.

Býval bych dal přednost úplnému zvrácení tohoto pošetilého plýtvání. Ale alespoň se našim daňovým poplatníkům ušetří něco z toho zbytečného mrhání.

Minimální používání irštiny v této sněmovně je zřejmé, i když nás slečna de Brúnová v rámci svého agresivního republikánského programu může v tomto mrtvém jazyce počastovat a je jedinou úlevou, že téměř nikdo, kdo si online naladí Parlament, nerozumí ani slovu z toho, co říká. Ujišťuji vás, že o mnoho nepřicházíte.

Její kolegyně z Sinn Féin, slečna McDonaldová, se nedostala dál než ke koktavé, lámané irštině, ale i v tomto případě mrháme penězi na překlady.

– **Zpráva: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)**

Miroslav Mikolášik (PPE-DE). – Paní předsedající děkuji paní Kovácsové za poučnou a užitečnou zprávu o situaci Romů.

Jak všichni víte, romská populace se neustále rozšiřuje a stává se z ní velká a vlivná síla napříč Evropou. Tato skupina 10-12 milionů lidí patří na kontinentu k nejchudším, má ale nesmírný potenciál.

Jako Evropané a poslanci Evropského parlamentu, jenž byl založen na pilíři rovnosti, musíme co nejrychleji na tento problém reagovat. Nepřetržitý útlak jedné z největších menšin Evropy je hanebný a zbytečný. Při lepší regulaci a vyšším stupni spolupráce mohou být národy schopny poskytnout tomuto obrovskému množství pracovníků práci. S hrozící ekonomickou krizí mohou být Romové schopni vyřešit některé z nehlubších problémů Evropy. Navíc předsudky vůči těmto lidem a jejich ponižování už trvají příliš dlouho. Rovná práva a příležitosti musí být poskytnuty všem občanům Evropy včetně Romů.

Zrovna počátkem tohoto měsíce byli v Maďarsku dva Romové zastřeleni jako zvířata, když se snažili uniknout ze svého hořícího domu. Jak je možné, že ve sjednocené Evropě existují podobné případy?

Philip Claeys (NI). – (NL) Paní předsedající, hlasoval jsem proti Kovácsově zprávě, protože celou zprávou prostupuje poráženecké myšlení a protože si myslím, že menšinové skupině, jakou jsou romští cikáni, by se lépe posloužilo strategií, která by jim pomohla přijmout více odpovědnosti za vlastní osud.

Samozřejmě také sdílím názor všech, že by se s Romy mělo korektně zacházet, ale většinu problémů, jež jsou ve zprávě zmiňovány, lze přisoudit životnímu stylu, způsobu života, jaký si tito lidé aktivně vybrali. Můžeme přijmout jakékoliv množství zpráv a usnesení a vydat tolik peněz, kolik jen chceme, ale na místě to situaci nezmění ani o chlup.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, za dobu svého působení jsem v tomto Parlamentu slyšel hodně politicky korektních nesmyslů, které byly vždy schváleny velkou většinou, ale podle mého názoru tato zpráva předčila všechny. Pokud už má tento Parlament v úmyslu plést se do sociální situace Romů a jejich přístupu na pracovní trh, bylo by to tak mnoho žádat o alespoň minimální objektivitu?

Pravdou je, že problémy cikánů jsou většinou prostým výsledkem jejich vlastního odmítání se přizpůsobit společnosti, ve které žijí, zejména co se týče vzdělání a odborné výchovy. Po desetiletí jsme pumpovali miliony eur do všech možných programů plných idylických, ale většinou nerealistických nesmyslů v duchu této zprávy. Bez úspěchu. Není tedy načase, abychom je přestali hýčkat a podívali se na skutečné příčiny problémů, než přijdeme s řešeními?

– **Zpráva: Herbert Reul (A6-0035/2009)**

Avril Doyle (PPE-DE). – Paní předsedající, ačkoliv představovala pozměněná verze zlepšení, stejně jsem tuto zprávu předloženou z vlastního podnětu podpořila jen s těžkým srdcem, protože nebyla soudržná s balíčkem zaměřeným na klima a energetiku, který byl v této sněmovně 17. prosince 2008 schválen velkou většinou.

Jenom abych vám připomněla: moje vlastní zpráva o evropské směrnici o systému obchodování s emisemi, která tvořila základ tohoto balíčku, byla schválena 610 hlasy, zdrželo se 60 a 29 hlasů bylo proti. Nemusím ani říkat, že pan Reul mezi těmi 610 poslanci z 699, kteří mou zprávu podpořili, nebyl.

Při jakýchkoliv zmínkách o vrtech v Severním ledovém oceánu nebo průzkumu alternativních zdrojů ropy, jako jsou dehtové písky, jsem zdrženlivá. Uplynulé měsíce nám ukázaly, že význam energetické bezpečnosti ještě nikdy nebyl tak naléhavý. Spolupráce, která je zapotřebí napříč EU a nutnost využít stimulačních balíčků, které jsou v současnosti zaváděny téměř všemi členskými státy a Komisí, zdůrazňuje potřebu investic do obnovitelných zdrojů, abychom zvýšili naši energetickou bezpečnost, snížili naše emise oxidu uhličitého a abychom se zbavili své velké závislosti na fosilních palivech, i když po odsouhlaseném časovém rámci.

Martin Callanan (PPE-DE). – Paní předsedající, byl jsem stínovým zpravodajem Sacconiho zprávy o emisích oxidu uhličitého z osobních vozidel a z práce, kterou jsem na této zprávě odvedl, vidím, že opravdu musíme snížit naši závislost na ropě.

Musíme snížit tuto závislost, protože většina zdrojů ropy se nachází samozřejmě ve velmi nestabilních a nevkusných částech světa. Příliš dlouho udržovala naše žízeň po ropě při životě režimy, které jsou vysoce nepřátelské vůči všemu, co představujeme, vůči našim vlastním zájmům a vlastním hodnotám, zejména pokud se týče lidských práv a řádné veřejné správy.

Samozřejmě musíme zejména snížit naši závislost na ruských zdrojích ropy. V minulosti Rusko ukázalo, že se nebudě ostýchat využít své kontroly nad našimi zdroji energie k dosažení svých politických a ekonomických cílů, a my musíme udělat vše pro to, abychom mu v tom zabránili a abychom snížili naši závislost na ropě.

– Zpráva: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Neena Gill (PSE). – Paní předsedající, zdržela jsem se hlasování o této zprávě, protože jsem přesvědčena, že nejde dostatečně daleko. V této sněmovně jsme se již dříve zavázali, že snížíme emise. Doprava hraje klíčovou úlohu v boji proti klimatickým změnám a měli bychom jí pomoci splnit závazky, které má, ale tato zpráva pro to dělá jen málo.

Je to škoda, protože obsahuje některé dobré návrhy. Poplatky za hluk z nákladních vlaků berou v úvahu širší dopady dopravy na životní prostředí a dobře zapadají do návrhů týkajících se snížení hlučnosti pneumatik.

Daleko více se však mohlo udělat pro letecké odvětví. Je zvláštní, že zpráva zmiňuje železniční, námořní a říční dopravu, ale zanedbává toto odvětví, které je jedním z hlavních producentů emisí oxidu uhličitého. Při hlasování o zprávě jsem se zdržela proto, že je v této i dalších oblastech bezzubá.

– Návrh usnesení B6-0107/2009 (Lisabonská strategie)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Paní předsedající, Lisabonská strategie stojí za podporu, ale je v tomto ohledu nutno říci, že myšlenka, že by Evropa mohla být do roku 2010 přední světovou znalostní ekonomikou, se neuskuteční. Jsme teď v roce 2009, a pokud chceme něčeho dosáhnout, měli bychom velmi brzy nalézt správný typ celoevropského závazku. Pak bychom mohli tohoto cíle dosáhnout do roku 2020 nebo 2030.

Hlavně to znamená, že zde velmi brzy musí vzniknout celoevropský závazek k odbornému vzdělávání a výzkumu. V současnosti máme na krku ekonomickou recesi a uprostřed tohoto poklesu musíme pamatovat na to, že máme-li mít adekvátní úroveň kvalitních lidských zdrojů – pracovní síly pro naše pracovní trhy –, budeme muset investovat zejména do odborné přípravy a vzdělávání učitelů. Toto je prioritou, pokud chceme opravdu dosáhnout cílů Lisabonské strategie.

Philip Claey's (NI). – (NL) Paní předsedající, zdržel jsem se hlasování o usnesení o Lisabonské strategii, ačkoliv je toto usnesení v celku velmi vyvážené, předkládá přesnou diagnózu situace a také obsahuje mnoho návrhů, jež plně podporuji. Zdržel jsem se však hlasování, protože bylo opět nadneseno téma notoricky známých modrých karet pro ekonomické přistěhovalce, a získává výraznou podporu právě v době, kdy přes 20 milionů lidí v Evropské unii čelí nezaměstnanosti, která v důsledku ekonomické krize ještě vzroste.

Přesně v takovýchto dobách bychom se měli přestat uchýlovat k snadnějším krátkodobým řešením, jako například zase lákat spousty ekonomických přistěhovalců do Evropské unie. Místo toho musíme investovat do odborné přípravy a rekvalifikací lidí, kteří jsou v současné době nezaměstnaní, a neponechávat je raději sobě samotným ve prospěch přílivu nových přistěhovalců.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Paní předsedající, nemohu si vzpomenout, jak jsem o Lisabonské strategii hlasoval. Myslím, že je úplně bezcenná, protože Evropa měla být přední znalostní společností do roku 2010. Přes 10 let jsem seděl v této sněmovně a říkal jsem si, jak se k tomuto cíli dostaneme, když schvalujeme směrnici za směrnici, které dusí podnikání a příležitosti a ve skutečnosti povzbuzují podniky, aby odešly pryč z evropského kontinentu.

Když jde o podobné zprávy, jsem vždy zdrženlivý. Jak jsem dnes několik hodin seděl v této sněmovně a hlasoval o uvalování další regulace na podniky i lidi, cítím, že v této sněmovně jdeme špatným směrem a že musíme okamžitě udělat obrát o 180 stupňů.

Martin Callanan (PPE-DE). – Paní předsedající, souhlasím s mnohým, co řekl můj kolega, pan Heaton-Harris. Jak správně uvedl, Lisabonská strategie EU zavazuje k tomu, aby se do roku 2010 stala, poněkud ironicky, nejkonkurenceschopnější ekonomikou světa. Do termínu, který jsme si sami stanovili, zbývá jen jeden rok a nebudu v této sněmovně jediným, kdo pochybuje a stává se více než trochu skeptickým k tomu, zda se kdy k tomuto cíli dostaneme.

Stále schvalujeme usnesení a Komise stále vytváří strategické dokumenty, které nám říkají, jak se k tomu cíli dostaneme. Zdá se ale, že k němu nikdy nedorazíme.

Obsah Lisabonské strategie byl vždy hodně mimo možnosti EU jej realizovat a v mnoha ohledech v rozporu s celým étosem EU posledních 50 let, protože, jak nám připomněl pan Heaton-Harris, většina regulace v oblasti zaměstnanosti a ekonomiky způsobuje více problémů při dosahování cílů Lisabonské strategie než cokoliv jiného. Neustále nakládáme více a více zátěže a směrnic, které vyhánějí průmysl z Evropy, a nemáme vůbec žádnou šanci některý z cílů Lisabonské strategie naplnit. Je načase, abychom k sobě byli upřímní a přiznali si to.

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, počáteční cíle Lisabonské strategie zavázaly Evropu k tomu, aby do roku 2010 vytvořila znalostní ekonomiku. Mám pro nás všechny v této přeplněné sněmovně novinku: nemáme čas. Možná jste si toho nevšimli, ale udělali jsme doposud jen velmi malý pokrok.

Než jsem se stal politikem, spolupracoval jsem s mnoha inovátory a pomáhal řadě začínajících podniků. Přijít do světa evropské politiky a vidět, jak nakládáme s inovacemi, byl skutečný rozdíl. Když se tady zabýváme inovacemi, máme výbory, máme strategické dokumenty, máme hlasování, máme vše, jen ne inovace, tedy pokud nepovažujete vytváření dalších papírů za inovaci.

Když mluvíte s inovátory tam venku, s lidmi, kteří tvoří bohatství v Evropské unii a ve světě, jediné, co od vlád chtějí, je, aby nepřekážely. Je načase, aby drancující vlády přestaly vysávat životadárnou krev z podniků.

Neena Gill (PSE). – Paní předsedající, s těžkým srdcem vystupuji opět na téma Lisabonu. Obvykle zde nemluvím jen proto, abych byla negativní. Věřím, že Evropská unie hovoří o Lisabonské strategii věrohodně. Dnes, téměř 10 let od summitu, má ale hodně daleko do věrohodného konání.

Slýcháme hodně vřelých slov o potřebě kvalifikované pracovní síly, která se bude schopna přizpůsobit ekonomickým otřesům, jakým dnes čelíme. V Evropě ale stále čelíme chronické krizi dovedností. V mém regionu, v západním Midlands, se vzdělávání pracovní síly rodí obzvláště bolestivě a zdlouhavě. Bohužel máme ten největší podíl potřebných nedostatkových dovedností z britského regionu. Vyzvala bych proto Komisi, aby nepouštěla ze zřetele strukturální reformy potřebné k oživení Lisabonské strategie v době, která je sužována ekonomickými zmatky, vyššími cenami ropy a komodit a pokračujícími nepokoji na finančních trzích.

Návrh usnesení B6-0134/2009 (Klimatické změny)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Paní předsedající, důvodem, proč chci vysvětlit hlasování o této konkrétní zprávě, je, že nemohu uvěřit pokrytectví této sněmovny, když o klimatických změnách mluví tak, jak o nich vždy mluví.

Proč je tato sněmovna pokrytecká? Tak se rozhlédněte. Jsme v naší druhé sněmovně. V Bruselu máme naprosto dokonalou sněmovnu. Měsíčně jsme zde jen tři nebo čtyři dny. Připouštím, že tento měsíc budeme mít ještě jedno dílčí zasedání, ale jen do průměru k jednomu z 12 zasedání, které musíme mít.

Přemístili jsme sem stovky lidí z jejich normálních pracovišť. Cestují a při cestě sem produkují emise oxidu uhličitého. Jsme pravděpodobně nejméně zeleným parlamentem, který existuje. Když jsem sem přišel, tento parlament měl být bez papírů, ale když se rozhlédnete, všechny naše stoly jsou papírem pokryty. Jsme v tomto směru nejpokrytečtější sněmovnou, jakou znám.

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, zcela souhlasím s pocity, které můj předřečník vyjádřil. Měli bychom zvážít skutečnost, že má Evropský parlament dvě sněmovny – ve Štrasburku a v Bruselu –, a máme také tři místa, včetně jednoho v Lucemburku, o nichž lidé často nemluví. Nejen že v Lucemburku budujeme nový blok, který povede k ještě většímu množství emisí oxidu uhličitého, jenž také může přispět ke klimatickým změnám – nebo ne, v závislosti na tom, co si kdo o tomto tématu myslí –, je ale také od nás prostě pokrytecké pokračovat v rozpravách o klimatických změnách a fungovat zároveň ze tří pracovišť.

Ale i kdybychom nakonec pracovali jen z jednoho – z Bruselu –, když v noci jdete po ulicích Bruselu a podíváte se z Place du Luxembourg směrem k budově Evropského parlamentu, uvidíte tento velký rozsvícený maják pokrytectví. Pokud máme v úmyslu řešit klimatické změny, je načase, abychom si dali do pořádku náš vlastní dům.

– Návrh usnesení B6-0133/2009 (Politiky zaměstnanosti)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Paní předsedající, toto usnesení je plně dobrých úmyslů, ale měli bychom se ptát sami sebe, zda podobné usnesení něco změní.

Například je mimo mé chápání, že usnesení o politikách zaměstnanosti, pokud je toto v evropské kompetenci, čemuž nevěřím, se rozhodne ignorovat velmi základní otázky, jako například: kolik lidí je v současnosti v Evropské unii nezaměstnaných? Stále ještě 20 milionů nebo je to – pravděpodobněji – téměř 25 milionů?

Otázka zní: stále se Komise pevně drží svého ostudného nápadu dovést do Evropské unie 20 milionů nových přistěhovalců? Otázka zní: zruší konečně Komise svá náborová střediska v zemích jako Mali a Senegal, aby neimportovala ještě více nezaměstnanosti? Takové otázky jsme v usnesení očekávali, a ne bezvýznamný seznam dobrých úmyslů, kterým se bohužel usnesení stalo.

Syed Kamall (PPE-DE). – Paní předsedající, opět se bavíme o něčem, pro co děláme jen málo, a tím je politika zaměstnanosti. Jednou mi kolega řekl, že když Evropský parlament mluví o zaměstnanosti, ve skutečnosti tvoří daleko více nezaměstnanosti, než by se očekávalo. Musíme si to připustit, a pokud máme tvořit pracovní místa, musíme osvobodit ty, kdo tvoří bohatství. Musíme jim umožnit udržovat jejich duch svobodného podnikání, vytvářet bohatství, vytvářet pracovní místa.

Ale co tu vlastně děláme? To, o co usilujeme regulacemi a rozpravou, je odradit samotného ducha inovace, samotného ducha podnikavosti, a dnes jsme v tom pokračovali. Zrovna dnes pan Schulz – což je muž, s kterým často nesouhlasím, ale ne dnes – hovořil o sociální demokratizaci EP. Nyní, kdy ten den přišel, víme, že pokud se týče vytváření nových pracovních míst v Evropě, jsme odsouzeni k neúspěchu.

Daniel Hannan (NI). – Paní předsedající, všimla jste si, že harmonizace politiky se vždy děje tím stejným směrem? Více integrace znamená vždy více zasahování.

Nebo to pojměme jinak: pluralismus zaručuje konkurenceschopnost. Pokud máte konkurenční státy s různou úrovní daní, pak můžete vlastní daně zvednout jen do určité míry, než začnou peníze odcházet do zahraničí. Pokud máte konkurenční státy s různými politikami zaměstnanosti a různými sociálními politikami, můžete svůj pracovní trh regulovat jen do určité míry, než pracovní místa začnou opouštět vaše hranice.

V dobrých letech mohla Evropská unie tyto skutečnosti přehlížet a mohla za svými zdi budovat vysoce regulovaný a centralizovaný trh. Ale tyto dobré roky skončily. Nyní riskujeme, že se odřízneme od dynamičtějších ekonomik, staneme se chudými a bezvýznamnějšími a nakonec, podobně jako Tolkienův Eldar, odejdeme na západ a ztratíme se.

Zpráva: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

Richard Corbett (PSE). – Paní předsedající, všiml jsem si, že alespoň někteří z těch, kdo pomlouvali veškerou evropskou legislativu, ať to bylo cokoli, hlasovali ve prospěch třetího námořního balíčku, balíčku, který vítám, protože zvyšuje ochranu zdraví a bezpečnost osob plavících se na lodích; a konečně sníží náklady, protože zachrání životy a učiní bezpečnostní systémy různých členských států navzájem kompatibilní, takže se stanou výkonnějšími, účinnějšími a méně nákladnými, přičemž zároveň zlepší ochranu zdraví a bezpečnost. Vítám přijetí tohoto balíčku, jenž bude mít význam pro bezpečnost stovek mých voličů v hrabství Yorkshire a Humber.

– Zpráva: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

Neena Gill (PSE). – Paní předsedající, hlasovala jsem pro tuto zprávu, protože jsem byla příjemně překvapena, že naše návrhy proti daňovým rájům byly sněmovnou přijaty. Také jsem podporovala široký rozsah věnovaný v této zprávě řešení současné krize.

Jednou stránkou, na kterou se chci zaměřit, je plán na obnovu. Musíme se ubezpečit, že pro lidi stále máme jistá pracovní místa a udržitelná povolání, až začne mít ekonomika lepší výkon, a podporovat klíčová odvětví, jako je například automobilový průmysl. Automobilové odvětví představuje model toho, jak by se měl tradiční průmysl v nadcházejících letech adaptovat. Nedávno jsem navštívila automobilku Jaguar Land Rover v mém volebním obvodu, kde jsem viděla, jak společnost sama sebe proměnila ve světového lídra v automobilových technologiích šetrnějších k životnímu prostředí, a kde nová pravidla pro schvalování typu vozidla, která jsme v této sněmovně přijímali, byla vřele vítána.

Daniel Hannan (NI). – Paní předsedající, opět se oddáváme fantazii, že se můžete proutrácet z dluhu a vydávat zákony proti recesi. V nejlepším případě se topíme v sebeklamu; v nejhorším se vědomě dopouštíme klamání našich voličů.

Pravdou je, že nic nemůže zastavit tuto korekci: úrokové sazby byly drženy příliš dlouho příliš nízkou a nyní, když byl vzduch do balonu napumpován, zase vyjde ven. Mohli bychom se pokusit zachránit některé z obětí, ale místo toho předstíráme, že můžeme událost zastavit. Dluh zaplatí naše děti, ale ty ještě nenarozené a nepočaté, a málokde více než v mé zemi, kde se každé dítě rodí s dluhem 30 000 GBP, a to kvůli nekompetentnosti a bezuzdnosti své vlády.

Jak říká náš národní básník: „Ta drahých duší země předrahá, ... teď v nájmu jest – umírám slovem tím – jak statek aneb dvorec mizerný“.

A teď se ještě k tomu národnímu dluhu od nás očekává, že přispějeme do těchto evropských programů obnovy. Zakončuji opět slovy našeho národního básníka: „Zabraňte tomu, postavte se na odpor, ať se tak nestane, aby na vás děti, vnuci, nevolali: Běda!“

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Paní předsedající, jako příklad velkého mezinárodního finančního zločinu lze samozřejmě uvést Madoffův skandál, ale také spekulaci se zemědělskými surovinami, která se stala v roce 2007.

Proto celé zástupy právních odborníků, včetně kanceláře Carlose Sotela ve Španělsku a sítě velkých kanceláří, navrhly vytvoření mezinárodního finančního soudního dvora.

Mohli bychom navíc jen rozšířit mandát Mezinárodního trestního tribunálu, aby zahrnul i významné finanční trestné činy, protože v roce 2007 zemřely miliony dětí v důsledku spekulací se zemědělskými produkty. Jednalo se o finanční Dárfúr.

Tento mezinárodní finanční soudní dvůr by měl pravomoc vyšetřovat spekulace, spekulanty, provádět inspekce v daňových rájích, regulovat a trestat viníky.

Toto je testem opravdovosti Baracka Obamy, prezidenta Sarkozyho a ostatních vedoucích představitelů. Toto je politický vzkaz vyslaný veřejnosti a bude to první fází celosvětové organizace, celosvětového jevu a globální léčby celosvětové ekonomické krize.

– **Zpráva: Evgeni Kirilov (A6-0075/2009)**

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Paní předsedající, je příjemné v takovýchto rozpravách hovořit po panu Corbettovi, protože pan Corbett se na tomto místě nikdy nemýlí; je často zmatený, jako dnes, uvádí chybná vysvětlení hlasování ve špatnou dobu, ale samozřejmě, nikdy se nemýlí! Často si však říkám, zda v této sněmovně víme, co je reálná ekonomika. Je reálnou ekonomikou parta úředníků a byrokratů, včetně nás, kteří píšeme zákony, jež jiní lidé musí zavádět, jako třeba státní správa ve Velké Británii, kde nám v posledních 10 letech roste veřejný sektor daleko rychleji než privátní sektor? Nebo jsou reálnou ekonomikou lidé, kteří vykonávají práci, inovují a začínají vlastní podnikání? Jen se ptám sám sebe, zda jde tato zpráva tím správným směrem. Vzhledem k tomu, že jsem ji četl, jsem si celkem jist, že nikoliv.

Daniel Hannan (NI). – Paní předsedající, my v této sněmovně víme, možná lépe než někteří venku, v jaké míře se Evropská unie stala mechanismem pro masivní přerozdělování bohatství.

Po dlouhou dobu systém velmi dobře fungoval, protože do hrnce přispíval jen velmi malý počet lidí. Po většinu historie Evropské unie jedinými dvěma čistými přispěvateli do rozpočtu bylo Spojené království a pozoruhodně i Německo.

Věci se ale nyní změnila a peníze docházejí. Viděli jsme to živě doložené na summitu před dvěma týdny, kdy maďarský předseda vlády požadoval 190 miliard EUR na vyplacení dluhů střední a východní Evropy a německá kancléřka mu nikoliv nejasně sdělila, že peníze nejsou a nebudou.

Němečtí daňoví poplatníci (a to je jen zřídka bráno na vědomí) vždy celý systém podpírali. Integrace spočívá na jejich trpělivosti a oni už to prohlédli. Již nereagují na nevyřešené výzvy směrem k historické odpovědnosti. Jsou to vnímaví, rozumní lidé a poznají samoúčelný argument a postřehnou vydírání, když ho uvidí. Pokud si myslíte, že se mýlím, tak je nechte, ať si udělají referendum; ať každý udělá referendum: dejte Lisabonskou smlouvu k hlasování. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Písemná vysvětlení hlasování

– Zpráva: Geringer de Oedenberg (A6-0060/2009)

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Geringerové de Oedenbergové o osvobození některých druhů zboží od daně z přidané hodnoty při konečném dovozu (kodifikované znění). Vzhledem k tomu, že se jedná jen o kodifikaci dříve existujícího právního textu a neobsahuje žádné zásadní změny samotného textu, domnívám se, že bychom měli podpořit návrh Komise a doporučení právních služeb Parlamentu, Rady a Komise.

– Zpráva: Díaz de Mera García Consuegra (A6-0106/2009)

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Zdržel jsem se hlasování o zprávě pana Díaze de Mera Garcíi Consuegrery o úpravě základních platů a příspěvků pro zaměstnance Europolu. S názorem zpravodaje na toto téma souhlasím jen částečně, a tak si nemyslím, že je vhodné, abych k tomu zaujal stanovisko.

– Zpráva: Reimer Böge (A6-0106/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Paní předsedající, hlasoval jsem pro zprávu.

Jsem přesvědčen, že přírodní katastrofa, která zasáhla Rumunsko, nemůže projít bez povšimnutí. Rumunsko ze záplav vyšlo vyčerpané, nejen ekonomicky a co do životního prostředí, ale také sociálně.

Zprávy o osobních příbězích lidí jsou srdcervoucí – rodiny přišly o svůj majetek a vlastnictví, z čehož mnohé bylo plodem celoživotní tvrdé práce.

Mnoho organizací pracuje již na místě, ale nadešel čas i pro instituce a osobně pro poslance této sněmovny, aby k této záležitosti opravdu něčím přispěli.

Vítám proto názor Rozpočtového výboru a doufám, že 11 785 377 EUR z Fondu solidarity bude pro Rumunsko uvolněno co nejdříve, aby se obyvatelstvo pozdvihlo ekonomicky, z hlediska životního prostředí i sociálně.

Genowefa Grabowska (PSE), *písemně*. – (PL) Princip solidarity je principem, který je pro Evropskou unii nepochybně základní a nepochybný. Je to přesně tento princip, jenž existuje nejen na papíře, který odlišuje EU od jiných mezinárodních organizací. Praktickým výrazem tohoto principu je nepochybně Fond solidarity, jenž byl založen v roce 2006 v souladu s interinstitucionální dohodou a za účelem omezit negativní následky velkých přírodních katastrof. Je dobře, že fond funguje a že minulý rok z něj mělo prospěch pět zemí. To je důkazem toho, že když budeme čelit tragédii, žádný členský stát nezůstane osamocen. Zápavy, které v červenci 2008 postihly pět oblastí severovýchodního Rumunska, způsobily vážné materiální ztráty (0,6% HNP) a narušily životy více než dvou milionů lidí v 214 oblastech.

V této situaci považuji žádost Rumunska o pomoc za oprávněnou, i kdyby nevyhověla kvantitativním kritériím podle čl. 2 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 2012/2002 o zřízení Fondu solidarity Evropské unie. Také nemám pochyby o tom, že v tomto případě je nezbytné uplatnit kritérium mimořádné katastrofy, které také výše uvedené nařízení umožňuje a které umožňuje uvolnění prostředků z fondu pro Rumunsko. Jako polská poslankyně EP také zastupuji region, který byl zasažen přírodní katastrofou, konkrétně tornádem ve Slezsku. Naštěstí tato katastrofa neměla takovou ničivou sílu nebo rozsah. Nicméně plně podporuji tento hmatatelný důkaz evropské solidarity.

Maria Petre (PPE-DE), *písemně*. – (RO) Pro tuto zprávu jsem hlasovala, protože pomůže uvolnit prostředky z Fondu solidarity daleko rychleji. V roce 2006 byla platba uskutečněná Evropskou unií prostřednictvím Fondu solidarity na pomoc Rumunsku po záplavách v dubnu a srpnu zpožděna o rok. Těší mě, že se procesy zlepšily a že umožňují okamžitou intervenci EU v zemích, které byly zasaženy velkou přírodní katastrofou nebo výjimečnou katastrofou.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Bögeho o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie. Souhlasím s tím, že kritéria oprávněnosti, která upravují uvolnění prostředků z fondu, byla v případě žádosti předložené Rumunskem po záplavách, které postihly zemi v červenci, splněna. Zápavy skutečně způsobily vážné škody na krajině a lidem, kteří v pěti zasažených regionech žijí. Proto cítím, že je v pořádku, když budou prostředky z fondu uvolněny, a to i proto, že příslušná částka spadá do ročního limitu stanoveného interinstitucionální dohodou z května 2006.

– Zpráva: Jutta Haug (A6-0113/2009)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu, kterou navrhla paní Jutta Haugová (Německo), protože požaduje uvolnění 11,8 milionů EUR z Fondu solidarity EU na pomoc obětem záplav, které zasáhly Rumunsko v červenci 2008.

Toto gesto je odpovědí EU na žádost o pomoc, kterou předložilo Rumunsko. Žádost se týká 5 krajů (Maramureș, Suceava, Botoșani, Iași a Neamț). 241 míst v Rumunsku s celkovým počtem obyvatel 1,6 milionů přímo utrpělo důsledkem katastrofy, která částečně nebo úplně zničila domy a sklizně.

Při hlasování jsem myslel na lidi, kteří v záplavách ztratili své domy, osobní věci, zvířata a dokonce i rodinné příslušníky. Gheorghe Flutur, předseda krajské rady Suceava, přednesl jejich případ v Bruselu v Evropském parlamentu.

Domnívám se, že Rumunsko potřebuje větší obnos na nápravu škod, které byly záplavami způsobeny, ale pomoc EU je nezbytná a vítaná.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) První opravný rozpočet pro rok 2009 se týká uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU pro Rumunsko po záplavách, které zemi postihly v červenci 2008.

Ačkoliv jsme konfrontováni s přímými škodami vyčíslenými zhruba na 471,4 milionů EUR, je (teprve teď) plánováno uvolnit z tohoto fondu jen 11,8 milionů EUR, což opět jasně ukazuje na naléhavou potřebu jeho revize.

Cílem tohoto fondu je umožnit Společenství reagovat rychle, účinně a pružně na „naléhavé situace“ v různých členských státech. Proto navzdory všem nedostatkům podporujeme uvolnění jeho prostředků pro Rumunsko.

Těch vyčleněných 11,8 milionů EUR však bude odečteno z rozpočtové linie určené pro Evropský fond pro regionální rozvoj (cíl konvergence). Jinými slovy, solidarita nabídnutá Rumunsku je financovaná z fondů zamýšlených pro nejméně ekonomicky vyspělé země a regiony, včetně Rumunska! Můžeme to nazvat solidaritou mezi „chudými“ nebo jinými slovy mezi takzvanými „zeměmi soudržnosti/regiony konvergence...“

Nesouhlasíme s tím, aby byly použity fondy „soudržnosti“ – a to tím spíše v době zhoršující se sociálně-ekonomické krize –, když jsou k dispozici jiné fondy, jako ty zamýšlené na militarizaci EU.

Iosif Matula (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie pro Rumunsko, protože cítím, že finanční podpora, která bude darována naší zemi, poskytne důležitou, nezbytnou pomoc pro místa zasažená záplavami v červenci minulého roku. Severovýchodní část Rumunska byla vážně zasažena. 214 míst a více než 1,6 milionů lidí přímo utrpělo v důsledku katastrofy. Evropská komise finančně přispěla částkou 11,8 milionů EUR na podporu investic do oprav dopravní a odvodňovací sítě, na zpevňování dna řek a stavbu přehrad pro prevenci přírodních katastrof tohoto typu v budoucnu.

Myslím, že včasné odhalení příčin, které způsobují přírodní katastrofy tohoto nebo dokonce i závažnějšího rozsahu, je nejdůležitějším krokem k ochraně evropských občanů.

S ohledem na klimatické změny, kterým čelíme, podporuji zavedení nástrojů pro sledování environmentálních faktorů v každém regionu odděleně, spolu s vyčleněním odpovídajícího rozpočtu pro tento účel. Zóny konvergence jsou nejvíce vystaveny riziku, že budou zasaženy přírodní katastrofou. To znamená, že je nutno věnovat zvláštní pozornost těmto hlediskům, aby bylo možné provádět politiku ekonomické, sociální a územní soudržnosti.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Oblasti citlivé na dopady klimatických změn jsou zejména tyto: vodní zdroje, zemědělství, energetika, lesní hospodářství a biologická rozmanitost a také zdraví obyvatelstva.

Jev extrémního počasí, kterého jsme byli svědky v Rumunsku, v minulých letech způsobil záplavy a sucha a má za důsledek potřebu zabývat se tématem klimatických změn s maximální vážností, odborností a odpovědností.

Jako sociální demokrat jsem hlasoval pro tuto právu, protože 11,8 milionů EUR přidělených na základě úpravy rozpočtu pomáhá Rumunsku v jeho snaze přizpůsobit se změně klimatu, tak aby se odstranily následky záplav, tím, že budou prováděny místní ochranné práce (ochrana osídlených míst, plánování povodí řek prostřednictvím činností, které zlepší toky a zvětší zalesněné plochy) a v neposlední řadě zapojením obyvatelstva a jeho vzděláváním ve vhodném chování před záplavami, v jejich průběhu a po nich.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu o návrhu opravného rozpočtu Evropské unie č. 1/2009 na rozpočtový rok 2009. Cílem zprávy je uvolnit 11,8 milionů EUR pro účely uvolnění prostředků z Fondu solidarity EU, které souvisejí s důsledky záplav, které zasáhly Rumunsko v červenci 2008.

Podporuji iniciativu Evropské komise, jejíž pomocí EU ukazuje solidaritu s kraji Suceava, Iași, Neamț, Botoșani a Maramureș, které utrpěly v důsledku povodní v červenci 2008.

Prostřednictvím dnešního hlasování podporuje plenární zasedání Evropského parlamentu rozhodnutí Rozpočtového výboru z 24. února 2009. V průběhu souvisejícího zasedání představil pan Gheorghe Flutur, předseda rady kraje Suceava, situaci v jeho regionu zasaženého záplavami a podpořil požadavek na finanční prostředky fotografiemi a statistikami škod způsobených přírodními katastrofami, které tuto oblast zasáhly.

Naznačil, že bylo vysláno varování, a zmínil, že společně s úřady v ukrajinském regionu Černivcy bylo odsouhlaseno zřídit systém rychlého varování v případě katastrof, a to spolu s dalšími přeshraničními programy spolupráce zaměřenými na zvládání naléhavých situací, které mají být zavedeny jako pokračování tohoto projektu.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Haugové o opravě rozpočtu na rozpočtový rok 2009, který bere v úvahu vážné škody způsobené záplavami, jež zasáhly Rumunsko v červenci 2008. Již jsem vyjádřil svou podporu zprávě pana Bögeho o uvolnění prostředků z Fondu solidarity Evropské unie v tomto konkrétním případě a rád bych zde vyjádřil svou podporu tomuto opatření – za předpokladu, že se zaměří, jak stanovuje interinstitucionální dohoda z roku 2006, na rychlou a účinnou obnovu slušných životních podmínek v regionech zasažených přírodní katastrofou a ne na vyrovnávací platby za škody, které utrpěly soukromé osoby.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Hlasoval jsem pro návrh na usnesení Evropského parlamentu o návrhu opravného rozpočtu č. 1/2009 Evropské unie na rozpočtový rok 2009 (6952/2009 – C6 0075/2009 – 2009/2008 (BUD)), protože navrhuje uvolnit 11,8 milionů EUR na přidělení a vyplacení prostředků z Fondu solidarity EU v souvislosti s dopady záplav, které zasáhly Rumunsko v červenci 2008.

– Zpráva: Luis de Grandes Pascual (A6-0097/2009)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Malta je jednou z hlavních zemí EU, které mají značnou tonáž v námořních rejstřících. Na druhé straně plní své závazky jako stát vlajky v souladu s mezinárodními úmluvami.

Tři hlavní povinnosti jsou: a) uplatňovat opatření Kodexu o státu vlajky; b) přijmout nezbytná opatření pro nezávislý audit jejich správy alespoň každých pět let v souladu s pravidly IMO; c) podniknout nezbytná opatření s ohledem na inspekce a prohlídky lodí a vydání povinných osvědčení a osvědčení o výjimkách, jak stanoví mezinárodní úmluvy.

Novým požadavkem je, že dotčený členský stát ještě před povolením provozovat loď, která získala právo plout pod jeho vlajkou, přijme odpovídající opatření k zajištění toho, že daná loď odpovídá příslušným mezinárodním pravidlům, předpisům a zejména bezpečnostním záznamům lodí.

David Martin (PSE), písemně. – Tento právní předpis posílí existující bezpečnostní legislativu EU a provádí důležité mezinárodní nástroje v právu Společenství. Podporuji tento právní předpis, protože uznává potřebu důkladně dohlížet na společnosti, které vydávají osvědčení o klasifikační třídě a které vykonávají životně důležité úkoly spojené se zachováním bezpečnosti na moři, a to kvůli koncentraci moci, kterou mají.

– Zpráva: Luis de Grandes Pascual (A6-0098/2009)

Carl Lang and Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) V Evropském parlamentu bylo právě přijato osm právních textů tvořících námořní balíček. Vítáme to, protože tento balíček zahrnuje nejen odškodnění cestujících, ale také inspekce, státní inspekce přístavů, vyšetřování dopravních nehod a výběr orgánu, jenž může rozhodnout o místě útočiště pro plavidla v nesnázích.

Míč je nyní na straně soudů členských států, protože nestačí jen vytvořit právní předpisy: tyto právní předpisy musí být provedeny v jejich vnitrostátních právních předpisech.

Prvním testem bude monitorování lodí pod cizími vlajkami patřícími evropským zemím. Tyto vlajky jsou používány k tomu, aby se obešla unie, daně, nábor posádky a bezpečnostní a ekologické předpisy zemí, jímž tato plavidla opravdu patří.

Kypr a Malta dnes stále ještě patří mezi pět hlavních zemí, kde dochází k registraci lodí pod cizí vlajkou, pokud jde o počet ztracených plavidel.

Je bohužel patrné, že navzdory úsilí vyvinutému od potopení ropných tankerů *Prestige* a *Erika* se situace příliš nezlepšila. Nevyhovující plavidla plující pod cizími vlajkami snižují ceny za dopravu. Takzvané bohaté země reagují tím, že vytvářejí vlastní vlajku (znak II), aby bojovaly se ztrátou nákladu.

Evropská unie se však skutečně musí pustit do boje s tímto extrémním liberalismem, pokud se opravdu máme zbavit těchto plujících vraků.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem ve prospěch zprávy pana de Grandese Pascuala o společných pravidlech a normách pro subjekty pověřené inspekcemi a prohlídkami lodí. Již jsem vysvětlil důvody, které mě vedly k tomu, že jsem podpořil práci, kterou vykonal zpravodaj ve vztahu k třetímu námořnímu balíčku, a výhody, které by plánovaná opatření mohla přinést v oblasti bezpečnosti námořní dopravy a zlepšení existujících předpisů. Potvrzuji tedy své hlasování pro zprávu.

– Zpráva: Dominique Vlasto (A6-0099/2009)

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy o společném textu schváleném dohodovacím výborem ve věci směrnice Evropského parlamentu a Rady o státní přístavní inspekci (přepracovaná verze). S cíli 3. námořního balíčku souhlasím.

Sedm návrhů v balíčku má za cíl předcházet nehodám tím, že zlepší kvalitu evropských vlajek, provedou revizi právních předpisů o státní přístavní inspekci a sledování provozu plavidel a tím, že lepší pravidla vztahující se k organizacím, které vydávají osvědčení o klasifikační třídě. Mají také za cíl zajistit účinnou reakci v případě nehody tím, že zavedou harmonizovaný rámec pro vyšetřování nehod, zavedou pravidla pro odškodnění cestujících v případě nehody a zavedou pravidla odpovědnosti za škodu ze strany majitelů lodí spolu s povinným pojištěním.

Rád bych vyjádřil svou podporu dosažené dohodě a zejména těmto bodům: rozšíření působnosti tak, aby zahrnovala rovněž plavidla v kotvištích, zvýšení četnosti inspekci plavidel a trvalý zákaz plavidel za určitých okolností.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu paní Vlastové o státní přístavní inspekci, která tvoří část třetího námořního balíčku. Souhlasím s částí dosažené dohody, která rozšiřuje oblast působnosti tak, aby zahrnovala rovněž plavidla v kotvištích, a s částí, která zvyšuje počet inspekci plavidel patřících do nejrizikovější kategorie. V tomto směru upozorňuji na potřebu, aby takové hodnocení bylo co nejpřesnější a co nejvíce nezávislé. Také souhlasím s tím, že za určitých podmínek by měl být plavidlům trvale zakázán přístup, aby byla zajištěna odpovídající úroveň bezpečnosti jak provozovatelům, tak cestujícím.

– Zpráva: Dirk Sterckx (A6-0100/2009)

Bairbre de Brún a Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Vítáme posun v důrazu v tomto usnesení a některé pozitivní návrhy ve vztahu k regulaci finančního sektoru, inovacím, účinnosti energetiky a investování do energetiky, stejně jako uznání potřeby ochrany zaměstnání, tvorby pracovních míst, boje s chudobou a zaměření na nejvíce zranitelné skupiny ve společnosti.

Logika Lisabonské strategie je však špatná a potřebuje být od základu revidovaná, zejména ve světle nové ekonomické situace.

Navíc jsou tři konkrétní návrhy obsažené v usnesení krátkozraké a kontraproduktivní, jako například trvání na deregulaci a na pružných zaměstnaneckých režimech, které vedou k oslabení práv zaměstnanců.

Z těchto důvodů jsme se zdržely závěrečného hlasování o této zprávě.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy o společném textu schváleném dohodovacím výborem ve věci směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se mění směrnice 2002/59/ES, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel.

Souhlasím s cíli 3. námořního balíčku.

Sedm návrhů balíčku má za cíl zabránit nehodám tím, že zlepší kvalitu evropských vlajek, provede revizi právních předpisů o státní přístavní inspekci a monitorování provozu plavidel a tím, že zlepší pravidla vztahující se k organizacím provádějícím klasifikaci. Mají také za cíl zajistit účinnou reakci v případě nehody

zavedením harmonizovaného rámce pro vyšetřování nehod, zavedením pravidel pro odškodnění cestujících v případě nehody a zavedením pravidel odpovědnosti za škodu ze strany majitelů lodí spolu s povinným pojištěním.

Jako stínový zpravodaj pro zprávu pana Sterckxa bych rád vyjádřil svou plnou podporu dokumentu, jenž byl předložen k hlasování.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Věřím, že námořní balíček by měl být posuzován globálně a jako celek ve shodě s přístupem, který Parlament vždy zaujímal, když se zabýval jeho jednotlivými částmi. Proto jsem hlasoval pro zprávu pana Sterckxa o zavedení kontrolního a informačního systému Společenství pro provoz plavidel, protože tento systém zapadá do širšího kontextu zaměřeného na zlepšení bezpečnosti námořní dopravy a na to, aby se tento systém dal snadněji řídit, což je záležitost, kterou jsem častokrát podporoval. V případě, že bude zaveden, aplikované technologie pro sledování lodí by usnadnily rozhodnutí, kdo je v případě nehody odpovědný, a zlepšily by postupy při umístění lodí do „místa útočiště“. Z tohoto důvodu mohu zprávu podpořit svým hlasováním pro ni.

– Zpráva: Jaromír Kohlíček (A6-0101/2009)

Guy Bono (PSE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro tuto zprávu předloženou českým poslancem skupiny Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice, Jaromírem Kohlíčkem, o vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy.

Tento text zdůrazňuje potřebu navrhnout na evropské úrovni jasná a závazná pravidla, která zajistí, že budou nehody na moři řádně monitorovány. Zabývá se obavami, které následovaly po potopení tankeru *Erika* u francouzského pobřeží. Je v pořádku předcházet opakování takových případů špatné správy, takže se Evropská unie rozhodla zavést přísný rámec, jenž se zabývá všemi technickými hledisky a všemi postupy, které je nutné dodržovat v případě nehody: metodologií vyšetřování, evropskou databází obětí námořních nehod, bezpečnostními doporučeními a tak dále.

Sdílím názor, že je důležité, aby se evropská námořní oblast stala jednou z nejbezpečnějších a nejpříkladnějších námořních oblastí světa. To je to, k čemu míří námořní balíček „*Erika III*“, jehož je zpráva částí. Jedná o skutečný průlom v námořním odvětví i v oblasti životního prostředí, které je často druhotnou obětí neohleduplného chování na moři.

Bogusław Liberadzki (PSE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy o společném textu schváleném dohodovacím výborem ve věci směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterou se stanoví základní zásady pro vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy a kterou se mění směrnice 1999/35/ES a 2002/59/ES. Souhlasím s cíli 3. námořního balíčku.

Sedm návrhů balíčku má za cíl zabránit nehodám tím, želepší kvalitu evropských vlajek, provede revizi právních předpisů státní přístavní inspekci a monitorování provozu plavidel a tím, želepší pravidla vztahující se k organizacím provádějícím klasifikaci. Mají také za cíl zajistit účinnou reakci v případě nehody zavedením harmonizovaného rámce pro vyšetřování nehod, zavedením pravidel pro odškodnění cestujících v případě nehody a zavedením pravidel odpovědnosti za škodu ze strany majitelů lodí spolu s povinným pojištěním.

Rád bych vyjádřil svou podporu dohodě, které bylo dosaženo, a zejména těmito bodům: metodologii vyšetřování, rozhodnutí o vyšetřování, spravedlivému zacházení s námořníky a ochraně svědků/důvěrnosti záznamů.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Kohlíčka o vyšetřování nehod v odvětví námořní dopravy. Příliš často je obtížné rozhodnout, kdo je odpovědný v případě menších i závažných námořních nehod. Myslím teď na případ vyšetřování, které následovalo po skutečné přírodní katastrofě způsobené nehodou ropného tankeru *Prestige* a mnoha dalších, které se bohužel i nadále stávají. Námořní doprava si zaslouhuje zvláštní pozornost, protože kromě toho, že je relativně nejhospodárnější, je také nejvíce nebezpečná, co se týče možných dopadů takové nehody na životní prostředí. Domnívám se proto, že je nezbytné zavést jasná a závazná pravidla pro vedení technického vyšetřování nehod lodí a poskytnout zpětnou vazbu tak, aby bylo možné zamezit nehodám v budoucnu. Proto jsem pro zprávu hlasoval.

– Zpráva: Paolo Costa (A6-0102/2009)

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu, kterou předložil pan Costa o odpovědnosti dopravců k cestujícím po moři v případě nehod. Souhlasím s ním, že je nanejvýš vhodné, aby byla opatření Athénské úmluvy z roku 1974 vztahující se k přepravě cestujících a jejich zavazadel po moři začleněna do

evropského práva, protože stále existující rozdíly mezi státy neumožňují zaručit odpovídající úroveň odpovědnosti a povinného pojištění v případě nehod, které postihnou i cestující. I když se toto netýká ostatních dopravních prostředků, věřím, že tato právní úprava bude vyhovovat svému účelu v případě námořní dopravy.

– **Zpráva: Gilles Savary (A6-0072/2009)**

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Pro zprávu předloženou panem Savarym o pojištění majitelů lodí pro námořní nároky hodlám hlasovat, protože souhlasím s doporučeními, která zpravodaj přednesl a která se týkají potřeby zajistit, aby povinnost poskytnout pojištění byla majiteli lodí splněna v okamžiku, kdy loď vstoupí do vod v jurisdikci jakéhokoli členského státu, včetně uvalení pokut, je-li zjištěno, že loď na své palubě nemá osvědčení, pokud by k takovému zjištění došlo. Souhlasím, že by měla být výše pojištění stanovena stropy, jež stanoví Úmluva o omezení odpovědnosti za námořní nároky z roku 1996, která zaručuje, že oběti námořních nehod jsou řádně odškodněny. Proto podporuji doporučení pana zpravodaje schválit návrh doporučení odsouhlaseného s Radou.

– **Zpráva: Emanuel Jardim Fernandes (A6-0069/2009)**

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasuji pro zprávu pana Fernandese o souladu s požadavky na stát vlajky. Ukazuje odhodlání Parlamentu zachovat integritu třetího námořního balíčku, kdy je konfrontován s přerušením práce Rady na některých hlediscích, jakými je například předmět tohoto doporučení. Z tohoto důvodu podporuji práci, kterou pan Fernandes a členové Výboru pro dopravu a cestovní ruch odvedli. Věřím, že přidaná hodnota dosažené politické dohody by měla být vnímána jako důležitá, především proto, že vyzývá členské státy k zavedení kvalitního systému řízení svých námořních orgánů a k dodržování mezinárodních pravidel v této oblasti, z nichž nejdůležitější jsou ta vyplývající z úmluv Mezinárodní námořní organizace. Kromě toho, že přináší výhody, pokud jde o kvalitu evropské vlajky a bezpečnost, návrh umožní zlepšit konkurenční podmínky uvnitř Společenství, a proto věřím, že by měl být podpořen.

– **Zpráva: Saïd El Khadraoui (A6-0066/2009)**

Brian Crowley (UEN), písemně. – (GA) Země Evropy musí společně pracovat na tom, aby byly dosaženy cíle Unie v oblasti životního prostředí. Aby však bylo možné zajistit udržitelnost politiky EU v této oblasti, je nutno do ní začlenit zásady EU a různé rysy a potřeby každého členského státu.

Zpráva zabývající se euroznámkou odporuje těmto cílům v případě členských států na vnějších hranicích Evropské unie.

Doporučení ohledně euroznámky by penalizovala země na vnějších hranicích a země ve středu Evropy by z ní měly velký prospěch. Podle mého názoru doporučení ohledně euroznámky odporují zásadám jednotného trhu a myslím, že se jedná o diskriminaci vůči některým zemím na zeměpisném základě. Irsko je ostrovem, jenž je situován na okraji Evropy. Kamiony z jiných zemí přes Irsko nepojedou, ale naše těžká nákladní vozidla budou muset v mnoha zemích Evropy zaplatit poplatek. Není z toho úniku: musíme dál provozovat naše podnikání, musíme vyvážet a dovážet naše zboží. Podle návrhu na euroznámku budou mít země, které jsou situovány ve středu Evropy, konkurenční výhody, protože nebudou muset platit stejné poplatky. Není správné nebo spravedlivé provádět diskriminaci takového druhu, založenou na geografické poloze nějaké země.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Směrnice o eurozámce byla vytvořena, aby harmonizovala systémy výběru poplatků na evropských silnicích – včetně daní z vozidel, mýtného a poplatků za používání pozemních komunikací, a zavedla spravedlivé mechanismy na vybírání poplatků za používání pozemních komunikací od přepraveců. Nedávná revize směrnice provedená Komisí přináší další změny; jako například odhad nákladů na dopady na životní prostředí HGV (těžkých nákladních vozidel) co do hlukového znečištění, dopravních zácp a znečištění ovzduší.

Země s velkým objemem tranzitní dopravy mají značně odlišné názory od zemí na hranicích Unie, jako je má, které závisejí na objemech dopravy u dovozu a vývozu zboží. I když jsou v zásadě spravedlivé, měly by být prováděny postupně a spravedlivě. Toto jsou témata, která si nemůžeme dovolit ignorovat. HGV často podléhají časovým omezením a vnějším jízdním řádům, jako jsou například jízdní řády provozovatelů trajektů. Stavba přístavního tunelu ve městě Dublin snížila u HGV nutnost vyskytovat se ve středu města, zvýšila kvalitu ovzduší a snížila hluk. Jednalo se užitečnou investici.

Nejsem přesvědčena o nutnosti vytvořit evropský nezávislý orgán, který by stanovil úroveň mýtného, a jsem toho názoru, že toto spadá do oblasti subsidiarity.

Françoise Grossetête (PPE-DE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu pana El Khadraouia o výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly.

Je důležité dát členským státům možnost uplatnit „chytřejší“ platby pro sektor silniční dopravy, aby se uhradily vnější náklady a podpořilo se tak udržitelnější chování.

Zatímco znečištění ovzduší a znečištění hlukem je nutno brát v potaz, neplatí to o dopravních zácpách, které jsou způsobeny nejen silniční přepravou zboží. Takový poplatek by byl diskriminační, protože osobní auta také zodpovídají za dopravní zácpy.

Navíc toto odvětví platí za následky ekonomické krize, a to prostřednictvím ceny ropy a nákladů za dopravu zboží. Malé a střední podniky působící v odvětví silniční opravy nebudou schopny uprostřed ekonomické krize nést tyto dodatečné náklady.

Mělo by se udělat více pro přizpůsobení silniční sítě zvýšené dopravě, ale především bychom se měli zaměřit na udržitelnou dopravu a dát přednost dopravě s nízkými emisemi oxidu uhličitého.

Jako zvolená zástupkyně regionu Rhône-Alpes mohu dosvědčit, že se mnoha odvětvím silniční dopravy v oblasti Porýní nepovedlo přizpůsobit se.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) V průběhu dnešního hlasování přijal Evropský parlament návrh směrnice o eurozámce, která umožňuje členským státům vybírat poplatky za používání silniční sítě těžkými nákladními vozidly.

V závěrečném hlasování jsem hlasovala proti přijetí této směrnice. Myslím, že zavedení ustanovení této směrnice zvýší náklady podnikům, které poskytují dopravní služby. Tyto náklady by mohly být zhoubné zejména pro malé a střední podniky, které nemají k dispozici dostatečné finanční prostředky, které by jim dovolily obnovit jejich vozové parky. Navíc taková ustanovení mohou způsobit obtíže firmám v průběhu současné finanční krize, kdy mnoho firem čelí obtížím při získávání úvěrů.

Jistě bychom měli hledat cesty, jak umožnit používat na našich silnicích vozidla, která jsou přátelštější k životnímu prostředí. Neměli bychom však používat metody, které jsou jen jiným typem zdanění podniků.

Jim Higgins (PPE-DE), písemně. – Jménem svých kolegů z Fine Gael v Parlamentu bych rád vyjasnil, že jsme pro zprávu pana El Khadraouie o poplatcích za HGV nehlasovali, a to kvůli pochybám o právním základě tohoto návrhu, pochybám týkajícím se povinného používání elektronického mýtného a ustanovení o účelovém použití výnosů. Zásady, které stojí za návrhem, plně podporujeme, ale domníváme se, že zpráva uplatňuje zásadu špatně.

Stanisław Jałowiecki (PPE-DE), písemně. – Nejenže jsem hlasoval proti této zprávě, ale také ji považuji za nebezpečnou pro evropský společný trh. Je to hlavně z důvodu jejího nespravedlivého charakteru a skutečnosti, že funguje jako skrytá daň. Navíc nepřispěje k ochraně životního prostředí. V této době finanční krize je tak trochu absurdní. Tento typ nařízení ukazuje, že EU se ke svým občanům obrací zády.

Jörg Leichtfried (PSE), písemně. – (DE) Hlasuji pro rozumný kompromis o nové eurozámce. Spolu se Socialistickou skupinou v Evropském parlamentu jsem léta bojoval za to – proti obrovskému odporu ze strany konzervativní skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů – aby byly vnější náklady (hluk, dopravní zácpy, znečištění) započteny do mýtného proto, aby se finanční zátěž přenesla od daňových poplatníků k těm, kdo znečišťuje, jinými slovy, těžké nákladní dopravě.

Nesouhlasím s pravděpodobným výsledkem kompromisu o nákladech za dopravní zácpy, protože v důsledku většinového postoje bylo možné zajistit pouze to, že byly uznány jako vnější náklady za podmínky, že se totéž uplatní nejen u nákladní dopravy, ale u všech příčin dopravních zácep, včetně osobních automobilů.

Je pravděpodobné, že ani CO₂ nebude do výpočtu z důvodu nepochopitelné opozice PPE-DE zahrnut. Pozměňovací návrh, který jsem výboru předložil a v němž jsem žádal minimální mýtné ve všech částech transevropské dopravní sítě, nezískal většinovou podporu. Tento návrh opět přednesu v průběhu dalších rozprav na toto téma.

Jedním obzvláště pozitivním bodem pro Rakousko je skutečnost, že vnější náklady a tak zvaný alpský příplatek (vyšší mýtné v alpských regionech) nebude patrně zrušen. To znamená, že Rakousko může vybírat

vyšší mýtné v citlivých alpských regionech a zároveň může vybírat i za vnější náklady. V důsledku bude možné i vyšší brennerské mýtné.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která by měla podpořit přesun nákladů ze silnic na železnice. Zpráva je součástí balíčku iniciativ, které si kladou za cíl učinit dopravu více udržitelnou a zajistit, aby uživatelé museli platit přímo náklady za dopravu související s použitím konkrétního způsobu dopravy. Poplatky budou placeny za místní znečištění hlukem, za místní znečištění ovzduší a také za škody a náklady na dopravní síti. To vytvoří spravedlivější systém ve smyslu zásady „znečišťovatel platí“, se začleněnými zárukami, které zajistí transparentnost trhu a zamezí diskriminaci.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Nákladní doprava v Evropě se od rozšíření EU na východ zvýšila, a to je velmi patrné v mnoha členských státech včetně Rakouska. Nyní máme problém, že některé faktory způsobují vysoké vnější náklady, které musí platit veřejnost. Nákladní doprava všude v Evropě je jedním z těchto činitelů a dalším jsou jaderné elektrárny.

Pokud se na těžká nákladní vozidla uvalí mýtné, aniž by byly současně rozvíjeny železnice a odstraněny přeshraniční překážky pro železniční dopravu, pak jsme hlasovali pro dražší zboží a nedojde ke zlepšení zdraví lidí ani ke snížení znečištění.

Domnívám se, že je kontraproduktivní pokutovat někoho, kdo uvízne v dopravní zácpě. To bude mít pravděpodobně za následek, že se doprava přesune do malých vesnic a měst, což je něco, co nechceme. V dlouhodobém horizontu je jedinou možností vybudovat pozemní síť, a to znamená, že musíme zatráktivnit místní veřejnou dopravu. Euroznámka, kterou dnes zvažujeme, se zdá být rozumným kompromisem, což je důvod, proč jsem pro ni hlasoval.

Cristiana Muscardini (UEN), písemně. – (IT) Paní předsedající, ochrana životního prostředí a bezpečnost na silnicích, cíle, které stojí za návrhem diskutované směrnice, představují dva cíle, o které by Evropská unie měla usilovat s odhodláním dosáhnout dopravní politiky, která bude dbát očekávání a práv občanů. Řada pozměňovacích návrhů ke směrnici ES z roku 1999, která zavádí zdanění těžkých nákladních vozidel, které využívají určité silnice, je proto vítána. Tyto kroky vpřed musí být rozumné a postupné, aby nedošlo ke zhroucení důležitého odvětví ekonomiky v současné vážné ekonomické krizi, odvětví, jež je téměř výhradně založené na malých a středních podnicích.

Navíc Evropa ještě nevytvořila ucelený a účinný intermodální systém, který by zajistil podstatný přesun nákladní dopravy směrem k méně znečišťujícím odvětvím. Za těchto okolností a kvůli jejímu charakteru a výkonnosti je silniční doprava nejrozšířenějším systémem ve světě průmyslové výroby.

Svým hlasem jsem dnes proto chtěla zdůraznit důležitost postupných, ale významných a nikoliv jen symbolických kroků směrem k bezpečnější a k přírodě šetrnější silniční dopravě, bez nelogického a kontraproduktivního pokutování tohoto odvětví.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Podporuji práci, kterou odvedl pan El Khadraoui na téma výběru poplatků za užívání určitých pozemních komunikací těžkými nákladními vozidly, a proto jsem pro tuto zprávu hlasoval. I když nesouhlasím s některými body, jako je například začlenění nebo nezačlenění některých vnějších nákladů do poplatků, souhlasím se zásadou „znečišťovatel platí“. Vynikající práce pana El Khadraouia zdůrazňuje, že je nutné výnosy z poplatků vyčlenit pro dopravní odvětví jako celek. A nakonec jsem přesvědčen, že výnosy získané z výběru poplatků za vnější náklady nesmí skončit jen jako další forma zdanění.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Návrh, o němž dnes hlasujeme, je revizí a rozšířením předchozí směrnice o euroznámce a určuje pravidla výběru silničního mýtného. Podle přijatého návrhu mohou od tohoto okamžiku členské státy přenést na nákladní vozidla náklady za znečištění ovzduší, hluk a dopravní zácpy. To je pro daňové poplatníky dobrá zpráva. Momentálně stále platíme za škody způsobené znečištěním ovzduší. Brzy bude platit ten, kdo znečišťuje. Navíc takto podněcujeme dopravní společnosti, aby investovaly do čistějších nákladních vozidel.

Proto jsem hlasoval pro tento návrh, v neposlední řadě i proto, že byl poplatek za dopravní zácpy začleněn jako další vnější náklad pro horské oblasti. Dopravní zácpy značně přispívají ke znečištění ovzduší, znečištění hlukem a mrhání palivem. Pokud bychom mohli použít výnosy z tohoto zdanění na investice do železniční nebo lodní dopravy, řešili bychom jak dopravní zácpy, tak klimatické změny. Navíc zpoždění v důsledku dopravních zácp způsobují dopravnímu odvětví velké ekonomické škody.

Bohužel nebyly zahrnuty klimatické náklady jako důsledek vysokého objemu nákladní dopravy, i když je sektor dopravy významným viníkem emisí.

– Zpráva: Michael Cashman (A6-0077/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Paní předsedající, pro tuto zprávu jsem hlasoval. Transparentnost není jen symbolem, ale principem, na němž by měly být založeny všechny institucionální postupy. Občanům a voleným orgánům musí být zajištěn největší možný přístup k dokumentům evropských orgánů, aby se mohly účinně podílet na politických procesech a aby byly veřejné orgány odpovědné za své jednání. Z tohoto důvodu jsem v minulosti silně obhajoval zveřejnění parlamentní docházky.

Přes pokrok, který evropské orgány v otevřenosti a transparentnosti učinily, nelze situaci zrovna popsat jako dokonalou, a přepracování nařízení (EHS) č. 1049/2001 týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům evropských orgánů lze považovat za další krok k dosažení správního prostředí, kde je dostupnost a snadný přístup k informacím spíše pravidlem než výjimkou. Závěrem bych rád upozornil na velký úspěch, kterého bylo nedávno dosaženo: Evropský parlament nyní používá ne méně než 23 oficiálních jazyků a dokumenty Evropského společenství jsou v nich dostupné. To představuje záruku demokracie.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE), *písemně*. – (SV) My, švédští konzervativci, jsme dnes hlasovali pro zprávu pana Cashmana A6-0077/2009 o revizi nařízení o přístupu veřejnosti k dokumentům č. 1049/2001, abychom směřovali ke zvýšené transparentnosti uvnitř evropských orgánů. Co se týče pozměňovacích návrhů 61 a 103 týkajících se článku 5, domníváme se, že dohodovací dokumenty z třetího čtení by měly být zpřístupněny okamžitě po skončení závěrečné dohodovací schůze, na rozdíl od dokumentů, které jsou při jednáních zkoumány. Dokumenty z trialogů v prvních a druhých čteních by měly být zcela přístupné v průběhu celého procesu.

Chris Davies (ALDE), *písemně*. – Velmi lituji toho, že do postupů zamýšlených k rozvoji zásady, že veřejnost má právo vidět dokumenty EU, vložil Parlament zdůraznění, že se tato pravidla nebudou týkat poslanců EP. Je argumentováno tím, že se jedná jen o zopakování pravidel, která jsou již uložena ve statutu poslanců, ale mnoha lidem to bude připadat jen jako další příklad přístupu „jiná pravidla pro ně, jiná pravidla pro nás“, a jsem rád, že skupina liberálních demokratů nepodpořila pozměňovací návrh předložený panem Nassauerem.

Je zejména důležité, aby podrobnosti o všech výdajích poslanců EP proplacených Parlamentem byly veřejně dostupné. Naši vlastní auditoři odhalili, že někteří z poslanců Parlamentu rozhodně nejsou „ctihodní“ a že vlastně někteří jsou podvodníci a darebáci. Princip úplné transparentnosti je principem, jenž je nutné co možná nejdříve zavést, pokud mají mít evropští občané v tento orgán důvěru.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Cashmana týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise. Podporuji jeho chvályhodnou iniciativu, která je navržena tak, aby překlenovala mezeru mezi společnými pravidly o „utajovaných informacích“ (tak zvané citlivé dokumenty citované v současném nařízení č. 1049/2001) tím, že zachová na úrovni nařízení některé dobré principy přejaté z vnitřních bezpečnostních pravidel Rady a Komise, pokud tyto principy mohou být aplikovatelné na orgán Parlamentu. A nakonec podporuji celkový cíl pana Cashmana, jímž je pozměnit toto nařízení za účelem zvýšení transparentnosti, aniž by se tento nástroj stal příliš konkrétním, a tedy obtížně použitelným.

Bart Staes (Verts/ALE), *písemně*. – (NL) Není pochyb o tom, že nařízení z roku 2001 přineslo občanům větší transparentnost tím, že zaručilo přístup veřejnosti k dokumentům evropských orgánů. Je dobré se k tomuto nařízení po sedmi letech praktické zkušenosti vrátit. Co vidíme? V roce 2006 Evropský parlament předložil mnoho návrhů na změnu nařízení se záměrem zlepšit transparentnost ještě více, ale Komise jim nedokázala vážně věnovat pozornost.

A co víc, návrh Komise revidovat nařízení z roku 2001, které před námi nyní leží, obsahuje přísnější pravidla, což znamená méně transparentnosti. V souladu s tím dokumenty o obchodních vyjednáváních jsou považovány za důvěrné. Konečně: jedná se o volbu mezi ďáblem a hlubokým mořem. Podporuji proto Cashmanovu zprávu, protože i když není úplná, jedná se celkově o zlepšení současného návrhu Komise. Byl by ale býval vhodnější radikálnější přístup, jenž by zahrnoval úplné odmítnutí návrhů Komise, protože pak by Komise byla nucena přijít s novým a lepším návrhem, jenž by transparentnosti evropských orgánů prospěl a opravdu by překlenul onu notoricky známou propast mezi orgány EU a občanem.

– Zpráva: Jan Andersson (A6-0052/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), *písemně*. – (IT) Paní předsedající, jak víme, stávající ekonomická a finanční krize má vliv na Evropu. Mám obavy o svou zemi, Itálii. Tato krize znamená nadbytečnost a rodiny, které mají stále méně peněz a stále méně utrácí. Potřebujeme proto výrazný zásah. Tato krize se jeví obzvláště

závažnou, ale jak hluboko půjde a jak dlouho bude trvat, záleží na tom, co uděláme. Musíme spojit síly: důležitý je koordinovaný evropský přístup. Nyní víc než kdy jindy vidíme naléhavou potřebu provádět pečlivě reformy, abychom pro evropské občany vytvořili kvalitní pracovní místa a blahobyt. Musíme trend obrátit směrem k radikální restrukturalizaci, zabránit ztrátě pracovních míst a odvrátit další tlak na snižování mezd a plateb sociálního pojištění.

Musíme se vyrovnat s výzvami spojenými se zvyšováním nezaměstnanosti a sociálním vyloučením. Dále musíme zlepšit koordinaci úsilí, jak na straně EU, tak na straně členských států, ale stejně tak je důležité, aby opatření přijatá v rámci plánu ekonomické obnovy na řešení krize v krátkodobém horizontu byla v souladu s dlouhodobými cíli Společenství stanovenými v Lisabonské strategii. Proto jsem pro zprávu hlasoval.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Je pozoruhodné, že tato zpráva připouští několik selhání Evropské unie v sociálních otázkách. Především připouští, že cíle Lisabonské strategie do roku 2010 nebudou dosaženy. Pak je zde několik zajímavých čísel o rostoucí míře nezaměstnanosti, která vzrostla ze 7 % v roce 2008 na 8,7 % v roce 2009 a konkrétněji pak ze 7,5 % na 9,2 % v eurozóně. Jinými slovy, předpokládaná ztráta pracovních míst činí 3,5 milionu.

Tento bolestný postřeh by měl ty proevropsky orientované přimět k přemýšlení o radikálních reformách, jež jsou zapotřebí na úrovni členských států, aby se co nejvíce omezily katastrofální následky ekonomické a finanční krize, krize, která má původ v extrémním liberalismu a globalizaci, jež jsou Bruselu tak drahé.

Proto není přesvědčivé usilovat i nadále o politiku, jako je tato, jež má za cíl udržovat pravidla pro politiky zaměstnanosti členských států. Naopak musíme zpochybnit tuto autoritářskou logiku a vrátit členským státům kontrolu nad jejich ekonomickými a finančními zdroji a zároveň zavést priority a ochranu na vnitrostátní úrovni i úrovni Společenství, což by umožnilo obnovu vnitřního trhu a návrat růstu.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Plný dopad finanční krize, která začala v USA, je nyní cítit v reálné ekonomice. Odborníci se nemohou shodnout na nejvhodnější reakci na tuto krizi a na nejlepším způsobu, jak stimulovat ekonomiku, aby byla míra nezaměstnanosti držena na uzdě.

Ale ani před finanční krizí nevypadala situace na pracovním trhu nejlépe. Stále více lidí bylo nuceno přejít na zkrácené úvazky a smlouvy na dobu určitou a státem podporovaná pracovní místa by neustále snižována. Po nějakou dobu žilo stále více lidí pod hranicí chudoby, a to i když pracovali. Ve světle skličujících ekonomických prognóz je pravděpodobné, že počet lidí pracujících na plný úvazek bude i nadále klesat a v určitém momentě i ti, co pracují na zkrácený úvazek, o práci přijdou. Musíme udělat, co je v našich silách, abychom zabránili masové nezaměstnanosti. Není vůbec jisté, že opatření představená v této zprávě jsou v tomto směru vhodná nebo uspokojivá. Z tohoto důvodu jsem hlasoval proti zprávě.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě pana Anderssona. I když si na jedné straně myslím, že bychom měli spojit síly a nasměrovat vývoj směrem k radikální restrukturalizaci, zamezit ztrátě pracovních míst a zastavit další snižování mezd a plateb sociálního pojištění, na druhé straně cítím, že opatření formulovaná Komisí jsou z větší části nedostatečná a nezaručují dostatečné krytí a ochranu sociální struktury a struktury zaměstnanosti Evropské unie.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), písemně. – (RO) Současná ekonomická krize má a v blízké budoucnosti bude mít dopady na pracovní trh.

Hlasoval jsem pro návrh legislativního usnesení Evropského parlamentu o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států, protože jsem se připojil ke zpravodaji v podpoře postoje Komise, která navrhla (jak je uvedeno v příloze rozhodnutí Rady 2008/618/ES ze dne 15. července 2008), že pro rok 2009 zůstanou politiky zaměstnanosti zachovány. Podle Komise vytvoří tento postoj spolehlivý rámec schopný řešit ekonomickou a finanční krizi stejně jako pokračovat ve strukturální reformě.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), písemně. – (PT) Současná krize je víc než jen ekonomickou a finanční krizí. Je především krizí důvěry. Jejím nejdramatičtějším znakem je vysoká míra nezaměstnanosti. Nezaměstnanost však neznamená jen ztrátu příjmu, ale také ztrátu důvěry v sebe a v druhé.

K obnovení této důvěry potřebujeme stanovit velmi jasnou střednědobou strategii.

V tomto ohledu je úloha vedoucích politických představitelů rozhodující, a to z důvodu signálů a vzkazů, které sdělují. Rozvážnost, jistota, pravdomluvnost a odolávání snadné propagandě o neproveditelných cílech a sebechvále je něco z dobré praxe, co by mohlo důvěru obnovit.

Na druhé straně musíme tvořit pracovní místa a abychom toho byli schopni, musí existovat podmínky pro investice podniků.

Musíme jednat rychle, protože pokud nic v tomto ohledu neuděláme, problémy s financováním, kterým čelí země s největšími deficity v eurozóně, povedou k prohlubování recese, k nepřetržitému růstu nezaměstnanosti a ztrátě příjmů podniků i rodin.

Proto jsem podpořil zprávu pana Anderssona, která navrhuje provádět hlavní směry politik zaměstnanosti v roce 2009.

– Návrh rozhodnutí o článku 139 jednacího řádu (B6-0094/2009)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Další rozšíření, nebo jinak řečeno, další odklad práva všech poslanců hovořit v Parlamentu ve svém vlastním jazyce a sepisování všech dokumentů v oficiálních jazycích není pochopitelné ani přijatelné. Již uběhla řada let od doby, kdy přistoupily určité země, pro něž stále platí omezení používání vlastního jazyka, zejména Irsko a Česká republika, aniž by se našli požadovaní lingvisté. Předložené zdůvodnění je vágní a rozporuplné, přičemž nebyla dána finanční priorita odborné přípravy těchto lingvistů, což nás vede k pochybnostem o úmyslech. Nemůžeme přijmout jakoukoliv hrozbu nezczizitelnému právu na kulturní a jazykovou rozmanitost v EU, což by se dotklo i Portugalců. Tuto diskriminaci nemůžeme přijmout.

Ještě jednou vyjadřujeme naše odhodlání chránit kulturní identitu každého členského státu a všech národních jazyků jako pracovních jazyků. V tomto ohledu může být naše hlasování pouze proti tomuto rozhodnutí. A konečně, toto naznačuje změnu kulturní a lingvistické úrovně rozpočtové politiky EU, jež dává přednost investicím do zbraní před ceněním si kultury a ochranou zaměstnanosti.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro návrh předsednictva na rozhodnutí prodlužující platnost článku 139 jednacího řádu Parlamentu do konce sedmého volebního období.

– Zpráva: Magda Kósáné Kovács (A6-0038/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Paní předsedající, hlasoval jsem pro tuto zprávu. Jsem velmi znepokojen nedávnými událostmi v Itálii. Ve vztahu k rumunským občanům a Romům probíhá „hon na čarodějnice“ doprovázený mnoha trestnými výpravami. Italská vláda je posedlá bezpečnostní kampaní. Přijetí extrémních opatření ve vztahu k Romům však může zjitřovat již tak hroznou situaci těchto menšin a podkopávat příležitosti k integraci a sociálnímu začlenění. Nesmíme zapomenout, že v rámci právního státu je trestní odpovědnost na jednotlivci a nelze ji přisoudit kolektivně skupinám. Odchýlení se od tohoto principu by vytvořilo nebezpečný precedens, jenž by vedl ke kriminalizaci celých etnických skupin nebo určitých národností migrantů.

Záležitost přistěhovalectví samozřejmě vyžaduje evropskou koordinaci, aby se posílily soudní a policejní nástroje schopné řešit organizovaný zločin. To však nestačí. Je důležité přijmout jasné politiky zaměstnanosti určené znevýhodněným skupinám, včetně pracovní síly z řad Romů, jež zavádějí podpůrná opatření s cílem umožnit jejich progresivní integraci na pracovním trhu a věnovat větší pozornost vzdělávacím politikám pro mladé lidi.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) EU je unií hodnot, a proto je odpovědná za zachování respektu k lidským právům uvnitř svých hranic. Proto má hrát svou úlohu, prostřednictvím svých členských států, při uznání zranitelné situace Romů a při usnadňování jejich integrace do společnosti. Proto jsme pro zprávu hlasovali.

Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Dnes jsme hlasovali pro zprávu z vlastního podnětu, kterou předložila paní Kósánéová Kovácsová (A6-0038/2009) o sociální situaci Romů a zlepšení jejich přístupu na trh práce v EU. Zpráva se zabývá velmi vážným problémem a jasně ukazuje na potřebu vypořádat se s rozšířeným vyloučením, které dnes postihuje mnoho Romů. Víťame spolupráci mezi členskými státy při řešení těchto obrovských problémů.

Rádi bychom ale poukázali na to, že nevidíme různá jednotlivá řešení jako cestu vpřed při snižování tohoto vyloučení. Různé úrovně daní pro zaměstnavatele, kteří zaměstnávají romské ženy, a další podobná opatření budou mít spíše účinek, jenž vyloučení posílí a půjde proti jejich integraci do zbytku společnosti.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), písemně. – (RO) Zpráva předložená Výborem pro zaměstnanost a sociální věci je vítána, protože zdůrazňuje nové hledisko strategie začleňování Romů, navrhované od roku 2005

v řadách usnesení Evropského parlamentu. Současná situace Romů ukazuje, že od roku 2005, kdy Komise uveřejnila svou první výzvu na toto téma, nebylo v integraci Romů dosaženo dostatečného pokroku.

Zpráva navrhuje důležité akční směrnice týkající se politiky podpory vzdělávání Romů a povzbuzování pozitivní diskriminace na trhu práce. Podpora integrace Romů na trh práce prostřednictvím financování opatření na vzdělávání a rekvalifikace, opatření na podporu nezávislých aktivit Romů, nabídka snížených úvěrů a veřejných grantů stejně jako i navrhování inovativních forem zemědělské práce jsou všechno cíle, které má EU za povinnost koordinovat. Vytvoření expertní skupiny na úrovni EU, včetně zástupců Romů, by také mohlo pomoci koordinovat strategii členských států na podporu Romů a využívání strukturálních fondů a Fondu soudržnosti.

Očekávám, že tyto návrhy budou Evropskou komisí dostatečně motivovat, aby přišla s legislativními návrhy, které budou mít za cíl přinést hmatatelné výsledky v této oblasti.

David Martin (PSE), písemně. – Romové představují největší menšinu v Evropské unii a jejich integrace do evropské společnosti je jednou z největších výzev, které bude EU čelit v nadcházejícím desetiletí. Romové, jichž je přibližně 10–12 milionů, nemají šanci uniknout chudobě a vyloučení. Takový stupeň sociálního znevýhodnění komplikuje dosažení základní úrovně lidské důstojnosti a rovných příležitostí pro Romy. Vítám tuto zprávu, která zdůrazňuje potřebu zlepšit podmínky všech Evropanů bez ohledu na rasu.

Alexandru Nazare (PPE-DE), písemně. – (RO) Zaručení rovných příležitostí pro romskou menšinu v EU je správná koncepce pro zamezení sociálního vyloučení a uznání práv tohoto společenství. Proto jsem hlasoval pro zprávu paní Kovácsově, kterou považuji za velmi užitečnou.

Rád bych však svůj postoj k tématu několika poznámkami objasnil.

Vzhledem k tomu, že je tato menšina ze své podstaty nadnárodní, účinný přístup k právům Romů může být realizován jen na evropské úrovni. Z tohoto důvodu jsem navrhoval vytvoření Evropské agentury pro Romy, jež by měla úlohu koordinátora politik zaměřených na tuto menšinu na evropské úrovni.

Zadruhé, podpora integrace romské menšiny nemůže být poskytována prostřednictvím přerozdělování finančních opatření, protože ta nemohou vyřešit strukturální problémy ovlivňující romská společenství. Ideální způsob podpory pro tuto menšinu musí směřovat k vzdělávacím programům, jejichž úlohou je pomoci těmto komunitám získat dovednosti, jež jsou nezbytné pro trh práce.

Na druhou stranu musí být evropská politika pro romskou menšinu zaměřená na podporu tolerance a přijímání kulturních rozdílů, s těžištěm v klidném soužití v rámci hranic daných zákony příslušného státu a nařízení EU.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě paní Kósánéové Kovácsově o sociální situaci Romů a zlepšení jejich přístupu na trh práce v EU. Jsem pevně přesvědčen, že tento přístup vytváří jinou formu elementární diskriminace ve vztahu k Romům. S Romy se ve skutečnosti musí zacházet jako s ostatními občany, bez toho, že by se těšili přehnaným výhodám a výsadám, které jdou na úkor ostatních evropských občanů, kteří mají stejná práva (a navíc i povinnosti) jako tato populace.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Romská komunita je největší a nejvíce znevýhodněnou evropskou menšinou. Každý, kdo situaci důkladně sleduje, ví, že je ke zlepšení jejich pracovních a životních podmínek zapotřebí koordinovaného přístupu. Těší mě, že tato zpráva vyzývá k odpovídající odborné přípravě, která může zlepšit šance Romů na pracovním trhu. Navíc musí být posílen lidský a společenský kapitál tím, že se od počátku zaměří na jejich integraci do evropské společnosti.

Je nutno uvítat, že je zřizována evropská skupina odborníků se zástupci romské komunity. Stejně tak jsou vynikající návrhy na vytvoření partnerství, uvolnění dostatečných finančních prostředků a sledování toho všeho prostřednictvím databáze. Podporuji tuto zprávu, protože navrhuje způsoby, jimiž můžeme situaci romské komunity zlepšit. Protože je alternativní usnesení navrhované Socialistickou skupinou v Evropském parlamentu bohužel příliš slabé, toto nepodpořím.

– **Zpráva: Herbert Reul (A6-0035/2009)**

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. – (LT) Řízení poptávky po ropě nesmí být omezeno jen na EU. Vyjádřeno v procentech, celosvětový objem ropy spotřebované EU se bude v nadcházejících letech postupně snižovat. Toto určí obrovský růst poptávky za hranicemi EU. Proto bude z pohledu bezpečnosti dodávek energií v EU také velmi důležité snížit růst poptávky na globální úrovni, aniž by však byly ohroženy rozvojové cíle třetích

zemí nebo samotné EU. Podpora mechanismů ve třetích zemích na stanovení tržní ceny je také velmi důležitá – například po zrušení státních subvencí paliv.

Všechna tato opatření vyžadují investice. Investice jsou možné, jen pokud existuje dostatečný kapitál a naděje na nějaký zisk. Je proto důležité překonat současnou finanční krizi, která se velmi rychle může změnit na hospodářskou krizi. V posledním desetiletí se zvětšilo množství problémů souvisejících s budoucí bezpečností zásobování ropou v EU. Pokud však uspějeme a povzbudíme politickou vůli a mezinárodní koordinaci, spolupráci a tvorbu inovací, mohou být tyto problémy překonány a mít cílený vliv jak na dodávku, tak na poptávku.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Celkově mohu tuto zprávu z vlastního podnětu svého kolegy poslance EP, pana Reula, podpořit. Jak ukázaly uplynulé měsíce, důležitost energetické bezpečnosti nebyla nikdy naléhavější. Spolupráce, do níž se musí zapojit všechny členské státy, a potřeba využít stimulačních balíčků, které v současnosti zahájily téměř všechny členské státy a Komise, podtrhují potřebu investic do obnovitelných technologií tak, aby se zvýšila naše energetická bezpečnost a byly sníženy naše emise CO₂. Roky naší závislosti na fosilních palivech nám zanechaly dva podstatné závěry:

1. Musíme být nezávislí na celosvětových geopolitických mocnostech, jak nám letos v zimě ukázala bezvýhodná situace mezi Ruskem a Ukrajinou a spoušť cenové politiky OPEC.
2. Nutnost splnit naléhavé termíny pro snížení emisí CO₂ trvá a měla by být zachována jako záležitost nejvyšší priority.

Nesmíme se vyhýbat výzvám, jimž v současnosti čelíme, ani ekonomickým, ani ekologickým.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě pana Reula o výzvách ve vztahu k zásobování ropou. Nesouhlasím se zpravodajem v tom, že podle různých odhadů bude možné vytěžit dostatečné množství ropy také na pokrytí budoucí poptávky, ale pouze pokud budou více zdanění spotřebitelé a zlepšit se podmínky pro investice. I když podporuji iniciativu Komise na zamezení rychlého nárůstu cen ropy v příštích letech, domnívám se, že celá situace byla nesprávně zanalyzovaná.

– Zpráva: Georg Jarzembowski (A6-0055/2009)

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Zpráva, kterou představil poslanec EP, pan Jarzembowski, činí prioritu z dopravy šetrnější k přírodě a je důležitým prvním krokem ke komplexnějšímu přístupu, díky němuž bude doprava k životnímu prostředí citlivější. Zásadní součástí naší reakce na klimatické změny je změna dopravních prostředků a způsobů dopravy, ať již se jedná o přijetí moderních hybridních vozidel, nárůst veřejné dopravy šetrné k životnímu prostředí nebo o zvýšení efektivity ostatních způsobů dopravy.

Zpravodaj ve zprávě prosazuje možnosti vybírat poplatky z těžkých nákladních vozidel (HGV) za znečištění, které způsobují, včetně znečištění hlukem, které způsobuje železniční doprava. Je důležité, abychom posoudili potřeby okrajových evropských zemí, které narážejí na různé geografické překážky a jejichž zásobování a ekonomický růst závisí na silné dopravní síti. Musíme zajistit, aby byla tato opatření uplatňována spravedlivě. S těmito výhradami zprávu s potěšením podpořím.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem pro zprávu pana Jarzembowského o dopravě šetrnější k životnímu prostředí a internalizaci vnějších nákladů. Můj názor, který se shoduje s názorem zpravodaje – jenž napsal vynikající zprávu –, zdůrazňuje velký přínos, který mobilita má pro kvalitu života Evropanů, růst a zaměstnanost v rámci Evropské unie, socioekonomickou a územní soudržnost a obchod s nečlenskými zeměmi EU, stejně jako přínos pro podniky a zaměstnance, kteří přímo nebo nepřímo působí v odvětví dopravy a logistiky. Z tohoto pohledu vítám skutečnost, že Komise ve svém sdělení sestavila „inventář“ všech opatření EU až k dnešnímu dni, aby podpořila politiku udržitelné dopravy. Jedná se o malý krok směrem k velkému cíli.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Komise zveřejnila balíček sdělení o „dopravě šetrnější k životnímu prostředí“, „strategii internalizace vnějších nákladů“ a „protihlukových opatření pro zboží a vybavení“. Je podle mě velmi pozitivní – a také něco, co podporuji – že se v oblasti dopravy přichází s opatřeními šetrnými k životnímu prostředí.

Zpráva pana Jarzembowského by však oslabil návrhy Komise. Proto skupina Zelených/Evropské svobodné aliance předložila pozitivní pozměňovací návrhy, včetně požadavku na větší spolufinancování mezi EU a členskými státy, daň z kerosenu pro leteckou dopravu a oddělení nárůstu dopravy od ekonomického růstu.

Naše pozměňovací návrhy však nebyly přijaty, v důsledku čehož tato zpráva nemá pro návrhy Komise žádnou přidanou hodnotu. Proto jsem hlasoval proti této zprávě.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Podporuji opatření na zezelenání dopravy. Pomůže nám to při našem boji proti klimatickým změnám. Určitá opatření by však měla být posílena, a proto jsem se musela zdržet hlasování.

– Návrh usnesení B6-0107/2009 (Lisabonská strategie)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Zcela souhlasím s tím, že pokud jde o dopady ekonomické krize, vzbuzuje největší obavy růst chudoby v EU. Je zásadní zastavit současný růst nezaměstnanosti v EU. Věřím, že nejúčinnější způsob, jak snížit chudobu a zamezit jí, je učinit tak prostřednictvím strategie založené na cílech plné zaměstnanosti, kvalitních pracovních míst, sociálního začleňování, opatřeních na podporu podnikání a aktivitách, které zvýší úlohu malých a středních podniků a investic. V kostce: toto je nejdůležitější část úvodu usnesení.

Pokud nedokážeme zastavit růst chudoby v EU v důsledku stávajících mimořádných okolností, pak EU selže při řešení nejdůležitějšího problému, který z této ekonomické a finanční pohromy vyvěrá.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) V Evropské unii jsme svědky nárůstu úrovně chudoby, nejisté práce a nerovností, což je situace, která se v současné ekonomické a finanční krizi může ještě zhoršit vzhledem k tomu, že prognózy ukazují na trend poklesu a na nárůst počtu nezaměstnaných.

Politiky, které jsou obsažené v Lisabonské strategii a v Evropské strategii zaměstnanosti, k této situaci přispěly, protože podporují finanční deregulaci, liberalizaci trhu a nejistotu v pracovněprávních vztazích. Zapotřebí tedy bylo rozloučit se s těmito politikami. Nicméně při konfrontaci se zhoršujícími se sociálními a ekonomickými podmínkami odráží reakce (nebo nedostatek reakce) EU její třídní volbu: i nadále trvá na pokračování politik, které podporují kumulaci obrovských zisků velkými ekonomickými a finančními skupinami na úkor životních podmínek pracujících a obyčejného obyvatelstva.

To, co je zapotřebí, je zvrat v současných makroekonomických politikách a obrana pracovních míst a práv pracujících. Potřebujeme alternativní politiku, která zaručuje spravedlivé rozdělení příjmů, stimuluje ekonomickou aktivitu, vytváří pracovní místa, posiluje úlohu státu v hospodářství, zvyšuje poptávku, povzbuzuje růst mikropodniků, malých a středních podniků a oživuje investice, přičemž má na paměti potřeby a specifické stránky každého členského státu.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu, i když jsem byl rozladěn pozměňovacím návrhem 10, jež předložili Zelení a který vyzýval k zavedení celounijní daně z finančních operací. Jako předseda meziskupiny pro globalizaci v tomto Parlamentu silně podporuji zavedení daně Tobinova typu pro kontrolu finančních spekulací a k získání miliard eur na zmírnění hluboké chudoby více než miliardy lidí ve světě, kteří žijí z necelého jednoho eura na den. Kdo může být proti takovému jednoduchému a účinnému opatření?

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Lisabonská strategie byla vymyšlena v hospodářských souvislostech a pro hospodářské souvislosti, které jsou jasně odlišné od situace, v níž se v současnosti nacházíme. Tato skutečnost ale neznamená, že musí být revidovány všechny její základní koncepty. Musí se odlišit mimořádný charakter současných okolností a politiky, o které bychom měli usilovat, abychom podpořili evropský rozvoj a konkurenceschopnost v dlouhodobém horizontu. Je ale důležité, abychom z tohoto rozdílu nevyvodili závěr, že krizová situace vyžaduje opatření, která nejsou v souladu s řádnými politikami. Právě naopak. Odpověď na současnou situaci, i když vyžaduje výjimečná opatření, musí být vedena myšlenkami řádných politik a volbou investic do inovací a konkurenční kapacity Evropy, jinak nedokážeme ani reagovat na krizi, ani připravit členské státy Evropské unie na další fázi globální ekonomiky.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Poté, co jsem pečlivě prostudoval návrh usnesení o Lisabonské strategii, jsem se rozhodl zdržet se hlasování, tedy nehlasovat ani pro tento návrh, ani proti němu.

Eoin Ryan (UEN), písemně. – Finanční a z toho vyplývající ekonomická krize ušetrila evropskému růstu a stabilitě na pracovním trhu obrovskou ránu. V těchto těžkých dobách musí být naším hlavním cílem, jak říká toto společné usnesení, chránit občany EU, ať se jedná o pracovníky, podnikatele či majitele domů, před následky krize. I když je současná krize nepochybně devastující, nabízí také příležitosti: příležitost změnit náš způsob myšlení; příležitost budovat a posilovat rámec pro udržitelný rozvoj, který odolá možným šokům; a příležitost budovat zdravý ekonomický a sociální základ pro budoucnost.

Mezi prvky tohoto usnesení, které jsou zvláště přitažlivé, patří uznání klíčové úlohy malých a středních podniků a podpora, které se jim musí dostat. Nejenže malé a střední podniky poskytují cennou zaměstnanost, která v posledních letech představuje 80 % nových pracovních míst v EU, ale také hrají klíčovou sociální úlohu při povzbuzování místních ekonomik, diverzifikaci zaměstnanosti a podpoře podnikatelství. Podobně je velmi vítaný důraz na inovace – zejména v odvětví životního prostředí –, který dokládá, že zdvojené cíle energetické účinnosti a ekonomické stability se nemusí navzájem vylučovat.

Peter Skinner (PSE), *písemně*. – Labouristická strana v EP se domnívá, že Lisabonská strategie zůstává důležitou platformou růstu a tvorby pracovních míst napříč EU. Stále se jedná o dosažitelný cíl, i když současné ekonomické klima skutečný potenciál ničí. Labouristická strana v EP však nesouhlasí, že by celounijní daň z finančních operací byla nezbytným prostředkem k dosažení některých cílů Lisabonské strategie, a toto opatření jsme nepodpořili.

EPLP nicméně může podpořit hlavní myšlenku schváleného textu, a proto jsme hlasovali pro tuto zprávu.

Catherine Stihler (PSE), *písemně*. – Podle zprávy skupiny Allianz, která byla zveřejněna v pondělí, recese letos EU zpomaluje v dosažení cíle stát se přední světovou znalostní ekonomikou. Abychom dosáhli cílů Lisabonské strategie, musíme udělat pro naplnění těchto cílů, co je v našich silách, a to i v těchto těžkých dobách. Když splníme tyto cíle, uvidíme i cestu z recese a EU bude mít v budoucnu silnější postavení. Musíme se také držet barcelonských cílů týkajících se péče o děti.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Usnesení politických sil kapitálu skrývají příčiny a povahu kapitalistické krize. Přesouvají břemeno krize na pracující, kteří enormní zisky kapitálu platili a nyní jsou vyzýváni, aby zaplatili krizi a zvýšili zisk kapitalistovi. Návrhy vyzývají Evropskou unii, aby prohloubila Lisabonskou strategii jdoucí proti práci, aby uplatnila Pakt o stabilitě a Plán evropské hospodářské obnovy a aby pokračovala s plnou liberalizací vnitřního trhu. Navrhují opatření na podporu monopolů tím, že jim bude zaručen dostatečný tok peněz z kapes pracujících, snížení daní z čistého jmění a vyšší půjčky velkým monopolním společnostem. Podporují rychlejší kapitalistické restrukturalizace založené na strategii „flexikurity“ a směrnicí o organizaci pracovní doby, jinými slovy o zvýšení pracovní doby až na 13 hodin denně a 78 hodin týdně a o rozdělení pracovní doby na aktivní dobu a neplacenou neaktivní dobu.

Rozvoj „zelené ekonomiky“ a liberalizace výzkumu a energetiky a inovací připravují cestu pro výdělečné investice ze strany kapitálu a na úkor pracujících a nejnižších tříd.

Neformální summit konaný 1. března potvrdil stupňování imperialistického skrytého boje a sjednocené fronty monopolů proti lidu.

– Návrh usnesení B6-0134/2009 (Klimatické změny)

John Attard-Montalto (PSE), *písemně*. – Souhlasím, že EU má i nadále vedoucí úlohu v mezinárodní klimatické politice. Pokud ale nehovoří jedním hlasem, vyústí to ve ztrátu důvěryhodnosti. EU má jako celek správný směr, pokud jde o cíle související se změnou klimatu, ale všechny země, včetně Malty, si musí dát pozor, aby nezůstávaly pozadu, protože by to mělo vliv na důvěryhodnost Unie.

Omezování růstu průměrné teploty ve světě je nezbytné nejen v rozvinutém světě, ale také v rozvojových zemích. Není nutné říkat, že takovéto akce budou zatěžovat finanční zdroje. EU musí přinést plán, který se bude zabývat příslušnými oblastmi a zdroji financování.

Edite Estrela (PSE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o boji proti klimatickým změnám. Evropská unie musí udržet svou vedoucí úlohu v mezinárodní klimatické politice a musí usilovat o dosažení dohody v Kodani umožňující snížení uvolňování oxidu uhličitého do ovzduší a omezení růstu teploty ve světě na méně než 2 °C nad hodnotami z doby před industrializací.

S ohledem na současnou finanční a ekonomickou krizi je naprosto zásadní dosáhnout v Kodani nové dohody o boji proti klimatickým změnám. Ekonomická krize a klimatická krize se mohou spojit a nabídnout významné ekonomické příležitosti k vývoji nových technologií a vytvoření nových pracovních míst.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Tato usnesení obsahují pozitivní aspekty, jichž si ceníme. Zdůraznili bychom výzvu k Evropské unii, aby aktivně usilovala o dohodu v Kodani, která bude brát v úvahu nejnovější vědecké zprávy o klimatických změnách, která se zavazuje k stabilizaci úrovně a teplotních cílů, jež velice pravděpodobně zabrání nebezpečným klimatickým změnám, a která bude umožňovat pravidelné revize, aby se zajistil soulad cílů s nejnovější vědou. Podobně hodnotíme jako pozitivní pozornost zaměřenou

na potřebu podstatně zvýšit finanční zdroje, aby bylo možné zajistit nebytné kroky pro zmírnění dopadů v rozvojových zemích.

Nesouhlasíme ale s trváním, i když jen v bodech odůvodnění, na směrnici EU o obchodování s emisemi, zejména protože je uvedeno, že může sloužit jako vzor pro rozvoj obchodování s emisemi v jiných rozvinutých zemích a regionech. Nesouhlasíme proto s ekonomicky založeným přístupem, jenž jasně ovlivňuje různé body usnesení.

Glyn Ford (PSE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro toto usnesení Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin. Bez ohledu na hloubku a šíři současné finanční krize, která je produktem deregulace, zbabělých regulátorů a chamtivých bankéřů, nemůžeme se odklonit od nutnosti jednat a zastavit klimatické změny. Musíme stávající krizi vidět jako příležitost vynaložit zdroje k dosažení prudké změny v našem životním stylu a podporovat zelený Nový údel napříč kontinentem a ve světě. Našich cílů nemůžeme dosáhnout, pokud nebudeme pracovat v partnerství s USA a Japonskem, Čínou a Indií.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Souhlasím s některými body usnesení o boji proti klimatickým změnám. Na druhou stranu různé odstavce zprávy nemohu podpořit. Proto jsem se rozhodl zdržet se hlasování a o této záležitosti nehlasovat.

Catherine Stihler (PSE), *písemně*. – Musíme použít zelenou ekonomiku k tvorbě pracovních míst v celé EU. Toto musí být v průběhu finanční krize prioritou.

– Návrh usnesení B6-0133/2009 (Politiky zaměstnanosti)

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), *písemně*. – (SV) Toto usnesení obsahuje mnoho záslužných napomenutí. Většina z toho, čím se usnesení zabývá, ale spadá do politické odpovědnosti vnitrostátních parlamentů.

Návrhy v usnesení budou také vyžadovat větší zdroje v Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Bude nutné zvýšit příspěvky členských států do EU. A to přichází v době, kdy si členské státy potřebují ponechat své snížené ekonomické zdroje pro vlastní sociální politiky a politiky zaměstnanosti. Nevěříme, že je Fond pro přizpůsobení se globalizaci EU tím nejúčinnějším prostředkem na podporu pracovníků, kteří ztratili zaměstnání. Členské státy mohou nejlépe provádět v této oblasti účinnou politiku. Navíc všechny členské státy vydávají sumy peněz na stimulační balíčky, a to ve stejném objemu, jako jsou jejich celkové příspěvky do rozpočtu EU.

Hlasovali jsme proti tomuto usnesení, a to především kvůli znění v souvislosti s Evropským fondem pro přizpůsobení se globalizaci.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Hlasoval jsem proti návrhu usnesení o hlavních směrech politiky zaměstnanosti. S ohledem na skutečnost, že globální finanční a ekonomická krize volá po odhodlané a koordinované reakci ze strany EU, aby se zabránilo ztrátě pracovních míst, aby byla udržena uspokojivá úroveň příjmů Evropanů, aby se předešlo recesi a aby se stávající ekonomické výzvy a výzvy v oblasti zaměstnanosti obrátily v příležitost, jsem přesvědčen, že opatření přijatá pod vládou eurokratů rozhodně nejsou dostatečná na to, aby nesla váhu krize, kterou procházíme, a rozhodně ne v citlivé oblasti, jakou je zaměstnanost.

– Zpráva: Elisa Ferreira (A6-0063/2009)

John Attard-Montalto (PSE), *písemně*. – Iniciativa na zahájení Plánu evropské hospodářské obnovy je reakcí na pokračující vážný ekonomický pokles. Nejvyšší prioritou plánu na oživení ekonomiky musí být povzbuzení ekonomiky a konkurenceschopnosti EU a zabránění zvyšující se nezaměstnanosti. Poslanci trvají na tom, že veškerá finanční pomoc musí být včasná, cílená a dočasná. Současné výjimečné okolnosti musí být nahlíženy v širším kontextu pevného odhodlání přivést normální rozpočtovou kázeň zpět do běžných kolejí, jakmile se ekonomika vzpamatuje.

Dále pak plán na oživení ekonomiky také slouží k tomu, aby došlo ke spravedlivé mezinárodní dohodě o tom, že chudší země dostanou příležitost uniknout chudobě, aniž by musely globálnímu oteplování ještě přitápět, a to tím, že se jim dostane pomoci při financování rozsáhlých investic.

A konečně akce koordinovaná mezi členskými státy musí být směřována na snižování nejistoty na úvěrových trzích a na umožnění fungování těchto trhů.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Přes určité pozitivní a včasné návrhy, které byly přijaty a které jsme podpořili, zejména ten o daňových rájích, byla většina návrhů naší skupiny bohužel odmítnuta a hlavní linie zprávy pokračuje v neoliberalních politikách s několika málo narůžovělými tahy pro voliče vzhledem k nadcházející volební kampani.

Mezi našimi zamítnutými návrhy jsou ty, které vyzývají ke značnému zvýšení finančních zdrojů a rychlejšímu použití fondů zamýšlených na podporu zaměstnanosti a také přesměrování programů podpory směrem k nejohroženějším skupinám, včetně programů zaručujících slušné životní podmínky a obecný přístup k vysoce kvalitním veřejným službám. Také je mi líto odmítnutých návrhů, které považují objem Plánu evropské hospodářské obnovy (1,5 % HDP EU) za nedostatečný na to, aby mohl úspěšně řešit současnou krizi, neboť EU bude výrazně zaostávat za zeměmi jako Spojené státy a Čína. Dále lituji zamítnutí naší kritiky Komise za to, že spojila Plán evropské hospodářské obnovy s rozšířením neoliberalních „strukturálních reforem“ a s přísným souladem s Paktem o stabilitě a růstu, když to, co bylo zapotřebí, bylo vzdát se jich a změnit směr.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Mohu jen gratulovat mé kolegyni, paní Elise Ferreiraové k její zprávě o Plánu evropské hospodářské obnovy. Podpořil bych pocity, které vyjádřil Poul Rasmussen, že jsme ještě neudělali dost. Vyplacení bank bylo nutným, ale ne dostatečným krokem. Musíme také podniknout kroky k řešení problémů pracovního trhu. Je nutno podpořit sdílení práce, a v případě potřeby zkráceního úvazku bychom měli podpořit zachování hodin na pracovišti s tím, že by čas byl využit pro školení a zlepšování dovedností.

Skutečná krize není na trhu rizikových hypoték, ale spíše v desetkrát větší herní ekonomice, stále více esoterickém a vysněném světě trhu s deriváty, jež je nutné přivést pod kontrolu. Proto vítám opatření ke kontrole daňových rájů a k zavedení celounijní daně z finančních operací, které povedou k překonání nejhorších následků krize, sníží spekulace a přinesou finance, což nám pomůže držet se naší linie a dosáhnout rozvojových cílů tisíciletí.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Zpráva o Plánu evropské hospodářské obnovy, která byla dnes přijata, podporuje opatření navržená Evropskou komisí, která mají v úmyslu podpořit evropskou ekonomiku.

Údaje z několika posledních týdnů nevzbuzují optimismus. Odhaduje se, že ekonomický růst v Evropě v roce 2009 zůstane na úrovni pod nulou. Napříč EU roste také nezaměstnanost. Jedná se o nejvýznamnější recesi, která zasáhla Evropské společenství, a první od zavedení společné měny.

Je proto nutný odhodlaný postup, který povede k tvorbě pracovních míst a skutečnému zlepšení ekonomické situace. Klíčovou otázkou samozřejmě je tzv. léčba finančního systému tak, aby podniky a občané měli přístup k úvěru. To je zejména důležité pro malé a střední podniky, které jsou základem evropské ekonomiky. Proto musí být účinná a rychlá obnova úvěrování naléhavě zajištěna. Pomoc určená na boj proti krizi nesmí být směřována jen na záchranu vybraných odvětví. Taková pomoc je nevyhnutelná, ale také by měla zahrnovat pokračování koncepce konkurenceschopného evropského průmyslu. Navíc krize nesmí být využita jako příležitost k zavedení nových, vysoce zatěžujících předpisů.

Doufám, že Plán evropské hospodářské obnovy přinese výsledky v podobě prvních znamení hospodářského oživení.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Výjimečné situace volají po výjimečných zdrojích.

Ekonomická situace se natolik zhoršila, že ospravedlňuje koordinovaný postup členských států ve snaze znovu nastartovat ekonomickou činnost. Pár postřehů je zde však na místě. Výjimečná situace, kterou dnes prožíváme, nezpochybňuje základní pravidla ekonomie. Půjčit si dnes znamená mít dluhy zítra, dluhy, které budou muset členské státy v budoucnu splatit. Deficity mohou být nezbytné, ale bude to velmi drahé. Musíme si toho být vědomi. Již se hovoří o zvýšení daní v blízké budoucnosti, aby se udržely veřejné finance v oběhu.

Zadruhé, všechny výdajové závazky v plánech obnovy nemají ani zdaleka srovnatelnou hodnotu. Investiční výdaje do modernizace výrobního vybavení nebo do výzkumu mají úplně jinou hodnotu než výdaje na provozní náklady. Bylo by proto pro dobré, aby si členské státy opatřily odpovídající nástroje, které jim umožní učinit tu nejlepší volbu.

A nakonec, protože slova mají význam, řekněme si jasně, že plán na oživení ekonomiky popravdě není evropským plánem, ale spíše se jedná o koordinaci vnitrostátních plánů opatření, které přijímají různé členské státy. Je nutné, abychom udělali více? Stojí za to si tuto otázku položit, ale nastavení společného plánu na oživení ekonomiky Evropské unie by předpokládalo zásadní revizi evropských politik a zdrojů.

Adrian Manole (PPE-DE), písemně. – (RO) Plán evropské hospodářské obnovy je obzvláště důležitý, kvůli svým dvěma prvkům: zaprvé, krátkodobému finančnímu stimulačnímu opatření zaměřenému na oživení poptávky, ochranu pracovních míst a obnovení spotřebitelské důvěry a zadruhé kvůli rozumnému investování na oživení ekonomického růstu.

Prioritou Evropské unie číslo jedna je chránit své občany před nepříznivými důsledky finanční krize. V případě rumunské ekonomiky prokážou tato opatření svou účinnost zejména pro malé a střední podniky tím, že zjednoduší a urychlí postupy a poskytnou zálohové platby ze strukturálních fondů, Fondu soudržnosti i fondů pro rozvoj venkova.

Kladné hlasování pro tuto zprávu také znamená, že Evropský sociální fond bude muset financovat opatření podporující zaměstnanost, zejména nejzranitelnějších skupin obyvatelstva. Budou muset také vzniknout rámcové podmínky ke zmírnění dopadu na podnikatelský sektor, protože tento sektor hraje klíčovou úlohu v oživení ekonomiky, zásadně přispívá k vytváření pracovních míst, a tím i k vytváření poptávky na vnitřním trhu.

Rovana Plumb (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu paní Ferreiraové, protože jsem pevně přesvědčena, že pomůže překonat těžké ekonomické období, jímž Evropa prochází následkem neoliberálních politik posledních 10 let.

Bohaté evropské státy musí ukázat solidaritu s východní Evropou a finanční prostředky na pomoc zemím v této oblasti se musí zvýšit. My, evropští socialisté, se domníváme, že musíme jednat, aby se odstranily rozdíly mezi rozvinutějšími zeměmi a rozvíjejícími se zeměmi, a to tím spíše, že ekonomiky rozvíjejících se zemí jsou úzce spojené bankovními institucemi na západě. Proto potřebujeme plán na koordinaci ekonomik všech členských států.

Podporujeme zavedení opatření proti zahraničním finančním aktivitám, které umožňují těm, kdo mají velmi vysoké zisky, přenést své podniky do těchto daňových rájů, aniž by platili jakoukoliv daň, zatímco většina občanů EU daně platí a přichází o pracovní místa. Čísla jsou alarmující: očekává se, že do konce roku 2009 míra nezaměstnanosti dosáhne 25 milionů v celé Evropě (500 000 v Rumunsku). Zakázání daňových rájů nás zbaví nezaměstnanosti.

Musíme prosazovat a podporovat evropskou solidaritu mezi starými a novými členskými státy, což dělá z hlasování o tomto doplňujícím návrhu na dané téma zkoušku Evropského parlamentu

John Purvis (PPE-DE), písemně. – Ekonomická situace v Evropě i dále mimo ni je tou nejvážnější, co pamatujeme, a je naprosto v pořádku, že Evropská unie a členské státy dělají vše pro to, aby zajistily, že se recese nezmění v propad a že tam, kde působení vlády může opravdu nastartovat ekonomiku, bude mít vláda možnost konat.

Tato zpráva není dokonalá a nemůžeme souhlasit se vším, co obsahuje, ale zdůrazňuje klíčové body, že pokles není důvodem k protekcionismu, nadměrnému zadlužení nebo odstranění konkurenčních pravidel. Odolali jsme úsilí z levice, jejichž pozměňovací návrhy měly za cíl změnit rozumnou zprávu v cenově nedostupný nákupní seznam nebo útok na kapitalismus a finanční systém jako takový.

Pro nás všechny je teď důležité vyhrnout si rukávy a uvést naše ekonomiky znovu do pohybu. Tato zpráva uznává, že svobodný trh a jednotlivci a podniky Evropy jsou životně důležitými procesy obnovy, a to je východisko, pro které ji britští konzervativci podporují.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Navzdory tomu, že obsahuje pozitivní prvky, zpráva paní Elisy Ferreiraové o Plánu evropské hospodářské obnovy trpí stejnými problémy jako samotný plán: zobrazuje situaci, aniž by řádně vysvětlila skutečné příčiny současné krize; předkládá seznam iniciativ, které jsou zapotřebí k obnově důvěry ekonomických aktérů, aniž by však do dnešního dne identifikovala jakýkoliv důkaz pro tento efekt; a také nabízí málo, pokud jde o evropskou mobilizaci. A tak je k této záležitosti třeba dodat, že pokud tato zpráva konkrétně řeší jen málo, je to proto, že Evropský parlament má jen malou schopnost řešit. Totéž lze říci o Evropské komisi.

Z rozpočtu tohoto plánu činí fondy řízené na úrovni Společenství jen 15 %. Odpověď tedy bude nutné nalézt na evropské úrovni, ale především prostřednictvím politické vůle členských států koordinovat své reakce na současnou ekonomickou situaci. Impuls musí vyjít z členských států, pokud vůbec vyjde, vzhledem k tomu, že stávající známky nedostatku evropské politické vůle jsou znepokojující. Například se můžete podívat na protichůdné postoje, které zaujali němečtí nebo rakouští sociální demokraté v EP nebo při zastupování vlád svých zemí.

Luca Romagnoli (NI), *písemně*. – (IT) Souhlasím s některými body zprávy paní Ferreiraové o Plánu evropské hospodářské obnovy, ale jako celek ji nepodepíšu. Z tohoto důvodu jsem se rozhodl zdržet se hlasování a nehlasovat pro zprávu své kolegyně.

José Albino Silva Peneda (PPE-DE), *písemně*. – (PT) Hlavním problémem této krize je nárůst nezaměstnanosti, což je situace, kterou lze zvrátit jen zvýšením investic.

Aby bylo možné zvýšit investice, potřebujeme, aby byly úvěry přístupné a levné, ale vše ukazuje na skutečnost, že v současnosti toto bude vzácné a mnohem dražší pro nejzranitelnější země, jako je Portugalsko.

Tyto země čelí zvýšeným finančním potížím, což je důvod, proč jasně podporuji možnost mít v eurozóně jediného centrálního emitenta evropského veřejného dluhu. Navíc toto je scénář, jenž je nejvíc kompatibilní s dlouhodobou udržitelností eura.

Za stávajících podmínek je důležité oživit evropský úvěrový trh tím, že budou poskytovány odpovědné půjčky životaschopným podnikům a rodinám.

Finanční pomoc poskytnutá bankám a podnikům musí být také dobře směřovaná, dočasná, transparentní, zaručená co do nákladů a užitku a přísně kontrolovaná.

Solidnost a solidárnost evropského projektu může být ohrožena, proto musíme jednat koordinovaně a ctít pravidla vnitřního trhu a nedovolit žádný protekcionismus.

Podporuji zprávu o Plánu evropské hospodářské obnovy, kterou přednesla moje kolegyně Elisa Ferreiraová, protože souhlasím s obecnou linií této koncepce.

Peter Skinner (PSE), *písemně*. – Tato zpráva doprovází plán Evropské komise na oživení ekonomiky, jenž se pokouší o oživení hospodářství EU. Labouristická strana v EP může podpořit hlavní linii myšlenek zpravodajky a věří, že mnohá z naznačených témat jsou pro skutečné oživení důležitá.

Reakce Komise v průběhu ekonomické krize byla nevýrazná a Parlament je přesvědčen, že k oživení je zapotřebí účinnějších nástrojů. Environmentální přístup by mohl vést k větší inovaci, obnovit produktivitu a zároveň mít pozitivní vliv na naše životní prostředí. Je však nutné dávat pozor, aby nedošlo k poškození některých průmyslových odvětví nebo ke snížení našich celkových ekonomických možností, a proto je nutné uvažovat o cílené koncepci. Podobně je nezbytně důležitý nový přístup k finančnímu dohledu, tak jak je naznačen ve zprávě de Larosièrových moudrých, aby bylo možné se zajistit proti systémovým rizikům.

Bart Staes (Verts/ALE), *písemně*. – (NL) Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance zaujímá stanovisko, že to, co nyní zažíváme, je vyvrcholení tří krizí, které jsou propojené: ekonomické krize, krize životního prostředí a sociální krize. Proto je skupina Verts/ALE proti podpoře Plánu evropské hospodářské obnovy, a to ve světle blížícího se evropského jarního summitu, jehož jediným posláním je stimulovat starý *laissez-faire* model a přivést ho zpět k životu.

Pumpování obrovských sum do tohoto modelu s sebou nese vážné riziko prohloubení krize životního prostředí a sociální krize. Je kontraproduktivní jen povzbudit poptávku, aby se produkce vrátila zpět na scénu. To je přesně to, co navrhuje zpráva paní Ferreiraové, což je důvod, proč jsem hlasoval proti ní.

Plán na oživení ekonomiky musí umožnit vytvoření nových finančních nástrojů a zároveň prostřednictvím regulací vnést do systému stabilitu a spolehlivost. Pobídka jít za krátkodobým ziskem prostřednictvím výběru bonusů musí být odstraněna a vyměněna za pravidla pro takzvané zajištěné fondy a soukromé akciové fondy. Transparentnost, otevřené účetnictví a dohled musí znemožnit daňové ráje. Prostřednictvím přesného popisu úkolů se banky opět mohou stát služebníky reálné ekonomiky, kde může Evropská centrální banka působit jako hlídací pes.

Catherine Stihler (PSE), *písemně*. – Finanční krize je prvním testem globalizace. Krize podnícená chamtivostí a nyní stravovaná strachem by nás měla přinutit zamyslet se nad našimi základními hodnotami a nad tím, v jaké společnosti bychom chtěli žít. Toto není doba na omezený nacionalismus, ale doba, kdy je silná Evropa důležitá jako nikdy dříve. Potřeba koordinovaného přístupu, nejen napříč Evropou, ale napříč světem, dělá summit G20 v Londýně opravdu důležitým.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu paní Ferreiraové, která vyzývá Evropskou komisi, aby přišla se silnou, jasnou směrnici zacílenou na lepší koordinaci mezi všemi členskými státy, pokud jde o řízení této mohutné ekonomické krize, se zaměřením na ochranu co největšího počtu pracovních míst. Vyzývám Komisi, aby zahájila příslušné postupy co nejdříve.

Prostřednictvím této zprávy vybízí Evropská unie jarní Evropskou radu, aby dala silný politický impuls a navrhla plán všech právních iniciativ tak, aby spolu s Parlamentem zaručila, že budou v pravý čas přijaty.

Zpráva zdůrazňuje mimořádně nepříznivé ekonomické a sociální následky krize v mnoha nových členských státech, které znamenají značné riziko destabilizace a zvýšené chudoby. Očekávají se vedlejší účinky na euro a ekonomiky v eurozóně. Vyzýváme ke koordinaci na úrovni Společenství, přičemž máme na paměti solidaritu Společenství a v tomto smyslu přijetí kolektivní odpovědnosti. Vyzýváme tak Komisi, aby revidovala a sjednotila všechny nástroje, které si kladou za cíl stabilizovat zasažené členské státy, což zahrnuje stabilizaci směnných kurzů tak, aby bylo možné zavádět bezpečnostní opatření a rychlé, účinné balíčky reagující na krizi.

Marianne Thyssen (PPE-DE), písemně. – (NL) Velmi pozorně jsem naslouchala projevům zpravodajů a předsedů skupin, včetně úderu, který předseda Socialistické skupiny v Evropském parlamentu uštědřil skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů kvůli jejich chování při hlasování o pozměňovacím návrhu 92. Samozřejmě nesouhlasíme s důsledky tohoto pozměňovacího návrhu a společně s mými kolegy ze skupiny jsem hlasovala proti němu. Jistě nemůže být záměrem přijmout krátkodobá opatření, která podkopou dlouhodobé cíle?

Z tohoto důvodu není rozumné snažit se přimět členské státy, aby usilovaly o rozpočet bez ohledu na míru jejich zavinění, což je důležitým faktorem při určení toho, do jaké míry mohou být deficitní výdaje oprávněné. Moje skupina se správně držela pevně svého názoru, který sdílí s Komisí, zejména v tom směru, že bychom měli mít na paměti budoucí generace. Proto je oprávněné pozměňovat rozpočtové pobídky podle úrovně zavinění členského státu a není schůdné ani oprávněné požadovat jednotnou intenzitu ve výši 1,5 % HDP.

Georgios Toussas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Evropský plán na oživení ekonomiky přesouvá břemeno kapitalistické krize na bedra pracujících, podporuje obecné cíle EU a chrání zisky a kolektivní zájmy plutokracie.

Důvodem mohutného útoku na pojištění a pracovní právo a na příjmy řadových rodin a jejich životní úroveň je to, aby EU mohla zajistit euromonopolům, že budou v mezinárodní konkurenci „ve zvýhodněné pozici v momentě, kdy se ekonomika zotaví“.

EU a vlády se snaží získat souhlas řadových občanů s použitím metody cukru a biče, aby mohly při co nejmenším odporu zavést kapitalistickou restrukturalizaci naservírovanou v Lisabonské strategii: rotační zaměstnanost a nezaměstnanost, zvýšení věkové hranice při odchodu do důchodu a drastické škrtky v platech, důchodech a sociálních dávkách.

Navíc rozhodnutí přijatá na summitech a financování opatření výhradně členskými státy zdůrazňují eskalaci imperialistického skrytého boje, jenž vede k politice „každý sám za sebe“.

Pro pracující existuje jen jedna volba: odpor, neposlušnost a protiútok s Řeckou komunistickou stranou, zavržení politiky evropské jednosměrky a sil, které ji podporují, reorganizace občanského hnutí a boj za moc řadových občanů a jejich ekonomiky.

– Zpráva: Evgeni Kirilov (A6-0075/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Paní předsedající, hlasoval jsem pro zprávu. Transparentnost není jen symbolem, ale i principem, na němž by měly být založeny všechny institucionální postupy. Občané a volené orgány musí mít zajištěn nejvyšší možný přístup k dokumentům evropských orgánů, aby měli možnost účinně se účastnit v politickém procesu a aby byly orgány veřejné správy odpovědné za své jednání. Z tohoto důvodu jsem v minulosti silně obhajoval zveřejňování parlamentní docházky.

Přes pokroky, které evropské orgány v otevřenosti a transparentnosti učinily, nelze situaci zrovna popsat jako dokonalou a přepracování nařízení (EHS) č 1049/2001 týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům evropských orgánů lze považovat za další krok k dosažení správního prostředí, kde je dostupnost a snadný přístup k informacím spíše pravidlem než výjimkou.

Závěrem bych rád upozornil na velký úspěch, kterého bylo nedávno dosaženo: Evropský parlament nyní používá ne méně než 23 oficiálních jazyků a dokumenty Evropského společenství jsou v nich dostupné. To představuje záruku demokracie.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), písemně. – (FR) Tato zpráva z vlastního podnětu by měla být nahlížena z perspektivy probíhající legislativní rozpravy, která má za cíl pozměnit nařízení vztahující se ke strukturálním fondům a zejména k nařízení o ERDF (Angelakasova zpráva) a nařízení o ESF (zpráva paní Jönsové).

V úsilí dosáhnout dohody při prvním čtení a poskytnout rychlou reakci na tuto krizi, která přímo ovlivňuje lidi v Evropě, se skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu rozhodla legislativní návrhy nepozměňovat. Z důvodu soudržnosti byl tentýž postup uplatněn i při hlasování.

Se svými kolegy ze strany MoDem sdílím stejné obavy týkající se boje proti klimatickým změnám. Tento boj bude nutno potvrdit jako prioritu politiky soudržnosti po roce 2013.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Nepočítejte s tím, že budeme chválit planý Plán evropské hospodářské obnovy, jenž bude z větší části samofinancován každým členským státem („evropská solidarita“ v té nejlepší podobě...) a který nepochybně neoliberální politiky, jež jsou zdrojem zhoršujících se pracovních a životních podmínek naprosté většiny obyvatelstva.

Proto – a nijak neočekávaně – většina Parlamentu odmítla naše návrhy, které:

- odsoudily skutečnost, že v době, kdy se socioekonomická krize v EU zhoršuje, je rozpočet Společenství pro rok 2009 „vůbec nejnižší“;

- trvaly na zvýšení strukturálních fondů a Fondu soudržnosti;

- zdůraznily, že „další zálohové platby“ v rámci těchto fondů budou mít za následek snížení financování Společenství v dalších několika letech;

- kritizovaly nedostatečné využívání těchto fondů, a to zejména v kontextu zhoršující se socioekonomických podmínek v EU;

- požadovaly, aby tyto fondy byly považovány za výdajový cíl, a navrhly zvýšení poměru spolufinancování Společenství, čímž opouštěly pravidla N+2 a N+3 ve vztahu k těmto fondům;

- trvaly na tom, aby tyto fondy byly efektivně využity k podpoře skutečného sbližování, čímž opouštěly jejich neustálé podřazování neoliberálním cílům „Lisabonské strategie“;

- trvaly na boji proti přesídlování firem..

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která doporučuje rychlejší, pružnější platby určené pro strukturální financování. Tato zpráva zajistí široké využívání strukturálních fondů na zajištění pracovních míst a na vytvoření většího počtu pracovních míst. Vítám tuto zprávu, která vyzývá k tomu, aby finanční prostředky pro projekty byly poskytnuty dříve a aby se snížila potřeba bankovních půjček.

Luca Romagnoli (NI), písemně. – (IT) Hlasoval jsem proti zprávě pana Kirilova o politice soudržnosti: investicím do reálné ekonomiky. Je důležité pochopit, že politika soudržnosti EU významně přispívá k evropskému plánu na oživení ekonomiky a je největším zdrojem investic Společenství do reálné ekonomiky, poskytuje cílenou pomoc pro řešení prioritních potřeb a oblastí s růstovým potenciálem, a to jak ve veřejném, tak soukromém sektoru. To by nás však mělo přimět k zamyšlení nad chybami v minulosti, které vedly k této vážné ekonomické situaci. V tomto odvětví je také zapotřebí mít přísné právní předpisy, jinak se nutně takovéto chyby budou cyklicky opakovat.

7. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:55 a znovu zahájeno v 15:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

8. Prohlášení předsednictví

Předseda. – Dámy a pánové, nejdříve bych vás rád požádal o pochopení a omluvil se za skutečnost, že toto zasedání začíná tak pozdě, ale jen před dvěma minutami jsem byl požádán, abych přednesl prohlášení k velmi smutné události. S vaším svolením bych teď toto prohlášení přednesl.

S velkým smutkem a rozhořčením vám oznamuji, že jsme se dnes dozvěděli o událostech ve městě Winnenden v Baden-Württembergu v Německu, kde bylo tragicky zabito patnáct lidí na střední škole Albertville. Pachatel, sedmnáctiletý bývalý student této školy, později spáchal sebevraždu. V průběhu přestřelky, která se odehrála ve městě v supermarketu, byli zraněni dva policisté, kteří pachatele pronásledovali.

Jménem Evropského parlamentu bych rád vyjádřil svou hlubokou soustrast a solidaritu s rodinami a všemi příbuznými obětí, jimiž jsou nevinní mladí studenti a tři učitelé z této školy.

Tato tragédie se stala pouze šest měsíců po podobné hrozné přestřelce ve škole v Kauhajoki ve Finsku. Je naším úkolem, jako odpovědných politiků Evropské unie a všech členských států, udělat vše, co je v našich silách, abychom zajistili, že budou podobné činy včas předvídaný a že jim budeme předcházet, pokud je to něco, co můžeme ovlivnit.

Jsme také šokováni jinou tragickou událostí ve státě Alabama ve Spojených státech, kde běsnící střelec zastřelil alespoň deset lidí, než namířil zbraň proti sobě.

Ještě jednou bych rád jménem každého zde vyjádřil naši nejhlubší soustrast a solidaritu s oběťmi a jejich rodinami. Byl bych vděčný, kdybyste vzpomenuli na ty, kteří byli zabiti.

(Sněmovna povstala a držela minutu ticha)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

9. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

10. Složení Parlamentu: viz zápis

11. Aktuální stav SIS II (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o:

– otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Radě položili pan Coelho jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, paní Roureová jménem Socialistické skupiny v Evropském parlamentu a pan Lax jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu o aktuálním stavu SIS II (O-0005/2009 – B6-0010/2009) a

- otázce k ústnímu zodpovězení, kterou Komisi položili pan Coelho jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, paní Roureová jménem Socialistické skupiny v Evropském parlamentu a pan Lax jménem skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu o aktuálním stavu SIS II (O-0006/2009 – B6-0011/2009).

Carlos Coelho, autor. – (PT) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, v Evropském parlamentu jasně podporujeme rychlé zavedení SIS II (Schengenský informační systém), k čemuž mělo dojít v roce 2007. Druhá generace SIS představuje přístup Společenství k potřebě urychlit bezpečnost na vnějších hranicích a sdílet důležité inovace, jako biometrické údaje a propojení záznamů. Připouštíme, že tento systém lze spustit, teprve až bude dostatečně silný a bude moci plně fungovat 24 hodin denně. Podle mého názoru je čas zjistit, kdo je zodpovědný za zpoždění, provést hloubkové vyhodnocení situace a nalézt řešení, která zajistí, že bude tento projekt technicky realizovatelný, a obnovit jeho již tak oslabenou důvěryhodnost.

Víme, že byly loni provedeny různé testy, jejichž konečný výsledek byl negativní, a to zejména u testu operačního systému. Rada a Komise rozhodly o čtyřměsíční lhůtě, aby bylo možné se pokusit o vyřešení přetrvávajících problémů, i když bez valného úspěchu, jak můžeme vidět z výsledků dosažených v prosinci 2008, kdy byly testy zopakovány. Bez ohledu na dosažené úspěchy, tak pokud víme, stále existují otazníky nad výkonem a silou systému, ztrátou zpráv, kvalitou údajů a procesem synchronizace národních kopií s centrálním systémem. SIS II evidentně nemůže být spuštěn, dokud tyto problémy nebudou vyřešeny. Rád bych vyjádřil své pochybnosti o schopnosti nasmlouvané společnosti vyřešit v tak krátké době všechny tyto problémy, které nebyly vyřešeny dříve v průběhu daleko delší doby. Doufám, že může být zahájen nezávislý audit projektu, aby se zjistilo, kdo je za to odpovědný. Nemám nic proti alternativnímu technickému scénáři vývoje „SIS I pro všechny“ k SIS II za předpokladu, že bude právní rámec schválený pro SIS II zcela respektován.

Do konce března má být předložena zpráva hodnotící tyto dva scénáře. Parlament chce mít k této studii přístup a chce být informován o novém směru, který má projekt nabrat, a to pokud jde o úroveň důvěry po technické stránce a o právní důsledky, nový časový rámec a dopad na rozpočet. Rád bych Radě a Komisi připomenul, zejména v této době, že je v celém procesu obzvláště vhodná větší transparentnost.

Martine Roure, autorka. – (FR) Pane předsedající, jak víme, SIS II je velmi důležitým nástrojem k zajištění bezpečnosti Schengenského prostoru, a to zejména po rozšíření, které zahrnuje 10 nových zemí.

Od přijetí právního základu v roce 2007 jsme ani jednou neměli možnost vidět podrobnou zprávu o vývoji nebo o technických či politických problémech, které prý spuštění systému brzdí.

Až z tisku jsme se dozvěděli, že všechny testy potřebné ke spuštění centrálního systému v naprostém bezpečí v prosinci 2008 selhaly.

Víme, že se Komise snažila navrhnout plán na nápravu, který by hlavní problémy řešil, a víme, že různé členské státy v rámci Rady již přemýšlejí o alternativě, která by sestávala z jednoduchého upgradu systému SIS, jenž je v současnosti v provozu.

Problém tedy není technický, ale politický. Tento Parlament byl požádán, aby určil postupem spolurozhodování architekturu SIS II, což by samo o sobě zajistilo bezpečnost nezbytnou pro naši oblast svobody, bezpečnosti a spravedlnosti. Pracovali jsme na tom, aniž bychom ztratili ze zřetele bezpečnost a ochranu základních práv našich občanů.

Za této situace je v sázce politická odpovědnost evropských orgánů a zejména Rady a Komise, protože jsme přesvědčeni, že se Parlament této záležitosti zhostil ve vztahu k občanům dobře.

Nyní i v budoucnosti očekáváme politické důvody pro tuto radikální změnu směřování. Mohlo by to mít samozřejmě velmi vážné důsledky pro rozpočet již vyčleněný pro tento projekt, počínaje odložením dostupných zdrojů, pokud to bude nutné, dokud nebude řádně určena budoucnost projektu a jeho právní základ.

Henrik Lax, autor. – (SV) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane místopředsedo Komise, my v Evropském parlamentu potřebujeme vědět, zda jsou Rada a Komise stále ještě přesvědčeny o tom, že SIS II bude někdy spuštěn a v provozu. Bude se Komise nadále snažit nalézt technické řešení stávajících problémů? Jaká je cesta vpřed? Jak bylo vyjádřeno ve dvou předcházejících projevech, my v Evropském parlamentu si přejeme, abychom byli o problémech aktuálně informováni, a to se doposud nestalo.

Pokud SIS II nelze spustit ve stávající podobě, existuje plán B, jež by bylo možné představit? Jak zmínila paní Roureová, otázka SIS II je otázkou důvěryhodnosti Unie, co se týče zajištění vnitřní bezpečnosti v rámci EU. Musíme mít ale také na paměti, že tatáž infrastruktura musí být použita pro vízový informační systém VIS. V dlouhodobém horizontu se proto také jedná o důvěryhodnost vízové politiky Unie, tedy o její schopnost řídit vztahy se sousedícím světem důstojně.

A nakonec bych se rád zeptal Komise, zda má pro tento projekt stále plnou podporu členských států. Jsou ochotny nést náklady projektu, jenž, jak se zdá, se nikdy neodlepí od země?

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, než se budu zabývat předmětem dnešní rozpravy, dovolu mi vyjádřit hlubokou soustrast příbuzným obětí dnešního tragického incidentu v Baden-Württembergu.

Nyní mi dovolu se vrátit k předmětu naší dnešní rozpravy. Zaprvé jsme vděční za příležitost tuto rozpravu vést. Jedná se o důležité téma, jak všichni dobře víte. Rada provozních obtíží vedla ke zvláštním problémům ve spuštění SIS II.

Předsednictví si přeje, jak požadujete, aby bylo vůči vám zcela transparentní co do historie a okolností této záležitosti. Kvůli záporným výsledkům původních testů systému byly další testy provedeny v listopadu a prosinci 2008. Konečné výsledky těchto provozních systémových testů byly známy až v druhé polovině ledna 2009.

Na neformální schůzce ministrů spravedlnosti a vnitřních věcí, která proběhla 15. ledna 2009 v Praze, Komise ministry informovala, že výsledek těchto testů nebyl uspokojivý. Ministři okamžitě souhlasili s potřebou zavést novou celkovou koncepci řízení SIS II, která zahrne spolupráci členských států s Komisí. Nová koncepce řízení umožní důkladnější sledování projektu, čímž umožní včasné varování před možnými obtížemi. Bylo také dohodnuto, že budou přijata opatření na následné Radě ministrů spravedlnosti a vnitřních

věcí, která se konala 26. a 27. února 2009. Na této schůzi Rada ve svých závěrech souhlasila k vyzvání Komise, aby Parlament a předsednictví Rady plně informovala o problémech vztahujících se k SIS II a k jeho výhledům.

Tento Parlament se dotázal, zda doposud identifikované problémy budou vyžadovat, aby byl systém přestavěn. Podle informací o stavu projektu SIS II, které jsme z Rady obdrželi, řada problémů přetrvává. Rozumíme tomu tak, že podle názoru Komise lze všechny přetrvávající problémy řešit, aniž by bylo nutno aplikaci SIS II významně přestavět.

Na své únorové schůzi Rada podpořila provedení analýzy SIS II a plán opravy, což umožní identifikaci všech problémů a jejich okamžité řešení, stejně jako vyhodnocení technické architektury tak, aby bylo možné zajistit stabilní a bezchybný systém SIS II. Rada však také odsouhlasila, aby byl připraven rezervní plán pro případ výskytu vážných problémů, které by nebylo možné vyřešit. Co se týče alternativy k SIS II, Rada ministrů spravedlnosti a vnitřních věcí v únoru uvítala dokončení studie proveditelnosti, která poslouží jako základ pro tvorbu proveditelného, alternativního technického scénáře pro vývoj SIS II založeného na vývoji SIS I+ jako součásti rezervního plánu.

Rada také požaduje, aby jí předsednictví a Komise co nejdříve, nejpozději však do května 2009, předložily zprávu obsahující hloubkové vyhodnocení a srovnání obou scénářů. Rada na základě této zprávy vyhodnotí pokrok dosažený ve vývoji SIS II, a co se týče alternativního scénáře, vyhodnotí vyhlídky na dosažení cílů SIS II tak, jak byly stanoveny v právním rámci, jenž řídí zavedení, provoz a využití SIS II, a to na technickém základě vývoje SIS I+. Toto zkoumání proběhne co nejdříve a nejpozději do schůze Rady 4. a 5. června 2009.

Co se týče podrobností, které Parlament požaduje, o řešení nevyřešených problémů a zejména o finančních hlediscích, Rada vyzvala Komisi, aby nejen informovala Evropský parlament o problémech týkajících se SIS II, ale aby plně a pravidelně informovala Parlament i Radu o výdajích vztahujících se k centrálnímu projektu SIS II a k opatřením, která byla přijata na zajištění úplné finanční transparentnosti.

Rada na základě zprávy, kterou si vyžádala od předsednictví a Komise, nejpozději do svého zasedání v červnu 2009 projedná harmonogram spuštění provozu SIS II. Vezme přitom v potaz opatření týkající se harmonogramu, která stanovil Parlament ve svém usnesení z 24. září 2008 o návrhu rozhodnutí Rady o migraci z Schengenského informačního systému (SIS I+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II). To bylo začleněno do článku 19 nařízení Rady z 24. října.

Jsem si jist, že bude Komise schopna poskytnout další informace ve vztahu k vzneseným otázkám. Rád bych vás, poslance tohoto Parlamentu, ujistil, že předsednictví bude tuto záležitost pozorně sledovat a zajistí, že postup odsouhlasený minulý měsíc ministry spravedlnosti a vnitra bude přísně dodržován.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, rád bych potvrdil to, co řekl pan Vondra. Musím také dodat, že spolu s panem Langerem, předsedou Rady ministrů vnitra, jsme ze SIS II udělali naprostou prioritu.

Pokusím se vám teď poskytnout nějaká vysvětlení. Hlavní smluvní strana Komise pro vývoj SIS II provedla sérii provozních testů centrálního systému při interaktivním provozu s některými národními systémy. Mezi listopadem a prosincem 2008 nás výsledky těchto testů vedly k závěru, že centrální systém nedosáhl úrovně stanovené ve smlouvě.

V polovině listopadu Komise iniciovala podrobnou analýzu řešení SIS II, které aktuálně vyvíjí společnost Hewlett-Packard/Steria ve spolupráci s odborníky z členských států a s pomocí dvou dobře známých IT konzultantů.

Následně po nepodařených provozních testech jsme provedli analýzu a plán opravy, jenž by měl být ukončen do čtyř měsíců. Cílem tohoto plánu je přivést realizaci SIS II na uspokojivou úroveň stability a výkonu.

Cílem tohoto plánu je zaprvé opravit známé chyby spojené s centrálním systémem – některé z chyb byly již opraveny – a zadruhé ověřit, že zavádění SIS II netrpí nepřekonatelnými strukturními slabínami.

Cílené testy se provádějí na řadě prioritních oblastí, aby došlo k odstranění nejistoty obklopující architekturu stávajícího řešení. Tato činnost probíhá paralelně s dokončováním technické analýzy zásadních problémů.

Komise také zavedla celkový přístup k řízení projektu tak, aby ústřední a národní složky SIS II mohly být lépe integrovány v souladu s kompetencemi právně stanovenými Komisí a členskými státy.

Konkrétně, Komise koordinuje společnou řídicí strukturu projektu. Tato společná řídicí struktura přivádí dohromady manažery národních projektů, manažery ústředního projektu a smluvní strany Komise. Tato struktura bude projekt provázet během fáze analýzy a oprav, poté během kvalifikačních testů a poté během migrační fáze, dokud nebude SIS II předán.

Na konci fáze analýzy a oprav budeme mít přesnou představu o zdrojích, které se stále musí realizovat předtím, než bude SIS II odstartován, a o odpovídajícím termínu, jak právě řekl pan Vondra. Samozřejmě není pochyb o tom, že cíl uvedení SIS II do provozu v září 2009 bude opožděn.

O stávajících potížích, kterým SIS II čelí, se diskutovalo na neformální schůzi ministrů 15. ledna a na zasedání Rady pro spravedlnost a vnitřní věci 26. a 27. února. Byly přijaty hlavní rysy koncepce o pokračování SIS II, které doporučila Komise.

Zprvce musíme pokračovat se studií proveditelnosti alternativního technického řešení založeného na stávajícím SIS I+, což získalo podporu Rady. Můžeme proto se studií proveditelnosti alternativního řešení pokračovat.

Jakékoliv alternativní řešení však bude samozřejmě muset odpovídat právnímu rámci vytvořenému pro SIS II tak, jak byl přijat Parlamentem a Radou. Samozřejmě, velká pozornost se bude muset věnovat maximálnímu znovuvyužití investic, stejně jako situaci členských států a přidružených států, které mají v úmyslu stát se v nadcházejících letech součástí Schengenského prostoru.

Ministři se rozhodli znovu se setkat, jak bylo právě řečeno, nejpozději v červnu – začátkem června –, aby vyhodnotili dosažený pokrok a určili tam, kde to bude nutné, nový směr a případný příklon k alternativní volbě. S ohledem na to požádala Rada předsednictví a Komisi, v úzké spolupráci s pracovní skupinou SIS II a po konzultaci s příslušnými orgány, aby Radě předložili zprávu, která bude obsahovat podrobné vyhodnocení a porovnání obou scénářů. Tato zpráva má být zpracována co nejdříve, nejpozději do května 2009.

Za tímto účelem byla schválena společná kritéria pro posuzování výhod a nevýhod jednotlivých řešení. Aby bylo jasné, znamená to, že budeme mít rozhodnutí Rady začátkem června. Bude přijato na základě ukončených testů a to, jak věříme, umožní buď pokračovat se SIS II, nebo přejít k alternativnímu řešení, a to samozřejmě takovému, které bude vyhovovat cílům, jež jste určili.

Jsem si samozřejmě plně vědom toho, co řekl pan Coelho a paní Roureová o potřebě vysoké míry transparentnosti. Rád bych řekl, že posíláme a budeme posílat i nadále zápisy z výboru pro SIS II, a to pravidelně. Musím také říci, že jsem psal panu Deprezovi, předsedovi Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, abych mu poskytl podrobné informace o situaci kolem SIS II. Tato korespondence byla v kopii zaslána také panu Coelho.

Rád bych také řekl panu Laxovi, že problémy se SIS II nemají vliv na VIS. Problémy se SIS II se nedotýkají infrastruktury, kterou sdílí s VIS. Můžeme říci, že VIS v zásadě postupuje podle plánu odsouhlaseného členskými státy.

Rád bych vám sdělil, že jsme zorganizovali jak s pracovní skupinou, tak uvnitř Komise velmi pravidelné schůze se spoludodavatelem a dvěma spoludodavateli, zejména se společností Steria. Opravdu můžeme doufat, pane předsedající, dámy a pánové, že tato záležitost bude během nadcházejících měsíců uzavřena, s rozhodnutím o konečném termínu stanoveném na začátek června, kdy vlastně bude muset Rada rozhodnout.

Tady a nyní ručím za to, že bude Parlament o vývoji průběžně informován.

Marian-Jean Marinescu, jménem skupiny PPE-DE. – (RO) Provozní problémy se Schengenským informačním systémem II byly nedávno projednávány jako součást zasedání Rady v únoru 2009. Znovu bylo zdůrazněno, že musí být nalezena okamžitá cesta ze slepé uličky, ve které se v současnosti SIS II nachází.

Získávám však dojem, že po diskusi o SIS II je zde více otázek než odpovědí. Rada podporuje provedení analýzy a plán opravy, aby bylo možné identifikovat problémy s technickou architekturou SIS II, a to s cílem zajistit jeho stabilitu a spolehlivost. Na druhou stranu Rada nevylučuje možnost přijetí rozhodnutí o alternativním technickém řešení, které umožní dosáhnout cílů navržených SIS II.

Ať již bude použita kterákoli možnost, nesmí mít dopad na harmonogram zapojení zemí, které jsou ze Schengenské oblasti stále vyloučené. Rád bych věděl, jaká opatření Komise přijme, aby zabránila jakémukoliv možnému zpoždění, a jak budou pokryty dodatečné náklady, které vzniknou v souvislosti s těmito změnami. Příklad Rumunska mluví sám za sebe. Vnější hranice Rumunska je dlouhá 2 000 km. Její zahrnutí do

Schengenského prostoru je plánováno na březen 2011 a jedná se o naprostou prioritu. Tato nerozhodnost může mít dopad na splnění termínu.

Ještě bych rád zmínil další věc. V době, kdy Komise připravuje návrh nového právní předpisu o dalších fázích správy hranic, bych Komisi rád požádal, aby vyhodnotila především účinnost stávajících systémů, které jsou pro správu hranic využívány, by bylo možné dosáhnout co největší součinnosti mezi těmito systémy a pak vyhodnotit příležitosti pro investice do hraniční logistiky.

Aby bylo možné dosáhnout strategických cílů EU, Komise by neměla začínat s vývojem zcela nových nástrojů, dokud ty existující, jako je SIS II nebo VIS, nebudou plně funkční a spolehlivé.

Genowefa Grabowska, jménem skupiny PSE. – (PL) Pane předsedající, situace, o které hovoříme, je výmluvným příkladem, jenž ukazuje, že je někdy jednodušší dosáhnout konsensu a získat politickou shodu pro otevření hranic než překonat technické problémy.

Vstup nových členských států do Schengenu 23. prosince 2007 byl pro občany těchto států velkou událostí. Víím to, protože jsem z Polska. Moje země má z tohoto pozehnání užitek a velmi si cení otevření hranic, protože to představovalo zničení poslední diskriminačních okolností, která nás oddělovala od členských států Evropské unie.

V mé zemi má také sídlo agentura Frontex. Víím, že pan Barrot byl v Polsku a ve Frontexu vedl rozhovory a také navštívil část vnějších hranic EU, za které Polsko odpovídá. Víím, že v praxi s hlídáním této hranice nejsou vážné problémy a že je bezpečná. Máme však problémy s technickými věcmi, jejichž řešení přerůstá do politického problému, jak má kolegyně, paní Roureová, řekla. Zcela s ní souhlasím.

Pokud však existují technické problémy, pokud existují potíže, pak předpokládám, že každý orgán EU má odpovědnost obrátit se na instituci, které tak dlouho trvá SIS II zavést. Je škoda, že tomu tak nebylo a že transparentnost v tomto materiálu byla poněkud vynucená.

Jsem přesvědčena, že kdekoli se jedná o řešení problémů, které jsou důležité pro občany, nemůže Evropský parlament souhlasit s tím, že by nějaké kroky měly být podniknuty nezávisle na něm, nebo že by měl být ignorován, zejména v případech, kdy se jedná o bezpečnostní záležitost.

Ráda bych zakončila malou poznámkou. Pokud byly problémy, pokud společnost Hewlett-Packard nezvládla překonat technické problémy, mělo by se myslet na to, že máme v Polsku skvělé specialisty, mladé lidi, kteří jsou skvělí, ve světě vyhlášenými IT inženýry. Myslím, že by byli užiteční a mohli by dodat žádoucí výsledek významně levněji, rychleji a lépe.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, Schengen je a vždy byl synonymem pro spojení bezpečnosti na jedné straně a svobody na straně druhé. Pro občany Evropy a pro nás pro všechny je toto přidanou hodnotou, kterou Evropská unie nabízí. Vždy fungoval velmi dobře a byl průběžně efektivně realizován na základě zásady „jeden za všechny“.

To, co se nyní děje, je nemilé. Je ale také nepříjemné, že Parlament, který vždy silně spolupracoval, nedostal potřebné informace. Vždy jsme evropské občany informovali, že Schengenský informační systém II bude dokonale a včas funkční, a nyní zjišťujeme, že se objevily problémy a že nevidíme jejich konce.

Rád bych věděl, zda jsou pravdivá čísla, která kolují médiu a která naznačují, že bylo již na vývoj Schengenského informačního systému II vydáno okolo 100 milionů EUR. Ponese ta společnost následky? Proč Komise, Rada ani jiný orgán včas nezavedl kontrolní systém?

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Je zvláštní, že problémy týkající se provozuschopnosti systému se opakovaně vynořují, kdykoliv se zabýváme důležitými technickými otázkami. Již jsme se zabývali technickými záležitostmi spojenými se zpracováním dat. Proto se veřejnost oprávněně dotazuje, proč na úrovni EU nemáme žádné profesionální instituce, které jsou dostatečně kompetentní řešit technické problémy, jež se mohou objevit při provozu výjimečně rozsáhlých a komplexních databází.

Od samého počátku jsme se těchto diskusí účastnil. Také jsem pracoval se zpravodajem, panem Coelhem a jsem si vědom jistých technických obtíží a nedostatků, které stále trvají, včetně těch, které zahrnují úroveň dostupné odborné způsobilosti. Proto cítím, že musíme provést opravdovou technickou a finanční revizi systému a vyčinit těm, kdo tento projekt řídili. Vlastně se nejedná jen o můj pocit; jedná se o pocit široké veřejnosti.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, osobně si vás velmi vážím, ale to, co se zde děje, je nesnesitelný zmatek, včetně nepřijatelné úrovně plýtvání a nekompetence. Z tohoto důvodu vyzývám nejen Komisi, ale také Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výbor pro rozpočtovou kontrolu, aby se na tuto otázku podrobně zaměřily.

Těší mě, že Česká republika předsedá Radě, protože Bavorsko a Česká republika mají přesně ty samé bezpečnostní zájmy. Víme, že přes všechny obavy vztahující se k otevření hranic se od jejich otevření bezpečnostní situace významně a zásadně zlepšila, a to důsledkem vynikající policejní spolupráce. To by mohlo sloužit jako model pro jiné části Evropy a rád bych za toto České republice jménem Bavorska poděkoval. Očekáváme, že Schengenský informační systém možná zahrne všechny oblasti a nebude se omezovat na individuální, výjimečné a bilaterální dohody.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, rád bych vám za tuto rozpravu poděkoval. Myslím, že ukazuje na to, že existuje problém, který je nutné napravit. Rada pod naším vedením v lednu udělala, co mohla. Iniciativu vytvořit záložní nebo alternativní plán pojala vážně a tlačí na řešení tím, že stanovila lhůty.

To je to, co můžeme udělat. Co se týká finančních záležitostí, předám slovo Komisi, aby reagovala. Máme nyní vynikající spolupráci mezi ministrem Langerem a komisařem Barrotem, takže věříme, že budeme schopni to řešit.

Co se týká otázky, zda se jedná o politický nebo technický problém, věříme, že se jedná jen o technický problém. Nejedná se o kouřovou clonu, jak bylo naznačeno, která má zakrýt nějaké politické problémy. Ne – systém musí být funkční co nejdříve.

Co se týká poznámek paní Grabowské: ano, pamatujeme si, co to je být v čekárně. Diskutovali jsme o tom před rokem. Všechny země, které mají zájem vidět zde nějaký pokrok, se najednou dělí o zkušenosti podobné našim. Jme odhodláni vytvořit technické řešení, které umožní účast podniků dalších zemí v souladu s harmonogramem.

Omezím se jen na těchto pár závěrečných poznámek. Řekl jsem dost na začátku. Nyní se posuneme dál.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, pane Vondro, děkuji vám za přijatý závazek českého předsednictví v této záležitosti. Vaše podpora je velmi vítána.

Rád bych nejdříve odpověděl panu Marinescuovi tím, že sdělím, že neexistuje zvláštní problém vzhledem k tomu, že členské státy, které ještě nejsou členy Schengenu, budou moci do systému SIS II také vstoupit. Budeme mít různé „časové úseky“ nebo časy, kdy nové členské státy, které nejsou členy Schengenu, budou moci do SIS II vstoupit, a tak bude vše v pořádku a nebudou žádné zvláštní problémy.

Paní Grabowská, musím vám také poděkovat za vše, co Polská republika dělá pro ochranu vnějších hranic. Měl jsem příležitost sledovat kvalitu práce, kterou Frontex odvádí spolu s polskými týmy na ukrajinských hranicích.

Rád bych prostě řekl, jako odpověď paní Roureové a paní Grabowské, že problém je zásadně technický. Jak řekl pan Vondra, nejedná se o politický problém. Je jednoduše pravda, že členské státy, nebo některé členské státy, mají stále větší a větší požadavky. Proto je nutné říci, že SIS II musí splňovat stále sofistikovanější cíle. V důsledku toho se systém stává komplikovanějším a navzdory holdu, který jste vzdali informačním technologiím, je zavedení systému složitější, než se očekávalo. Je nicméně pravda, že problém zůstává zásadně technický a že by se tedy mělo podařit ho vyřešit.

Rád bych panu Pirkerovi řekl, že Parlament bude informován a tímto zde za to i ručím. V průběhu projektu jsem si to osobně vzal na sebe a myslím, že mohu říci, že to skutečně považuji za absolutní prioritu. Také bych rád ujistil pana Brejce, že jsme již ty odpovědné jasně určili. Spolu s Komisí jsme ustanovili pracovní skupinu, do níž jsou členské státy úzce zapojeny. Myslím, že již máme definitivní řídicí skupinu, ale náš spoludávatel také musí mít možnost splnit požadavky, které jsme stanovili

Rád bych také odpověděl na finanční otázku, kterou právě položili páni Pirker a Posselt. Celkový rozpočet Komise vyčleněný pro projekt SIS II činí 68 milionů EUR. Odpovídající smlouvy zahrnují studie proveditelnosti, vývoj vlastního centrálního systému, podporu a kontrolu kvality, síť s-Testa, přípravu na provozní řízení ve Štrasburku, zabezpečení, přípravy týkající se biometrických záležitostí a komunikaci. To tedy představuje závazek : 68 milionů EUR.

Co se týče plateb, k dnešnímu dni bylo vydáno 27 milionů EUR na technický vývoj; 20 milionů EUR na vývoj systému; 7 milionů EUR na poskytnutí sítě, která je v první linii technického pokroku; a 4 500 000 EUR na zajištění kvality.

Je nutno říci, že pokud by se Rada, poté co získáme jasnou představu o spolehlivosti nebo nedostatečné spolehlivosti SIS II, rozhodla přejít ke vzorci SIS I+R, v tom okamžiku bychom mohli zvážit opětovné použití komunikační sítě postavené pro SIS II, což znamená, že by odpovídající investice mohly být z větší části zachovány.

Naším skutečným problémem, dámy a pánové, je vybavení Schengenu, schengenské oblasti svobodného pohybu, skutečně účinným nástrojem. Je pravdou, že pokud budeme úspěšní se Schengenem II, bude se jednat o neúčinnější systém na světě, pokud jde o výsledky, jichž díky němu budeme moci dosáhnout. Informační technologie ale musí být k dispozici.

V každém případě bych vám po českém předsednictví rád řekl – a ještě jednou, jsem panu Vondrovi vděčný za přijatý závazek českého předsednictví vůči k tomuto obtížnému tématu –, že jsem skutečně přesvědčen, že jsme společně se stávajícím předsednictvím vyvinuli všemožné úsilí k tomu, abychom zamezili dalšímu zpoždění a našemu spoludodavateli skutečně umožnili splnit naše očekávání. V každém případě bychom měli mít určen konečný termín, abychom Radě umožnili přijmout nutná rozhodnutí. Ještě jednou, skutečně ručím za to, že Parlament bude informován.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemné prohlášení (článek 142)

Alin Lucian Antochi (PSE), písemně. – (RO) Domnívám se, že by tento projekt určený ke zlepšení mechanismu pro správu vnějších hranic Evropské unie neměl být považován za pokus zastavit migraci jako proces. Skutečný účel opatření, která mají zajistit, že hranice EU budou bezpečnější, nemá nic společného se zastavením přílivu přistěhovalců, ale je zamýšlen k jejich důkladné kontrole. Řádné řízení migrace je pro společnosti a ekonomiky členských států Evropské unie prospěšné.

Musím zdůraznit, že by Evropská unie měla věnovat více pozornosti správě svých vnějších hranic, kde se nacházejí zóny konfliktu. Například práce doposud provedená Misí EU pro pomoc na hranicích pro Moldavsko a Ukrajinu si zaslouží zvláštní uznání. Zahrnuje zavedení jednotného celního postupu na hranicích, vytvoření překážek proti pašování a snížení aktivit zločineckých skupin.

Na druhou stranu to, že se doposud nedaří řešit konflikt v Transnistrii, komplikuje moldavským úřadům správu jejich úseku hranice, kde je i nadále velký příval nelegální migrace.

Rád bych vyjádřil své pevné přesvědčení, že má Evropská unie dostatečné politické, ekonomické a bezpečnostní páky k tomu, aby zastavila nelegální aktivity zmíněné výše, což také znamená aktivněji se zapojit do řešení nevyřešených konfliktů na jejich východních vnějších hranicích.

12. Pokrok Chorvatska za rok 2008 – Pokrok Turecka za rok 2008 – Pokrok Bývalé jugoslávské republiky Makedonie za rok 2008 (rozprava)

Předsedající: Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise:

– Pokrok Chorvatska za rok 2008,

– Pokrok Turecka za rok 2008 a

– Pokrok Bývalé jugoslávské republiky Makedonie za rok 2008.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, dovoluji mi uvést rozpravu o pokroku tří zemí – Chorvatska, Turecka a Bývalé jugoslávské republiky Makedonie.

Chtěl bych začít Chorvatskem. Vaše zpráva oprávněně uvádí, že Chorvatsko za uplynulý rok učinilo významný pokrok. Bylo zahájeno jednání o 22 kapitolách z celkového počtu 35 a u sedmi z nich byla jednání předběžně uzavřena. Předsednictví bude v jednáních pokračovat. V blízké době plánujeme dvě konference o přistoupení, v nejbližších týdnech na poslanecké úrovni a v červnu na úrovni ministerské.

Ve zprávě oprávněně zdůrazňujete význam toho, že byl urovnán nedořešený spor o hranice se Slovinskem. Rád bych ujistil Parlament, že předsednictví bude nadále vyvíjet veškeré úsilí, jež pomůže tuto otázku vyřešit, a v souvislosti s tím vyjadřujeme plnou podporu panu komisaři Olli Rehnovi v jeho trvalém úsilí o nalezení řešení, které nám umožní pokračovat v přístupových jednáních. Před zasedáním jsme spolu tuto otázku probrali u oběda. Co se týče nedávných událostí, vítáme skutečnost, že Chorvatsko v pondělí oznámilo své rozhodnutí přijmout zprostředkované jednání navržené skupinou odborníků Olliho Rehna. Vyzýváme Slovinsko a Chorvatsko, aby konstruktivně pracovaly na nalezení trvalého a oboustranně přijatelného řešení, a to co nejrychleji, aby se jednání nestala záminkou pro další časovou prodlevu.

S výjimkou tohoto důležitého problému závisí pokrok širších jednání zejména na samotném Chorvatsku. Je třeba dokončit nezbytné politické, hospodářské a administrativní reformy a splnit požadavky Dohody o stabilizaci a přidružení. Pro přípravu na integraci do Evropské unie je rovněž důležité uskutečnit revidované přístupové partnerství. Rada se domnívá, že informativní a závazný plán, který Komise navrhla ve své zprávě o pokroku za rok 2008, je užitečným nástrojem. Pomůže Chorvatsku provést nezbytné kroky k dosažení závěrečné fáze jednání. Přes výše zmíněný významný pokrok stále zbývá mnoho práce.

Zmíním některé z klíčových oblastí, v nichž je třeba dosáhnout dalšího pokroku, a začnu soudní reformou. EU velmi jasně vyjádřila, že ustavení nezávislého, nestranného, spolehlivého, transparentního a efektivního soudního systému má zásadní význam. Je podmínkou pro posílení právního státu a správného provádění *acquis*. Klíčová je i profesionální, odpovědná, transparentní a nezávislá veřejná správa. V těchto oblastech byly dokončeny podstatné legislativní reformy, je však nutné ověřit, jak budou fungovat v praxi.

Podobný je vývoj v oblasti potírání korupce a organizovaného zločinu, jak uvádí vaše zpráva. Byly posíleny pravomoci a prostředky Úřadu pro potírání korupce a organizovaného zločinu. To samé platí i pro trestní soudy v této oblasti. Nyní je nejdůležitější zajistit, aby bylo dosaženo očekávaných výsledků. Pro řešení tohoto vážného problému má zásadní dopad úplné provedení protikorupčního akčního plánu.

Unie rovněž zdůraznila, že klíčový význam má i spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii, a to v plné míře včetně zpřístupnění dokumentů. Vývoj v této oblasti pozorně sledujeme a vyzýváme chorvatské orgány, aby s tribunálem udržovaly úzkou spolupráci. Vítáme nedávnou dohodu ohledně chybějících dokumentů a vybízíme Chorvatsko, aby ji dodrželo.

Co se týče návratu uprchlíků, zaznamenali jsme, že bylo zahájeno schvalování rozhodnutí o potvrzení nároků na důchod a uprchlické komunitě byly zpřístupněny informace o změnách pravidel.

V oblasti bydlení byly vyřešeny případy z roku 2007, avšak stanovených kritérií ještě nebylo dosaženo. Je nutné pokračovat v zajišťování udržitelnosti návratu uprchlíků. Situace v legislativě týkající se práv menšin je obdobná.

Vaše zpráva oprávněně zdůrazňuje otázku regionální spolupráce. Je nutné nadále podporovat dobré sousedské vztahy.

Nyní bych přešel k otázce Turecka. V roce 2008 jednání s Tureckem pokračovala a v průběhu roku, jak je již téměř zvykem, byly otevřeny celkem čtyři kapitoly.

V roce 2008 nebylo dosaženo očekávané úrovně reforem přesto, že Turecko bylo vyzváno k většímu reformnímu úsilí. Klíčovou zůstává další práce na politických kritériích. V řadě oblastí bude třeba významnější snahy, jak upozornila Rada ve svých závěrech ze dne 8. prosince 2008 a Komise ve své zprávě o pokroku za rok 2008. Tato otázka se rovněž objevuje ve vaší zprávě.

Předsednictví zároveň vítá skutečnost, že Turecko provádí kladná opatření, včetně nedávno přijatého vnitrostátního programu pro přijetí *acquis* a jmenování hlavního vyjednavče. Nyní je důležité tyto závazky proměnit ve skutečné a konkrétní činy.

Rádi bychom této příležitosti využili a zdůraznili strategický význam Turecka. Předsednictví souhlasí s Parlamentem, že je třeba ocenit pokrok, jehož Turecko v oblasti energetiky dosáhlo. Je to rozhodující odvětví, a my stále posuzujeme možnosti dalšího postupu, především co se týče naprosté podpory projektu plynovodu Nabucco.

Pokud jde o pokrok Turecka na cestě k přistoupení, chtěli bychom zdůraznit, že pro celkový úspěch jednání je zásadní, aby bylo dosaženo pokroku v oblasti svobody projevu. Vítáme změny článku 301 trestního zákoníku, které měly pozitivní dopad, stále však existuje řada právních ustanovení, jež by mohla vést k potlačování těchto svobod. Zákazy internetových stránek, často neúměrné svým rozsahem a trváním,

stále vyvolávají obavy. Rovněž je třeba právně ošetřit nutnost zajistit náboženskou pluralitu a její sladění s evropskými standardy.

Musí být vytvořena souhrnná strategie boje proti korupci. Jsme také znepokojeni narůstajícím počtem ohlášených případů mučení a špatného zacházení, zejména mimo oficiální vazební zařízení. Zákon o povinnostech a právních pravomocích policie, změněný roku 2007, je třeba pozorně sledovat, a předcházet tak porušování lidských práv. Zásadní význam má ratifikace opčního protokolu k Úmluvě proti mučení.

Co se týče jihovýchodní části Turecka, vítáme skutečnost, že byly vyhlášeny pokyny a obecný obsah projektu pro jihovýchodní Anatólii. Nyní očekáváme konkrétní kroky, jež povedou k hospodářskému, sociálnímu a kulturnímu rozvoji regionu. Jejich součástí musí být i dlouhodobé záležitosti, jako je návrat vnitřně přemístěných osob do svých měst a vesnic a otázka obecních hlídek.

Ve vztazích mezi EU a Tureckem je jasné, že Turecko musí splnit požadavky a dospět k úplnému a nediskriminačnímu provedení Dodatkového protokolu. Jak zdůrazňuje vaše zpráva, je to důležité téma, jímž je nutné se bezodkladně zabývat, protože má přímý dopad na rychlost přístupových jednání. Témata zahrnutá do prohlášení ze dne 21. září 2005 budou nadále rozvíjena a netrpělivě očekáváme, že v nich bude dosaženo pokroku.

Turecko se musí jednoznačně zavázat k udržování dobrých sousedských vztahů a nalézání mírových řešení sporů.

Přes všechny tyto potíže bylo v řadě oblastí dosaženo pokroku. Nyní pracujeme na kapitole 16 o zdanění a kapitole 19 o sociální politice a politice zaměstnanosti. Jednání jsou postupem času stále složitější, české předsednictví se však zavazuje, že v těchto kapitolách dosáhne pokroku tam, kde jej opravdu lze dosáhnout. Dále klade důraz na dosažení pokroku v kapitole 15, která se týká energetiky, v souladu s energetickými záležitostmi, které patří mezi naše priority.

Nyní mi dovoluji se zmínit o Bývalé jugoslávské republice Makedonii. Je to dynamická země s výrazným potenciálem. Zároveň se však potýká s řadou problémů. Obě tato hlediska jsou obdivuhodně popsána ve vaší zprávě. Zpráva obsahuje mnoho věcí, s nimiž Rada souhlasí.

Zpráva klade velký důraz na otázku, kdy budou zahájena přístupová jednání. Právem také poukazuje na to, že obě strany usilují o nalezení včasného a oboustranně přijatelného řešení názvu země.

Co se týče nedávného vývoje, volby v červnu 2008 proběhly v několika fázích a byly provázeny vážnými problémy jak při jejich částečném opakování, tak v původní datu konání voleb dne 1. června. Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě / Úřad pro demokratické instituce a lidská práva / Rada Evropy poznamenaly, že se v úvodu voleb nepodařilo předejít násilí a že nebyla dodržena řada klíčových mezinárodních standardů.

Vládě a všem politickým subjektům jsme tudíž zdůraznili, že je důležité se těmito otázkami zabývat při přípravách prezidentských i místních voleb, jež proběhnou za několik dní. Zdá se, že tuto výzvu vzaly na vědomí a že vyvíjí značné úsilí, aby k žádným problémům nedošlo. Uvidíme, zda tato snaha přinese ovoce.

Velmi užitečná je zpráva Komise o pokroku za rok 2008. Zabývali jsme se plánem, který navrhla vláda Bývalé jugoslávské republiky Makedonie. Je velmi podrobný a představuje skutečnou snahu o realizaci doporučení Komise. V kontextu celého regionu hodnotíme přínos tohoto dokumentu a práce na něm jako pozitivní.

Vnitřní soudržnost je vzhledem k tomu, že stát se skládá z několika etnik, klíčovým faktorem jeho budoucího rozvoje. Chtěl bych tedy podtrhnout význam, jenž Parlament připsuje rámcové dohodě z Ochridu. Byla rozhodující pro ukončení konfliktu a pro podporu země na cestě k hlubší evropské integraci.

Oblast uvolnění vízového režimu je nyní ve fázi hodnocení, a nechtěl bych předbíhat jeho výsledkům. Osobně bych chtěl říci, že ve velké míře chápu naději obyčejných občanů bývalé Jugoslávie, kteří by chtěli znovu získat možnost svobodně cestovat. Zásadním předpokladem však zůstává připravenost země splnit kritéria stanovená v pokynech k uvolnění vízového režimu. Osobně věřím, že brzy dosáhneme pozitivního vývoje.

Tím se dostávám k jednomu z hlavních bodů vaší zprávy a usnesení. České předsednictví naprosto souhlasí s výhledovým členstvím Bývalé jugoslávské republiky Makedonie v EU. V tomto směru lze dosáhnout dalšího pokroku. Je však nutné splnit klíčové cíle přístupového partnerství a mít jistotu, že v zemi budou řádným

způsobem probíhat volby, na rozdíl od událostí v roce 2008. Těmito body se bude Komise zabývat v následující zprávě o pokroku. Na tuto zprávu i na další vývoj ve Skopji se těšíme.

PŘEDSEDAJÍCÍ: MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Olli Rehn, člen Komise. – Vážený pane předsedající, dnešní debata je výbornou příležitostí k přezkoumání procesu přistoupení u tří kandidátských zemí.

Chtěl bych začít Chorvatskem. Návrh usnesení pana Swobody obsahuje hlavní problémy, s nimiž se Chorvatsko v současné době potýká. Zcela souhlasím s tím, co uvedl místopředseda vlády ČR pan Vondra, že přístupová jednání s Chorvatskem, zahájená v říjnu roku 2005, probíhají zpravidla velmi dobře a z toho důvodu Komise v listopadu roku 2008 navrhla orientační plán, jímž by jednání byla do konce roku 2009 uzavřena, za předpokladu, že Chorvatsko splní nezbytné požadavky.

V tomto rovněž sdílím stanovisko vašeho zpravodaje a pana Vondry ohledně problémů v budoucnosti, jako je soudní reforma, boj proti organizovanému zločinu a korupci, reforma loďářství a sladění tohoto odvětví s naším režimem státní podpory a politikou hospodářské soutěže.

Přístupová jednání s Chorvatskem jsou nyní bohužel pozastavena z důvodu hraničního sporu. Na této záležitosti jsme spolupracovali s českým předsednictvím a já si velmi cením jeho podpory v našem úsilí o nalezení nejschůdnějšího řešení.

Jedná se o bilaterální problém, který se však stal problémem evropským, a Komise se proto ujala iniciativy a navrhla, aby řešení hraničního sporu bylo zprostředkováno na evropské úrovni, budou-li to obě strany považovat za vhodné, s cílem umožnit pokračování přístupových jednání.

V lednu jsem tento návrh přednesl v Ljublaně a v Záhřebu. Od té doby jsem s oběma ministry zahraničních věcí probíral podrobnosti této mediace, naposledy na trilaterální schůzi včera večer, při níž jsme vycházeli z rozhodnutí obou vlád ohledně této iniciativy.

Vítám skutečnost, že obě země v zásadě souhlasí s touto mediací ze strany EU, kterou by zajistila skupina odborníků pod vedením předsedy Martti Ahtisaariho. Během včerejší diskuze jsme hovořili o možnostech, jak se dohodnout na jejich konkrétních podmínkách. V jednání na toto téma budeme pokračovat v blízké budoucnosti. Na tomto problému tedy pracujeme průběžně.

Chtěl bych zdůraznit, že Komise ve svém úsilí spoléhá na rámec pro jednání, který je základem procesu přistoupení Chorvatska k EU a jenž odsouhlasilo Chorvatsko a všechny členské státy, včetně Slovinska.

Obě země, Chorvatsko i Slovinsko, rámec pro jednání schválily a přijaly, čímž souhlasily s tím, že jakýkoli hraniční spor vyřeší v souladu se zásadou mírového řešení sporů podle Charty Organizace spojených národů. Charta OSN uvádí, a budu citovat, protože je to obzvláště důležité: „Strany v každém sporu [...] budou nejprve usilovat o jeho řešení vyjednáváním, šetřením, zprostředkováním, řízením smírcím, rozhodčím nebo soudním, použitím oblastních orgánů nebo ujednání nebo jinými pokojnými prostředky podle vlastní volby.“

Z toho vyplývají dva důležité závěry. Za prvé, strany sporu si mohou vybrat kteroukoli z metod popsanych v Chartě OSN. Iniciativa, kterou Komise navrhla, mezi ně bezpochyby patří.

Za druhé, ať si vyberou jakoukoli metodu, vždy se na ní musí shodnout obě strany. Upřímně doufám, že k tomu dojde v co nejbližší době. Komise k tomu poskytuje dobrý základ a použitelné kroky dalšího postupu.

Dovolte mi to shrnout, cílem Komise je tedy vyřešit přeshraniční spor a zároveň obnovit přístupová jednání, aby Chorvatsko mohlo splnit svůj cíl do konce roku 2009 uzavřít technická jednání.

Uvítal jsem pečlivě vyváženou zprávu paní Oomen-Ruijtenové o Turecku a podporuji úsilí předsednictví o otevření kapitol, které k tomu jsou technicky připraveny. V poslední době bohužel sledujeme, že proces politických reforem se v Turecku zpomaluje. Souhlasím však s vaší zpravodajkou, že v době od konce předchozího a začátku letošního roku došlo k určitému pozitivnímu vývoji, jakým bylo například zahájení vysílání nového televizního kanálu v kurdeckém jazyce a ustavení parlamentního výboru pro rovnoprávnost mužů a žen. Dalším krokem vpřed je vnitrostátní program pro přijetí *acquis* a skutečnost, že byl jmenován hlavní vyjednavac na plný úvazek.

Rovněž je pro mě povzbudivé, že premiér Erdogan a vůdčí postava hlavní opoziční strany Deniz Baykal na nedávných návštěvách Bruselu naznačili, že jsou přístupovému procesu Turecka do EU nakloněni. Věřím, že tyto události vyústí v pevnou politickou a společenskou dohodu, díky níž bude možné provádět reformy EU s novým nasazením a energií.

Souvisí to se svobodou projevu, která je ústřední evropskou hodnotou. Otevřené a transparentní vztahy mezi sdělovacími prostředky a veřejnými orgány jsou zásadními prvky demokratické debaty v zemi. Pro Turecko to platí především, protože nyní prochází obtížným procesem transformace a reformem. Komise proto pozorně sleduje zaručování existence svobody sdělovacích prostředků v Turecku. Měla by být bezpodmínečně dodržována, neboť je základem pro jakoukoli otevřenou společnost, a tedy i pro stále trvající demokratickou přeměnu Turecka.

Vyjádřím se několika slovy o Kypru. Tento rok máme jedinečnou příležitost ostrov znovu sjednotit a ukončit dlouholetý konflikt na evropské půdě. Je nezbytné, aby Turecko aktivně podporovalo rozhovory mezi vedoucími představiteli obou komunit na Kypru.

Co se týče Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, děkuji panu Meijerovi a stínovým zpravodajům za dobře vyvážené usnesení. Sdílím jejich politování nad tím, že ačkoli Makedonie získala status kandidátské země již před třemi lety, dosud nebyla zahájena přístupová jednání.

Nedořešenou klíčovou podmínkou je schopnost dostat mezinárodním standardům pro svobodné a spravedlivé volby. Je to zásadní požadavek splnění kodaňských politických kritérií, který bude prověřen prezidentskými volbami a volbami do místních zastupitelstev v březnu a dubnu.

Souhlasím s pozitivním hodnocením pokroku, jehož Skopje dosáhla při plnění plánu pro uvolnění vízového režimu. Komise nadále počítá s tím, že v roce 2009 Radě předloží plán cestování bez víz, jakmile každá země v této oblasti splní dané podmínky. Vím, jak je to důležité pro občany západního Balkánu.

Chtěl bych svůj příspěvek uzavřít tím, že v zájmu stability, míru, svobody a demokracie musíme pokračovat směrem k postupnému a řízenému přistoupení těchto tří kandidátských zemí, i přes hospodářsky velmi náročnou dobu. Věřím tomu, že Parlament bude i nadále tento společný cíl podporovat.

Hannes Swoboda, autor. – (DE) Pane předsedajícím, pane úřadujícím předsedo Rady, pane komisaři, chtěl bych se vyjádřit především a převážně k Chorvatsku. Chorvatsko dosáhlo pokroku v řadě oblastí. Velmi si vážím úsilí, jež Chorvatsko vyvinulo, zejména v oblasti soudní reformy. Bylo třeba učinit řadu kroků a díky jmenování dvou nových ministrů se mnohé věci daly do pohybu. Samozřejmě, že ministři nemohou udělat všechno, ale zásadního pokroku bylo dosaženo v boji proti korupci a přeshraničnímu zločinu.

Za druhé, co se týče spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem, chci jednoznačně vyjádřit svá očekávání, že Chorvatsko v tomto ohledu učiní veškeré nezbytné kroky. Objevily se spory ohledně různých nařízení a příslušných dokumentů. Věřím, že se tyto záležitosti v blízké budoucnosti vyřeší tak, aby nebyly příčinou přerušení či zpoždění jednání.

Za třetí, Chorvatsko dosáhlo jistého posunu směrem k hospodářské reformě. Plány v této oblasti mě velmi těší, a to zejména v souvislosti s lodním průmyslem. Není to jednoduché, ale důležité základy jsou již položeny. Rovněž jsem rád, že mohly být uzavřeny dohody s pracovníky v lodním průmyslu. Reformy budou namáhavé, jsou však nezbytné a lze je provést pomocí citlivé reformy.

Nyní se dostávám k hlavní otázce, která je vždy kontroverzní, a to jsou spory o hranice. Pane komisaři, musím s politováním vyjádřit své rozhořčení nad tím, že jste se touto otázkou zabýval, aniž byste navázal kontakt s Parlamentem. Poslal jsem vám dokumenty, vy jste však neodpověděl. Pravděpodobně bychom dosáhli většího pokroku, kdybyste tuto záležitost řešil citlivěji. Abychom předešli jakýmkoli nedorozuměním, zcela podporuji váš návrh na mediaci. Pokud bychom však s předstihem vydali jednoznačné prohlášení o otázce významu mezinárodního práva, dosáhli bychom možná více, než jsme dosáhli později.

Nacházíme se ve složité situaci. Je zjevné, že je třeba učinit kroky na obou stranách. Znění vašeho původního návrhu nebylo ideální. Byl bych raději, kdybyste se více držel Parlamentu a zpravodaje. Je možné, že společným úsilím bychom dokázali více. K tomu bohužel nedošlo, ale toho se tato rozprava netýká. Jejím ústředním tématem je, jakým způsobem můžeme dosáhnout pokroku.

Pokroku dosáhneme. Tak budu pravděpodobně formulovat návrh, který zítra předložím Parlamentu. Uvedeme v něm, že mediace, kterou navrhuje – tak jak je, a s tím zcela souhlasím – by měla vycházet z mezinárodního práva, včetně zásad rovnocennosti. Musí s tím souhlasit obě strany. Chorvatsko i Slovinsko

musí uznat, že mezinárodní právo je nevyhnutelné, ale že podstatné jsou i zásady rovnocennosti, spravedlnosti a spravedlivého řešení – tedy politického řešení, chcete-li jej popsat tímto způsobem. Tuto skutečnost musí uznat obě strany a je opravdu mrzuté, že jsme se ocitli v této patové situaci. Vzhledem k ostatním problémům ve světě a zejména v Evropě by mělo být možné podobné problémy řešit vzájemnou dohodou. Přes všechnu tuto kritiku vám samozřejmě přeji mnoho úspěchů v úsilí o přesvědčení obou stran. Včerejší diskuse bohužel nebyla dostatečně pozitivní, ale věřím, že to se brzy změní.

Mám ještě jednu obecnou poznámku, která se vztahuje i k Makedonii. Existují bilaterální problémy, neměly bych však dovolit, aby bránily jednáním o přistoupení. Co se týče naší změny, která je často nesprávně chápána, jde samozřejmě o to, že bilaterální problémy by neměly být součástí rámce pro jednání. Měly by z něj být vyloučeny. To se týká jednání mezi Evropskou unií a jednotlivými zeměmi. Bilaterální problémy je nutné řešit paralelně, za předpokladu, že obě strany – v tomto případě Makedonie i Řecko – jsou připraveny záležitost projednávat. Parlament musí dát jednoznačně najevo, že obě strany sporu musí počítat s určitými kroky. Není možné, aby jedna strana učinila kompromis a druhá si uchovala své postavení. Je třeba dát jasné najevo, že ve všech těchto případech bilaterální problémy nesmí blokovat přístupová jednání. Mohou být řešeny souběžně a Parlament pomůže zajistit, aby obě strany učinily kroky k řešení obou sporů, o kterých zde hovoříme. Věřím, že tak dosáhneme kladných výsledků.

Ria Oomen-Ruijten, autorka. – (NL) Pane předsedající, na začátek bych chtěla vyjádřit své upřímné díky všem, kteří se na zprávě podíleli. Podala jsem kritické, ale spravedlivé hodnocení pokroku, jehož Turecko dosáhlo v roce 2008. Zpráva obsahuje mnoho bodů, nastavuje Turecku zrcadlo a vyplývá z ní jednoznačné poselství, a to že po necelých třech letech jednání bylo v politických reformách učiněno příliš málo.

Politická reforma a splnění kodaňských kritérií jsou zcela prioritní. Nejde o otevírání nových kapitol. Jedná se o to, co spojuje evropské občany – právní stát, nezávislé a nestranné soudy, svoboda projevu, řádně fungující sdělovací prostředky a občanská práva pro každého občana. Pane předsedající, v těchto oblastech je třeba učinit více. Poté bude možné otevřít politické kapitoly.

Pane předsedající, Turecko by nám nemělo předepisovat politická kritéria. Turecká vláda, když se ujímala úřadu, svým občanům řekla, že je nutné Turecko modernizovat. Za tímto účelem je třeba provést reformu politických kritérií, protože chceme-li vytvořit sociálně orientované tržní hospodářství, musíme lidem dát příležitost využít své kreativity a všem zaručit stejná práva. Z toho důvodu jsou politická kritéria ústředním tématem naší zprávy.

Když jsem byla v Turecku spolu s Výborem pro zahraniční věci, Smíšeným parlamentním výborem a ostatními, měla jsem pocit, že se něco mění a že je vidět světlo na konci tunelu, jak to komentoval pan komisař Rehn. Před deseti lety bylo nepředstavitelné, že by se vysílaly programy v kurdeckém jazyce. I tato skutečnost je zmíněna ve zprávě. Dále si velmi cením toho, že Turecko sehrálo kladnou úlohu na Kavkaze. Své uznání jsem vyjádřila i ohledně prvních opatření na otevření hranic s Arménií, neboť i pro ně je nutné vymanit se z izolace, s níž se nyní potýkají.

Pane předsedající, byl schválen vnitrostátní program k provedení těchto reforem. Toto všechno jsou pozitivní kroky a já upřímně doufám, že Turecko se nyní bude věnovat uskutečnění reforem pod vedením nového vyjednavče. Moderní a prosperující Turecko je nanejvýš důležité pro jeho občany, avšak, a to platí pro každý členský stát, i pro všechny v Evropské unii.

Pane předsedající, ještě mám několik poznámek. Často se setkáváme se zprávami, že v oblasti svobody sdělovacích prostředků je stále co zlepšovat a že tisk, využívá-li své svobody, je následně konfrontován s opatřeními v oblasti daní a jinými. To je nutné změnit.

Na závěr, co se týče předložených pozměňovacích návrhů, bych chtěla poradit Skupině sociálních demokratů v Evropském parlamentu, kteří s nimi nesouhlasí, aby zprávu přijali v současném znění. Jsme si vědomi toho, že je stále co zdokonalovat, nebudeme však předkládat žádné dodatky, neboť by byly zbytečné a vedly by k rozdělení v této sněmovně.

Erik Meijer, autor. – (NL) Pane předsedající, rozšiřování EU je nyní méně důležitou prioritou, než tomu bylo v době před hlavními vlnami rozšíření v letech 2004 a 2007. Veřejné mínění ve stávajících členských státech je mu mnohem méně nakloněno. Tento přístup lze z velké míry připisovat rozdílům v prosperitě a výších platů, které mohou vést k dalšímu stěhování za prací z chudších členských států do bohatších.

S podobnými obavami souvisí i problém vízového styku v zemích bývalé Jugoslávie. Výsledkem je situace, kdy obyvatelé zemí, kteří získali pohodlný přístup do současných členských států EU do roku 1992, mají nyní problémy naše státy navštívit. To je nutné změnit.

Kandidátské země, které se snaží o co nejrychlejší získání plnoprávného členství v EU, mohou během procesu chybovat. Přesně z toho důvodu přijala Makedonie v roce 2008 závratnou rychlostí nový zákon, o němž se nyní ukázalo, že odporuje našim přesvědčením o uvážném demokratickém rozhodování.

Opozice, různé nevládní organizace a jednotliví občané si v několika případech stěžovali na nedbalou správu. Z jejich pohledu si největší vládnoucí strana přisvojuje více svobod, než je vhodné pro pluralitní společnost, v níž demokracie znamená více než pouhé konání voleb. Kritika je namířena i na policii za to, že nebere na vědomí stížnosti podané veřejností. Panuje rozhořčení ohledně demonstrativního zatčení starosty města Strumitsa a dalších politiků.

Navrhuji, abychom tyto výtky měli na paměti při zítřejším schvalování usnesení. Z řady důvodů je třeba otevřeně vyjádřit, že všechno ještě není v pořádku, ani zdaleka ne. Musíme však uznat, že Makedonie na tom není o mnoho hůře než ostatní státy v průběhu jejich přístupových jednání a některé i po svém přistoupení. Zahájíme-li přístupová jednání s Makedonií nyní, budou trvat nejméně do roku 2017 a pak bude tato země moci přistoupit.

Před rokem Parlament podpořil můj návrh zahájit jednání co nejdříve. Narušení voleb do parlamentu se však stalo důvodem pro odložení prezidentských voleb a voleb do místních zastupitelstev, které se již brzy uskuteční. Další prodlení v procesu přináší dvě nevýhody: ustane široká podpora členství Makedonie v EU a status kandidátské země tak ztratí v budoucnosti veškerý význam.

Všichni víme, že používání názvu „Makedonie“ bez jakýchkoli přídavných jmen se setká s nepřekonatelnými námitkami ze strany Řecka. Pro Řecko je sousedním státem Severní Makedonie, Horní Makedonie, Vardarská Makedonie nebo Skopje. Je to již podstatně kladnější přístup, než mělo Řecko v roce 2006, kdy chtělo zabránit tomu, aby jeho sousední státy na severu jakkoli použily název „Makedonie“.

Je v zájmu Řecka mnohem více než v zájmu ostatních členských států, aby se jeho severní sousední země stala členem Evropské unie co nejrychleji. Z toho důvodu se oba státy při nejbližší příležitosti musí dohodnout na řešení. Druhou možností je, aby oba státy nadále čekaly, až ten druhý učiní první větší ústupek, ten však nemůže být jedinou stranou sporu, která půjde proti domácímu veřejnému mínění.

Musíme se vyhnout situaci, kdy bude prostřednictvím referend rozhodnuto, že kvůli sousednímu státu nelze činit kompromisy. Nedosáhneme-li kompromisů, můj nástupce bude každý rok donekonečna opakovat, že pokrok není možný.

Měl by rovněž být urychleně vyřešen bilaterální názorový rozkol mezi Slovinskem a Chorvatskem. V roce 2011 se Chorvatsko musí stát plnoprávným členským státem. Státní podpora loďářství by neměla být překážkou tomu, aby jiné členské státy měly možnost udělit státní podporu svým pobřežím a automobilovému průmyslu. V přístavech Pula, Rijeka a Split by mělo být možné udržet úroveň zaměstnanosti.

Bernd Posselt, jménem skupiny PPE-DE. (DE) Pane předsedající, v této rozpravě o rozšíření musíme opravit tři významné omyly. Za prvé, Turecko není evropskou zemí, ale patří do Malé Asie. Úřadující předseda Rady správně uvedl, že Turecko je strategicky významným partnerem, tudíž pro něj potřebujeme strategické partnerství, ne členství v EU.

Za druhé, pane komisaři, problémy spojené s Makedonií nemají nic společného s tím, že tam údajně nefunguje demokratický systém. Byl jsem přítomen u voleb a byly ukázkové. K problémům došlo v minimálním počtu věcí. Ve skutečnosti se problémy týkají té nešťastné záležitosti s názvem, která je zneužívána k vydírání obou stran.

Za třetí, Chorvatsko je na členství v Evropské unii již dlouho připraveno. Jednání jsme poměrně jednoduše mohli uzavřít již tento rok, jak o to Evropský parlament při několika příležitostech žádal a pravděpodobně o to požádá i zítra. Jedinou příčinou toho, že jsme k uzavření ještě nedospěli, je slovinská blokáda v Radě. Pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, žádám vás, abyste našli řešení, které tuto blokádu konečně zruší. Problém s hranicemi je totožný s problémem, jímž jsme se zabývali při přistoupení Slovinska. Nemůžeme jedné zemi členství povolit i přes nedořešený problém a u jiné země postupovat opačně.

Musíme tedy podporovat Slovinsko i Chorvatsko v hledání rozumného řešení sporu o hranice, ale zároveň také otevřít všechny kapitoly jednání. Obě záležitosti spolu nesouvisí a otevření kapitol jednání je podmínkou pro to, aby tato vynikající a ukázková kandidátská země dosáhla v letošním roce kladného výsledku.

Co se týče řešení bilaterální záležitosti, u níž nabízíme svoji pomoc, chtěl bych vás, pane komisaři, požádat, abyste své úsilí směřoval k objektivnímu rozhodčímu řízení. V pondělí vaše mluvčí uvedla, že by mohlo proběhnout na základě mezinárodního práva a legislativy. Ptám se vás, zda tuto formulaci považujete za vhodnou pro kompromis, jehož je nutné mezi oběma stranami dosáhnout.

Tuto formulaci bych v každém případě chtěl...

(Předsedající řečníka přerušil)

Jan Marinus Wiersma, jménem skupiny PSE. (NL) Pane předsedající, rád bych přednesl několik poznámek k výtečné zprávě paní Oomen-Ruijtenové o Turecku. Moje skupina zcela souhlasí s hlavním závěrem zprávy, že v poslední době bylo dosaženo příliš malého pokroku.

Rok 2008 byl pro turecké politické představitele nepochybně bouřlivý a kvůli tomu bylo pozastaveno uskutečnění několika reforem, a to tak, že část procesu zcela uvízla na mrtvém bodě. Nyní byly problémy v Turecku do určité míry vyřešeny, doufáme tedy, že vláda na základě svých navržených plánů urychleně učiní vše potřebné k zachování věrohodnosti procesu jednání s Evropskou unií. Odvolal bych se na vnitrostátní program reforem, jenž současná vláda vytvořila.

Není třeba zdůrazňovat, že naše skupina bude nadále jednání s Tureckem podporovat, a my je považujeme za jednání o členství v EU, přestože si neděláme jakékoli iluze, co se týče celého procesu a jeho možného trvání. Je však nepřijatelné, aby podnět přišel pouze z Turecka. I my v Evropské unii bychom měli zůstat spolehlivými partnery v tomto procesu.

Turecko má pro Evropskou unii strategický význam, nejen co se týče našich dodávek energie a všeho, co s tím souvisí, a skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu podporuje otevření kapitoly energetiky v procesu jednání. Turecko však bude muset učinit mnoho zásadních kroků, a zpráva paní Oomen-Ruijtenové obsahuje mnoho bodů, které jsou předmětem kritiky a měly by jím zůstat i nadále.

Rád bych se k této výborné zprávě v několika bodech vyjádřil. Je třeba zaručit svobodu projevu. Stále nejsme spokojeni s tím, co se v této oblasti děje. Nedávno na internetu proběhla kampaň, která se týkala Arménie a genocidy. Způsob, jímž na ni orgány reagovaly, tuto svobodu vážně narušuje.

Nikdy nepřijmeme islamizaci Turecka, což je nesmírně důležitá skutečnost, kterou budeme neustále opakovat a v níž by měl být Evropský parlament naprosto jednotný, a Turecko budeme ochotni nechat přistoupit pouze na základě jeho sekulárního charakteru, jak jej nyní ukládá ústava.

Uzavřu poslední poznámkou. Pan komisař Rehn se téměř optimisticky vyjádřil ohledně jednání s Kypr. Z mého pohledu bychom neměli nic zanedbat a zároveň učinit cokoli k zajištění úspěchu těchto rozhovorů, a rovněž budeme muset vybídnout Turecko, aby se nesnažilo tato jednání jakkoli mařit, neboť je důležité, aby obě strany svobodně vyjednávaly o podobě své společné budoucnosti. Mohu k tomu pouze dodat, že věřím, že optimistický postoj pana komisaře Rehna je opodstatněný.

István Szent-Iványi, jménem skupiny ALDE. – (HU) Na konci minulého roku došlo v přístupovém procesu Chorvatska ke dvěma zásadním událostem. Na jedné straně učinila chorvatská vláda významné kroky směrem k soudní reformě, rozhodným způsobem zakročila proti organizovanému zločinu a byla úspěšná i v boji proti korupci. Zároveň však došlo k pozastavení jednání z důvodu bilaterálního sporu o hranice. Dámy a pánové, netýká se to pouze Chorvatska, ale mnohem více i důvěryhodnosti procesu přistoupení. Tato situace důvěryhodnost ohrožuje, a je tedy důležité co nejdříve překážky odstranit. Skutečnost, že jednání byla zablokována, vysílá velmi nebezpečné poselství, že členství nevychází ze splnění podmínek, ale z urovnání bilaterálních sporů, v nichž jedna strana v dominantním postavení k něčemu nutí tu druhou.

Vítáme doporučení pana komisaře Olliho Rehna na mediaci a je velmi povzbudivé, že Slovinsko i Chorvatsko reagovaly pozitivně. Doufáme, že v budoucnu již nebude důvod pro pozastavení dalších přístupových jednání. Stále věříme, že bude možné jednání uzavřít do konce roku, v souladu s původním časovým plánem. Aby k tomu mohlo dojít, potřebujeme však více úsilí. Očekáváme, že Chorvatsko vyvrátí veškeré pochyby ohledně své spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem v Haagu a poskytne všechny požadované dokumenty. Je to velmi důležité. Za stejně významnou považujeme pomoc při návratu uprchlíků, integraci romské menšiny, dokončení desegregačního programu a efektivní využití finančních prostředků EU, neboť

v těchto oblastech jsme se setkali se zásadními nedostatky. Stále je možné dodržet původní časový plán. Je to naší společnou odpovědností. Očekáváme, že Chorvatsko i Evropská unie budou jednat konstruktivně, neboť se nejedná pouze o společné úsilí, ale o důvěryhodnost celého procesu rozšiřování.

Konrad Szymański, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, nejprve bych chtěl paní Oomen-Ruijtenové, panu Swobodovi a panu Meijerovi poblahopřát k velmi dobře připraveným usnesením.

Co se týče Turecka, naše vztahy v tomto dokumentu nejsou vykresleny optimisticky, což je však zajisté pravdivé. Jsem rád, že v usnesení byla naplněna naše očekávání v oblasti svobody vyznání pro křesťanská společenství v Turecku, včetně práva vyučovat a vzdělávat duchovní, a ochrany majetku těchto společenství. Co se týče ostatních záležitostí, stále se u nich ze strany Turecka setkáváme se zpožděními, která nás čím dál více znervózňují.

Bez ohledu na proces přistoupení je Turecko pro Evropu velmi slibným a důležitým partnerem v oblasti bezpečnosti a energetiky. Úsilí vlády premiéra Erdogana a prezidenta Güla o zlepšení vztahů se svými sousedy bylo v poslední době nejvýznamnějším aspektem turecké politiky. Bohužel toto úsilí zmařila ukvapená opatření ve vztahu k Izraeli. Na pováženou jsou i pokusy propojit rozvoj strategické spolupráce mezi EU a Tureckem, jež je bezodkladně důležitá, s vyjednávacím postupem, jehož dynamika se z pochopitelných důvodů zpomaluje. Takto rozumím tureckému prohlášení o projektu Nabucco. V této oblasti potřebujeme pragmatičtější přístup. Vydírání není dobrou cestou.

Co se týče Chorvatska, měli bychom udělat vše pro to, abychom udrželi rychlost přístupového procesu, který předpokládá přistoupení Chorvatska do EU v roce 2009. Stabilita této země stále není upevněna. Spory o hranice či o vlastnictví se nemohou stát dodatečnými podmínkami pro rozšíření EU na Balkán. V zájmu stabilizace oblasti Balkánu bychom měli co nejrychleji zahrnout Chorvatsko do integračního procesu, a po něm i Srbsko, Makedonii a Montenegro, popřípadě i Kosovo a Albánii.

Joost Lagendijk, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Pane předsedající, dámy a pánové, stručně se vyjádřím ohledně zprávy paní Oomen-Ruijtenové. Obecně vzato zpráva dává přesný výčet zbývajících problémů a poukazuje i na úspěchy, jichž bylo dosaženo. Z tohoto hlediska všechna čest zpravodajce.

Chtěl bych v podstatě využít této příležitosti a zrekapitulovat pět let v tomto volebním období, kdy trvají vztahy EU s Tureckem. Rok 2004, před pěti lety, se ukázal jako zlatý rok reform, díky kterým se Turecko skutečně přiblížilo k EU. Je to zvláštní a po pravdě řečeno do jisté míry smutné, ale od roku 2004 je rychlost reform příliš pomalá, do takové míry, že nyní je EU méně nakloněna tomu, aby Turecku dala spravedlivou šanci, a v Turecku osláblo nadšení pro členství.

Veškeré zprávy, které Parlament v těchto letech zveřejnil, jednoznačně vytyčují priority Parlamentu, pro něž jsou reformy klíčové. Za prvé, co se týče svobody projevu a názoru, přestože byl zrušen nechvalně známý článek 301, situace je stále neuspokojivá. Je velmi nešťastné, že webové stránky, včetně YouTube, v Turecku stále nejsou dostupné a na část sdělovacích prostředků je vládou vyvíjen nepřijatelný nátlak.

Za druhé, co se týče kurdské otázky, v roce 2007 jsme měli velkou naději, že po přistoupení kurdské národní strany DTP (Strana za demokratickou společnost) bude mezi stranami DTP a AKP (strana Právo a spravedlnost) nalezeno řešení. K tomu však bohužel nedošlo.

Za třetí, co se týče náboženských menšin, existuje zákon o organizacích, jenž je řešením pro některé menšiny, nicméně pro velkou muslimskou komunitu Alevitů řešení stále nebylo nalezeno. I přes hlemýžďí pokrok je v tomto Parlamentu většina poslanců, jež je přistoupení nakloněna.

Domnívám se, že poselstvím těchto rozprav i všech rozprav za uplynulých pět let by pro tureckou vládu mělo být, že tato podpora, i přes nedostatečné reformy, přetrvává, pouze budou-li bezodkladně podány nové návrhy reform ve všech třech oblastech.

V tomto ohledu do jisté míry sdílím komisařův optimismus ohledně kurdské televize a otevření, jež byla vytvořena mezi Tureckem a Arménií. Bude se muset vrátit vůle k reformám z roku 2004. Pokud k tomu dojde, jsem přesvědčen, že rozpravy v této sněmovně i v Parlamentu budou opět optimistické.

Adamos Adamou, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Pane předsedající, pane komisaři, zpráva o pokroku Turecka a její hodnocení v prosinci se týká toho, zda tato země splnila kodaňská kritéria a povinnosti, které jí ukládá dohoda o přidružení a dodatkový protokol dohody z Ankary.

Cíl úplného začlenění, který je významný pro Turecko i Evropskou unii, je stále hnací silou řady reforem a změn v tureckých politikách, jejichž účelem je zaručit práva všech menšin, nalézt politické řešení kurdské otázky, uznat genocidu v Arménii a otevřít hranice s Arménií.

Turecko musí splnit všechny své smluvní závazky vůči Evropské unii, tak jako všechny předchozí kandidátské země. Namísto toho Turecko své smluvní závazky vůči EU porušilo svým vztahem ke Kyperské republice, která je jejím členským státem. Odmítlo otevřít své přístavy a letiště lodím a letadlům z Kypru a odstranit právo veta na podíl Kypru v mezinárodních organizacích, a ačkoli se snaží sehrát úlohu regulačního činitele v této oblasti, stále přestupuje mezinárodní právo tím, že Kypr okupuje.

Právě probíhají jednání o řešení kyperské otázky na základě federace o dvou zónách a dvou komunitách, jež budou politicky rovnocenné, v souladu s rezolucemi OSN a mezinárodním a evropským právem. Evropská unie tedy musí zachovat své původní postoje a zintenzívnit tlak, aby Turecko povolilo zásadní pokrok v jednáních, zastavilo okupaci a učinilo nezbytné kroky k objasnění osudu nezvěstných osob. Tuto záležitost jsme znovu pozměnili, existuje však jiné usnesení o nezvěstných osobách, na základě vyjádření tureckého vojáka Olgatse o popravení deseti řecko-kyperských vězňů v roce 1974, kteří stále patří mezi nezvěstné. Jde o čistě humanitární otázku, jejíž hodnota se nezmění, budeme-li se k ní neustále vracet.

Co se týče kapitoly energetiky, nelze ji otevřít, dokud bude Turecko bránit Kyperské republice ve výkonu svých svrchovaných práv ve své výhradní hospodářské zóně. Z vaší vlastní zprávy, pane komisaři, vyplývá, že Komise je znepokojena tím, že lodě, které v kyperských výsostných vodách pátrají po uhlovodíku, jsou pronásledovány tureckými válečnými loděmi a že Rada ve svých závěrech ze dne 8. prosince 2008 naléhavě vyzývá k tomu, aby se Turecko vyhýbalo jakýmkoli hrozbám, konfliktům nebo činnostem, jež by mohly narušit dobré sousedské vztahy a mírové řešení sporů.

Bylo by dobré, pane komisaři, abyste Turecko posunul správným směrem, tak jak jste to vyjádřil ve svých prohlášeních. K tomuto bodu jsme navrhli změnu, jejíž obsah je zcela v souladu s vašimi prohlášeními, pane komisaři, a tedy i s prohlášeními Komise.

Bastiaan Belder, jménem skupiny IND/DEM.. – (NL) Pane předsedající, paní zpravodajka Oomen-Ruijtenová v odstavci 17 vyzývá celou tureckou společnost, aby ve velkém rozsahu uplatňovala svobodu vyznání. Tuto výzvu zcela podporuji, protože se dotýká jednoho ze základních přístupových kritérií Turecka a EU.

Zároveň však turecký vzdělávací systém a sdělovací prostředky soutěží v šíření stereotypní karikatury domorodých křesťanů, tureckých křesťanů jako nepřátel svého národa a spojenců západních velmocí, kteří chtějí znovu provést kolonizaci své vlasti a rozdělit si ji mezi sebou. Pane komisaři, domníváte se, že je turecká vláda, která tuto situaci rovněž způsobila, zodpovědná za způsobenou překážku přistoupení?

Pane komisaři, i turecké identifikační dokumenty odhalují víru svých občanů, což je příčinou mnoha způsobů diskriminace tureckých křesťanů. Pane komisaři, to je pádný důvod k tomu, aby váš turecký mluvčí trval na okamžitém odstranění této části ze všech oficiálních dokumentů.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, zdá se, že Chorvatsko dosáhlo dostatečných výsledků v oblasti právních předpisů proti diskriminaci, přesto bych navrhl, abychom, ještě než budeme chválit to, co je uvedeno v usnesení, zkontrolovali, jak jsou tyto zákony uplatňovány. Například co se týče nemovitostí, konkrétně příležitostí pro italské investice, připadá mi, že v praxi byl učiněn velmi malý pokrok. Usnesení nepodporuji, neboť přes nedostatečný pokrok a nesrovnalosti s *acquis communautaire* očekává, že by k přistoupení mohlo dojít, dle mého názoru, příliš brzy. Ať navrátí, co ukradli našim uprchlíkům z Istrie a Dalmácie od roku 1947. Tehdy, a jedině tehdy, můžeme uvažovat o přistoupení.

Anna Ibrisagic (PPE-DE). – (SV) Pane předsedající, usnesení o Bývalé jugoslávské republice Makedonii je dle mého názoru velmi vyvážené a rád bych panu Meijerovi poděkoval za to, že svoji práci soustředil jak na reformy a cíle, jichž bylo dosaženo, tak na ty, které vyžadují další úsilí. Usnesení jasně vyznívá v tom smyslu, že současná situace po třech letech čekání na zahájení jednání je znepokojující a nepříjemná, což je signál, kterého si velmi cením. Je naprosto jasné, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie je evropským státem, který má své místo v Evropské unii.

Hovoříme-li v Parlamentu na toto téma, obvykle se vyhýbám debatám o sporu, který vznikl mezi Řeckem a Bývalou jugoslávskou republikou Makedonií o název republiky. Domnívám se, že existuje mnoho jiných témat, jimiž bychom se měli zabývat do hloubky, ale kvůli tomu, že spor o název nám zabírá příliš mnoho času, se k nim nedostaneme. Dnes však, poté, co jsem přečetla řadu pozměňovacích návrhů, cítím potřebu jednoznačně zdůraznit, že je nepřijatelné, abychom zneužili jakýkoli bilaterální konflikt ke znesnadnění

a zpomalení pokroku některé země směrem k evropské integraci či k zamezení její účasti v mezinárodních institucích.

Řada zemí měla a stále má nedorešené bilaterální konflikty a všichni bychom chtěli, aby byly co nejdříve urovnány způsobem přijatelným pro obě strany, zároveň však by dle mého názoru tyto spory neměly být překážkou procesu evropské integrace ani jedné strany, zejména v případech, kdy se jedná o země, jejichž postavení je z politického nebo geografického hlediska citlivé.

Józef Pinior (PSE). – (PL) Pane předsedající, již třetím rokem působím jako zpravodaj za skupinu sociálních demokratů v Evropském parlamentu pro zprávu o pokroku Bývalé jugoslávské republiky Makedonie. Musím poznamenat, že situace týkající se Makedonie mi připomíná scénu z řecké tragédie. Je obecně známo, že všechny zúčastněné strany mají dobrou vůli, nic více však nelze očekávat. Před třemi lety jsem si byl jist tím, že na konci stávajícího volebního období bude možné hovořit o úspěchu jednání s Makedonií o přistoupení k Evropské unii. To se nepodařilo. Hlavní problém spočívá v názvu republiky. Jedná se o bilaterální záležitost, která nesouvisí s kodaňskými kritérii, bez ohledu na to však ovlivňuje politickou situaci v průběhu jednání s Makedonií ohledně přistoupení. Řecko chce záležitost vyřešit a Makedonie rovněž, nicméně již po několik let v ní nebylo možné dosáhnout shody. Jako zpravodaj této zprávy za skupinu sociálních demokratů mohu pouze vyjádřit naději, že otázka názvu bude v nejlepším zájmu Evropské unie, Makedonie a Řecka vyřešena.

Makedonie má potíže se stabilizací politických orgánů. To je pro nás jednoznačné. Rovněž jednoznačně rozpoznáváme politickou vůli společnosti, orgánů a politických skupin země, která vytváří vazby s Evropskou unií. Rada by měla rozhodnout, že přístupová jednání budou zahájena před koncem roku 2009, to by však mělo vycházet z úplného uskutečnění nejdůležitějších priorit, na nichž jsme se dříve shodli. V tomto ohledu jsou nadcházející prezidentské volby a volby do místních zastupitelstev velmi důležité. My v Evropském parlamentu je budeme pozorně sledovat.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, děkuji za vysvětlení. Řecko přistoupilo k Evropské unii roku 1981 a členství mu bylo v mnoha ohledech přínosem, za což jsem velmi vděčný. Téměř třicet let poté je však pochopitelné, že Makedonie chce rovněž vstoupit do Evropské unie a sdílet stejné výhody. Bylo by tedy správné, aby se Řecko, jako sousední balkánský stát, zachovalo solidárně a pomohlo malé zemi, kterou je Makedonie, dosáhnout svých cílů.

Řecko však, kvůli tomu, že jedna z jeho provincií nese název „Makedonie“, má námitky proti užívání samostatného názvu „Republika Makedonie“ a trvá na názvu „Bývalá jugoslávská republika Makedonie“ nebo „FYROM“. Pokud bychom byli důslední, proč Řecko netrvá také na tom, aby oficiální název Estonska zněl „Bývalá sovětská republika Estonsko“?

Z toho důvodu vyjadřuji své politování nad tím, že Řecko nyní kvůli otázce názvu zvažuje použití veta proti členství Makedonie. Obávám se, že Řecko by se tím mohlo zesměšnit, a vyzývám vládu v Aténách, aby tento přístup zmírnila. V této sněmovně jsem známý pro svoji náklonnost Řecku a své přátelské vztahy s řeckými i kyperskými poslanci, jsem však rovněž členem nové skupiny Přátelé Makedonie. Urovneme tento nevyřešený problém co nejdříve a co nejcitlivěji. Rovněž žádám Parlament o vyslání delegace poslanců EP, která bude sledovat nadcházející prezidentské volby v Makedonii a podpoří všeobecné uznání jejich výsledků.

Co se týče blížícího se přistoupení Chorvatska k EU, je politováníhodné, že spory o hranice se Slovinskem jsou stále nedorešené. Stejně jako v případě Řecka a Makedonie je třeba tyto spory urovnat na bilaterální úrovni a nelze je zatahovat do procesu přistoupení k EU.

Když Slovinsko vstoupilo do Evropské unie, stále mělo nedorešené spory s Itálií, které v tu dobu nebyly důvodem pro zamezení či pozastavení jeho přistoupení, nevidím tedy důvod, proč bychom nyní měli blokovat Chorvatsko. Obdobně bych v budoucnosti nepřipustil, aby Chorvatsko použilo veto proti přistoupení Srbska z důvodu sporů o území.

Pro mé voliče, kteří trpí únavou z rozšiřování EU, je mnohem významnější organizovaný zločin a korupce v Chorvatsku, což jsou problémy, které musí chorvatská vláda prioritně odstranit.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Paní předsedající, nejprve bych chtěl objasnit, že ohledně Turecka nehovořím sám za sebe, ale jménem své skupiny. Vývoj v Turecku je pro liberály a demokraty významnou záležitostí. Po třech letech nejenže je rychlost reformy příliš pomalá, rovněž se objevilo několik

nezdarů. Komisař Rehn správně uvedl, že svoboda tisku je jednou z klíčových hodnot Evropské unie. V zemi, která chce vstoupit do EU, musí být neochvějně zaručeno dodržování svobody tisku.

Situace, jíž jsme svědky, je však jiná. Novináři s kritickým postojem mají potíže se získáním akreditací. Nový majitel ATV musí stále zodpovídat velmi mnoho otázek, z nejvyšších úřadů vychází výzvy k bojkotu určitých sdělovacích prostředků a na skupinu pana Dohana byla uvalena dodatečná daňová pokuta ve výši 400 milionů EUR. Je to svévolné opatření, které vzbuzuje otázky ohledně existence právního státu, jež je pro liberály stejně důležitá jako svoboda tisku. Právní stát musí být rovněž zaručen. Zprávy o rostoucím počtu případů mučení a špatného zacházení v policejní vazbě nás hluboce znepokojují, především dochází-li k němu mimo oficiální vazební zařízení nebo policejní stanice, ale samozřejmě nás znepokojuje stejným způsobem, objevují-li se i na oficiálních vazebních místech.

Symbolická či pragmatická opatření, jako je přijetí nového programu a dosazení nového hlavního vyjednavatele, jsou vítána, díváme-li se na to z čistě praktického hlediska. Samotná opatření však nejsou dostatečným novým impulsem pro urychlení reformy. Liberálové a demokraté se domnívají, že Turecko musí učinit reformy v oblasti hospodářské a společenské, bez ohledu na své vyhlídky na přistoupení, ale ve svém vlastním zájmu a v zájmu svého národa.

Mohu-li, rád bych ještě něco k této debatě dodal. Připomíná mi kolotoč, na němž se střídají turečtí, chorvatští a makedonští koníci. Domnívám se, že bychom ji měli přeorganizovat, a to v brzké době. Dále bych přivítal, pokud bychom debatovali v Bruselu, a ne ve Štrasburku.

Mario Borghezio (UEN). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, co se týče Chorvatska, myslím, si, že ti, kteří byli zvoleni italskou veřejností a vystupují jejím jménem, mají povinnost upozornit na svůj oprávněný požadavek. Uběhlo více než šedesát let od historické krádeže našeho vlastnictví v Istrii a Dalmácii. Chorvatsko má morální povinnost se této urážející záležitosti zhostit a pan předseda Barroso má dokumenty, které s ní souvisí a na něž je třeba upozornit občany. Je to spíše věc morální než politická a jedná se o navrácení majetku jeho právoplatným vlastníkům: 11 41 nemovitostí původně patřilo Italům.

Co se týče Turecka, jak můžeme uvažovat o tom, že bychom s klidem přislíbili členství zemi, která v současné chvíli na žádost muslimských zemí vetuje jmenování generálního tajemníka NATO pouze z toho důvodu, že je představitelem země, konkrétně Dánska, v němž proběhla aféra s karikaturami. Turecko, jako islámská země, požádala o zastavení jmenování premiéra na post generálního tajemníka atlantické aliance pouze kvůli tomu, že je premiérem země, v níž byly zveřejněny islámské karikatury, země, která je liberální a v níž na rozdíl od Turecka lze publikovat ironické kreslené vtipy o Mohamedovi. V Turecku existuje zákon – a pan komisař by si toho měl být vědom – který zakazuje na ulici, v níž stojí mešita, postavit jakoukoli jinou neislámskou bohoslužebnou budovu. Jinými slovy, je-li v ulici mešita, nebude v ní povolena žádná jiná náboženská stavba. Naše zpravodajka, která má dnes na sobě krásný kalhotový kostým, by takto oblečena nebyla vpuštěna do tureckého parlamentu. To dokládá, jak dalece jsme si vzdáleni. Turecko patří k Asii, ne k Evropě.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, nejdříve bych tu chtěla jménem Skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance přivítat místopředsedu vlády Makedonie.

Za druhé chci poděkovat českému úřadujícímu předsedovi Rady a panu premiérovi Topolánkovi za jeho včerejší prohlášení, v němž zdůraznil, že spor mezi Makedonií a Řeckem o název je bilaterální záležitost, která by neměla mít žádnou odezvu, a rovněž vyjádřil svoji podporu tomu, aby Makedonie přistoupila k NATO co nejdříve, a tudíž aby Řecko stáhlo své veto – což jsou dva velmi důležité body.

Při diskusích o kandidátských zemích jsme možná někdy poněkud arogantní, což je důvod, proč bych chtěla vznést otázku osobní zodpovědnosti, neboť zde probíráme vyhlídky a nedostatky kandidátských zemí a na druhé straně disponujeme velmi silnou politickou mocí, jako například konzervativní strana v Německu, která chce prosadit přijetí Chorvatska, ale brání v něm ostatním zemím.

Pokud by se tento přístup měl v příštím volebním období stát většinovým, zničil by mírový plán vytvořený po válkách na Balkáně, do nějž byly vloženy značné finanční prostředky. Ztratili bychom důvěryhodnost a klesla by spolehlivost Evropy. Všechny žádám, aby se tomu bránili.

Co se týče Chorvatska a Slovinska, předpokládáme, že bez dvojitých standardů a jakéhokoli veta se věci vyvíjí správným směrem a že spory o hranice lze odložit stranou, a doufáme, že s Makedonií budou jednání zahájena co nejdříve.

Gerard Batten (IND/DEM). – Paní předsedající, přistoupí-li Turecko k Evropské unii, stane se nejchudším a hospodářsky nejzaostalejším členským státem s počtem obyvatelstva přesahujícím 72 milionů. Stovky tisíc, pokud ne miliony osob se přesunou do zemí, jako je Británie.

Evropská unie bude sousedit se zeměmi, jako je Sýrie, Irák a Irán, v čemž spočívá značný potenciál pro budoucí konflikt a konfrontaci.

Nicméně ti, kteří by se přistoupení Turecka měli obávat nejvíce, jsou řečtí obyvatelé Kypru – vstoupí-li Turecko do EU, Turci získají právo pohybovat se kdekoli v Evropě. Tisíce z nich budou moci legálně odejít na jižní Kypr a obsadit jej, v zásadě legitimně, budou-li si to přát.

Při volbách do Evropského parlamentu by si voliči řeckého původu měli uvědomit, že konzervativní, labouristická a liberálně demokratická strana a strana zelených nadšeně podporuje přistoupení Turecka. Jediná britská strana v Evropském parlamentu, která je proti, je britská Independence Party.

Philip Claeys (NI). – (NL) Paní předsedající, jednání s Tureckem pomohla Komisi, pokud v ničem jiném, především ve zdokonalování se v eufemismech. Způsob, jímž jsou bagatelizovány problémy v Turecku, je stále působivější. Dokonce se stal předmětem příležitostných nárazek v Turecku.

Seznam problémů je tak rozsáhlý, že mě udivuje, jak mohou jednání stále pokračovat. Komise slíbila, že rychlost přístupových jednání se bude odvíjet od rychlosti procesu reformace v Turecku. Tento slib byl zcela jistě nyní porušen, neboť neustále otevíráme nové kapitoly.

Bilance více než tříletého vyjednávání je zcela politováníhodná. Vzdejme to tedy. Turecko není evropská země, a do Evropské unie tedy nepatří, pojdme tedy rozvíjet vztah privilegovaného partnerství.

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane komisaři, Chorvatsko je prvním státem, jemuž pro přistoupení k Evropské unii byla laťka nastavena velmi vysoko, po zkušenostech ze dvou posledních rozšíření o Rumunsko a Bulharsko, a díky tomu je jeho pokrok a plnění kritérií a obzvláště chválihodný. Zmíněné zbývající reformy v soudní oblasti se řeší průběžně. Úplná spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem v Haagu, o níž jsme opakovaně žádali, je na dobré cestě.

Slovinsko se potýká s problémem bilaterálních sporů o hranice. Pane komisaři, zmínil jste se o „evropských sporech o hranice“. Před rokem 2004 to nebyly „evropské spory o hranice“, ale spory o hranice, které nebyly rozpoznány. Nikdo se také v té době neodvolal k OSN, aby spor vyřešila, a nyní k tomu došlo. Tudíž, pokud Slovinsko přestane bránit tomu, aby byla otevřena další nezbytná kapitola z důvodu těchto sporů o hranice, které pro ně samotné nebyly překážkou pro přistoupení k Evropské unii, mohla by být přístupová jednání mezi Chorvatskem a EU uzavřena koncem tohoto roku.

Makedonie jako kandidátská země rovněž učinila velký pokrok. Pokud volby konané na konci března splní mezinárodní standardy, EU bude konečně muset stanovit datum pro otevření přístupových jednání. Spor o název, který je čistě bilaterální záležitostí mezi Makedonií a Řeckem, by neměl povzbudit Řecko k použití veta.

Zbývá pouze doufat, že členské státy Řecko a Slovinsko si pamatují na svoji vlastní situaci před přistoupením k EU a dojdou k závěru, že by se ke svým sousedícím státům měly zachovat spravedlivě a podle evropského způsobu.

Pokud Chorvatsko a Makedonie za pomoci svých sousedských států dosáhnou cílů, které jsem tento rok popsal, byl by to pozitivní signál pro ostatní země západního Balkánu, že to EU myslí vážně se slibem ze Soluně o přistoupení všech balkánských států, za nímž, paní Beerová, si stojí i CDU.

Libor Rouček (PSE). – (CS) Několik poznámek: za prvé je dobře, že se tato debata o rozšíření Evropské unie koná, protože je důležité, že ani v době velké hospodářské krize Evropa nezapomíná na jednu ze svých priorit, připomínám úspěšných priorit, a tou je další rozšíření. A tuto prioritu bychom neměli pustit ze zřetel. Za druhé pokud jde o Chorvatsko, jsem přesvědčen, že přístupová jednání je možno uzavřít již v tomto roce. Proto bych chtěl vyzvat Radu, aby již nyní vytvořila technickou pracovní skupinu, která bude pověřena vypracováním smlouvy o přistoupení. Pokud jde o Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, je politováníhodné a demoralizující pro Makedonce, že ve Skopji dosud nebyla zahájena přístupová jednání, ačkoli Makedonie získala status kandidátské země již před třemi lety. Proto bych chtěl i zde vyzvat Radu, aby urychlila tento proces. A pokud jde o Turecko, ano, souhlasím, že k otevření tzv. politických kapitol je nutno urychlit politické reformy. Nechápu však, proč není možno s Tureckem jednat např. o kapitole „Energetika“, která je životně důležitá jak pro Evropskou unii, tak pro Turecko.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) My, členové skupiny ALDE, podporujeme zprávu pana Meiera. Bývalá jugoslávská republika Makedonie (FYROM) si zaslouží dostat příležitost a lepší budoucnost. Potřebuje však i jisté množství mezinárodního respektu, včetně práva na svou vlastní identitu a uznání svého jazyka a kultury.

Otázka názvu státu se vleče již příliš dlouho a atmosféra v zemi se delší dobu zhoršuje. Stále více se setkáváme s populismem, nacionalismem, přílišnými politickými manévry a slovními útoky mezi sousedními zeměmi. Jsou-li v těchto regionech instalace infrastruktury nazývány po postavách řecké historie z doby před příchodem Slovanů, nevede to k dobrým sousedským vztahům. Je zbytečné vztyčovat monumenty, které měří přes 10 m.

Pokud chceme zabránit nestabilitě, musíme pomoci státu, politikům a lidem ve FYROM odstranit blokádu. Zrušení víz nestačí. Tato země potřebuje znát datum, kdy budou zahájena jednání. Zaslouží si získat příležitost prokázat svoji hodnotu v přístupových jednáních. Musíme jim pomoci a ukázat, že v ně máme důvěru. Přispějeme tak ke stabilitě regionu a usnadníme vývoj správným směrem. FYROM potřebuje ihned pozitivní reakci, protože čas je velmi podstatný. V zásadě bychom mohli říci, že čas jsou peníze.

Rád bych se ještě několika slovy vyjádřil k Chorvatsku. Pane komisaři, dva předchozí premiéři Slovinska a Chorvatska, pan Drnovšek a Račan, dosáhli zásadního úspěchu uzavřením dohody ohledně hranic. Bohužel zde již nejsou, měli však odvahu jít vpřed, investovat do budoucnosti a dosáhnout určitého úspěchu. Domnívám se, že je správné naléhat na obě vlády, aby následovaly jejich příkladu a znovu dosáhly dohody ohledně hranic, platné i v blízké budoucnosti. Prospělo by to Slovinsku, Chorvatsku, Evropské unii i západnímu Balkánu.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Paní předsedající, vyjednávání s Tureckem o přistoupení k EU stále probíhá, přestože jsme je již dávno měli dokončit. Turecká vláda nepředložila soudržný a ucelený program politických reforem. Turecko již znovu nezahájilo práci na nové sekulární ústavě, jejíž významnou součástí měla být ochrana lidských práv a základních svobod, kterou by zaručila turecká vláda.

Nadále dochází k diskriminaci etnických a náboženských menšin. Turecko rovněž neučinilo kroky k posílení nestrannosti soudních orgánů. Svoboda projevu a tisku není v Turecku zaručena, naopak, je otevřeně porušována. Stále je běžné domácí násilí a nucené sňatky.

Turecká opozice proti strategické spolupráci mezi EU a NATO jde zjevně proti zájmům Společenství. Turecko dále neuznává nezávislost jednoho z členských států Evropské unie – Kypru. To je skandální. Turecko je antidemokratickou zemí, která porušuje lidská práva a jejíž hodnotový systém je nám cizí. Pro Evropu bude mnohem lépe, nestane-li se Turecko členskou zemí EU.

Sepp Kusstatscher (Verts/ALE). – (DE) Děkuji, paní předsedající. V této velmi obsáhlé debatě bych chtěl zdůraznit jeden problém, a tím je otázka mnohojazyčnosti v Makedonii.

Nedávno ve školách ve městě Struga došlo ke konfliktu mezi rodiči, kteří mluví albánsky, a těmi, kteří mluví makedonsky. Vedení škol pod tlakem nacionalisticky orientovaných rodičů reagovalo tím, že vyučování rozdělilo podle etnických skupin, což je však krok špatným směrem. Oddělování jazykových skupin znalost jazyků nepodporuje, naopak jí napomůže neformální shromažďování těch, kteří hovoří různými jazyky, u výuky a u her. Výuka angličtiny, která je nyní všeobecně povinná od první třídy, je samozřejmě vítána, nelze ji však využít jako výmluvu pro to, aby se Makedonci neučili albánsky a Albánci se neučili makedonsky. Školy v mnohojazyčných regionech mají velmi zvláštní úkol: musí děti naučit jejich mateřský jazyk a jazyk jejich sousedů.

„Jednotní v rozmanitosti“ je heslo EU a mělo by se vztahovat i na Makedonce.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Paní předsedající, domnívám se, že Turecko by se mělo stát členem EU. Kritika Turecka je v mnoha případech oprávněná, je však třeba přestat s výmluvami a sezením na dvou židlích a navrhnout skutečný plán pro přistoupení Turecka k EU. Zabere to mnoho času, ale tato země musí přistoupit, což bychom měli vyjádřit jasným a závazným způsobem. Namísto pseudodebaty na téma demokracie v Turecku potřebujeme skutečně otevřenou diskusi, v níž zazní, že náboženství může a mělo by mít svoji roli v sociální debatě. Je nutné vytvořit takovou formu evropské spolupráce, která dokáže čelit problému, jímž je Evropa složená z různých náboženství. Nesmíme však přitom pustit ze zřetelů ústřední evropské hodnoty, které vznikly ze směsi židovské, křesťanské a helénistické kultury v průběhu staletí před Kristem i po něm, a nedotknutelnost toho, co z nich pramení.

Carl Lang (NI). – (FR) Paní předsedající, mám jednu minutu na to, abych vyjádřil, že přes odhodlání a zaslepenost evropských orgánů by každému mělo být jasné, že nastal čas zastavit přístupový proces s Tureckem.

Jednání uvázla na mrtvém bodě, na obou stranách chybí vzájemné porozumění a nejednoznačný stav stále trvá. Tato situace je pro všechny škodlivá – pro Evropskou unii i pro Turecko. Je nutné odložit přetvářku a předstírání.

Musíme mít na paměti jednu skutečnost. Turecko je zemí v Malé Asii. Není evropskou zemí, z geografického ani z kulturního hlediska. Turecko vojensky obsadilo část členského státu Evropské unie a doposud jsme otevřeli pouze 10 kapitol ze 35, a jen jedna z nich byla uzavřena. Nastal čas, aby všem byla navracena svoboda, nezávislost a suverenity, na prvním místě Kypru.

Lidé v Evropě tu Turecko nechtějí. Respektujme naše občany a ukažme, že si Evropy vážíme!

Pál Schmitt (PPE-DE). – (HU) Jako předseda parlamentární smíšené komise EU-Chorvatsko bych chtěl upozornit na velmi významnou událost. V pondělí chorvatský premiér, a nejen on, ale i chorvatský prezident a každá z opozičních stran Parlamentu, souhlasil s tím, že EU by měla zprostředkovat vyřešení sporu o hranice mezi Chorvatskem a Slovinskem na základě mezinárodního práva. Domnívám se, že v historii EU ještě nedošlo k tomu, aby jeden členský stát zablokoval rozšíření Unie a zároveň zabránil otevření dvanácti kapitol jednání, zatímco on sám v roce 2001 v průběhu přístupových jednání prohlašoval, že se svými sousedními státy spory o hranice nemá.

Od počátku přístupových jednání v roce 2005 bylo dosaženo řady úspěchů v oblasti transformace soudního systému a veřejné správy, protikorupčních opatření, práv menšin, navracení uprchlíků a regionální spolupráce. V případě Chorvatska to poprvé znamenalo dosažení souboru kritérií. Přibližně sto z nich již bylo úspěšně splněno. Chorvatsko vyvinulo značné úsilí a nyní jeho občané očekávají kladné reakce od Evropské unie. Chorvatský lid byl rozhořčen, když jeho sousedící přátelská země jednostranně zablokovala pokračování přístupových jednání. Dlouhodobá a jistá stabilizace na Balkáně je možná pouze skrze evropskou integraci. Unie se mylí, když dovoluje, aby Slovinsko bránilo jednání s Chorvatskem kvůli svému sporu o hranice, přestože Chorvatsko učinilo vše pro obhájení základních evropských hodnot a přijetí *acquis*. Ještě bych, paní předsedající, poznamenal, že je i pro naše posluchače nevhodné, abychom se zabývali osudem tří důležitých a historických zemí v rámci jedné rozpravy, jako by byly úplně stejné. Možná by bylo lépe každou z nich probrat jednotlivě.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Paní předsedající, chtěla bych převzít jeden bod, jímž se zabývala i paní Oomen-Ruijtenová, a to jsou politická kritéria. V procesu jednání s Tureckem byla jednoznačně na programu občanská práva. Odráží to i projednávaná zpráva.

Řada věcí se jednoznačně zlepšila: kurdská televize či ustavení výboru pro ženy v Tureckém parlamentu, za nějž jsem se já, jako zpravodajka pro práva žen v Turecku, v posledních letech tvrdě zasazovala. To jsou hlavní reformy.

Dalším výrazným pokrokem je nárůst počtu útočišť pro zneužívané ženy. Co se však s těmito ženami stane, když z útočišť odejdou? Jakým způsobem je postaráno o ně a o jejich děti? Tím by se Turecko mělo zabývat. Po místních volbách, které se budou konat na konci tohoto měsíce, by v místních zastupitelstvech mělo být více žen.

Rovněž bych chtěla upozornit na boj proti podvodům. Turecko by mělo více a účinněji spolupracovat s Evropskou unií v boji proti podvodům a obchodu se ženami, neboť příliš mnoho osob se již stalo oběťmi podvodu, včetně „zelených fondů“ nebo podvodů s charitativními organizacemi.

Jim Allister (NI). – Paní předsedající, nikdy jsem nepodporoval přijetí neevropského Turecka do EU, a stávající hospodářský pokles mě v tom ještě více utvrzuje.

Velká Británie je zásadním přispěvatelem a z hlediska čisté výše příspěvku se nepřiměřeným dílem podílí na financování EU, a další rozsáhlé výdaje na přijetí Turecka jsou pro nás již neproveditelné. Se sníženým daňovým základem, klesajícími příjmy, rostoucími výdaji na sociální péči a s omezením v podobě zděděného zadlužení v nadcházejících desetiletích, které vychází ze špatného hospodaření labouristické vlády, již nemůžeme využívat naše zmenšující se finanční zdroje na placení rozšíření EU o Turecko.

Chcete-li, nazývejte tento přístup zúženým, ziskuchtivým nebo nacionalistickým, já se však domnívám, že je to zdravý finanční rozum.

Antonios Trakatellis (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, Řecko jako balkánská země, která je v regionu nejdéle členem Evropské unie a NATO, bylo a stále je v čele úsilí o integraci všech balkánských zemí do euro-atlantických struktur, neboť se domnívá, že rozvoj zemí v této oblasti přinese všem užitek.

Řecko do Bývalé jugoslávské republiky Makedonie investovalo více než miliardu dolarů a vytvořilo tam přes 20 tisíc pracovních míst, což je pro zahraniční investice do místního hospodářství neobvyklé. Z pohledu Řecka není otázka názvu pouhou historickou, psychologickou nebo citovou záležitostí. Je to přetrvávající materiální a politický problém, který se týká všech řeckých občanů a evropských hodnot dobré sousedské a regionální spolupráce.

Chtěl bych připomenout, že Řecko souhlasilo s tím, aby Bývalá jugoslávská republika Makedonie získala status kandidátské země na přistoupení k EU v dokumentu KOM(2007)0663, s jednoznačným závazkem pod záštitou OSN vyjednat oboustranně přijatelné řešení pro otázku názvu, jež by přispělo k regionální spolupráci a dobrým sousedským vztahům, neboť bez vyřešení sporu nelze žít v přátelství a bez přátelství nelze uzavírat aliance či partnerství.

Naši zástupci nejsou proti všemu, co je uvedeno ve zprávě, která podporuje řešení záležitosti pod záštitou OSN. Bohužel tento jednoznačný postoj však narušují dodatečné věty v odstavcích 12 a 13, které maří úsilí o vyřešení problému a podporují nekompromisnost a z toho důvodu jsou naprosto nepřijatelné, zatímco pozměňovací návrhy 1 a 2 znění dvou odstavců napravují.

Co se týče ostatních bodů zprávy, mnoho z nich pomůže Bývalé jugoslávské republice Makedonii pokračovat v úsilí na cestě k Evropě.

Maria Eleni Koppa (PSE). – (EL) Paní předsedající, politika rozšíření je nejúspěšnějším vyjádřením zahraniční politiky EU. V případě Turecka musíme být jednoznační: cílem je integrace, která však přichází sesplněním svých povinností, s upevněním demokracie, dodržováním lidských práv a udržováním dobrých sousedských vztahů.

Turecko nyní prochází klíčovými obdobím, jak vnitřně, tak co se týče znovunalezení své geostrategické úlohy. V rámci toho je nezbytné, aby pokračovalo v reformách a pomalu šlo k Evropě. Chtěla bych však poukázat na to, že napjatá atmosféra, kterou Turecko nedávno způsobilo v Egeidě, přinesla nové problémy.

V případě Bývalé jugoslávské republiky Makedonie Komise jasně uvedla, že země nesplňuje základní požadavky na zahájení jednání, vzhledem k tomu, že má zásadní demokratické nedostatky. Co se týče sporu o název, přestože Řecko prokázalo ochotu realisticky spolupracovat, vláda ve Skopji selhala.

Bohužel ve zprávě Evropského parlamentu, již nyní projednáváme, je však má země zmíněna jako jediná, která nese zodpovědnost za zpoždění zahájení jednání. Je to k Řecku nespravedlivé a neulehčuje to řešení problému, jímž se obě země zabývají již přes 15 let.

Alojz Peterle (PPE-DE). – (SL) Doposud jsem podporoval všechny zprávy Evropského parlamentu, které popisovaly pokrok Chorvatska na cestě k úplnému členství v Evropské unii. Při této příležitosti rovněž vzdávám hold veškerým úspěchům Chorvatska. S radostí podpořím tuto významnou zprávu, již pečlivě připravil můj kolega Swoboda, pod podmínkou, že kompromisní pozměňovací návrhy budou odrážet vyvážený a realistický přístup. Neboť jedině ten může odstranit příčiny překážek a urychlit proces přistoupení Chorvatska.

Naprosto souhlasím s úřadujícím předsedou Rady Alexandrem Vondrou v tom, že potřebujeme konstruktivní a dynamický přístup. V souvislosti s tím považuji za důležité, aby Evropská komise poté, co selhala několik pokusů o bilaterální řešení, nyní pomocí své iniciativy mediace nabídla možnost učinit nový a spolehlivý pokus o nalezení konečného řešení sporu o hranice mezi Slovinskem a Chorvatskem, a zároveň aby okamžitě dosáhla pokroku v přístupových jednáních s Chorvatskem.

Těší mě, že obě země vzaly iniciativu v potaz a že jednání začalo na vysoké úrovni. Věřím, že nás tato iniciativa přivede blíže k trojnásobnému vítězství: pro Chorvatsko, Slovinsko a Evropskou unii. Nesmíme dovolit, aby zvítězila jedna strana nebo převládl jeden názor: uspějeme pouze tehdy, budeme-li pracovat na základě společných cílů a společné vůle.

Rovněž souhlasím se zpravodajem panem Swobodou v tom, že musíme zachovat zásadu rovnocennosti, která je součástí mezinárodního práva. Obdobně naprosto souhlasím s panem komisařem Rehmem v tom, že přijatelným východiskem pro urovnání sporu o hranice je Charta Organizace spojených národů a že iniciativa Komise se nese ve stejném duchu.

Nastal čas, kdy by se vyjednávací stůl měl dostat do popředí zájmu, bez řečnických a jiných tlaků, které by mohly urazit hrdost jedné ze stran nebo narušit status přistoupení Chorvatska. Potřebujeme pozitivní atmosféru. Pevně věřím tomu, že je před námi jen jedno pozitivní řešení, na němž se shodne Slovinsko i Chorvatsko skrze mediaci třetí strany, tedy Evropské komise. Rád bych, aby k tomu došlo co nejdříve.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, naprosto souhlasím s vyhlídkou Turecka na přistoupení k EU, má-li však mít příznivý výsledek, Turecko musí:

Za prvé, skutečně respektovat práva menšin a vyvarovat se politik podobných těm, které Turecko uplatňuje například na ostrovech Imvros a Tenedos.

Za druhé, zlepšit vztahy s Řeckem, které je členským státem a podporuje vyhlídky Turecka na členství v EU, například tím, že zruší *casus belli* a jednou pro vždy zastaví své zásahy v Egeidě.

Za třetí, docílit pokroku v kyperské otázce. Ten se projeví na jedné straně odsunutím tureckých okupačních vojsk a na straně druhé zaujetím konstruktivního postoje ke všem hlediskům s cílem spor dořešit. Ráda bych sněmovně připomněla, že patřím ke generaci, která vyrostla s heslem „naše hranice jsou v Kyrénii“.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Proces, který vede k přistoupení Turecka k Evropské unii, postupuje pomalu. V tuto chvíli dalšímu pokroku nebrání pomalé tempo provádění reform v Turecku, ale zdoluhavé reakce Rady a Evropské komise. Hospodářský, sociální a politický dopad nadcházejícího přistoupení jsme probrali do hloubky v prosinci uplynulého roku v polském městě Sopot na konferenci, na níž jsem měl čest přednést svůj příspěvek.

Co se týče priorit turecké vlády, je vhodné zmínit setkání s premiérem Erdoganem u snídaně v lednu uplynulého roku v Bruselu. Setkání mnohé věci objasnilo a přineslo kontakty, které někteří z nás a skupina různých osob a organizací z turecké republiky navázali s republikánskou stranou, mimo rámec soustavné práce, již jsme odvedli v parlamentární smíšené komisi EU-Turecko.

Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, na závěr bych chtěl říci, že tento proces je rozhodující pro skutečně rozšířenou Evropu, která bude silná a otevřená světu, sekulární a demokratická a v níž bude mít demokraticky sjednocená Kyperská republika místo, jež si zaslouží.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Děkuji, paní předsedající. Turecko je klíčové pro geostrategickou a energetickou bezpečnost Evropy a nadále bude stabilizujícím prvkem i v průběhu krize. Je pravda, že události, jako bylo řízení o zrušení strany AK, případ „Ergenekon“ a konání místních voleb, zpomalily reformy v zemi, avšak dosazení nového hlavního vyjednávače je vhodnou příležitostí pro tureckou vládu, aby urychlila proces harmonizace své legislativy s evropskými standardy a pokročila v oblasti politických kritérií z kapitol vyjednávání.

Domnívám se, že Turecko by mělo dosáhnout tří priorit, chce-li skutečně postoupit na cestě ke členství. Za prvé, musí nadále konstruktivně pracovat na úspěšném výsledku jednání o kyperské otázce, což je závazek, jež musí sdílet všechny zúčastněné země a který však nesmí být zneužit jako záminka pro zablokování jednání. Za druhé, musí dodržovat svobodu projevu a myšlení. Za třetí, musí zaručit ochranu menšinových komunit, především z hlediska jejich kulturních a vzdělávacích práv. Turecko stále pokračuje v modernizaci a je nutné, aby získalo zpět své proevropské stoupence. Děkuji.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Paní předsedající, byl jsem jedním z těch, kteří hlasovali pro Turecko před zahájením jednání, jež jsou dle mého mínění ve skutečnosti cvičením v prevenci konfliktů. Jsem přesvědčen o tom, že budou mít zásadní dopad na mnoho politických oblastí. Jejich záměrem je zlepšit společenské prostředí v Turecku, právní předpisy v oblasti životního prostředí a zdravotnictví a pracovní právo pro jeho občany.

Jednání rovněž přinesou zlepšení životních podmínek pro řadu skupin obyvatel: pro ženy, náboženské menšiny, Kurdy a Alevity. Pokrok je však příliš pomalý. Nyní jsou to již čtyři roky stagnace a mnoho nepříjemných oblastí si zaslouží řešení. Diskriminace některých politických stran, jako je kurdská Strana za demokratickou společnost (DTP), je nepřijatelná. Nad armádou není dostatečná občanská a politická kontrola, což naprosto nelze připustit.

Svoboda myšlení a sdělovacích prostředků je zásadní a nemůžeme tolerovat mučení a zneužívání ve vězeních. Kurdská otázka rovněž zcela nezbytně vyžaduje politické řešení. Jsem toho názoru, že za těchto podmínek bychom rozhodně měli pokračovat v jednáních.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – Paní předsedající, chtěl bych poblahopřát panu komisaři Rehnovi k jeho postoji ke zprávě paní Oomen-Ruijtenové, z něhož vyplývá, že je nezbytné, aby Turecko aktivně podporovalo pokračující jednání mezi vedoucími představiteli obou komunit na Kypru. Z toho důvodu naprosto souhlasíme se zpravodajkou, když v článku 40 své zprávy vyzývá Turecko, aby „zajistilo vhodné klima pro jednání tím, že stáhne turecké ozbrojené jednotky a umožní oběma vůdčím představitelům svobodně jednat o budoucnosti jejich země“.

Podotknul bych, že nyní v době přímého jednání nemusí být žádoucí, aby Evropský parlament do své zprávy začlenil jakýkoli návrh na odchylky od *acquis*.

Chtěl bych doplnit postoj zpravodajky tím, že rovněž vyzýváme Turecko, aby splnilo své povinnosti ohledně vyšetřování osudu nezvěstných osob a aby přestalo zasahovat do výhradní hospodářské zóny Kyperské republiky. Tím si Turecko samo usnadní cestu k přistoupení.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, včera jsem Komisi předala otázku k ústnímu zodpovězení a od sekretariátu Parlamentu jsem obdržela zprávu, že na ni komisař odpoví v průběhu tohoto odpoledne.

Mé jméno je Panayotopoulos a má otázka se týkala odstavce 6 o rámci vyjednávání pro Turecko.

Předsedající. – Paní Panayotopoulos-Cassiotou, domnívám se, že vás pan komisař slyšel.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, dnes jsme tu vedli dlouhou, avšak významnou rozpravu. Tento rok je rozhodující pro proces přistoupení Chorvatska a pro celý region západního Balkánu, z toho důvodu vítáme stálou podporu Parlamentu tomu, aby se Chorvatsko, Bývalá jugoslávská republika Makedonie a země západního Balkánu přiblížily EU, a považujeme ji za velmi důležitou.

Bylo řečeno mnoho o nedostatečném pokroku Turecka v úsilí o reformu. Vítáme tedy skutečnost, že Turecko, dle slov pana Erdogana, znovu potvrdilo svůj závazek směrem k EU, a vyzýváme jej, aby v roce 2009 svůj závazek potvrdilo a postoupilo na své cestě k EU.

Turecko musí provést dlouho očekávané reformy. V průběhu procesu je velmi významná podpora Evropského parlamentu, zejména s ohledem na problémy, s nimiž se v budoucnosti setkáme. Zítřka budu mít příležitost se setkat s tureckým vyjednavatelem v Praze.

Zároveň bychom neměli podceňovat strategický význam Turecka, zejména v současné neklidné době, ani bychom neměli zapomenout na naše předchozí závazky. Dle mých informací by prezident Obama mohl v rámci své cesty do Evropy navštívit Turecko, jako modelového představitele muslimských zemí. Nedomnívám se, že nastal čas, aby se Evropané vzdali svého úsilí při vyjednávání s Tureckem. Pan Joost Lagendijk to tak správně vyjádřil.

Co se týče sporu o hranice mezi Chorvatskem a Slovinskem, pečlivě jsem naslouchal tomu, co zde řekl Hannes Swoboda, István Szent-Iványi a řada dalších, chtěl bych tedy jen zopakovat, že předsednictví vítá skutečnost, že se Slovinsko i Chorvatsko nyní dohodly na další spolupráci k vyřešení sporu prostřednictvím iniciativy pana komisaře Rehna. Iniciativa má naši úplnou podporu a znepokojuje nás, že z ní doposud nevyplynul žádný výsledek ohledně konkrétních podmínek mediace. Upozorňujeme na to, že čas běží a že předsednictví záleží na tom, aby na základě již odvedené práce zajistilo konkrétní pokrok ve vyjednávání. Zvažujeme tedy možnosti, jak v blízké budoucnosti zvýšit naši podporu komisařově iniciativě. Hovořili jsme o tom u oběda.

Co se týče Bývalé jugoslávské republiky Makedonie, Bernd Posselt, mezi jinými, uvedl, že bychom měli podpořit její úsilí, a já se domnívám, že má pravdu. Chtěl bych jen zmínit, že český premiér Topolánek včera navštívil Skopji a znovu potvrdil náš závazek vůči vyhlídkám na členství této země v EU.

Olli Rehn, člen Komise. – Paní předsedající, děkuji poslancům za velmi konstruktivní, podstatnou a zodpovědnou rozpravu a k jejich příspěvkům bych se chtěl v několika bodech vyjádřit.

Za prvé, je zjevné, že vytváření politik v Evropě i ve světě je zastíněno velmi náročným kontextem současné doby, neboť naši občané zažívají finanční krizi a hospodářský pokles, a ty jsou samozřejmě i převládajícím tématem vedoucích představitelů Evropské unie.

Je však zároveň naprosto nezbytné, abychom my v Evropské unii dodrželi náš závazek vůči vyhlídkám na členství jihovýchodní Evropy v EU, k čemuž jste zde, v Evropském parlamentu, dnes vyjádřili svoji politickou vůli, což jsem uvítal a velmi si toho cením.

Za druhé, co se týče Kypru, můj přítel pan Wiersma uvedl, že musím být optimista. Myslím si, že něco se ztratilo v překladu, přestože jsem měl pocit, že hovořím anglicky, možná s poněkud etnickým přízvukem z východního Finska! Nicméně nepovažuji se za optimistu ani za pesimistu, jsem však spíše realista v analýze věcí a jsem odhodlaný v otázce těch, které skutečně mohou ovlivnit. V této záležitosti se domnívám, že je naprosto nezbytné podpořit probíhající jednání dvou vedoucích představitelů a obou komunit tak, abychom se v roce 2009 chopili příležitosti k dosažení komplexní dohody, a samozřejmě očekáváme, že k tomu Turecko přispěje příznivým politickým prostředím.

Z hlediska Evropské unie je důležité zajistit, aby jakékoli nalezené řešení bylo v souladu se zakládajícími hodnotami Unie, jimiž jsou svoboda, demokracie, dodržování lidských práv a základních svobod a právního státu. Jinými slovy, EU může podpořit jakékoli řešení, jímž bude vytvořen sjednocený Kypr, který bude dodržovat zásady, na nichž byla EU vystavena, a bude schopen plnit požadavky členství v EU. Jednoznačně z toho vyplývá vytvoření federace o dvou politicky rovnocenných zónách a komunitách, jak to uvádí příslušná usnesení Rady bezpečnosti OSN.

Na závěr, co se týče Chorvatska, děkuji všem, kteří zde vyjádřili podporu iniciativě Komise, která spočívá v mediaci – vychází z mezinárodního práva, a tím myslím Chartu OSN i rámec pro vyjednávání mezi EU a Chorvatskem. Mohu pouze podtrhnout, že bez ohledu na metodu, kterou vybereme, výsledkem bude muset být bilaterální dohoda obou zemí, Slovinska a Chorvatska. Pracujeme na tom, abychom dosažení této dohody co nejvíce usnadnili.

Upřímně věřím tomu, že iniciativu Komise můžete ve svém usnesení podpořit, aby nevznikla situace, kdy bychom museli začínat od počátku, neboť to je jediná schůdná cesta vpřed.

Uzavřu tím, že vskutku věřím tomu, že Chorvatsko stále může dosáhnout náročného cíle uzavřít přístupová jednání do konce roku 2009, pod podmínkou, že jednání budou brzy pokračovat. Z toho důvodu vybízím oba státy, aby se urychleně dohodly na řešení sporu o hranice a bezodkladně odstranily blokádu přístupových jednání Chorvatska s EU. Děkuji za podporu této iniciativy.

Předsedající. – Obdržela jsem tři návrhy usnesení¹ předložených v souladu s čl. 103 odst. 2 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra, dne 12. března 2009.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, mám konkrétní otázku na pana komisaře, a to zda souhlasí s tím, aby byl výraz „zásada rovnocennosti“ v prohlášení Komise nahrazen slovy „mezinárodní právo a legislativa“.

(Předsedající řečníka přerušila)

Předsedající. – Pane Posselte, rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), písemně. – (RO) Blahopřeji paní Oomen-Ruijtenové k této výborně připravené zprávě.

Ráda bych vyzdvihla dvě myšlenky.

1) Za prvé se domnívám, že EU musí nadále podporovat rozvoj proevropských moderních sekulárních elit Turecka a šířit evropské hodnoty a kvalitní informace o evropské integraci. Za tím účelem musí EU aktivněji podporovat vzdělávací reformu v Turecku, zaručení samosprávy univerzit, rozvoj studií o evropské integraci a program Erasmus. Měli bychom podporovat studenty, výzkumné pracovníky a učitele, kteří chtějí studovat o orgánech a politikách Evropské unie do hloubky.

2) Za druhé, EU musí podporovat práva těch, kteří patří k národnostním menšinám, zároveň však rozhodně odsuzovat činy etnických separatistů. Nyní mám na mysli kurdský separatismus v Turecku a turecký separatismus na Kypru, existují však i další příklady. EU musí podporovat striktní dodržování zásad nedotknutelnosti území a dobrých sousedských vztahů s ohledem na Turecko, Irák, Kypr a další země toho regionu.

Richard Corbett (PSE), písemně. – Povzbudilo mě, že Výbor pro zahraniční věci a Komise věří tomu, že jednání o přistoupení Chorvatska k EU mohou být uzavřena ještě tento rok. Chorvatsko postoupilo v přijímání

acquis Společenství, protikorupční orgán USKOK zintenzívnil svoji práci a byla předložena legislativa potřebná k provedení reformy chorvatského soudnictví.

Tyto úspěchy však hatí známá skutečnost, že stále dochází k případům, kdy Mezinárodnímu trestnímu tribunálu pro bývalou Jugoslávii není umožněn přístup k některým dokumentům, jež se vztahují k údajným válečným zločinům, a je třeba věnovat více pozornosti právům menšin, např. co se týče statusu krajinských Srbů a navrácení uprchlíků.

Rozšíření je jedním z velkých úspěchů moderní Evropské unie. Dokončili jsme integraci mnoha evropských národů zpustošených studenou válkou, nyní musíme učinit to samé pro západní Balkán. Přistoupení Chorvatska je prvním zásadním krokem.

Alexandra Dobolyi (PSE), písemně. – (HU) Otázka Turecka byla vždy poznamenána pochybnostmi a nedůvěrou. Od počátku docházelo k problémům, jejichž rozsah jde nad rámec nezbytného splnění přísných kritérií pro přistoupení.

V tomto ohledu stačí vzít v úvahu kvalitu sousedských vztahů, jež Turecko udržuje s ostatními členskými státy EU, např. s Řeckem a Kyprem, nebo s Arménií, která není členem EU. Dále, počítáme-li s tím, že Turecko je jediným státem, který se domnívá, že se Evropská unie skládá pouze z 26 států, je zvláštní, že samotné Turecko by si přálo do takového společenství v budoucnosti vstoupit.

Můj postoj je takový, že pokud tato země zásadním způsobem nezmění své chování v základních oblastech, její proces přistoupení k EU se v budoucnosti vytratí. Když se EU rozhodla zahájit přístupová jednání, bylo to s nadějí, že Turecko má své místo v evropské rodině. Ráda bych se zeptala: jsme si jisti, že Turecko i nyní smýšlí stejně?

Pokud se Turecko jednoznačně zasadí o vytvoření dobrých vztahů se svými sousedními státy, urovnání nedořešených problémů mírovým způsobem a v souladu s Chartou OSN a dalšími evropskými dokumenty, pak můžeme doufat.

Splní-li Turecko bezvýhradně tato kritéria, má šanci získat podporu každého z nás a sympatie evropských občanů.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), písemně. – (PL) Za poslední rok jsme byli svědky zásadního pokroku Chorvatska a jeho intenzivního úsilí v přístupových jednáních. Jednání o členství v EU jsou na správné cestě, země se však musí zaměřit na další reformy v oblastech, jako je administrativa, systém soudnictví, hospodářství, boj proti korupci a organizovanému zločinu, respektování a ochrana menšin a vyšetřování válečných zločinů.

Trvající úsilí je zásadní pro úplné převedení a účinné provedení *acquis*. Dále je nesmírně důležité dosáhnout zlepšení vztahů Chorvatska s jeho sousedy, především se Slovinskem, a najít konečné řešení otázky hranic s dalšími sousedními státy.

Chorvatsko by rovněž do své rozvojové politiky mělo zahrnout cíle, které si Evropská unie nyní stanovuje v oblasti změny klimatu a obnovitelných zdrojů energie.

Další pokrok Chorvatska v přístupových jednáních závisí především na dokončení zásadních politických, hospodářských, legislativních a administrativních reforem. V souvislosti s tím bych měla připomenout, že pokyny Komise jsou užitečným a prospěšným nástrojem, který Chorvatsku pomáhá v dokončení jednotlivých kapitol jednání. Věřím, že bude možné dosáhnout konečné fáze jednání, a možná ještě tento rok.

András Gyürk (PPE-DE), písemně. – (HU) Ukázalo se, že spolupráce v oblasti energie je jednou z hlavních otázek vztahu mezi EU a Tureckem. Hlavním důvodem je to, že Turecko může jako tranzitní země zásadním způsobem přispět ke snížení závislosti EU na zdrojích energie a k rozdělení jejich dodávek. Posílená spolupráce s Tureckem může zároveň být významným krokem k rozšíření vnitřního trhu s energií.

Jsem přesvědčen o tom, že základní cíle Turecka a Evropské unie jdou stejným směrem. Rádi bychom rostoucí poptávku po energii naplnili z co možná nejvíce různých zdrojů. Podpora různých zdrojů je nejnutnější v oblasti dodávek plynu. Za tímto účelem má výstavba plynovodu Nabucco klíčový význam. Plynová krize v lednu byla jednoznačným dokladem toho, že zmíněnou infrastrukturu potřebujeme. Víťame tedy vývoj tím směrem, že by plán hospodářských stimulů pro Evropu měl odložit stranou finanční prostředky na výstavbu plynovodu.

Co se týče plynovodu Nabucco, ještě než vykopeme první jámu, potřebujeme co nejdříve uzavřít bilaterální vládní dohody, jejichž součástí bude Turecko. Domnívám se, že je politováníhodné spojovat postoj Ankary k plynovodu Nabucco s přístupem země k EU. Jsem přesvědčen o tom, že spolupráce v energetické politice se nesmí stát zbraní politiky zahraniční. Z toho důvodu potřebujeme intenzivnější dialog o energetice mezi Evropskou unií a Tureckem. Jedním z možných kroků by mohlo být otevření kapitoly o energetice.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), písemně. – (RO) Výroční zpráva Komise o pokroku Turecka jako kandidátské země za rok 2008 je vyvážená. Proces reform by měl být urychlen a osm kapitol vyjednávání je stále zablokováno, Komise však přivítala zejména nedávnou diplomatickou aktivitu Turecka a jeho roli při podpoře stability v regionu. Události v létě roku 2008 zdůraznily strategickou roli Turecka, i v odvětví energetiky.

V oblasti regionální spolupráce jsme zaznamenali, že Turecko sehrálo skrze aktivní diplomacii konstruktivní roli ve vztazích se sousedními zeměmi a na Středním východě. Události na Kavkaze poukázaly na strategický význam Turecka pro bezpečnost dodávek energie v EU, především co se týče různých přepravních tras. Dokument zdůrazňuje význam úzké spolupráce v odvětví energetiky mezi EU a Tureckem a projekt Nabucco je v tomto ohledu klíčovým prvkem. Byla zahájena jednání mezi řeckými a tureckými vedoucími představiteli na Kypru ohledně nalezení řešení kyperské otázky, nyní je tedy důležité, aby, kromě úsilí, jež v této věci vyvíjí OSN, i Ankara pokračovala v podpoře urovnání sporu.

Rozšiřování EU a pokračování integrace zemí západního Balkánu jsou pro Rumunsko klíčové. Rumunsko podporuje zásadní pokrok, jehož bylo dosaženo v jednáních s Tureckem, což je proces, jehož silná dynamika může povzbudit vnitřní reformy.

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Za uplynulých pět let byly nové členské státy svědky řady pozitivních důsledků, které přináší členství v Evropské unii. Na tuto zkušenost nesmí žádná země mít monopol, a já tudíž zcela zastávám pokračující rozšiřování EU. Přál bych si, aby Turecko v blízké budoucnosti přistoupilo k EU, zpráva o jeho pokroku však bohužel naznačuje téměř opačnou tendenci.

Tímto tématem jsem se zde již několikrát zabýval a poukazoval na genocidu v Arménii a obavy nad kurdskou otázkou a okupací Kypru.

Kromě toho, prozkoumáme-li pokrok, jehož Turecko dosáhlo směrem k dokončení jednání o 35 kapitolách *acquis communautaire* v době od října roku 2005, zjistíme, že bylo otevřeno pouze 12 kapitol a doposud byla uzavřena jen jedna z nich – kapitola o vědě a výzkumu.

Rád bych se Rady a Komise zeptal, jakým způsobem chtějí urychlit jednání a vyřešit spor o Kypru.

Csaba Sógor (PPE-DE), písemně. – (HU) Členské státy Evropské unie by měly vůči kandidátským zemím prokazovat větší solidaritu a toleranci. Moje vlast, Rumunsko, nebyla na přistoupení připravena a stále má nedostatky v oblasti práv menšin. Nicméně Maďarsko Rumunsku v přistoupení k EU nebránilo, neboť považovalo evropskou solidaritu a toleranci za významnější. Je přirozené, že kandidátské země musí vyvíjet větší úsilí o zaručení lidských práv a práv menšin, je však nutné, aby stávající členské státy EU šly příkladem. Z toho důvodu považuji za důležité, abychom jako členské státy především:

- podepsaly a ratifikovaly Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků,
- zrušily zákon platný v jednom členském státě, který zavádí pojem kolektivní viny,
- poučily se z příkladu Kosova a zaručily kulturní a regionální autonomii tradičních národnostních menšin, které existují na území stávajících členských států.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), písemně. – (HU) Stabilizace zemí západního Balkánu a posílení jejich vazeb k Evropě je důležitý úkol, neboť se jedná o region s geostrategickým významem pro Evropu. Zároveň je však v mnoha ohledech, jako je oblast hospodářství a energetiky, stále značně zranitelný a závislý.

Chorvatsko, jak doufám, bude moci přistoupit k EU v roce 2011 za maďarského předsednictví, to však záleží na úspěšném dokončení nedávno zahájených bilaterálních jednání s mezinárodní mediací ohledně rozdělení Piranského zálivu. Další podmínkou je naprostá spolupráce Chorvatska s Mezinárodním trestním tribunálem v Haagu při vyhledávání a předávání válečných zločinců. Dále je třeba vyslat pozitivní signál ostatním zemím v regionu, u nichž je z důvodu různých externích a interních faktorů časový plán pro přistoupení stále nejistý. Ratifikujme co nejdříve Dohodu o stabilizaci a přidružení se Srbskem, Bosnou a Hercegovinou, zaručíme všem zemím v regionu úplný status kandidátských zemí a rozhodneme o přesném časovém rozvrhu pro co nejrychlejší uzavření dohody o uvolnění vízového režimu. Finanční krize byla pro balkánskou oblast těžkou

ránou, a je-li to možné, členské státy se musí podílet na stabilizaci regionu a poskytnout pomoc zemím, které se ocitly v obtížné situaci. EU musí pozorně sledovat vztahy mezi etniky na Balkáně a zvláštní pozornost přitom věnovat situaci v Makedonii, která je v současnosti nejvíce ohrožena vážným konfliktem.

13. Mandát Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o zprávě (A6-0112/2009), kterou předkládá paní Neyts-Uyttebroecková jménem Výboru pro zahraniční věci o návrhu doporučení Evropského parlamentu Radě k mandátu Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (2008/2290(INI)).

Annemie Neyts-Uyttebroeck, zpravodajka. – (NL) Paní předsedající, pane komisaři, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, od svého vzniku roku 1993 obvinil Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii 161 osob. Soudní řízení bylo zcela ukončeno se 116 z nich a s řadou dalších obžalovaných řízení stále probíhá.

Pouze ve dvou případech ještě nebylo líčení zahájeno a dva hlavní obvinění, pánové Mladić a Hadžić, jsou stále na útěku. Rada bezpečnosti OSN vyzvala tribunál, aby dokončil svoji činnosti nejpozději do konce roku 2010, ponechala však určitý manévrovací prostor.

Počátky byly pochopitelně obtížné – všechno bylo přece jen nové a bylo třeba reagovat na místě za daných podmínek – tribunál se však osvědčil jako řádný, seriózní a způsobilý právní orgán, jehož činnost přesahuje výkon spravedlnosti, který mimochodem provádí s velkou pečlivostí, což posiluje jeho legitimitu. Tribunál dále vytvořil skutečné programy komunikace, jimiž přispěl k procesu přizpůsobení a usmíření zemí, které vznikly po zhroutilí bývalé Jugoslávie.

Tribunál rovněž pomáhá školit vnitrostátní právní orgány, jež se v praxi velkým dílem musí zabývat případy válečných zločinů a zločinů proti lidskosti. Záměrem tribunálu vskutku nikdy nebylo trvale převzít práci vnitrostátních soudů v zemích bývalé Jugoslávie.

Právě naopak. Zmíněné země musí zajistit, aby válečné zločiny a zločiny proti lidskosti byly stíhány a potrestány. V tomto duchu tribunál předal řadu případů vnitrostátním soudům a sám se soustředil na nejdůležitější z nich.

Tribunál vytvořil „strategii pro dokončení činnosti“, jejímž prostřednictvím by měl ve třech etapách splnit požadavky Rady. Podle plánu budou všechna soudní řízení dokončena do roku 2011, s možným přesahem do roku 2012. S cílem zabezpečit všechny možnosti, a především zajistit, aby pánové Mladić a Hadžić za každých okolností podstoupili stejné soudní řízení, bude třeba dosadit účinný, vysoce kvalifikovaný a dostatečně vybavený mechanismus, který převezme zbývající úkoly i po ukončení mandátu tribunálu.

Ze zmíněných důvodů žádáme Radu, aby naléhavě vyzvala OSN a zejména Radu bezpečnosti k prodloužení mandátu tribunálu o nejméně dva roky, aby po tomto období byla zaručena existence přijímacího mechanismu a zajištěno zachování a přístupnost archivů tribunálu.

V podobném, ale poněkud širším kontextu bychom chtěli požádat o to, aby hodnotícím kritériem našich vztahů se zeměmi západního Balkánu zůstaly dobré pracovní vztahy s tribunálem a rozvoj efektivního soudnictví, jež se bude rovněž zabývat zločiny proti lidskosti. Naléhavě vybízíme příslušné státy, aby nadále spolupracovaly s tribunálem a poskytovaly řádné odpovědi hlavnímu žalobci.

Na závěr žádáme Komisi, aby nadále věnovala pozornost školícím programům a dalším iniciativám zaměřeným na vzájemný dialog, společné hledání pravdy a usmíření. Samotný výkon spravedlnosti konec konců nevede k usmíření, které je nezbytně nutné k tomu, aby muži a ženy na západním Balkáně mohli zahájit budování své budoucnosti.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, domnívám se, že tato rozprava je aktuální a že zpráva paní Neyts-Uyttebroeckové obsahuje řadu důležitých doporučení. Dává mi příležitost zmínit se o problému, který je ústřední pro naši politiku na západním Balkánu.

Práce Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii (ICTY) je zásadní pro nastolení spravedlnosti, vyrovnání se s minulostí a pro pokrok v budoucnosti. Rovněž je klíčová pro posílení právního státu v regionu. Tento proces může být pomalý a obtížný, tribunál však již významně pokročil. Doposud ukončil řízení se 116 obviněnými osobami s různými rozsudky. Pouze dva z nich jsou stále na svobodě.

Tribunál vznikl v roce 1993, v době, kdy vnitrostátní soudní systémy v zemích bývalé Jugoslávie nebyly připraveny na zločiny tohoto rozsahu. Bylo však zjevné, že je nutné se jimi zabývat. Žádná smlouva, dohoda či společnost bez spravedlnosti není udržitelná. Naše strategie v tomto regionu je podpořit stabilizaci zemí západního Balkánu a pomoci jim uskutečnit své vyhlídky na členství v EU. Ústřední součástí této politiky je spolupráce s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii. Mandát podporujeme několika způsoby.

Za prvé, země západního Balkánu jsou součástí procesu stabilizace a přidružení. Ten vychází z dodržování demokratických principů, právního státu, lidských práv a práv osob patřících k menšinám, základních svobod a zásad mezinárodního práva a regionální spolupráce. Rovněž závisí na úplné spolupráci s Mezinárodním trestním tribunálem pro bývalou Jugoslávii. Podmínka procesu stabilizace a přidružení je sledována ve výročních zprávách o pokroku připravovaných Komisí. Nejnovější zpráva o pokroku bude zveřejněna v říjnu roku 2009.

Dalšími klíčovými prioritami pro evropské partnerství EU se zeměmi západního Balkánu jsou lidská práva a právní stát, včetně posíleného fungování, nezávislosti a odpovědnosti soudního systému a boje proti korupci a organizovanému zločinu. Těmi se pravidelně zabýváme.

Rada rovněž přijala dva společné postoje, jejichž cílem bylo podpořit provádění mandátu tribunálu tím, že uprchlým obviněným osobám zmrazila účty, a na osoby, které obviněným na útěku před spravedlností napomáhají, uvalila zákaz cestování. Oba společné postoje jsou pravidelně rozšiřovány a aktualizovány.

Evropská unie bude podporovat činnost tribunálu, dokud ji úspěšně nedokončí. Naprosto souhlasím s tím, že jeho odkaz musí být zachován. Ať už k tomu dojde kdykoli – o tom Evropská unie nerozhoduje – je nutné, aby vnitrostátní soudní systémy byly připraveny na převzetí případů tribunálu. To je jedním z důvodů, proč jsme při procesu stabilizace a přidružení kladli zásadní důraz na reformu soudnictví a řádnou správu.

Plnou podporu si rovněž zaslouží práce jednotlivců a nevládních organizací, které hledají pravdu, jako je Centrum pro humanitární právo v Bělehradě a Výzkumné a dokumentační centrum v Sarajevu.

Zakončím poděkováním Parlamentu za podporu v této oblasti a zejména za užitečnou a konstruktivní zprávu.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: DIANA WALLIS

Místopředsedkyně

Olli Rehn, člen Komise. – Paní předsedající, vítám iniciativu a zprávu paní Neyts-Uyttebroeckové. Byly velmi vítaným signálem, že Evropský parlament je odhodlán podporovat Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii.

Pro Komisi je jednoznačné, že mezinárodní komunita musí tribunál i nadále zcela podporovat, aby mohl dokončit zbývající úkoly. Pro válečné zločiny nesmí existovat beztrestnost, a jak dobře víte, naprostá spolupráce s tribunálem je podmínkou pro dosažení pokroku v evropské integraci. Tato nezbytná podmínka ovlivňuje proces přistoupení Srbska a mělo vliv i na Chorvatsko. Věřím tomu, že pro Chorvatsko důsledky již mít nebude, pod podmínkou jeho trvalé a úplné spolupráce s tribunálem.

Tato zásada zahrnuje i řešení případů válečných zločinů, které tribunál předává domácím soudům. Poskytli jsme finanční podporu a posilujeme naši pomoc a úsilí v budování kapacit v této významné oblasti, zejména v Bosně a Hercegovině, která má nejvyšší počet případů.

Komise nedávno schválila financování projektu, který předložil hlavní žalobce Serge Brammertz ohledně stáží v jeho kanceláři, při níž se budou školit žalobci v oblasti válečných zločinů a mladí profesionálové z jihovýchodní Evropy.

S hlavním žalobcem Brammertzem pracujeme na projektech, jejichž součástí je regionální konference pro válečné žalobce ze západní Balkánu. Uskuteční se v Bruselu na začátku dubna, tedy příští měsíc.

Komise bude nadále podporovat Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii, pana Brammertze a jeho kolegy v úsilí předat spravedlnosti ty, kteří zodpovídají za vážné porušení mezinárodního humanitárního práva, a chceme tudíž podpořit tuto důležitou práci, která přispívá k usmíření a zachování míru na západním Balkáně.

V tomto ohledu se těším na další spolupráci s Parlamentem.

Ria Oomen-Ruijten, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, chtěla bych vřele poděkovat paní Neytsové za komplexnost její zprávy. Má pravdu v tom, že Parlament by vskutku měl jednoznačně stanovit priority. Váleční zločinci by neměli ujít trestu. Veškeré země v regionu musí zcela spolupracovat a Mezinárodní soudní tribunál by měl dostat šanci náležitě dokončit svoji činnost.

Paní předsedající, je jasné, že se soud v Haagu, se 116 uzavřenými případy a řadou odvedené práce v regionu, může chlubit velmi dobrým výsledkem. Nikdo již nemůže prohlašovat, že viníci vyvážnou bez trestu. Rovněž vítám skutečnost, že důraz je kladen na úplnou spolupráci, která má být tribunálu poskytnuta. Platí to pro všechny země, z nichž pochází podezřelí. Všechny osoby, které jsou stále na útěku, by měly být předány spravedlnosti a všechny státy v regionu k tomu daly souhlas Evropské unii. Nedodržíme-li tuto podmínku, ztratíme důvěryhodnost. Se souhlasem zpravodajky zítra předložím na toto téma ústní pozměňovací návrh.

Paní předsedající, hodnota soudu je značná nejen z toho důvodu, že na Balkáně je stále třeba učinit mnoho práce v soudním systému. Proto je vhodné, že zpráva zdůrazňuje význam správného fungování nezávislého a nestranného soudního systému. Patří to koneckonců mezi kodaňská kritéria.

Ráda bych uvedla dvě věci. Co se týče termínu v roce 2010 nebo 2011, jsem toho názoru, že bychom neměli být tolik striktní. Je-li nutné některé věci dotáhnout do konce, je mnohem důležitější, aby tribunál nadále fungoval i po tomto termínu.

Za druhé, co se týče dokončení činnosti, budou-li zatčeni a odsouzeni pánové Mladić a Hadžić, práce soudu přesto nebude u konce. Může ji převzít mechanismus, na nějž přejdou funkce tribunálu, a Mezinárodní soudní dvůr, avšak dle mého názoru nelze zapomenout na dobré i méně dobré zkušenosti.

Richard Howitt, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii vznikl v roce 1993 a od té doby zásadním způsobem přebudoval úlohu humanitárního práva a poskytl obětem tragického konfliktu na Balkáně, které by jiným způsobem nebyly vyslyšeny, příležitost zveřejnit hrůzy, které ony a jejich rodiny zažily, a dovolat se spravedlnosti.

Tribunál dokázal, že nikdo, ať už byl v době konfliktu v jakémkoli postavení či roli, se neskryje před spravedlností – což je precedens, díky kterému je nyní dle Mezinárodního soudního dvora ve světě podporováno dodržování lidských práv.

Dnes znovu zdůrazňujeme, že v bývalé Jugoslávii nesmí obžalovaní, po nichž se stále pátrá, ujít trestu. Ratko Mladić a Goran Hadžić spravedlnosti stále unikají, ale musí jí být předáni.

Rovněž bychom měli vyjádřit svoji plnou podporu hlavnímu žalobci tribunálu Sergovi Brammertzovi a jeho žádosti o předání nezbytné dokumentace, která je rozhodující pro případ bývalého generála Anteho Gotoviny a dalších, tribunálu – což je záležitost, která, jak naši chorvatští přátelé ví, souvisí s procesem přistoupení k EU.

Skupina socialistů v plénu navrhla dva pozměňovací návrhy. Za prvé bychom měli jednoznačně vyjádřit, že jakékoli návrhy na možné prodloužení mandátu by neměly odvrátit pozornost od klíčové úlohy dokončit řízení a přejít k nejbližšímu možnému ukončení činnosti. Za druhé, žádáme o zpřístupnění archivu tribunálu pro žalobce, právní zástupce a případně i historikům a výzkumným pracovníkům.

Děkuji zpravodajce a tyto pozměňovací návrhy sněmovně doporučuji.

Sarah Ludford, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, musíme vyjádřit podporu impozantní práci tribunálu v Haagu, který povolal ke spravedlnosti pachatele hrůzných zločinů, a ne jeho činnost násilně ukončovat, neboť časová tíseň by ovlivnila spravedlnost soudních řízení a ohrozila bezpečnost svědků. Řada případů na nižší úrovni byla úspěšně předána vnitrostátním soudům, některé z nich však v souladu s mezinárodními standardy nebyly schopny nebo nechtěly ve věci vést soudní řízení z toho důvodu, že postoupení případu se někdy brání oběti a svědci.

S cílem umožnit pokračování mandátu Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii naléhavě vyzýváme Radu bezpečnosti, aby poskytla dostatečné finanční zdroje ze svého obecného rozpočtu, aby bylo alespoň možné udržet si klíčové specialisty a vysoce kvalifikované zaměstnance. Tribunál musí zanechat jasný odkaz jako model pro další možné tribunály ad hoc a s cílem přispět k posílení spravedlnosti v zemích Balkánu.

Je nutné navýšit podporu EU vnitrostátním vyšetřováním a soudním řízením válečných zločinů a zajistit, aby kodaňská kritéria ještě více zdůrazňovala nezbytnost dobře proškoleného a vysoce výkonného soudního

systému, to je však podmíněno skutečností, že tribunál rovněž musí přispět k usmíření a porozumění mezi etniky a že nevládní organizace potřebují více zdrojů.

Komisař Rehn nám připomíná, že naprostá spolupráce s tribunálem je podmínkou pro přistoupení k EU, pravda je však taková, že včera večer mi komisař Orban za nepřítomnosti komisaře Rehna upřímně sdělil, že v Radě nepanuje shoda o tom, co to znamená. Vede to ke zmatku a neustálému prodlužování termínů. Všichni si velmi přejeme, aby Srbsko i Chorvatsko přistoupilo, avšak Rada, Komise a Parlament musí mít jednotný a pevný postoj v tom, že obvinění, jako jsou pánové Mladić a Hadžić, musí být předáni spravedlnosti, a co se týče Chorvatska, musí být poskytnuty důkazy a svědci. Z těchto podmínek si nemůžeme dovolit ustoupit.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Paní předsedající, v této stručné rozpravě bych rád zmínil několik bodů. Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii je nesmírně důležitý, neboť zaručuje, že ti, kteří nesou zodpovědnost za válečné zločiny na Balkáně, budou předáni spravedlnosti, a rovněž poslouží veřejnému smyslu pro spravedlnost. Tribunál dále hraje důležitou roli v evropské politice ohledně západního Balkánu. Tuto skutečnost rovněž zdůraznila zpráva paní Neytové.

Nyní, když je ukončení jeho mandátu na dohled, musíme pomýšlet na ukončení jeho činnosti. Pro moji skupinu je nejdůležitější zachovat kapacitu na stejné úrovni, aby byly dokončeny případy, jejichž řízení stále probíhá, a předat oba zbývající podezřelé, kteří jsou stále na útěku – pány Mladiće a Hadžice – tribunálu.

Neměli bychom za žádných okolností vytvořit dojem, že délka mandátu a jeho vypršení nějakým způsobem znamená, že by tito lidé mohli zůstat na svobodě. Není pro nás otázkou principu, zda toho dosáhneme prodloužením mandátu nebo vytvořením mechanismu, na nějž přejdou funkce tribunálu, a co se nás týče, mohli bychom najít i způsob, jímž bychom soudce, právníky a sekretariát mohli mít v pohotovosti v záloze.

Véronique De Keyser (PSE). – (FR) Paní předsedající, Evropská unie uplatňuje na všechny země Balkánu zásadu rovného zacházení.

Pokud na jedné straně trváme na tom, aby Bělehrad vydal pana Mladiće před tím, než může být uskutečněna prozatímní dohoda o obchodu v rámci Dohody o stabilizaci a přidružení, je jasné, že rovněž žádáme, aby Chorvatsko plně spolupracovalo s tribunálem.

Jeho spolupráce však přinejmenším do velké míry nesplňuje naše představy. Hlavní žalobce pan Brammertz naposledy v únoru navštívil Záhřeb, kde žádal o chybějící dokumenty ohledně použití dělostřelectva při operaci „Bouře“, která si oficiálně vyžádala 350 obětí z řad civilistů a vyústila v exodus 200 tisíc Srbů, a vyzýval Chorvatsko k úplné spolupráci, avšak některé evropské vlády ani Evropský parlament se jí nedočkají, přestože Evropská komise právě povolila otevření kapitoly 23 o soudních a základních právech.

Na Balkáně nebudeme mít podporu, pokud nezaručíme mír, a jeho nejlepší zárukou je pravda a spravedlnost za zločiny spáchané v minulosti.

Ráda bych paní Neyts-Uyttebroeckové pogratulovala k její zprávě, kterou Výbor pro zahraniční věci jednohlasně přijal.

Alexandru Nazare (PPE-DE). – (RO) Blahopřeji paní zpravodajce Neytové a vítám zprávu o mandátu Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii, k níž jsem rovněž přispěl několika pozměňovacími návrhy a jež zmiňuje řadu skutečných témat, kterými máme povinnost se zabývat.

Musíme zajistit, aby výsledky, kterých tento tribunál doposud dosáhl ve stíhání válečných zločinů a v podpoře usmíření na západním Balkáně, byly efektivně využity. Je nutné, aby tribunál práci zcela dokončil. Rovněž musíme zhodnotit výsledky, jichž bylo dosaženo, a především cíle, k nimž je ještě třeba dospět. Na základě hodnocení by měla Rada zvážit prodloužení mandátu na tak dlouhou dobu, jak bude potřeba.

Jistě že tribunál nebude moci pokračovat v práci nekonečně. Z toho důvodu musíme zajistit, aby byl připraven mechanismus, jenž na potřebnou dobu převezme zbývající funkce, které nyní nejsou splněny. V tomto ohledu vítám návrh podaný Radě bezpečnosti OSN na vytvoření instituce, jež toto zajistí.

Další opatření, které považuji za klíčové pro rozvoj udržitelné institucionální struktury na západním Balkáně, je vytvoření souboru regulačních a hodnoticích kritérií pro soudní systémy v těchto zemích na podporu vnitrostátních soudů.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Paní předsedající, Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii významným způsobem přispěl k procesu usmíření na západním Balkáně a napomohl obnovení a udržení

míru v regionu. Rovněž se podílel na vytvoření základů pro nový světový standard řešení konfliktů po skončení války. Měli bychom však zdůraznit, že podpora rozvoje samostatného vnitrostátního soudnictví na Balkáně je zásadní záležitostí proto, aby místní soudy mohly pokračovat v práci započaté tribunálem. Řádná spolupráce mezi soudy a žalobci na západním Balkáně je další důležitý problém, především u případů, jejichž součástí je vydání osob a vzájemná právní spolupráce. Rovněž je zjevně nezbytné zavést mechanismy, jimiž bude po ukončení činnosti tribunálu zaručeno, že jeho funkce a materiály, které vytvořil, budou využity k posílení zásad právního státu.

Na závěr bych se chtěl obrátit na země západního Balkánu a státy EU, aby podporovaly práci nevládních organizací a dalších institucí, které pomáhají obětem, prosazují dialog a porozumění mezi etnickými skupinami a podporují úsilí o usmíření na Balkáně.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, na závěr bych chtěl znovu stručně zdůraznit naši naprostou podporu probíhající práci Mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii, který se stal významnou součástí procesu uzdravení a usmíření na západním Balkáně jak nyní, tak i v budoucnosti.

Ještě se zmíním o tom, že zítra se setkáme s hlavním žalobcem Sergem Brammertzem v Praze. Souhlasím s tím, že tribunál by měl být v pozici, kdy jeho mandát bude prodloužen, aby dokončil probíhající řízení a zahájil nové proti dvěma obviněným, kteří jsou stále na svobodě. Rovněž souhlasím s tím, že odkaz tribunálu musí být zachován posílením místních kapacit, aby se mohly zabývat nedořešenými případy. Jsou to konec konců případy, které se týkají zemí západního Balkánu a za něž ony samy musí převzít zodpovědnost.

Olli Rehn, člen Komise. – Paní předsedající, chtěl bych vám poděkovat za stručnou, avšak důležitou rozpravu a poblahopřát paní Neyts-Uyttebroeckové k její zprávě a iniciativě.

Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii odráží evropské hodnoty spravedlnosti a právního státu a z toho důvodu je tato rozprava velmi důležitá. Rovněž tvoří součást naší politiky rozšíření na západním Balkáně.

Co se týče termínů, souhlasím se samotným tribunálem, že termíny uvedené ve „strategii pro dokončení činnosti“ jsou předpokládány, nikoli absolutními lhůtami, jak paní Neyts-Uyttebroecková správně uvedla ve své zprávě.

Pro Komisi je klíčové udržet podporu mezinárodní komunity pro dokončení stávajícího mandátu tribunálu, aby bylo zajištěno, že v budoucnosti nikdy nezůstanou válečné zločiny bez potrestání.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, zpravodajka. – Paní předsedající, ráda bych poděkovala všem, kteří do této rozpravy přispěli.

Chtěla jsem dodat, že u každého, kdo pracuje nebo pracoval v Mezinárodním trestním tribunálu pro bývalou Jugoslávii, jsem si všimla takové obětavosti a odhodlání, se kterým jsem se málokdy setkala jinde. Velmi mě to potěšilo.

Byl to další důvod k předložení těchto návrhů.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra, ve čtvrtek 12. března 2009.

Písemná prohlášení (článek 142)

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE), písemně. – (PL) Paní předsedající, práce tribunálu v Haagu si zaslouží stálou podporu Evropské unie, zejména protože vytvořil základy pro nový standard řešení konfliktů a rovněž díky jeho podílu na procesu usmíření v oblasti západního Balkánu.

V souvislosti s rezolucí OSN, která vyzývá k ukončení činnosti tribunálu, souhlasím se zpravodajkou, že bychom měli zjistit možnosti prodloužení jeho mandátu. Potřebujeme, aby práce tribunálu pokračovala, nejen z toho důvodu, že mnoho zločinců je dosud na svobodě a významný počet případů stále vyžaduje spolehlivé prošetření.

Jsem přesvědčen o tom, že klíčovým faktorem je rovněž vytvoření srozumitelného mechanismu pro fungování soudního systému na Balkáně, který převeze původní funkce tribunálu po ukončení jeho činnosti. Dále vyzývám členské státy, aby podporovaly práci nevládních organizací a dalších institucí, které pomáhají obětem, prosazují dialog a porozumění mezi etnickými skupinami a podporují úsilí o usmíření.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Uplynulo deset let od bouřlivé války, kterou proti Jugoslávii rozpoutaly USA, NATO a EU, a pachatelé zločinů proti svému lidu se radují z tisíců zavražděných osob včetně žen a dětí a ze škod, které způsobili v balkánské oblasti. Zmíněná zpráva vyzdvihuje tribunál v Haagu, který byl vytvořen s cílem odsoudit oběti a očistit americké a evropské imperialisty od svých činů, tribunál se smyšlenými obviněními a parodiemi soudního líčení, jehož činnost vyústila ve vraždu bývalého jugoslávského prezidenta Slobodana Miloševice. S nevídanou drzostí nyní žádají o prodloužení své činnosti, aby mohli označit nové skupiny viníků a vyvinout teroristický tlak na jugoslávský lid tím, že je donutí podepsat deklaraci, v níž vyjádří svoji lítost nad obranou své země a jejímž prostřednictvím budou podrobeni svým evropským vrahům.

Pouhý hlas proti této opovrženímhodné zprávě nestačí. Komunistická strana Řecka se zdržela hlasování. Odmítá se svojí účastí v hlasování podílet na legitimizaci imperialistických zločinů Evropským parlamentem. Tak alespoň částečně vzdá hold těm, kteří za imperialistické barbarství USA, NATO a EU zaplatili svojí krví.

Budou zřízeny skutečné soudní tribunály složené z lidu a za své zločiny budou souzeni a odsouzeni skuteční viníci v USA, NATO a EU a ve středně levicových a středně pravicových vládách.

14. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Radě)

Předsedající - dalším bodem programu jsou otázky Radě (B6-0009/2009).

Otázka č. 1, kterou pokládá **Marian Harkin** (H-0040/09)

Předmět: Zlepšování kvality, dostupnosti a financování dlouhodobé péče

Evropané čelí řadě výzev v důsledku stárnutí obyvatelstva vedoucího k tomu, že roste počet osob, které potřebují péči, rovněž v kombinaci se změnami ve velikosti a složení rodin, změnami na trhu práce a zvýšenou mobilitou, což má dopad na dostupnost pečujících osob. V demografické zprávě Komise (SEK(2008)2911) se uznává, že tyto problémy budou vyžadovat řadu různých politických řešení včetně posílení solidarity mezi generacemi v oblasti dlouhodobé péče, většího uznání pro profesionální pečovatele a, co je nejdůležitější, větší podpory pro pečovatele z řad rodinných příslušníků.

Předsednictví již uvedlo své priority, pokud jde o větší pozornost, kterou je třeba věnovat zlepšování kvality, dostupnosti a financování dlouhodobé péče. Jaké kroky navrhuje Rada přijmout během svého předsednictví na podporu neformálních pečovatelů v celé EU v situaci, kdy mnozí z nich již poskytují dlouhodobou péči a fakticky tak přinášejí úspory našim zdravotním službám za poskytování zdravotní péče v řádu milionů EUR?

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. - Dovolte mi, abych reagoval na otázku paní Harkinové.

Předsednictví si význam dlouhodobé péče v souvislosti se stárnoucím obyvatelstvem plně uvědomuje. Podle údajů Eurostatu se populace starší 65 let v období 1995 až 2050 zdvojnásobí. Ve svých závěrech ze dne 16. prosince 2008 o strategiích v oblasti veřejného zdraví pro boj s neurodegenerativními onemocněními spojenými se stárnutím uvítala Rada práci, jež právě provedla sdružení, která chrání a podporují pacienty a pečovatele, a vyzvala členské státy a Komisi ke společným úvahám o podpoře pečovatelů a ke zvažování způsobů, jak ji dále rozvíjet.

Kromě toho Rada také vybídla členské státy, aby ve spolupráci s dalšími zúčastněnými subjekty vypracovaly národní strategický akční plán nebo jiná opatření zaměřená na zlepšení kvality života pacientů i pečovatelů, a zároveň aby zlepšily šíření užitečných informací mezi pacienty, jejich rodinami a pečovateli, aby se dozvěděli o zásadě péče a o zjištěných osvědčených postupech.

Rada také doporučila, aby členské státy vyhodnotily složitost nebo nadbytečnost administrativních postupů, kterým pacienti a pečovatelé čelí, a aby zvážily opatření, která by postupy zjednodušila.

Dále se ve společné zprávě o sociální ochraně a sociálním začlenění za rok 2008, předané Radou Evropské radě, členské státy samy zavazují zlepšit přístup ke kvalitním službám. Za tím účelem potvrdily, že je třeba docílit správné rovnováhy mezi veřejnými a soukromými povinnostmi a formální a neformální péčí a že její zajištění v místě bydliště nebo v rámci společenství by mělo mít přednost před ústavní péčí.

Rada také vyzvala Výbor pro sociální ochranu, aby i nadále podporoval sdílení zkušeností a výměnu osvědčených postupů týkajících se kvality dlouhodobé péče, pomoci pečovatelům, způsobu organizace dlouhodobé péče a důležitosti integrované péče.

Předsednictví bude pokračovat v úsilí o dosažení cíle 18měsíčního programu Rady v oblasti veřejného zdraví a na úrovni EU se bude snažit posílit výměnu zkušeností souvisejících se zdravotní péčí a se solidaritou s pečovateli, přičemž zohlední problémy v oblasti zdravotnictví způsobené naší stárnoucí společností.

České předsednictví bude věnovat zvláštní pozornost problematice dlouhodobé péče na úrovni společenství, neformální rodinná péče a důstojnosti a práv starších lidí. Předsednictví uspořádá evropskou konferenci o důstojnosti a ohrožení starších lidí, která se bude konat dne 25. května 2009 v Praze.

Na konferenci se budeme věnovat reformě sociálních a zdravotnických služeb, aby lépe odpovídaly potřebám a prioritám starších osob a rodin a budeme se, mimo jiné, zabývat takovými tématy, jako je dlouhodobá péče na úrovni Společenství, rodinná péče, stařecká slabost, prevence zneužívání a zanedbávání starších lidí a úloha úřadů samosprávných celků.

Předsednictví také uspořádá evropskou konferenci nazvanou „Sociální služby – nástroj mobilizace pracovní síly a posílení sociální soudržnosti“, která se bude konat ve dnech 22. a 23. dubna v Praze. Na konferenci se bude zvláštní pozornost věnovat nárůstu pracovních příležitostí v sociálních službách v souvislosti se stárnutím obyvatelstva, podpoře neformálních pečovatelských a úloze sociálních služeb v aktivním sociálním začleňování a sladování péče a zaměstnání.

Pozornost bude věnována především nezávislému životu ve společenství. Konference by měla přispět k výměně osvědčených postupů.

Dovolte mi, abych se na závěr zmínil o posledním vývoji v oblasti daní. Rada Ecofin dospěla právě včera v Bruselu k dohodě, že všechny členské státy by měly mít možnost požádat o trvalé snížení sazby DPH pro služby v oblasti domácí péče, jako je pomoc v domácnosti a péče o děti, starší osoby, nemocné, nebo postižené osoby.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – České předsednictví mě velmi povzbudilo, zvláště důrazem, který klade na rodinu. Podtitulem zprávy Komise o demografii, která ukazuje, že obyvatelstvo Evropy stárne, je „solidarita mezi generacemi“, ale ve skutečnosti je to rodina, kde se učíme solidaritě a tomu, že je založená na lásce a péči.

Mám také velkou radost, že české předsednictví upozornilo na úctu k lidské důstojnosti, protože tato zásada je základem péče. Chtěla bych, abyste se k tomu vyjádřil, protože, jak se zdá, musíme mít tuto zásadu na paměti, aby péče o ty, kteří jsou na ní závislí, byla poskytována takovým způsobem, který respektuje lidskou důstojnost.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, to, že existuje snaha podpořit příbuzné, aby mohli převzít dlouhodobou péči, považuji za velmi dobrou věc. Ve skutečnosti však bohužel není dost členů rodiny, kteří by se tak chovali. Naproti tomu potřebujeme stále více vysoce vzdělaného personálu. Proto mám otázku: jaké kroky podnikne úřadující předseda Rady, aby zajistil, že bude k dispozici dostatek profesionálně vyškolených pečovatelských? Zabývali jste se nějakou formou sjednocené odborné přípravy, vzhledem k tomu, že jde o nové iniciativy?

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady - Paní předsedající, děkuji poslancům za jejich komentáře ke snaze předsednictví zlepšit životní podmínky starších lidí. Problém stárnutí obyvatelstva se týká nás všech; a měli bychom k němu přistupovat s určitou důstojností.

Je samozřejmě pravda, že řada těchto problémů zůstává v pravomoci členských států, ale na začátku této rozpravy jsem se zmínil o dvou konferencích. Myslím, že by členské státy mohly pečujícím rodinným příslušníkům poskytovat možnosti odborné přípravy a poradenství. Rozvoj vysoce kvalitního vzdělávání je klíčovým faktorem zlepšování kvality péče, podobně jako dočasné nahrazení péče a zvláštní dovolená pro zaměstnance, kteří se starají o rodinné příslušníky. Důležitá je v takové situaci pružná pracovní doba, práce na částečný úvazek a další opatření v zaměstnání, díky nimž je jednodušší péči poskytovat.

Na závěr bych rád zmínil, že sociální ochrana pečujících rodinných příslušníků je také důležitá. Péče poskytovaná jak neformálními, tak profesionálními pečovateli musí být společností oceňována a zajišťována. Z toho důvodu je ekonomická jistota předpokladem zajištění kvality péče.

Předsedající. - Otázka č. 2, kterou pokládá **Brian Crowley** (H-0044/09)

Předmět: Nezaměstnanost v Evropě

Jak hodlá Evropská rada v současnosti bojovat proti nezaměstnanosti mladých lidí a dlouhodobé nezaměstnanosti v Evropě?

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady - Rád bych poděkoval panu Brianu Cowleymu, že s touto otázkou vystoupil. Jistě si uvědomujete, že za plánování a uskutečňování svých politik zaměstnanosti jsou v první řadě odpovědné členské státy. Nicméně Rada má v oblasti zaměstnanosti řadu povinností, které zahrnují každoroční přijetí hlavních směrů zaměstnanosti v souladu s článkem 128 Smlouvy. Zvláště nyní, kdy Evropa čelí finanční a hospodářské krizi, věnuje Rada politikám zaměstnanosti v členských státech zvláštní pozornost.

Ve své otázce jste se ptal zvláště na současné iniciativy Evropské rady, které by měly pomoci v boji proti nezaměstnanosti mladých a dlouhodobé nezaměstnanosti v Evropě. V prosinci 2008 schválila Evropská rada Plán evropské hospodářské obnovy s cílem poskytnout jednotný rámec jak pro opatření, jež mají být přijata na úrovni Evropské unie, tak pro opatření přijímaná každým členským státem, s ohledem na jeho individuální podmínky. Závěry Evropské rady zdůraznily především rychlý doplňkový postup Evropského sociálního fondu na podporu zaměstnanosti, zvláště na pomoc nejohroženějším skupinám obyvatelstva. Evropská rada se zavázala vyhodnotit realizaci plánu na svém nadcházejícím jarním zasedání v březnu a naznačila tak, že v případě potřeby mohou být přijaty dodatky a změny.

V první polovině roku 2009 věnuje české předsednictví zvláštní pozornost i opatřením v oblasti zaměstnanosti v souvislosti s jarním zasedáním Evropské rady. Na svém jarním zasedání Evropská rada zváží situaci v oblasti zaměstnanosti ve Společenství a učiní závěry, které budou vycházet ze společné zprávy o zaměstnanosti přijaté Radou a Komisí.

Na zasedání Evropské rady v březnu se očekává předložení stanoviska Evropského parlamentu k této záležitosti. Na základě hodnocení Evropské rady přijme Rada hlavní směry politik zaměstnanosti v členských státech. Stávající hlavní směry zaměstnanosti přijaté vloni i jejich předchozí verze shodně zdůrazňovaly, že je důležité zabývat se nezaměstnaností mladých lidí a dlouhodobou nezaměstnaností v členských státech.

Od podzimu 2008, kdy dopady současné krize na zaměstnanost začaly být zřejmé, se Výbor pro zaměstnanost, který byl zřízen Radou v souladu s článkem 130 Smlouvy, ujal nového úkolu průběžně sledovat situaci v oblasti zaměstnanosti v členských státech. Výbor předává svá zjištění Radě.

Mimoto se předsednictví rozhodlo uspořádat summit o zaměstnanosti, aby zachovalo platformu pro diskusi a případná rozhodnutí; summit se bude konat dne 7. května. Témata diskuse budou potvrzena po jarním zasedání Evropské rady – proto plánujeme orientační diskusi k této věci na příští týden. V této souvislosti by se mělo také zmínit, že během tohoto roku Evropský parlament a Rada, jako spolutvůrci právních předpisů, hodnotí a zvažují změny v Evropském fondu pro přízpůsobení se globalizaci, který je nástrojem zaměřeným na odstranění negativních dopadů globalizace, mezi něž ztráta zaměstnání jistě patří, podobně jako snižování rizika, že propuštění zaměstnanci se stanou dlouhodobě nezaměstnanými. Cílem je zabránit dlouhodobé nezaměstnanosti včasnou podporou zaměstnanců pomocí aktivizačních programů, mezi něž patří vzdělávání, které by mělo umožnit zvýšení kvalifikace.

Obecně byla podpora zaměstnanosti, včetně potírání dlouhodobé nezaměstnanosti a nezaměstnanosti mladých, vždy velmi důležitou součástí programů jednání Rady a Evropské Rady. Předsednictví podporuje uplatňování zásad flexikurity. Jejich provádění ve vnitrostátních politikách spolu s pokračováním strukturálních reforem pomůže zlepšit situaci ohrožených skupin obyvatelstva na trhu práce, jako jsou mladí lidé, starší lidé, dlouhodobě nezaměstnaní a lidé s nízkou kvalifikací.

Vážený poslanec může být na tomto místě ujištěn, že tomu tak bude i na jaře 2009, uprostřed světové finanční a hospodářské krize a při rostoucí nezaměstnanosti.

Brian Crowley (UEN). – Chtěl bych poděkovat úřadujícímu předsedovi za jeho odpověď. Myslím, že předsednictví patří uznání za to, že naplánovalo konferenci o zaměstnanosti dříve, než jsme rozpoznali nebo si uvědomili závažnost problému nezaměstnanosti vyplývajícího z hospodářské krize.

Ale v souvislosti se summitem o zaměstnanosti, který se uskuteční, tu máme tři klíčové otázky, na něž je třeba se zaměřit a zabývat se jimi: za prvé, nejen pouze využívat Evropský sociální fond pro vzdělávání, ale také zajistit, aby toto vzdělání skutečně vedlo k získání práce a nebylo samoúčelné; za druhé, zajistit, aby

byl Fond pro přizpůsobení se globalizaci okamžitě aktivnější, protože ke ztrátám zaměstnání dochází nyní; a za třetí to nejdůležitější, přesvědčit naše kolegy v Radě, aby nepodléhali národnímu protekcionismu pokud jde o pracovní místa v jejich vlastních zemích na úkor pracovních míst v jiných zemích, protože, pokud budeme koordinovat naše úsilí a budeme spolupracovat, máme větší šanci uspět.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Souhlasí se mnou úřadující předseda, že situace, ve které se nacházíme, se nepodobá 30. letům 20. stol., ale že více připomíná situaci na konci druhé světové války a že to, co doopravdy potřebujeme, je něco na způsob Marshallova plánu jako vstupu nového kapitálu pro obnovu Evropy?

Souhlasí tedy s tím, že je tu příležitost pro Evropskou investiční banku, aby získala investora, jako je například Čína, který by EIB půjčil peníze na investice v Evropě, a ty by potom mohly být vráceny prostřednictvím mimořádných obchodních cel a DPH vybíraných Uníí komukoli, kdo by EIB půjčil peníze? Souhlasí s tím, že zatímco vítáme konferenci o zaměstnanosti, potřebujeme spíše nové myšlení a něco tak dramatického, jako byly události na konci druhé světové války?

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, stávající překážky mobility jsou bezpochyby z části odpovědné za nezaměstnanost mladých. Máme skvělé přeshraniční vzdělávací programy, včetně učňovských, ale překážky v oblasti sociálních práv a zdravotního pojištění znamenají, že veškerého potenciálu pro mobilitu a další vzdělávání v zahraničí nelze využít. Co s tím předsednictví Rady dělá?

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Paní předsedající, myslím, že se tu objevily dva samostatné názory, jeden prezentovaný panem Cowleym a jeden panem Mitchellem. Myslím, že je třeba se vyhybat různým protekcionistickým pokusům, které by v různých členských státech mohla vést dokonce k nárůstu nezaměstnanosti. Vnitrostátní řešení by neměla poškozovat sousední státy a budoucí generace by za to neměly platit.

Musíme mít opatření a reagovat na současnou situaci a také se o to pokoušíme. Souhlasím s panem Mitchellem, že potřebujeme plán, ano, a my nějaké plány máme. Máme Plán evropské hospodářské obnovy, který je třeba realizovat. Samozřejmě o tom vedeme diskuse a spolupracujeme s Evropskou investiční bankou. Její prezident pan Maystadt před dvěma dny pořádal konferenci, na které názorně předvedl, kolik prostředků EIB vydala od počátku krize – zhruba o 10 miliard EUR více než v předchozím roce. Existuje i další iniciativa EIB, společně s EBRD a Světovou bankou, jež umožní přidělit prostředky ve výši více než 24 miliard EUR například na pokrytí potřeb různých malých a středních podniků. Pro udržení zaměstnanosti je to důležité.

Pokud jde o revizi nařízení o Evropském sociálním fondu a Evropském fondu pro přizpůsobení se globalizaci, dospěla Rada k dohodě týkající se návrhu na revizi nařízení o Evropském sociálním fondu, který zjednodušuje záznam nákladů a přibývajících bezhotovostních plateb členskými státy. V současné době se očekává stanovisko Parlamentu a revidované nařízení by mohlo vstoupit v platnost v květnu 2009.

Předsedající. – Otázka č. 3, kterou pokládá **Mairead McGuinness (H-0046/09)**

Předmět: Rozdílnost výrobních norem ve světě

Evropa uplatňuje vysoké normy v potravinářském průmyslu a ve výrobních odvětvích na svém území, což všichni schvalujeme, avšak nepožaduje, aby těmto normám vyhovovaly také dovážené výrobky. Evropské normy jsou zejména v potravinářském, oděvním a hračkářském průmyslu nejlepší na světě; na druhou stranu však tyto vysoké normy vyvolávají dodatečné náklady a výrobu v EU prodražují. Do našich obchodů se dostávají výrobky z dovozu, na něž se stejně vysoké ekologické a jiné normy nevztahují a které jsou často mnohem levnější.

Jaké kroky Rada podniká v rámci Světové obchodní organizace a dalších světových fór, aby v celosvětovém měřítku zvýšila povědomí o této problematice a aby prosazovala vyšší výrobní normy, které zajistí lepší ochranu pracujících a spotřebitelů?

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady - Vážím si další otázky z řad irských europoslanců – zdá se, že Irové jsou během dnešních interpelací neaktivnější.

Tedy, pokud jde o iniciativu ve WTO, jež se týká lepší informovanosti a podpory vyšších výrobních norem po celém světě, dovoluji, abych váženému poslanci nejprve připomněl, že hlavním vyjednavatelem Evropského společenství ve WTO v oblasti obchodu je Komise, která jedná na základě mandátu uděleného Radou. Proto bychom tu potřebovali komisařku Catherine Ashtonovou.

Pokud jde o výrobní normy, mohou vlády na základě článku 20 dohody GATT jednat v obchodních záležitostech tak, aby chránily život nebo zdraví lidí, zvířat nebo rostlin, pod podmínkou, že nejde o diskriminaci nebo zneužití v podobě skrytého protekcionismu.

Vedle toho existují dvě specifická opatření WTO, která se těmito otázkami zabývají: sanitární a fytosanitární opatření (SPS) a dohody o technických překážkách obchodu (TBT).

SPS je samostatná dohoda, která obsahuje základní pravidla o bezpečnosti potravin a zdravotní normy pro zvířata a rostliny. Země tak mají možnost stanovit si své vlastní normy, pod podmínkou, že mají vědecký základ. Dohody TBT ukládají členům WTO povinnost zajistit, aby technické předpisy, dobrovolně přijaté normy a postupy při posuzování shody nezpůsobovaly při obchodu zbytečné potíže.

Členové WTO se proto vybízejí, aby používali mezinárodní normy, pokyny a doporučení, pokud existují. Mohou přijímat opatření, která vedou k vyšším normám jen když je pro to vědecké zdůvodnění.

Evropské společenství má vysokou úroveň norem a jejich prostřednictvím chrání své spotřebitele. Nicméně musíme zajistit, aby požadované normy nebyly v rozporu s výše zmíněnými dohodami.

Všichni víme, že existují různé pohledy na tyto problémy a že Evropské společenství mnohokrát podobná opatření hájilo.

Z pohledu Společenství mohou osvědčené regulační postupy mimo jiné pomoci zamezit zbytečným překážkám v mezinárodním obchodě a zajistit, aby právní předpisy neomezovaly obchod více, než je potřeba. Zároveň může hájit právo stanovit cíle veřejné politiky, například ve vztahu k životu a životnímu prostředí lidí, zvířat a rostlin na úrovni, na jaké je to považováno za vhodné, za předpokladu, že nejsou realizovány způsobem, který by mohl znamenat libovůli nebo neospravedlnitelnou diskriminaci.

V současné situaci finančního zmatku a zhroucení hospodářství není možné přeceňovat důležitost plného souladu a účinného provádění všech pravidel a dohod WTO.

Evropské společenství vždy pracovalo na posílení mezinárodních norem v rámci příslušných výborů, zvláště ve výborech TBT, SPS, TRIPS, obchodu a životního prostředí. Mohu zmínit nedávný případ nesmlouvavého postoje Evropského společenství ve výboru SPS na konci února v záležitosti několika členů, kteří nebyli v souladu se normou Světové organizace pro zdraví zvířat.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Chtěla bych poděkovat úřadujícímu předsedovi za podrobnou a odbornou odpověď, ale dovolu, abych vám dala praktický příklad, který by vás mohl zaujmout. Za několik let Evropská unie úředně zakáže produkci vajec z klecového systému. Nicméně systém bude stále používán za našimi hranicemi a my budeme dovážet tekutá vejce nebo vaječný prášek, které budou v Evropské unii zakázané, a producenti se budou podívat nad takovou logikou.

Ptám se Vás jako člověka, který odpovídá zcela logicky a zevrubně, jak byste v takovém případě argumentoval ve prospěch tohoto systému, když bychom řekli, že nelze dovážet tekutá nebo sušená vejce pocházející z klecového systému? Je absurdní zakazovat jej uvnitř EU.

Jim Allister (NI). – Pane ministře, myslím, že hlavním smyslem otázky byla konkurenceschopnost a to, jak udržíme konkurenceschopnost výrobců z EU. Vzhledem k tomu, že výrobci z EU, zvláště výrobci potravin, mají větší výdaje, neboť musí splňovat normy EU, a zároveň jim konkurují dovozy ze zemí, které tak nečiní, mohu se Vás zeptat, zda jste za těchto okolností přesvědčený, že SZP by měla být využita pro financování konkurenceschopnosti výrobců z EU? Bez finančních prostředků spějeme k tomu, že nás potká přesně takový osud, o jakém tu mluvila paní McGuinnessová.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady - Nepatřím k největším obhájcům SZP. Obecně souhlasím s tím, aby se v reformě SZP pokračovalo, ale doufám, že se nedostaneme do situace, kdy bychom dováželi tekutá nebo sušená vejce. Také věřím, že většina norem v Evropských společenstvích pro uvádění na trh není založená jen na tom, co jsme schválili tady v Evropě, ale i na mezinárodně schválených normách Codexu Alimentarius a normách Evropské hospodářské komise OSN.

Dohody TBT ukládají WTO a jejím členům povinnost zajistit, aby technické předpisy, dobrovolně přijaté normy a postupy při posuzování shody nezpůsobovaly v oblasti obchodu zbytečné potíže.

Předsedající. – Otázka č. 4, kterou pokládá **Claude Moraes** (H-0047/09)

Předmět: Změna klimatu

Jak se Rada připravuje na nadcházející summit G8 v červenci a konferenci o změně klimatu v Kodani později v tomto roce, aby posunula mezinárodní jednání o změně klimatu vpřed? Může Rada zejména podat zprávu o nějakém zlepšení spolupráce mezi EU a novou vládou USA v této oblasti?

Jaké další akce v boji proti změně klimatu Rada vedle toho plánuje, aby sjednotila balík opatření, který byl schválený v prosinci?

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – V prosinci roku 2008 se konference v Poznani dohodla na pracovním programu pro rok 2009, který jasně určil kroky ke konferenci o změně klimatu v Kodani, která se má konat v prosinci roku 2009. Poznaň také vyslala zprávu, že se na současnou finanční krizi nemá pohlížet jako na překážku budoucích opatření v boji se změnou klimatu, ale místo toho jako na další příležitost k hluboké transformaci našeho hospodářského systému a posunu k nízkouhlíkové ekonomice.

Současné si musíme být vědomi toho, že při realizaci výše uvedeného nám nebude lehké. Ekonomický pokles ovlivní ochotu zapojených zainteresovaných stran strávit další náklady související se závazky snižování emisí a také opatřeními na zmírňování a přizpůsobení se.

České předsednictví plánuje zaměřit své úsilí na mezinárodní úrovni na úspěšnou prosincovou dohodu v Kodani. Jak víte, Rada minulý týden navázala na sdělení Komise nazvané „Cesta ke komplexní dohodě o změně klimatu v Kodani“ přijetím závěrů k této otázce, přičemž také vycházela z informací poskytnutých dočasným výborem pro změnu klimatu ustaveným Evropským parlamentem, a tak dále rozvinula postoj EU k celosvětové dohodě na období po roce 2012.

Od nadcházející Evropské rady se také očekává schválení klíčových politických poselství. Vedle sdílené vize dlouhodobých opatření na zmírňování a přizpůsobení se a také technologické vize je v postoji EU klíčové určení odpovídajících prostředků k financování účinných a dlouhodobých klimatických politik, které do velké míry rozhodne o úspěchu kodaňské konference.

EU se začala opět angažovat v aktivním navazování vztahů nejenom s klíčovými partnery při vyjednávání a hlavními nově se rozvíjejícími zeměmi, ale také s novou vládou USA, která již dala najevo svoji připravenost se opět smysluplně zapojit.

Předsednictví uskutečnilo svoji první schůzku s novou vládou USA a další výměny plánuje uskutečnit co nejdříve. Změna klimatu bude jedním z témat, o kterých se bude jednat během neformálního summitu mezi EU a USA v Praze dne 5. dubna. První signály přicházející z Washingtonu jsou v každém případě povzbuzující, takže bude rozhodující zajistit dobrou spolupráci mezi EU a USA, aby naše postoje byly co nejvíce ambiciózní, a zajistit, aby následně hlavní nově se rozvíjející země udělaly totéž.

Aby úsilí EU v boji se změnou klimatu přineslo své ovoce, je naprosto nezbytné, abychom zajistili vědomou účast ostatních hlavních světových ekonomik, které produkují CO₂. Z tohoto důvodu bylo na schůzku zemí G8 pozváno několik takových zemí – Jihoafrická republika, Egypt, Čína, Indie, Austrálie, Mexiko, Brazílie, Indonésie a Jižní Korea.

Pokud se týká klimatického a energetického balíku, když EU v prosinci roku 2008 dosáhla dohody o tomto balíku, vyslala tím velmi silný politický signál všem svým partnerům ve vyjednávání po celém světě. Nyní zahájíme jeho realizaci, což zahrnuje hodně technické práce.

Vědoma si potřeby dále určit více podrobně kritéria, která by si Evropská unie přála používat při rozhodování o posunu od 20 % k 30 % snižování emisí, Rada v současné době zvažuje otázky komplementarity vynaloženého úsilí a dostatečnosti možných opatření rozvíjejících se zemí na základě sdělení Komise. Odpovídající text je součástí závěrů Rady ve složení pro životní prostředí z 2. března 2009.

Claude Moraes (PSE). – Co by byla doba vyhrazená pro otázky bez našich irských kolegů a jejich trefných a jasně vyjádřených příspěvků? Hovořím nyní jako první, ale proto, abych předsednictví jasně vysvětlil svůj postoj.

Svojí otázkou jsem chtěl říci, že bychom si měli uvědomit, že zejména naši mladší voliči – a jsem si jistý, že nejsem jediný, kdo se v takové situaci nachází – chtějí přesvědčit toto předsednictví v polovině jeho funkčního období a také švédské předsednictví, aby se pečlivě zabývala tím, jakými akcemi se Američané pokoušejí zajistit, aby nedošlo k žádnému konfliktu – a pan Vondra to zmínil – mezi řešením naléhavé priority

hospodářské krize, nezaměstnanosti a podobně a podporou akce týkající se změny klimatu, prosazování balíčku k boji s klimatickou změnou a povzbuzování průmyslových odvětví, aby se zapojila do nízkouhlíkové ekonomiky.

Nežádám mnoho, ale rád bych řekl toto: prosím, buďte si vždy vědomi, že to nejsou cíle, které se navzájem vylučují. Mnoho našich mladších voličů v celé EU říká našim předsednictvím právě toto.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) S vědomím účinků změny klimatu, jako jsou dlouhá období sucha, pokles zdrojů pitné vody a dezertifikace rozsáhlých oblastí evropského území bych se ráda Rady zeptala, zda zvažuje vývoj evropského zavlažovacího systému.

Jsem přesvědčena, že investice do zemědělství musí být během této hospodářské krize prioritou. Kromě toho je zemědělství z hlediska obchodní bilance Evropy nesmírně důležitou oblastí a my musíme zaručit dostupnost dostatečného množství dostupných zdravých potravin pro občany Evropy.

Avril Doyle (PPE-DE). – Ráda bych úřadujícímu předsednictví připomněla, že na summitu, který se konal minulého prosince, všechny hlavy států a vlád schválily prohlášení, v němž se kromě jiného uvádělo, že v kontextu mezinárodní dohody o změně klimatu v Kodani v roce 2009 by se u těch, kteří si to přáli, část výnosů z aukce použila na to, aby se umožnily a financovaly akce na zmírňování změn klimatu a přizpůsobování se těmto změnám v rozvojových zemích, které dohodu ratifikovaly, zejména v nejméně rozvinutých zemích.

Moje otázka je velmi jednoduchá. Protože prohlášení ze summitu nejsou uvedena v žádném úředním věstníku ani nejsou ve veřejném záznamu jednání, mohli byste, pane ministře, před koncem vašeho předsednictví uvést úplný obsah prohlášení alespoň ze summitu z minulého prosince ve veřejném zápisu jednání tohoto Parlamentu? Je nanejvýš důležité, abychom měli záznam takových důležitých prohlášení.

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Myslím, že je to zahrnuto do závěrů Rady ve složení pro životní prostředí ze začátku března. Nemám ty dokumenty s sebou, takže se znovu pečlivě podívám. Mám pocit, že jsem to četl. Čeká nás jarní zasedání Evropské rady a očekával bych potvrzení všech těchto ambiciózních cílů.

Nevím – a to vyvolává některé další otázky –, zda budeme moci přijít s odpovídajícím množstvím peněz, které bychom dali k dispozici pro fondy na pomoc rozvojovým zemím s opatřeními na zmírňování a přizpůsobení se, protože jsme právě na začátku našich rozhovorů s USA a jinými partnery a nedávalo by smysl vyložit naše karty na stůl právě teď.

Rozhovory s Američany právě probíhají. Náměstek ministra pro životní prostředí se setkal s Carol Brownerovou na začátku tohoto měsíce a Martin Bursík, který je českým ministrem pro životní prostředí, se setká se svými partnery ve Washingtonu – myslím, že ke konci tohoto týdne nebo na začátku příštího měsíce –, takže dialog již probíhá.

Ano, samozřejmě potřebujeme najít společný zájem. Hospodářská krize existuje, existují ony ambiciózní cíle pro životní prostředí. Máte pravdu, můžeme najít mnoho synergií a není třeba bojovat. Když si přečtete evropské plány na oživení hospodářství, je v nich mnoho programů, které mají zelený přebal nebo zelenou barvu. Zároveň je před námi mnoho veřejné osvěty. Podmínky v členských státech EU nejsou vždy nezbytně stejné, takže očekávám, že před námi v této oblasti leží mnoho práce s veřejností a veřejné diplomacie.

Předsedající. – Otázka č. 5, kterou pokládá **Liam Aylward (H-0050/09)**

Předmět: Bezpečnost v silničním provozu

Podle priorit českého předsednictví vyžaduje velký počet osob usmrčených na evropských silnicích, aby se zvýšilo celoevropské úsilí o zlepšení bezpečnosti v silničním provozu.

Jaké plány má předsednictví na řešení této problematiky?

Alexandr Vondra, úřadující předseda Rady. – Jak pan poslanec zdůraznil, patří zlepšení bezpečnosti v silničním provozu a snížení vysokého počtu smrtelných dopravních nehod na silnicích Společenství k prioritám českého předsednictví pro sektor dopravy. Není to nic překvapivého, protože jsme zemí, která leží přesně uprostřed kontinentu. Hustota provozu a související nebezpečí jsou pro nás jednou z nejvyšších priorit.

Předsednictví, které s vámi sdílí stejné obavy, mělo v úmyslu s ohledem na zlepšení stávající situace v krátkodobém horizontu uskutečnit během zasedání Rady na jaře 2009 rozpravu ministrů o budoucím vývoji

v oblasti bezpečnosti v silničním provozu v kontextu přípravy nového akčního plánu o bezpečnosti v silničním provozu. Avšak s ohledem na skutečnost, že Komise předsednictví naznačila svůj záměr odložit datum přijetí tohoto nového akčního plánu, považuje české předsednictví tuto rozpravu za předčasnou.

Jedním příkladem konkrétní akce uskutečněné za našeho předsednictví v oblasti bezpečnosti v silničním provozu je konečné jednání mezi Radou a Parlamentem o návrhu nařízení o požadavcích schválení typu kvůli všeobecné bezpečnosti motorových vozidel. Jak víte, předsednictví a zástupcům Parlamentu se podařilo dosáhnout dohody o tomto návrhu a Evropský parlament toto nařízení včera přijal. Nařízení o všeobecné bezpečnosti požaduje povinné vybavení všech vozidel systémy elektronické kontroly stability a pokročilým systémem nouzového brzdění a systém varování před vybočením ze zvoleného pruhu u nákladních automobilů. Tyto nové technologie mohou významně zlepšit bezpečnost vozidel a je jasné, že pro bezpečnost v silničním provozu bude přínosem, až budou zavedeny jako standardní systém u nových vozidel.

Schválení při prvním čtení umožní povinné zavedení systémů elektronické kontroly stability u nových vozidel od roku 2011, tedy o jeden rok dříve, než se předpokládalo v původním návrhu Komise. Rada dále právě zahájila přezkum akčního plánu Komise k zavedení inteligentních dopravních systémů (ITS) v Evropě a souvisejícího návrhu směrnice stanovující rámec pro zavedení inteligentních dopravních systémů v oblasti silniční dopravy a u styčných ploch s ostatními druhy dopravy. Oba dokumenty si kladou za cíl mimo jiné zlepšení bezpečnosti v silničním provozu uplatněním informačních a komunikačních technologií v sektoru silniční dopravy.

Předsednictví plánuje vyzvat ministry, aby přijali závěry Rady k akčnímu plánu na zasedání Rady v březnu 2009 a obecný postoj nebo politickou shodu týkající se výše uvedeného návrhu na zasedání Rady v červnu 2009. Role ITS v oblasti bezpečnosti v silničním provozu se bude také projednávat na neformálním setkání ministrů dopravy, které se má konat ke konci dubna v Litoměřicích v mé zemi.

Inteligentní dopravní systémy a zařízení, jako jsou systémy nouzového volání a hypervigilance řidiče, systémy výstrahy při dosažení určité rychlosti a alkoholové zámky by mohly zásadním způsobem přispět ke zvýšení naší bezpečnosti v silničním provozu. Systémy elektronické kontroly stability a samotný systém eCall by mohly v Evropě zachránit až 6 500 životů ročně, pokud by byly plně využity. Předsednictví vzhledem k důležitosti, kterou připisuje bezpečnosti v silničním provozu, přezkoumá jakékoliv jiné návrhy k těmto otázkám, které Komise v krátké době případně předloží, za předpokladu že tak dovolí omezený čas, který je k dispozici do konce června.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Z Irska je tady ještě jedna otázka, i když je tentokrát v našem vlastním jazyce. Jaké jsou, podle vašeho názoru, nejdůležitější příčiny vysokého počtu úmrtí na silnicích? Má české předsednictví v plánu vytvořit nějakou novou koordinaci mezi různými standardy zavedenými v různých zemích Evropy, pokud se týká vozidel, která jsou v dobrém stavu? Myslíte si rovněž, že by se ke snížení počtu úmrtí na silnicích mělo používat také něco jiného než jen technologie?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Evropská unie toho pro omezení dopravních nehod neudělala dost. Bezpečnost v silničním provozu může být zlepšena prostřednictvím investic do infrastruktury, zlepšením chování těch, kteří se provozu na silnicích účastní, a dodržováním dopravních předpisů.

Evropská komise přišla s návrhem směrnice o přeshraničním vymáhání práva v případě pokut za porušení dopravních předpisů. Evropský parlament pro tento návrh hlasoval. V jaké fázi jsou tyto záležitosti nyní a jaké má tento balíček vyhlídky na schválení Radou Evropské unie?

Jim Higgins (PPE-DE). – Zprv bych se chtěl Rady zeptat, zda akceptuje, že to, co potřebujeme, jsou specifické cíle pro každý členský stát, pokud se týká snižování počtu úmrtí a smrtelných úrazů na našich silnicích.

Zadruhé – akceptovala by Rada, že potřebujeme prosazovat systém, podle kterého může být ten, kdo se dopustil přestupku v jedné jurisdikci, soudně stíhán soudy, které do této jurisdikce spadají, a to i tehdy, pokud se vrátil do své rodné země?

A vůbec ne v poslední řadě – vítám informace Rady o systému eCall, ale kdy bude ve všech členských státech povinný? Pokud jde o dopravní nehody, a zejména nehody jednotlivých vozidel, má životně důležitý význam.

Alexandr Vondra, údající předseda Rady. – Především rozumím, jak důležitá je tato problematika v průběhu volební kampaně, protože na bezpečnosti dopravy záleží každému. Myslím, že si musíme uvědomit jednu věc, a to, že vlády a zejména Evropská rada nemohou být odpovědné za každý jednotlivý život na našich silnicích. Je to také a v první řadě odpovědnost řidičů za volantem.

Musíme se však samozřejmě na tuto problematiku zaměřit a opakují, že to patří mezi naše priority, takže potřebujeme tuto diskusi posunout kupředu. Proto jsme vybrali právě tuto otázku jako jeden z klíčových bodů programu neformální schůzky ministrů dopravy na konci dubna a zajisté sdělím svým kolegům v mé vládě a našemu ministrovi dopravy, jak důležitá je tato otázka také pro vás.

Hlavním tématem této neformální schůzky je zavedení inteligentního dopravního systému (ITS) v EU. Bezpečnost a zajištění dopravy na silnicích samozřejmě patří mezi šest prioritních oblastí činnosti, které Komise určila ve svém akčním plánu k ITS. Chceme tuto diskusi posunout kupředu.

Předsedající. – Autoři otázek, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, obdrží písemnou odpověď (viz příloha).

Tím končí doba vyhrazená pro otázky.

(Zasedání bylo přerušeno v 19:10 a znovu zahájeno v 21:00)

Předsedající: Paní MORGANTINI

Místopředsedkyně

15. Zelená kniha o pracovnících ve zdravotnictví v Evropě (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je Zelená kniha o pracovnících ve zdravotnictví v Evropě.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, jsem velice potěšena pozváním Parlamentu, abych k němu přednesla prohlášení k Zelené knize o pracovnících ve zdravotnictví v Evropě, kterou Komise přijala dne 10. prosince 2008.

Toto pozvání přichází ve vhodný okamžik, protože se nyní blížíme ke konci konzultační fáze, která bude uzavřena na konci tohoto měsíce.

Je zjevné, že existují stále větší tlaky na všechny zdravotnické systémy EU, jejichž příčinou je stárnoucí populace, zdravotní rizika a také zvyšující se náklady na nové technologie a stále větší očekávání na straně pacientů – to vše na pozadí obtížné hospodářské situace.

Bez dobře vzdělaných a motivovaných pracovníků ve zdravotnictví v celé EU bude finanční udržitelnost evropských zdravotnických systémů ohrožena a nerovnosti v oblasti zdraví se budou zvyšovat.

Zároveň se stárnutím evropské populace dochází i ke stárnutí pracovníků ve zdravotnictví a nováčků, kteří přicházejí, aby nahradili ty, kteří odcházejí, je nedostatek. Musíme se zamyslet nad důvody, proč mladí lidé nemají motivaci stát se zdravotníky.

Tato skutečnost společně s mobilitou odborných pracovníků ve zdravotnictví v rámci členských států a mezi nimi vytváří ve většině evropských zdravotnických systémů běžné problémy týkající se pracovníků ve zdravotnictví.

Očekávám početné reakce na zelenou knihu od mnoha zainteresovaných organizací v oblasti zdraví, které vyjádřily svůj zájem o tuto důležitou otázku.

Těším se také na příspěvky, které obdržím od poslanců tohoto Parlamentu. Budou skutečným katalyzátorem naší práce a poslouží našemu společnému cíli.

Analýza odpovědí, které dostaneme, nás povede při vytváření strategií na úrovni EU, jejichž cílem bude podpořit členské státy při řešení těchto náročných úkolů.

Rozprava o pracovnících ve zdravotnictví se liší od problematiky, kterou se zabývá návrh směrnice o právech pacientů v přeshraniční zdravotní péči.

Tento návrh se samozřejmě zaměřuje na pravidla a opatření potřebná k zajištění přístupu k bezpečné a vysoce kvalitní zdravotní péči, a to za spravedlivých podmínek, pacientům, kteří se pohybují po celé Evropě.

Primárním cílem tohoto návrhu právního předpisu je spravedlivě a důsledně prosazovat práva pacientů tak, jak jsou uznána Evropským soudním dvorem. Neusiluje o regulaci přeshraničního poskytování zdravotnických služeb, svobody usazování nebo mobility odborných pracovníků ve zdravotnictví.

To však neznamená, že návrh směrnice ignoruje bezpečnost a kvalitu péče u pacientů, kteří vyhledávají zdravotní péči v zahraničí – což skutečně souvisí s kontextem, ve kterém pracovníci ve zdravotnictví péči poskytují.

V tomto ohledu návrh směrnice velice jasně stanoví základní pravidlo, podle kterého v případě přeshraniční zdravotní péče platí pravidla země, kde je ošetření poskytnuto.

Dovolte mi také stručně zmínit jiná ustanovení, jako jsou ta, která jsou uvedena v článku 5 návrhu: členské státy by se zavázaly definovat vnitrostátní standardy kvality a bezpečnosti a také by se zavázaly k jejich účinnému uplatňování a zveřejnění. Poskytovatelé zdravotní péče by poskytovali veškeré související informace, aby tak umožnili pacientům učinit informovaný výběr – včetně podrobností o jejich zdravotním pojištění nebo jiných prostředcích osobní nebo kolektivní ochrany, pokud se týká profesní odpovědnosti, která musí být zavedena ve všech členských státech, aby pacienti měli nástroj k podávání stížností a přijímání opravných prostředků a náhrad v případech, kdy utrpí škodu v důsledku zdravotní péče, které se jim dostalo.

Jsem přesvědčena, že díky tomuto souboru principů a pravidel návrh směrnice definuje jasný vztah mezi pacientem a poskytovatelem, který má zajistit solidní informovanost a také bezpečnou a kvalitní péči evropským občanům, kteří se rozhodnou cestovat do jiného členského státu kvůli zdravotnickému ošetření.

Dovolte mi také připomenout, že existuje ještě jeden důležitý právní předpis EU, za který nese odpovědnost můj kolega komisař McCreevy, regulující vzájemné uznávání kvalifikací lékařů, zdravotních sester, dentistů, porodních asistentek a lékárníků. Mám na mysli směrnici 2005/36/ES, která je nyní v platnosti. Tato směrnice také upravuje konkrétní povinnosti členských států, pokud se týká výměny informací v případě pohybu pracovníků ve zdravotnictví. Tyto toky dat jsou usnadňovány používáním informačního systému o vnitřním trhu (IMI), který již nyní umožňuje elektronickou výměnu informací o uvedených pěti hlavních profesích ve zdravotnictví. Předpokládá se také rozšíření systému IMI na všechny regulované profese.

Na závěr bych ráda uvedla, že řešení uvedených náročných úkolů spojených s pracovníky ve zdravotnictví v EU při současném zajišťování finanční udržitelnosti zdravotnických systémů bude jedním z hlavních úkolů Evropy během následujícího desetiletí. To vyžaduje přístup v podobě komplexní politiky, protože není reálné, aby kterýkoliv členský stát našel svá vlastní řešení sám o sobě. Řešením nemůže být pouhý nábor zdravotníků z rozvojových zemí, kde je jejich nedostatek ještě větší.

Zelená kniha v tomto smyslu umožní diskusi a další definování záležitostí, o které se jedná, a tam, kde je to vhodné, povede k vytvoření koncepce společných akcí. Víím, že máte velká očekávání, a počítám s vaší pomocí při vytváření řešení na podporu nedoceneného podílu pracovníků ve zdravotnictví na životech každého z nás.

Předsedající. – Paní komisařko, nepochybuji o tom, že se vám od poslanců tohoto Parlamentu dostane velice bohatých reakcí na vaši žádost o příspěvky k Zelené knize o pracovnících ve zdravotnictví v Evropě.

John Bowis, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, rád bych poděkoval paní komisařce jak za to, že obětovala svůj večer a přišla za námi sem, do tohoto zaplněného Parlamentu, tak také za to, že nám přinesla zprávu, kterou přinesla. Jedná se o důležitou zelenou knihu a měla by zahájit důležitou rozpravu v tomto Parlamentu i mimo něj.

Během prohlášení, které nám právě nyní předložila, položila jednu nebo dvě otázky, včetně své vlastní otázky, proč nepřichází více zdravotních sester a lékařů. Smím-li to tak říct, myslím, že to je polovina otázky. Druhá polovina zní, proč jich tolik odchází. Klíčem k tomu bude najít cesty, jak provádět nábor pracovníků ve zdravotnictví a jak si je udržet. To platí pravděpodobně obzvláště pro zdravotní sestry, ale také pro lékaře a ostatní terapeutky a tak dále. Myslím, že se musíme podívat na struktury profesní dráhy, které nabízíme. Musíme pochopit, jak je profesní postup vnímán jako potenciál. Musíme odstranit některé překážky v rámci profesí a mezi nimi. Musíme zajistit, aby pracovní prostředí bylo příjemné. Bude to náročné, ale může to být i uspokojivé. Musíme zajistit, aby v Evropě byla k dispozici výzkumná zařízení, abychom neztráceli lidi v zahraničí. A možná ze všeho nejvíce musíme naslouchat profesionálům z první linie. Příliš často – znám to z doby, kdy jsem byl ve vládě, a vy to znáte jako komisařka – nasloucháme lidem v nejvyšších funkcích a nejdeme dolů k lůžkům a nenasloucháme zdravotním sestrám a lékařům, kteří se ve skutečnosti zabývají konkrétními věcmi. Kdybychom takto konali více, pak by pravděpodobně víc naší politiky bylo v pořádku.

Rád bych se samozřejmě zmínil – tak jako se zmínila paní komisařka – o své zprávě, tedy o tom, jak Parlament hodnotí přeshraniční zdravotní péči. Uváděli jsme od samého začátku, že v tomto ohledu byla důležitá dvě opatření, která nepřicházela zároveň. Jedním z nich byla samozřejmě bezpečnost pacienta a my skutečně

máme opatření, které svoji trasu urychlilo přímou cestou, aby se napojilo na cestu, po které jdeme my. Toto opatření je poněkud pozadu. Týká se pracovníků ve zdravotnictví. Vskutku potřebujeme zdravotníky, kteří poskytují takovou službu – podporu – přeshraniční zdravotní péče, aby pacientům umožnili bezpečný a sebevědomý pohyb. Opravdu, když se nacházíme tady ve Štrasburku, myslíme na příklady Štrasburku, Liège, Lucemburku, kde může mít koncept referenční sítě velkou hodnotu jak ve smyslu pacientů, tak vzdělávání a výzkumu.

Komisařka se zmínila o hnutí pracovníků ve zdravotnictví a my se musíme zabývat způsoby, jak to převést do reality, aniž bychom ohrozili bezpečnost pacientů. Myslím, že sem jistě patří otázka jazykových testů, které nejsou překážkou, ale musí být opatřením na ochranu pacientů. Zmínila se o uznávání kvalifikací. To je zcela jasně důležité, ať už jste ošetřování doma docházejícím lékařem, nebo jezdíte do zahraničí, abyste se tam setkali s místním lékařem. Existují určité profese – a jednou z nich je chiropraxe –, které jsou v některých zemích uznávány, a v jiných ne. Musíme se zabývat způsoby, jak zařadit tyto pomocné zdravotnické profese do centra našeho plánování.

Musíme si také samozřejmě být jisti, že jsme zajistili bezpečnost pacientů, pokud jde o zdravotníky, kteří byli disciplinárně potrestáni nebo vyloučeni z profesní organizace – lékaři, zdravotní sestry, všichni odborní pracovníci ve zdravotnictví –, a ve své zprávě požadují, aby to Komise podpořila. Považuji to za něco, čím se musíme zabývat víc.

Paní komisařka správně poukázala na odliv vzdělaných odborníků. Je tragické, že nezajišťujeme dostatek pracovníků ve zdravotnictví, ale stahujeme je ze zemí, které si to mohou nejméně dovolit. Když se podíváte na čísla, uvidíte, že v průměru 1 ze 4 lékařů a 1 z 20 zdravotních sester získali vzdělání v zemích OECD. Částečně je tomu tak proto, že je přetahujeme na svoji stranu jako země, a částečně naše nevládní neziskové organizace, které je také využívají a shánějí v dané zemi, jim platí víc, než kolik by jim zaplatili v jejich vlastní zemi. Proto se tam nevracejí, aby tam pracovali.

Všechny tyto věci jsou, paní komisařko, důležité. Musíme se zabývat bezpečností pracovníků ve zdravotnictví. Je třeba, abychom do svého programu zařadili poranění injekční jehlou a infekce získané v nemocnici a také útoky na personál. Z nedávných rozhovorů s porodními asistentkami jsme se dozvěděli, jak je obtížné získat pojištění profesní odpovědnosti. To jsou některé otázky, které se, jak doufám, dostanou při našich rozpravách o této velice vítané zelené knize do popředí.

Jules Maaten, jménem skupiny ALDE. – (NL) Paní předsedající, velice rád bych podpořil, co před chvílí řekl pan Bowis. Zelená kniha, kterou jsme od vás, paní komisařko, obdrželi, je kvalitní dokument. Není třeba říkat, že se reakcí na ni nemůžeme dočkat, což se u zelených knih děje pokaždé. Dají se samozřejmě částečně předvídat, ale v každém případě je užitečné je obdržet, aby mohly být začleněny do případných budoucích právních předpisů.

Tato zelená kniha je důležitá, protože se týká záležitosti, kterou je třeba řešit. Zelená kniha je výsledkem polemiky, která vyvstala z návrhů předložených panem Bolkesteinem v té době, a my vítáme skutečnost, že se tím Komise takto, s řádnou péčí, prostřednictvím zelené knihy zabývá a ponechává dostatek prostoru pro diskusi, protože kolem této otázky je podle mého názoru především mnoho znepokojení. Nechci omezit svůj příspěvek pouze na samotné téma pracovníků ve zdravotnictví, protože si myslím, že na stejný strach z neznáma v evropském rozměru v oblasti zdravotní péče narazíme i v jiných oblastech.

V posledních letech se toho v oblasti veřejného zdraví v Evropské unii udělalo hodně, jak za vašich předchůdců, tak s vámi, paní komisařko. Rád bych se tedy chopil příležitosti a pogratoval vám, paní komisařko, k pečeti, kterou se vám podařilo této politice vtisknout v relativně krátké době. Nepovažoval jsem to v tak krátkém čase za možné a myslím, že my všichni můžeme být pyšní na způsob, jakým se vám toho podařilo dosáhnout.

V posledních letech bylo dosaženo mnohého například v oblasti léků pro pediatrické využití, což je oblast, o jejíchž problémech veřejnost ani neví, ale kde je hledání evropského řešení do programu zařazeno s velkým důrazem, protože členské státy nemohou tuto otázku vyřešit samy. Zde přicházejí ke slovu právě úspory z rozsahu. Zastávám názor, že to platí také pro jiné oblasti: například pro politiku kontroly tabáku a prevence kouření, kde Evropská unie ukazuje cestu, nejenom v Unii samotné, ale také mimo ni. Také v tomto případě jsou to úspory z rozsahu, díky kterým jsme efektivní. Jsme také významně zapojeni do přeshraniční péče a ochrany práv pacientů v Evropě, také pod dohledem zpravodaje pana Bowise, a já doufám a očekávám, že v této oblasti také dosáhneme pozitivního výsledku.

Pokaždé ale, s každým novým projednávaným tématem, si všímáte, že nejenom ministři, ale také kolegové poslanci ve vnitrostátních parlamentech zaujímají zdráhavý postoj k dalšímu prohlubování evropské

spolupráce v oblasti zdravotní péče. My všichni jsme přesvědčeni, že mezi všemi 27 různými systémy zdravotní péče je ten náš model ten nejlepší. Ať mluvíte s kýmkoliv, bude vás přesvědčovat, že jejich systém vyniká. To samozřejmě není možné. Nemůžete mít 27 různých systémů, které jsou všechny nejlepší a v tom samém čase.

Není třeba uvádět, že se v každé zemi o takovém systému hodně přemýšlelo. V každém případě jsou angažováni lidé a dobře míněné zájmy. Když se nakonec najde obtížná střední cesta, přitíhne se Evropská unie s nápadem, o kterém si náhodou myslíme, že je nejlepší. Docela dobře chápu, že se to setká s odporem.

V několika oblastech – například v případě řídců se vyskytujících onemocnění – však mohou právě tyto úspory z rozsahu přinášet užitek stejně tak pacientům jako systémům zdravotní péče. Existuje spousta důvodů, proč by se Evropa měla víc zapojit do oblasti veřejného zdraví. Téměř 40 000 pacientů v Evropě čeká na orgány a každý den zemře téměř deset lidí z této čekací listiny.

Zneužívání alkoholu si každoročně vyžádá 195 000 životů a stojí evropskou ekonomiku 125 miliard EUR. To je věc, která je pravděpodobně nejlépe řešena nejenom na vnitrostátní úrovni, ale také místně. Existují však také evropské trendy, například v případě zneužívání alkoholu mezi mladými lidmi. Musíme přezkoumat, zda by se to nakonec nedalo řešit lépe na evropské úrovni. Texty Smlouvy nás vedou k velkému nasazení tyto problémy řešit.

Výsledků, kterých dosahujeme, by nicméně mělo být více, například – a v tom právě spočívá hodnota zelené knihy – tam, kde jde o skutečný volný pohyb služeb ve zdravotnictví. Pokud se postavíme všem těmto problémům čelem, protože ony vskutku v některých případech existují, a přijdeme s jejich řešením, například abychom zabránili lékařským omylům nebo abychom posílili právní jistotu pacientů, ale také právní jistotu pracovníků ve zdravotnictví, jsem přesvědčen, že z toho nakonec budou mít užitek všichni, za předpokladu, že bude tento volný pohyb organizován odpovědně a stane se i tak uskutečnitelným.

Pokud se nebude lepší spolupráce v oblasti dárcovství orgánů a účinná spolupráce při ochraně proti pandemiím – což je problematika, o které pokaždé hovořím – řešit na evropské úrovni, jsem přesvědčen, že se setkáme s velkými problémy, pokud se směrem k nám někdy v budoucnu vydá epidemie chřipky z Thajska. Komise by ve skutečnosti měla být v těchto případech schopná přijmout krizová opatření během 24 hodin.

A na závěr – článek 152 podle mého mínění vůbec neodpovídá standardu, pokud se týká budoucího organizování efektivních opatření v Evropě. Pokud bychom měli někdy ve vzdálené budoucnosti zvažovat změnu Smlouvy, měli bychom podle mého názoru v nové smlouvě zvážit rozšíření právního základu pro veřejné zdraví.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Paní předsedající, rád bych se připojil k panu Bowisovi a panu Maatenovi s gratulacemi paní komisařce k její zelené knize, která nepřišla ani o den nebo dokonce, podle mého, hodinu dříve, než měla. Paní komisařka sama uvedla, že nárůst stárnoucího obyvatelstva s sebou skutečně ponese více tlaku na zdravotnické systémy, ale také na pracovníky. Skutečně, kdokoli si dá čas a naslouchá lidem, kteří v tomto sektoru pracují, se dozví, že obecné pracovní podmínky jsou extrémně tvrdé, a to jak z fyzického hlediska, tak často i z hlediska psychického.

Práce v tomto sektoru klade na pracovníky velké nároky a je často nedostatečně finančně ohodnocena. Nemělo by tedy být překvapující, že fluktuace pracovní síly je v tomto sektoru velmi vysoká. Je také skutečností, že smlouvy jsou až příliš často ošidné, a proto mnoho lidí odchází ze sektoru předčasně. Podle mého úsudku bude tedy Unie muset ve své politice sledovat několik věcí: udržitelnost zaměstnání, bezpečnost práce, zamezení odlivu vzdělaných odborníků a slušnou práci.

Paní komisařka se správně zmínila o směrnici, na které v současné době pracuje pan Bowis, směrnici o přeshraniční zdravotní péči. Lidé, se kterými jsem se ale já setkával v tomto sektoru, chtěli také důrazně poukázat na vztah mezi prací na pozici zdravotníka a směrnicí o pracovní době. Ve směrnici o pracovní době se nyní používají ke stanovení doby trvání spíše smlouvy než lidé.

Zjistil jsem, že existují polští lékaři, kteří pracují v polských nemocnicích na základě běžných smluv během týdne a pak cestují do Spojeného království na víkend, kde odpracují směnu v délce 48 hodin. To je samozřejmě neslýchané. To je něco, co by se mělo zvážit, a určitě by se to mělo zvážit ve směrnici o pracovní době. Doufám proto, že toto téma bude také předmětem rozpravy, až budeme projednávat zelenou knihu.

Konstantinos Droutsas, jménem skupiny GUE/NGL. – (EL) Paní předsedající, Zelená kniha o pracovnících ve zdravotnictví v Evropě zveřejňuje plány kapitálu a Evropské unie na privatizaci zdravotní péče a sociálního zabezpečení s bolestnými dopady na rodiny pracujících a řadových vrstev ve zdravotnickém sektoru.

Tyto změny tvoří součást obecnějších zvrátů namířených proti řadovým občanům v sociálním pojištění a sociálních službách, přičemž jsou prosazovány ve všech zemích Evropské unie s aktivní podporou a spoluvinou středolevých a středopravých sil, které se zdravím zacházejí jako se zbožím, zdrojem zisku pro kapitál a s pacienty a jejich rodinami jako se zákazníky.

Základním cílem je rozšířit obchodní aktivitu kapitálu a vytvořit systém, ve kterém zdravotnické služby ve veřejném sektoru fungují na základě kritérií soukromého sektoru a v konkurenci se soukromým sektorem.

První oběti tohoto komercializovaného systému jsou právě ti lidé, kteří v tomto sektoru pracují: 10 % pracovní síly Evropské unie, ti pracovníci, kteří často pracují za nepřijatelných podmínek, které jsou nebezpečné pro pacienty. Neustálé porušování pracovní doby je pravděpodobně spíše pravidlo než výjimka. Jejich platy jsou, přinejmenším ve veřejném sektoru, snižovány, a stejně tak se snižuje i jejich výkonnost kvůli možnostem výběru soukromých zdravotních pojišťoven. Ústředním tématem zelené knihy je mobilita pracovníků a uplatňování pravidel Bolkensteinovy směrnice v sektoru zdravotnictví.

Zdraví je společenská hodnota, ne komerční zboží. Pracovníci ve zdravotnictví poskytují sociální službu a nejsou prostředkem pro vytváření zisku. Tito pracovníci si budou schopni zajistit vysoký standard bezplatných služeb poskytovaných výhradně státem hodně daleko od soukromé obchodní činnosti, pouze když za něj budou bojovat.

Kathy Sinnott, *jménem skupiny IND/DEM*. – Paní předsedající, v oblasti zdravotnictví pracuje více lidí než v kterékoliv jiné oblasti. Skupiny pracovníků ve zdravotnictví, o kterých přímo přemýšlíme, jsou lékaři, zdravotní sestry, lékárníci a dentisté, jejichž práci podporují radiologové, laboratorní technici, výzkumníci, terapeuti, biochemici a armáda pracovníků ve správě a pracovníků, kteří udržují zdravotnické služby v provozu.

Existuje ještě druhá skupina odborných pracovníků: lékaři pracující s rostlinnými léčivy, chiropraktikové, osteopati, homeopati a odborníci na výživu, kteří se zaměřují na více přírodní přístup ke zdraví.

Nakonec existují ještě poskytovatelé péče v rodinách, což je největší samostatná skupina pracovníků ve zdravotnictví, kteří pracují ve dne v noci bez platu ve zdravotnické sféře.

Když se vrátíme k první skupině, v této zprávě vyjadřuje Komise obavy, že počet odborných pracovníků, kteří pracují ve zdravotnictví hlavního proudu, nestačuje k pokrytí rostoucích požadavků. Komise dále zdůrazňuje potřebu přilákat mladé lidi, aby si volili tyto profese. V některých zemích to ale není problém.

V Irsku konalo minulý měsíc zkoušky 3 500 mladých lidí v naději, že si zajistí jedno z několika stovek míst na zdravotnických školách. Obdobně se bude mnohem více mladých lidí ucházet o studium ošetrovatelství, terapií atd., než kolik jsou naše univerzity ochotny vzdělávat.

Paní komisařko, nejedná se o přilákání mladých lidí. Jedná se o to umožnit jim, aby se vzdělávali. Naši středoškolské studenti v Irsku pracují na dosažení kariéry v medicíně, ale bohužel je kvůli přidělovému systému, který je mimo kontakt s poptávkou, pro ně nedosažitelná, a proto máme vážný nedostatek kvalifikovaných odborníků.

Vím, že k podobnému přerušení vazeb mezi vzděláváním a poptávkou dochází i v jiných evropských zemích. Zdá se mi, že mladé lidi úsilím o jejich nalákání do této profese budete jenom frustrovat, pokud jim neposkytneme příležitost takové dovednosti získat.

Protože jsme těmto studentům neumožnili se vzdělávat, a tím jsme vytvořili umělý nedostatek, přivádíme pak z nezbytnosti zdravotnický personál ze třetích zemí – dokonce i těch nejchudších – a ponecháváme jejich vlastní občany bez lékařské péče a vytváříme odliv vzdělaných odborníků.

Druhá skupina pracovníků ve zdravotnictví, kterou jsem zmínila, jako jsou lékaři pracující s rostlinnými léčivy, byla ze zprávy bohužel úplně vynechána. Když budou vynecháni, nedostane se jim uznání za cenný příspěvek k zachování zdraví Evropanů a nebude to odpovídat přání mnoha Evropanů, kteří vyhledávají jejich pomoc.

Tento sektor je velice důležitý. Zjevné pokusy Komise jej potlačit prostřednictvím směrnic, jako je směrnice o vitaminových a minerálních doplňcích stravy, dále utváří tuto narůstající propast mezi politikou EU a každodenními rozhodnutími, které lidé dělají ohledně svého zdraví.

Nakonec bych se ráda zmínila o třetí a největší samostatné skupině pracovníků ve zdravotnictví – poskytovatelích péče v rodinách. Jsou to lidé, kteří pečují o závislé seniory a osoby s handicapem. Každým

rokem jich potřebujeme více, ne méně. Evropa stárne a počet lidí s handicapem narůstá, a proto je nemůžeme považovat za samozřejmost. Jediný způsob, jak si můžeme udržet tyto nezbytné pečovatele, je podpořit je v jejich práci.

A na závěr – naši pracovníci ve zdravotnictví jsou důležitější než kdy jindy. Komise má pravdu, když uvádí, že existují nové a opakovaně se objevující hrozby pro naše zdraví, jako jsou přenosné nemoci. Přesto by si měla Komise také pečlivě všimnout, že jsou na vzestupu všechny chronické poruchy související s dysfunkcí imunitního systému, například astma, alergie, roztroušená skleróza, autismus, diabetes, epilepsie, fibromyalgie a mnohé další.

Doporučila bych Komisi, aby se jednotlivě zabývala každou z těchto nemocí, které jsou na vzestupu, a pokusila se pochopit, co tyto epidemie spouští, protože dovolit, aby nekontrolovaně narůstaly a postihovaly stále více lidí, je jak kruté, tak neudržitelné.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). – Paní předsedající, vítám zelenou knihu Komise a její cíl zvýšit viditelnost problematiky týkající se pracovníků ve zdravotnictví v EU a identifikovat naléhavé úkoly a opatření, která mohou být přijata.

Rád bych ale využil tuto příležitost a zdůraznil jeden aspekt zelené knihy, konkrétně vzdělávání pracovníků ve zdravotnictví. Inicioval jsem písemné prohlášení 0095/2008 k této otázce, které ještě probíhá. Velice podporuji myšlenku, že je naprosto nezbytné vytvořit vzdělávací kurzy o komunikačních dovednostech pro pracovníky ve zdravotnictví, aby pacientům poskytovali jasnější a úplnější informace. Schopnost pacientů rozumět zdravotním a lékařským tématům a pokynům úzce souvisí s jasností vyjadřování. Navzdory různým iniciativám na zlepšení kvality a dostupnosti zdravotnických informací studie naznačuje, že pacienti vyžadují více informací, než se jim v současné době dostává, a že pracovníci ve zdravotnictví obvykle nadhodnocují množství podávaných informací.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Paní předsedající, nedostatek pracovníků ve zdravotnictví je celosvětovým fenoménem. U sebe doma to ale pociťujeme mnohem naléhavěji. Nedostatek specializované lékařské pomoci, nedostatek klinické zkušenosti v určitých specializacích a specifických lékařských službách vede lidi k tomu, aby hledali lékařskou pomoc v jiných zemích.

Je proto velmi důležité regulovat principy přeshraniční lékařské péče. Pacient má právo vědět, jaký standard péče nabízejí určitá střediska, jak bude péče financována, kolik uhradí systém zdravotní péče ve vlastní zemi pacienta za léčbu nebo rehabilitaci a kolik bude muset zaplatit pacient. Směrnice k této záležitosti je naprosto nezbytná.

Další otázka se týká kvalifikací zdravotníků, včetně pomoci související s jazykovými kurzy, které by měly napomoci mobilitě. Myslím, že návrh založit referenční síť pro pracovníky ve zdravotnictví je účelný. Paní komisařko, děkuji vám za zelenou knihu.

Colm Burke (PPE-DE). – Paní předsedající, podpora udržitelné pracovní síly ve zdravotnictví v celé Evropě je zásadní proto, abychom mohli pokračovat ve zlepšování služeb a zařízení zdravotní péče ve všech 27 členských státech.

Evropa stojí před řadou náročných úkolů při zachování a zlepšování našich služeb zdravotní péče. Demografie členských států představuje pro pracovníky ve zdravotnictví největší problém, protože populace Evropy stárne a délka života se prodlužuje každých deset let o 2,5 roku. Zvýšené tlaky platí pro pracovní síly, protože spolu s obyvatelstvem stárnou zároveň také pracovníci. Klíčem k udržení odpovídající pracovní síly s ohledem na toto hrozící odcházení pracovníků do důchodu je zajistit, aby byl k dispozici dostatečný počet mladších nových pracovníků, kteří by nahradili ty, kteří půjdou do důchodu.

Důležitost zlepšení výzkumu a údajů v oblasti zdravotní péče v celé Evropě nelze dost zdůraznit. V současnosti je nedostatek aktuálních, srovnatelných údajů a informací mezi členskými státy o řadě klíčových otázek ve zdravotní péči, včetně vzdělávání a zaměstnávání pracovníků, jejich věku, pohlaví a mezinárodním toku odborných pracovníků ve zdravotnictví. Dostupnost celoevropských informací je nesmírně důležitá pro plánování a zajišťování budoucích pracovníků ve zdravotnictví a pro všechny orgány zdravotní péče.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, je naším velkým zájmem zajistit, aby náš zdravotnický systém fungoval co nejefektivněji. Je proto nezbytné v souladu s pokyny zelené knihy zvýšit kvalifikace pracovníků ve zdravotnictví a zajistit komfortní a vhodné pracovní podmínky pro zdravotní personál. Nemůžeme si dovolit, aby lékaři byli ve službě příliš dlouho.

Rád bych také upozornil na otázku osvěty v oblasti zdraví. Prosazování zdravého životního stylu je dobrá preventivní metoda, která může předejít různým chorobám a onemocněním. Proto by se tedy, vzhledem k tomu, že prevence je lepší než léčba, měl podpořit každý druh propagace a kampaně na podporu zdraví. Pamatujme si, že investice do jakéhokoli druhu inovační léčebné metody, klinického zařízení a nových technologií znamená investice do nás samotných.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, ráda bych poděkovala všem řečníkům za jejich cenné příspěvky. Je vidět, že vaše příspěvky mohou být velmi prospěšné, protože již nyní se došlo k několika důležitým bodům.

Patří k nim například otázka, jak můžeme vytvořit správné pracovní prostředí pro pracovníky, abychom je udrželi v jejich vlasti, a také jak řešíme velice závažný problém odlivu vzdělaných odborníků.

Minulý týden jsem byla v Libérii a byla jsem šokována, když jsem se dozvěděla, že na 3 miliony obyvatel mají pouze 150 lékařů. Všichni jejich zbývající lékaři jsou ve Spojených státech amerických. Je to obrovský problém – nejenom pro země třetího světa, ale také v rámci Evropské unie, protože dochází k velice závažnému odlivu vzdělaných odborníků z východu na západ. Musíme pochopit, jak můžeme případně podpořit pracovníky ve zdravotnictví a odborný zdravotnický personál, aby zůstávali ve svých rodných zemích. K tomu jim potřebujeme vytvořit lepší pracovní podmínky.

Formální péči nelze řešit, aniž by se vzala v úvahu potřeba neformální péče a kapacita, která je pro ni k dispozici, což je třeba, abychom uvedli v soulad v zelené knize.

Paní Sinnottová položila velice důležitou otázku, jak vzdělat více lidí a jak lidem nabídnout více příležitostí ke vzdělávání. To je druhá strana mince. Na jedné straně chceme více pracovníků ve zdravotnictví, ale na druhé straně nemáme kapacitu je vzdělávat. Jsou to všechno velmi důležité otázky, na které budeme schopni odpovědět a najít jejich řešení, hned jak od vás a jiných zainteresovaných stran shromáždíme všechny důležité komentáře k zelené knize. Doufáme, že na konci tohoto procesu dojdeme k nějakým řešením problému dříve, než se stane skutečně nepřekonatelným.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

16. Páté Světové fórum o vodě, Istanbul, 16.-22. březen 2009 (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení pro Komisi, kterou pokládá pan Borrell Fontelles jménem Výboru pro rozvoj o pátém Světovém fóru v Istanbulu, 16.–22. března 2009 (O-0026/2009 – B6-0015/2009).

Pierre Schapira, autor. – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, za několik dnů pojedou delegace z tohoto Parlamentu do Istanbulu, aby se tam zúčastnila pátého Světového fóra o vodě, události, na kterou se sjedou všichni světoví aktéři se zájmem o vodu: agentury OSN, rozvojové banky, státy, profesní organizace, neziskové organizace a místní správy.

V době, kdy se voda stává stále více nedostatkovým zdrojem a rychlost změny klimatu nám ukazuje, že můžeme očekávat narůstající počet konfliktů souvisejících s přístupem k vodě, jsem se chtěl na tuto schůzku připravit tím, že předložím k hlasování v rámci našeho orgánu silný text, aby se tak položily základy pro evropskou akci v této oblasti.

Situace je, jak víte, vážná. Nedostatek vody se rozšířil i mimo tradiční vyprahlé oblasti. Přístup k vodě, jejíž kvalita se neustále zhoršuje, se stal pro nás všechny předmětem znepokojení. Číselné údaje OSN hovoří samy za sebe. Jedna miliarda lidí nemá přístup k bezpečné pitné vodě, dvě a půl miliardy lidí nemají přístup k sanitárním zařízením, na nemoci způsobené nedostatkem čisté pitné vody nebo sanitárních zařízení či jejich špatnou kvalitou umírá denně pět tisíc dětí mladších šesti let.

Je skandální, že první oběti jsou vždy ti nejhudší. Přístup k vodě, který bude jedním z hlavních náročných úkolů v nadcházejících letech, by dále mohl zpozdit dosažení rozvojových cílů tisíciletí. Další světové fórum o vodě musí být příležitostí k nalezení společných řešení, která by reagovala na tento nesmírně obtížný úkol.

Mojí první prioritou bylo zdůraznit, že voda je zdroj, který lidstvo sdílí, a měla by být univerzálním právem. Je to první odstavec navrženého usnesení a má zásadní důležitost, protože politiky, které zavádíme, na něm závisí. Pamatovat si tento základní princip znamená říci „ne“ pokusům učinit z vody zboží, protože bohužel až moc dobře známe katastrofální důsledky, které takový přístup přináší.

Zpráva Rozvojového programu OSN (UNDP) z roku 2006 ukazuje, že dochází k do očí bijící nespravedlnosti. Chybějící rozvodné systémy často vedou k tomu, že lidé, kteří jsou nejvíce znevýhodněni, nemají bezpečnou pitnou vodu. V důsledku toho se miliony lidí musí uchýlovat k neoficiálním zdrojům, které vzhledem k zprostředkovatelům účtují pětkrát nebo desetkrát vyšší ceny.

Bojujeme za přístup k bezpečné pitné vodě a sanitárním zařízením pro všechny. Znamená to, že voda musí zůstat pod veřejnou kontrolou, což samo o sobě může prosazovat obecný zájem. Je to princip, kterým by se měly řídit naše politiky, a já jsem potěšen, že se o tom usnesení zmiňuje.

Veřejný zásah je opravdu schopen tento problém s přístupem k vodě vyřešit. Systém stanovení cen, který je spravedlivý a udržitelný pro všechny, by byl jednak méně nákladný pro chudé lidi, kteří by se nemuseli uchýlovat k neoficiálním zdrojům, jednak by umožnil investice do nezbytných infrastruktur.

Tohoto cíle je možné dosáhnout, pouze pokud k tomu všichni přispějeme. Veřejná rozvojová pomoc se tedy musí využívat společně se zdroji místních správ, bankovními půjčkami, soukromým kapitálem a inovačními partnerstvími.

Rád bych zejména zdůraznil význam financování založeného na solidaritě, jako je financování, které umožňuje Oudinův zákon ve Francii. Ten umožňuje místním správám vybírat jeden cent za metr krychlový z účtů, které platí jejich uživatelé za vodu, a použít tyto peníze k financování akcí mezinárodní spolupráce zaměřených výlučně na vodu.

Je Komise, paní komisařko, připravena podpořit vytvoření tohoto typu nástroje? Jeho vytváření se musí provádět v souladu s myšlenkou veřejného statku, a proto jsem potěšen, že text usnesení zdůrazňuje, že partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem musí být přesně definována a podřízena regulaci.

Roli místních správ uznaly od posledního světového fóra všechny zainteresované strany, včetně poslanců Parlamentu a ministrů. Následující fórum, které se bude konat v Istanbulu, bude vynikat díky dvěma zlepšením: podpisu dohody o vodě místními správami a zorganizováním dvou dnů, které jsou zcela věnovány roli místních správ.

Jste, paní komisařko, připraveni využít obrovské rezervy odborných znalostí a lidských a finančních zdrojů místních správ k podpoře partnerství mezi severem a jihem? Města na severu by velice ráda svými úspěšnými zkušenostmi a technickými dovednostmi, které mají za sebou, pomohla svým protějškům v rozvojovém světě.

A nakonec OSN dnes zveřejnila zprávu o vodě, která obsahuje určité prognózy pro budoucnost, které nahánějí strach. Krizi s vodou pod dvojitým tlakem demografického růstu a změny klimatu zhoršila nedostatečná připravenost politické reakce. Zatímco je voda pro rozvojovou politiku prioritou, směřuje do ní pouze 6 % mezinárodní pomoci.

Proto chci, aby Evropa, náš Parlament a Komise vyslaly silné poselství lidem na jihu, protože tato nerovnost v přístupu k vodě nesmí pokračovat.

Předsedající. – Ráda bych učinila stručnou osobní poznámku: upřímně doufám, že voda nepřestane být společným zdrojem a že bude právem pro všechny.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, nejprve bych ráda tlumočila omluvy svého kolegy, Louise Michela, za to, že zde nemůže být osobně, protože je v Kongu. S potěšením ale navážu na otázky, které zde byly uvedeny, protože jsou tak důležité.

Komise plně souhlasí s tím, že je přirozené, aby se zajišťování vody a sanitárních služeb řešilo na místní úrovni, prostřednictvím místní samosprávy, obcí a komunit. Musíme ale vzít na vědomí, že mezi těmito různými úrovněmi existují slabé stránky, zvláště v slabších zemích, kde poskytování základních služeb není silnou prioritou.

V minulém roce se Evropské dny rozvojové pomoci tady ve Štrasburku zaměřily na roli místních správ, která je pro přístup k základním službám rolí ústřední, a také na význam místní veřejné správy a účasti občanů. Jedná se zřetelně o ústřední otázku pro sektor vody a Komise prostřednictvím svých rozmanitých nástrojů pracuje na zvýšení podpory místních správ a posílení partnerství mezi místními aktéry ze severu a z jihu.

Na úrovni EU je evropská vodní politika také založena na principu dobré veřejné správy a podporuje zapojení a účast občanů, místních komunit, neziskových organizací a zainteresovaných stran. To se odráží nejenom

v rámcové směrnici o vodě, ale také v iniciativách, jako je Iniciativa EU pro vodu, vyhlášená na světovém summitu o udržitelném rozvoji v Johannesburgu, která mezi své cíle zahrnuje upevnění role místních aktérů.

V Africe, kde rozvojové cíle tisíciletí související s vodou a sanitárními službami stále ještě nejsou na správné cestě, je potřeba zvýšit investice, a Komise prokázala svůj politický závazek vytvořením finančního mechanismu.

Facilita pro vodu za půl miliardy eur umožnila zmobilizování dvojnásobku této částky prostřednictvím spolufinancování velkého počtu programů na zlepšení vody, hygienických opatření a hygienické situace milionů lidí. Zlepšila také veřejnou správu v oblasti vodního hospodářství a vodohospodářství v zemích AKT. Zaměření na zapojení místních aktérů bylo jednou z přidaných hodnot této facility.

EU bude zastoupena v ministerském segmentu Světového fóra o vodě současným českým předsednictvím. Prohlášení, které se připravuje, zahrnuje zmínky o potřebě dobré veřejné správy prostřednictvím rozvoje kapacit a institucionální reformy na všech úrovních.

Politika Komise schválená v roce 2002 prosazuje integrované řízení vodních zdrojů v rozvojových zemích. Právě v tomto rámci se mají řešit různá využití vody – jako je pitná voda, sanitární zařízení, zavlažování atd. –, aby se dosáhlo optimálního rozdělení přínosů mezi všechny uživatele.

Kromě toho se v současné době v kontextu iniciativy „Velké zelené zdi pro Saharu a Sahel“ provádí analýza osvědčených postupů při budování zelených pásů kolem měst, zejména v Africe, jako součást studie proveditelnosti podporované Evropskou komisí. Další podpora této iniciativy se bude zvažovat v rámci Partnerství Afrika-EU o změně klimatu.

S potěšením ohlašuji, že Facilita pro vodu bude pokračovat v rámci 10. evropského rozvojového fondu a že bylo pro tento účel vyčleněno 200 milionů EUR. Členské státy jsou přizvány k účasti prostřednictvím dalšího financování.

Strategie Komise je založena na integrovaném rámci pro spolupráci s partnerskými vládami, členskými státy EU a všemi stranami, které jsou v této záležitosti zainteresovány.

Facilita pro vodu doplňuje národní programy svojí schopností pracovat s decentralizovanými aktéry a vytvářet inovační řešení. Pokračující příprava Facility pro vodu 10. Evropského rozvojového fondu identifikuje zejména potenciál, který nabízejí veřejní provozovatelé vodovodů, kteří zajišťují 90 % vodohospodářských a sanitárních služeb po celém světě.

Proto partnerství mezi veřejnými podniky potenciálně vytváří přístup, který je velice efektivní k vynaloženým nákladům, pokud se týká prosazování principu odpovídající „dobré veřejné správy“ ve vodohospodářském sektoru zemí AKT s pravděpodobně dlouhodobými a udržitelnými dopady na institucionální a organizační změnu. Taková „twinningová“ partnerství – například prostřednictvím vzdělávání a technické pomoci – mohou být účinnými způsoby, jak prosazovat principy dobré veřejné správy ve vodohospodářském sektoru v zemích AKT.

Na závěr mi dovoluje potvrdit, že se s příslušnými partnery vedou v rámci mechanismů Iniciativy EU pro vodu rozhovory o účinnosti pomoci a dělby práce. Bylo provedeno mapování rozvojové pomoci EU ve vodohospodářském sektoru s cílem zlepšit probíhající dialog. Otázka osamocených dárců je ve vodohospodářském sektoru důležitá a Komise to plánuje vzít v úvahu v koncepci nové Facility pro vodu v rámci 10. Evropského rozvojového fondu.

José Ribeiro e Castro, jménem skupiny PPE-DE. – (PT) Paní předsedající, paní komisařko, zopakoval bych slova, která v tomto Parlamentu vyslovila před několika lety, 13. března 2006, Eija-Riitta Korholaová. Popsala situaci týkající se přístupu k čisté vodě následovně: „Číselné údaje jsou alarmující: 3 900 dětí umírá každý den kvůli nedostatku čisté vody. Jedna pětina světové populace, okolo 1,1 miliardy lidí, trpí nedostatkem čisté vody. A více než 40 % je zatím bez náležitých vodohospodářských a kanalizačních služeb.“

Od tohoto prohlášení uplynuly tři roky a co se stalo? Stalo se to, že celosvětový scénář je znepokojujícím způsobem naprosto stejný, což nemůže nebýt důvodem k obavám. Stojíme nyní před vážnou krizí, pokud jde o základní sanitární zařízení, která se týká nás všech. Zdůraznil bych, že se tento problém dotýká nejchudších a nejméně rozvinutých regionů světa, hlavně subsaharské Afriky. Je to i nadále oblast, která je nejvíce zasažena nedostatečnou kvalitou vody, zejména ve venkovských oblastech a v slumech, které obklopují větší města. Problém je ale nesmírný. Mám tady s sebou brožuru organizace UNICEF, která byla vydána v roce 2001. Výpovědi v ní uvedené ale v podstatě stále platí a jsou pozoruhodné. Co nám říká? Říká nám, že

tato 1 miliarda lidí žije prakticky po celém světě. Tato 1 miliarda lidí nemá přístup k čisté vodě: 4 % na Blízkém východě a v severní Africe, 4 % ve střední a východní Evropě, 19 % v jižní Asii, 25 % v subsaharské Africe a 42 % ve východní Africe a Tichomoří. Podíváme-li se na tyto číselné údaje v rámci každé z těchto oblastí, jsou to regiony východní Afriky a Tichomoří a subsaharské Afriky, které vykazují alarmující čísla, kdy na začátku prvního desetiletí třetího tisíciletí nemá přístup k čisté a bezpečné vodě v první uvedené oblasti 24 % a v druhé 43 % obyvatelstva.

Je naprosto nezbytné pamatovat na zdravotní komplikace, z nichž některé jsou smrtelné, které jsou způsobeny tímto nedostatkem vody, a na to, jaký vliv mají na rozvoj a pokrok populací zbavených tohoto nezbytného statku, jak ve smyslu kvality, tak kvantity, a napětí na hranicích, která jsou způsobena přístupem k vodě, a jak se tato rizika stávají více aktuálními, pokud se neudělá nic pro to, aby se jim zabránilo.

Evropská unie, jako globální hráč a přispěvatel *par excellence* ke světovému úsilí namířenému na řešení této otázky, se nemůže omluvit z účasti na nejvýznamnějších debatách o této problematice. Vítám zprávy, které nám paní komisařka v tomto Parlamentu podala. Vítám proto také, že se koná páté Světové fórum o vodě a že se ho Evropa účastní. Poskytne všem hlavním aktérům další příležitost k objektivní diskusi o této otázce a k přípravě jasného přístupu k tomuto problému. Nemohu udělat nic jiného než toto úsilí podpořit tak, jak to udělal i celý Výbor pro rozvoj ve smyslu podpoření subsidiarity. Dále, protože na místní úrovni existuje v tomto ohledu mnoho odpovědností, podporuji také ostatní zájmy našeho výboru. Dámy a pánové, voda je statkem, který je nezbytný pro život, pro život každého z nás a pro život lidstva.

Inés Ayala Sender, jménem skupiny PSE. – (ES) Paní předsedající, jsem vcelku potěšena, že se toto páté Světové fórum o vodě bude konat v Istanbulu, a především, že se ho bude účastnit Evropská unie s delegací z Komise a také delegací z Evropského parlamentu. Chápu také potřebu podpořit orgány místní veřejné správy v jejich pokusech ustavit demokratické, participativní systémy a zlepšit nebo inovovat vodohospodářství a také podporovat proces decentralizace a souhlasím s tím.

Primárním a základním cílem toho všeho je chránit základní právo na vodohospodářské a sanitární služby, ale je zřejmé, že se tak musí dít v rámci pevného rámce respektu k udržitelnému rozvoji, který je v Evropské unii stanoven v rámcové směrnici o vodě, jež představuje referenční bod, s rozvojovými cíli tisíciletí jako základem pro rozvoj.

Musím uvést, že toto všechno – a vysvětlím to zítra v pozměňovacím návrhu, který tento Parlament, jak doufám, přijme – bylo předmětem rozpravy minulý podzim na mezinárodní výstavě EXPO 2008 v Zaragoze, na které se kromě toho Evropský parlament účastnil společně s Komisí za rovnocenných podmínek. Na tomto EXPU diskutovalo více než 2 000 odborníků ve Vodním tribunálu a neziskové organizace na fóru nazvaném Agora a také delegace z Komise a Parlamentu, kteří vytvořili nesmírný objem rozprav a velice zajímavých, tvořivých návrhů na hospodaření s vodou.

To vše dostalo trvalou formu v podobě „Zaragozské charty 2008“ přijaté 14. září 2008. Obsahuje 17 bodů, z nichž některé bych chtěl zdůraznit. Charta uvádí:

- „že přístup k pitné vodě a sanitárním zařízením je lidským právem, které musí zaručovat všechny orgány veřejné správy“;
- „že přístup k vodě má nesmírný vliv na rozvoj“;
- „že předpovědi ukazují, že změna klimatu je schopná pozměnit dostupnost vody a poptávku po ní na celé planetě“;
- „že udržitelná výroba potravin přímo souvisí s efektivním využíváním vody“;
- „že povodí řek je nejvhodnějším prostředím k ovládnutí a využití vody a jejich dobré řízení umožňuje řešit konflikty mezi zeměmi, regiony a uživateli“ a nakonec
- „že orgány veřejné správy musí převzít iniciativu při prosazování právních předpisů a opatření potřebných k zajištění přístupu k vodě pro všechny“.

Vyzývám paní komisařku, aby vzala na vědomí závěry Zaragozské charty, v návrhu znění, na kterém jsme se my, Komise a Parlament, účastnili společně s odborníky, neziskovými organizacemi a sdruženími a které ve skutečnosti vytvořilo fórum pro předběžnou diskusi s ohledem na páté Světové fórum o vodě v Istanbulu.

Věřím, že stojí za to začlenit závěry Charty a také Vodního tribunálu do materiálů o diskusích a rozpravách v Evropě, které jako Evropská unie vystavujeme v pavilonu na této mezinárodní výstavě.

Roberto Musacchio, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, před dvěma roky jsme v tomto Parlamentu vedli rozpravu a přijali náročné usnesení o vodě u příležitosti čtvrtého Světového fóra o vodě, které se konalo v Mexico City. Napsali jsme, že voda musí být považována za lidské právo a že se musí vytvořit aktivní politiky pro uplatnění tohoto práva za pomoci různých forem spolupráce mezi veřejným a soukromým sektorem, se zvláštním zaměřením na místní společnosti.

Toto usnesení nebylo bohužel Evropskou komisí, která byla v Mexico City přítomna, podpořeno – rád bych to dnes paní komisařce připomněl –, navzdory skutečnosti, že byla mnoha zeměmi, zejména v Latinské Americe, velmi oceňována. Samotná povaha tohoto typu fóra, soukromá struktura, bohužel převážila. Nyní máme příležitost vyslat parlamentní delegaci do Istanbulu, a bylo by prospěšné, pokud by tam naše přítomnost byla podpořena stejně silným usnesením, jako bylo to z roku 2006: ještě tam úplně nejsme, a proto předkládám tyto pozměňovací návrhy.

Je třeba, abychom v problematice vody dosáhli skutečného bodu obratu. Děsivé statistiky o nedostatku vody jsou dobře známy a směřují k dalšímu zhoršení v důsledku změny klimatu. Je to skutečně oblast změny klimatu, kde je nová akce potřeba. Kvůli změně klimatu je přístup k vodě obtížnější a špatný přístup k vodě následně zhoršuje změnu klimatu. Takže stejně jako u problematiky práv a problematiky spolupráce mezi soukromým a veřejným sektorem je třeba, abychom se zabývali budováním silného vztahu s Kjótským protokolem. Je to OSN, která se musí zapojit do centra dění okolo vody. Specializovaný orgán OSN by mohl být pověřen globální správou vody a přitom by ji mohl vyjmout ze soukromnické filozofie, která je stále přítomna na stávajících fórech. To by podpořilo vazbu s důležitými úmluvami o změně klimatu a dezertifikaci, které tvoří část rámce OSN.

Pak budou samozřejmě potřeba odpovídající finanční zdroje. Ty by mohly pocházet z obecných daní a poplatků, například z minerální vody, kterou – jak bych rád upozornil své kolegy poslance – používáme nadměrně dokonce i v tomto Parlamentu. Proti privatizaci vody je třeba se postavit: kdyby k ní došlo, přístup k životně nutnému zdroji by už nebyl právem, ale trhem. Jsem přesvědčen, že nás celá historie Evropy učí, že je to veřejnost, která garantuje právo na vodu v našich domovech, k čemuž nedošlo na jiných kontinentech, které jsou stále více náchylné k infiltraci soukromým sektorem.

Jsou to praktické záležitosti, ale mají také nesmírný morální význam. Není náhoda, že za právo na vodu bojují velká sekulární, ale také náboženská hnutí a známé osobnosti. Nedávno a také mnohokrát za posledních několik let byl jednací sál Evropského parlamentu dán k dispozici – plným právem a já za to předsedajícím děkuji – pro důležitá setkání celosvětových aktivistických organizací. Na posledním z nich byla prosazována myšlenka skutečného protokolu o právu na vodu, kterou bychom měli, jak jsem přesvědčen, všichni podpořit.

Filip Kaczmarek (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, většina z nás považuje svobodný přístup k vodě za samozřejmost. Každý den spotřebujeme velké množství vody. Stojí za to si ale zapamatovat, že podle odhadů Světové zdravotnické organizace jedna šestina světové populace, tedy více než jedna miliarda lidí, nemá přístup k vodě, která splňuje základní, minimální standardy čistoty. To znamená, že v civilizaci 21. století trpí miliony lidí žízní a umírají v důsledku nemocí způsobených pitím kontaminované vody. V nedávné době jsem byl v Lagosu, největším městě Afriky, kde má k tekoucí vodě přístup sotva 1 % lidí.

Statistiky tohoto typu jsou hrozné, ale problém s vodou se na titulní stránky novin nedostává, nevzbuzuje všeobecný zájem médií a není předmětem diskusí a sporů, jako tomu je například u AIDS, boje proti malárii nebo globálního oteplování. To jistě vyplývá ze skutečnosti, že se tento problém týká pouze 2 % Evropanů, zatímco v Africe zasahuje 27 % obyvatelstva. Odhaduje se, že v Africe samotné umírá každý rok více lidí na nemoci způsobené pitím špinavé vody než na AIDS a malárii dohromady.

Proto je možné říci, že chybějící přístup k vodě nezabývá okázalým způsobem, kterému by se pravděpodobně dostalo prioritní pozornosti v médiích, a nevyvolává žádný široký zájem jako katastrofa typu zemětřesení, tsunami, záplav nebo ozbrojených konfliktů. Jak již uvedl pan Ribeiro e Castro, je však skutečností, že na nemoci způsobené nedostatkem vody umírá v průměru každý den 6 000 dětí. To znamená, že každých 15 sekund zemře jedno dítě. Umíte si představit reakci světa, stupeň mobilizace a odhodlání, kdyby se toto dělo v Evropě, a ne v subsaharské Africe nebo Asii?

V důsledku toho není problém přístupu k vodě pouze problémem rozvojových zemí, ale také rozvinutých zemí. Všeobecný přístup k pitné vodě je nezbytnou podmínkou rozvoje zemí a boje proti chudobě. Pokud nebude uspokojena tato potřeba, nemá smysl hovořit o zlepšování zdravotní péče nebo rozvoji vzdělávání. Pokud nebude moci být zaručena voda pro potřeby zemědělství nebo jednoduše průmyslu, jsou celé společnosti odsouzeny k boji o každodenní existenci. To vede k ozbrojeným konfliktům, migraci a destabilizaci. Jinými slovy – překází to rozvoji a zvyšuje nerovnosti v rozvoji.

Na fóru, o kterém diskutujeme, budou přítomni také politikové. Budou projednávat záležitosti, které mají aktuální důležitost. Jednou z těchto záležitostí je situace v Dárfúru, odkud prezident al-Bašír nechává vykázat organizace, které kromě jiného pomáhají zajistit, aby lidé v Dárfúru měli přístup k vodě. Na fóru tedy bude příležitost přesvědčit mezi jinými prezidenta al-Bašíra, aby mezinárodním organizacím umožnil dodávat vodu lidem v Dárfúru.

Giulietto Chiesa (PSE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, také já bych vám rád připomněl, jako to udělal pan Musacchio, že v únoru tento Parlament pořádal společně se Světovým politickým fórem Michaila Gorbačova konferenci se smysluplným názvem: „Mír s vodou“, konferenci, ze které vzešlo Memorandum o světovém protokolu o vodě, které si zaslouží pečlivé zvážení a bylo navíc podpořeno všemi hlavními politickými skupinami v tomto Parlamentu, ale které, zdá se, opomíjí Výbor pro rozvoj, který sepsal tento dokument.

Nemyslím si, že k tomu došlo náhodou: text, o kterém dnes diskutujeme, se ve skutečnosti jeví jako slabý a vágní ve všech zásadních bodech, které budou na programu v Istanbulu. Vezměte si příklad vody jako základního lidského práva. Pokud to je právo – a je absurdní to popírat –, pak to nemůže zároveň být i zboží. Ve svobodné společnosti nelze právo koupit ani prodat. Právo se kupuje pouze ve společnosti otroků. Jsme si ale dobře vědomi toho, že ty obrovské soukromé zájmy si chtějí toto právo přivlastnit. Takže co řekne Evropa v Istanbulu? Kdo, jak uvádí například v bodu odůvodnění J, potřebuje zvýšit finanční prioritu vody? To je typický příklad dvojznačného znění. Dále – je stát nebo soukromé vlastnictví jediným aktérem ve vodní politice? Nebo jak uvádí v odstavci 12 usnesení, je to „hlavní hráč“? Co toto slovní spojení skutečně znamená? Pokud se týká ostatního textu, je v rozporu s odstavcem 2 stejného dokumentu, kde se oprávněně uvádí, že voda je „veřejný statek“, který má být trvale „pod veřejnou kontrolou“.

V krátkosti – nacházíme se uprostřed všeobecné krize v modelu rozvoje naší společnosti, a přesto stále lpíme na myšlence trhu, který si přivlastňuje samotnou přírodu pro soukromý zisk. A nakonec – existuje ještě jeden velice slabý bod: tento dokument neobsahuje žádný organizační návrh na světové hospodaření s vodou. Výše uvedené memorandum ale skutečně v hlavních rysech nastínilo návrh na světovou agenturu, který se opakuje v jednom z pozměňovacích návrhů, jenž svým hlasem podporím.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, páté Světové fórum o vodě je událost, která by měla být příležitostí k práci na systémech veřejného vodohospodářství, které budou účinné, transparentní, regulované a v souladu s cíli udržitelného rozvoje, aby splnily potřeby společnosti. Zvláštní role a zvláštní úkoly v této oblasti čekají na orgány místní veřejné správy. Kromě toho ukázala potravinová krize potřebu vytvářet nové techniky, například pro zavlažování zemědělských oblastí. Zároveň je důležité zajistit, aby se používala přírodní hnojiva nebo hnojiva, která se v půdě rychle rozkládají a nedostávají se dál do spodních vod.

A na závěr – jak Komise zamýšlí jednat ve vztahu k vůli Evropského parlamentu vyjádřené v jeho usnesení ze dne 15. března o čtvrtém Světovém fóru o vodě, týkající se podpory vodohospodářství a způsobů jeho společného financování? Problém s vodou je nejdůležitějším úkolem, před kterým svět a Evropa stojí.

Alessandro Battilocchio (PSE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, moji kolegové poslanci mají pravdu, číselné údaje jsou alarmující a zaslouží si vážné zamyšlení. Mnoha, příliš mnoha lidem ve světě je stále ještě upíráno jejich základní právo na vodu. Regulace v této oblasti byla v posledních letech významně rozšířena. Byl bych však rád, kdyby se v Istanbulu pozornost zaměřila na potřebu racionalizovat mnohé mezinárodní orgány, které hrají roli ve správě, řízení a kontrole světové dynamiky spojené s vodou a jejichž kompetence se v současné době často překrývají. Tuto reformu už nelze nadále odkládat.

Doufám také, že páté Světové fórum o vodě uzná koncepci vody jako celosvětového veřejného zdroje a že tato myšlenka získá podporu a budou následovat příslušné politiky o veřejném vlastnictví a o procesech využívání a distribuce na její ochranu.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, myslím, že v tomto Parlamentu společně opakujeme ty samé věci již roky.

Myslím, že o vodě, o tomto společném zdroji lidstva, už bylo řečeno vše a bohužel to musí být řečeno znova, protože situace má do zlepšení daleko, spíše naopak. Poslední zpráva Organizace spojených národů ukazuje, že se situace, jak se zdá, ve skutečnosti spíše zhoršuje. Myslím si proto, že navzdory návrhům, které byly předloženy, a politikám, které provádí Evropská unie, které jsou prvním krokem vpřed, se skutečně potřebujeme dostat dál, než kde nyní jsme, protože bez vody není život. Musíme si také uvědomit, že

mnohému obyvatelstvu, zejména v zemích, se kterými obchodujeme a s nimiž vedeme dialog, byly dodávky vody přerušeny nebo stále ještě nemá k pitné vodě přístup.

Je to naprosto nepřijatelné a nepříjemné. Podle mého názoru musíme skutečně podpořit – a myslím si, že Evropská unie musí poskytovat podporu na mezinárodní úrovni a v Istanbulu – status vody jako společného zdroje lidstva. Není to zboží, které lze prodat nebo které by mohly prodávat naše nadnárodní společnosti. Právě za toto musíme v Istanbulu bojovat a myslím si, že naši kolegové poslanci za to bojovat budou.

John Bowis (PPE-DE). – Paní předsedající, naslouchal jsem svým kolegům, kteří zcela oprávněně zdůrazňovali nedostatek vody, chybějící přístup k vodě, nemoci, které na základě toho vznikají. To vše je pro toto fórum o vodě zásadně důležité.

Chtěl jsem jenom minci zvednout a otočit ji na druhou stranu, protože těm z nás, kteří byli nedávno v Guayaně na regionální konferenci AKT, myslí hodně na ty země, které mají kvůli změně klimatu vody příliš. Pan Musacchio hovořil o dopadu změny klimatu na vodu, jak ji může kontaminovat, jak ji může vysušit, jak je možné k ní ztratit přístup, ale tady jí máme příliš mnoho a musíme mít na mysli, co to udělá ve smyslu znečištění zásob vody a poškození úrody a všeho toho ostatního.

Jsem přesvědčen, že tedy musíme k tomuto seznamu pro fórum o vodě přidat otázku zalesnění/odlesnění, protože pokud se s tím nevypořádáme, budeme se i nadále setkávat jak s povodněmi, tak obdobími sucha.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, nikdo nemůže brát na lehkou váhu význam vody ani potřebu hospodařit s našimi vodními zdroji. Jak jsem ale řekla ve svých úvodních poznámkách, je také třeba, abychom pomáhali chudším zemím světa při získávání přístupu k čisté pitné vodě. Komise bude v pomoci těmto zemím nadále pokračovat.

Jak bylo uznáno a znovu potvrzeno během čtvrtého Fóra o vodě v Mexiku v roce 2006, voda je základní lidskou potřebou. EU bude samozřejmě, jak jsem již uvedla, na nadcházejícím fóru v Istanbulu zastoupena a bude silně prosazovat všechny body, které jsem uvedla.

Pan Bowis se zmínil o jiné velmi důležité otázce – a já s ním souhlasím –, konkrétně že v důsledku změny klimatu jsme svědky záplav v jiných částech světa. S tím skutečně musíme něco dělat. Jak velice jasně uvedl, zalesňování je jedním z řešení tohoto problému.

Předsedající. – Obdržela jsem jeden návrh usnesení⁽²⁾ předložený podle čl. 108 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek dne 12. března 2009.

17. Zpráva Účetního dvora č. 10/2008 o rozvojové pomoci ES zdravotnickým službám v subsaharské Africe (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení pro Komisi, kterou pokládá pan Borrell Fontelles jménem Výboru pro rozvoj o zprávě Účetního dvora č. 10/2008 o rozvojové pomoci ES zdravotnickým službám v subsaharské Africe (O-0030/2009 – B6-0016/2009).

Anne Van Lancker, autorka. – (NL) Paní předsedající, dámy a pánové, Afrika je jediný kontinent, který nedosáhl žádného pokroku, pokud se týká plnění cílů tisíciletí, zejména v oblasti zdraví, tedy v úmrtnosti matek a dětí, boji proti HIV/AIDS, TBC a malárii. To lze zcela připsat jejich systémům zdravotní péče a krizi lidských zdrojů, která tento sektor zachvátila. Je proto více než jasné, že v boji proti chudobě jsou investice do zdravotnických systémů nezbytné.

Je to navíc také názor Komise, ale podle zprávy Účetního dvora, přestože se Komise k takové odpovědnosti hlásila po dlouhé roky, udělala žalostně málo, pokud se týká zavádění jakýchkoliv praktických změn. Komise vyvíjí úsilí, zejména prostřednictvím vertikálních fondů v boji proti AIDS, a z našeho pohledu to může být poměrně nezbytné, ale nemělo by se tak stávat na úkor celkového balíčku investic do základní zdravotní péče.

(2) viz zápis.

Paní komisařko, rozpočet na základní péči se od roku 2000 nezvýšil ani poměrně v rámci celého balíčku oficiální rozvojové pomoci. Tento Parlament má tedy dostatečný důvod položit Komisi na základě zprávy Účetního dvora několik otázek a učinit několik doporučení. Já bych ráda uvedla čtyři body.

Zprvė musí dojít ke zvýšení rozpočtu na zdravotní péči. Zde je zřetelně potřebná společná iniciativa z EU společně s jejími partnerskými zeměmi. Rozvíjející se země se zavázaly investovat 15 % ze svých rozpočtů v rámci Abujské deklarace. I když to pravděpodobně nelze, paní komisařko, provést, je-li Komise a Evropa připravena na to vydat pouze 5,5 % Evropského rozvojového fondu (ERF). Ráda bych se tedy od vás dozvěděla, jakým způsobem by Komise chtěla zajistit, že se budou v rámci Desátého ERF investice do zdraví zvyšovat.

Zadruhé by se měla lépe a účinněji využívat rozpočtová podpora. Ačkoliv je to jeden z výstavních exponátů Komise, ve zprávě Účetního dvora dostává jen málo bodů. Nicméně rozpočtová podpora skutečně má potenciál napravovat nedostatky v jižních systémech zdravotní péče. Zatímco odvětvová rozpočtová podpora se dokáže na zdravotnické systémy skutečně zaměřit, v subsaharské Africe se příliš nevyužívá.

Všeobecná rozpočtová podpora se také může ukázat užitečnou za předpokladu, že Komise bude umět zavázat své partnery a nadchnout je, aby si zvolili zdravotní péči za ústřední sektor, a my bychom chtěli Komisi naléhavě poprosit, aby tak učinila. Moje otázka Komisi zní: jak zajistíte, aby se vykonávalo mnohem více cílených opatření a mnohem lepší kvality jak prostřednictvím podpory sektoru, tak všeobecné rozpočtové podpory?

Smlouvy v rámci rozvojových cílů tisíciletí patří ke slibným nástrojům Komise. Stojím stoprocentně za nimi, ale ve vši upřímnosti, jsou poněkud příliš křehké a příliš krátkozraké, protože jsou určeny pouze dobrým studentům, a tak jsou velmi potřebné alternativy pro ty ostatní.

Zatřetí je nutné posílit odborné znalosti. Podle zprávy má Komise příliš málo odborných znalostí na to, aby zavedla návrhy své politiky v oblasti zdravotní péče do praxe. Proto bychom požádali Komisi, aby tuto odbornost zajistila zapojením více odborníků z oblasti zdravotnictví do svého návrhu a také aby účinněji spolupracovala s WHO a členskými státy.

Začtvrté musí být zdravotnický sektor lépe koordinován. Paní komisařko, je naprosto nezbytné, aby byl Kodex pravidel EU, pokud jde o dělbu práce v oblasti rozvojové politiky, zaveden do praxe a aby byly investice do zdravotní péče a programy v této oblasti mezi různými zeměmi EU lépe koordinovány. Kromě toho musíme zajistit, aby tzv. sirotci mezi potřebnými zeměmi mohli také zaručit pomoc v oblasti zdraví.

Ráda bych skončila poděkováním panu Staesovi, který jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu podporuje zájem vyjádřený Výborem pro rozvoj a požádal Komisi, aby objasnila své cíle s ohledem na udělování absolutoria, a pokud možno do konce roku 2009.

Je jasné, paní komisařko, dámy a pánové, že tento Parlament Komisi naléhavě žádá, aby priority své politiky nakonec převedla do reality s větším přesvědčením a s lepšími nástroji. Je to více než nezbytné, pokud chceme proměnit šanci dosáhnout cílů tisíciletí do roku 2015, protože, paní komisařko, základní zdravotní péče si zaslouží udržitelné investice v dlouhodobé perspektivě.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Paní předsedající, Komise skutečně vítá zprávu Účetního dvora o rozvojové pomoci ES zdravotnickým službám v Africe. Tato rozprava o této otázce k ústnímu zodpovězení nám dává příležitost diskutovat o naší zdravotnické podpoře Africe s vámi, Evropským parlamentem.

Nehodlám zde opakovat formální reakci, kterou se Komise vyjádřila ke zprávě Účetního dvora a která již byla zveřejněna na internetu.

Této zprávě se bohužel nedostalo příliš velké publicity v tisku, a když už zmíněna byla, věci byly někdy příliš zjednodušeny výrokem, že „Evropa nedodržela své sliby v Africe“. Dovolte mi tedy pouze objasnit několik základních bodů, než zahájíme rozpravu.

Komise zůstává nadále zcela rozhodnutá podporovat rozvojové cíle tisíciletí, cíle 4, 5 a 6 související se zdravím, které jsou nedílnou součástí následujících cílů: snížení dětské úmrtnosti o dvě třetiny, snížení úmrtnosti matek o tři čtvrtiny a zastavení a zvrácení vývoje v šíření HIV/AIDS. To znamená naše rozvojová spolupráce, ale naše závazky se nesmí měřit pouze přírůdky do rozpočtu zdravotnického sektoru.

Dětská úmrtnost bude nepochybně snížena účinnými zásahy zdravotnických služeb, zejména očkováním. Proto monitorujeme pokrytí očkováním nejenom v našich zdravotnických programech, ale také v mnoha našich obecných činnostech rozpočtové podpory. Dětská úmrtnost ale také závisí na jiných faktorech, jako

je výživa, bydlení, přístup k bezpečné vodě, sanitárním zařízením a vzdělávání. Proto náš příspěvek často může být a bude mimo samotný sektor zdravotní péče.

Při rozhodování o odvětvových přidělech a náležitostech naší rozvojové pomoci jsme se v Paříži a Akkře dohodli na tom, že se budou stále více respektovat základní principy účinnosti pomoci. Zde jsou alespoň dva příklady. Prvním je vedení zajišťované partnerskými vládami. To znamená, že se po důkladné diskusi s partnerskou zemí přijmou sektory navržené k podpoře. Nemuselo by se jednat o zdravotnický sektor, ale o vzdělání nebo vodu a sanitární zařízení.

Zadruhé: nastavení podle vnitrostátních systémů. To znamená směřování naší pomoci, přednostně ve formě rozpočtové podpory (za předpokladu splnění základních kritérií). Pokud má země dostatečně dobře zformulovanou strategii boje proti chudobě, naše podpora může být přednostně směřována jako obecná rozpočtová podpora.

Přestože tato podpora nebude poté označena jako podpora sektoru zdravotnictví, je spojena s plány pro zdraví, jako jsou míry pokrytí očkováním nebo procenta porodů s pomocí kvalifikovaného zdravotnického personálu. Takové cíle jsou obvykle součástí strategie boje proti chudobě, jsou monitorovány a vyplácení rozpočtové podpory je často spojeno s dosažením pokroku u těchto cílů.

Kromě celosvětových závazků o účinnosti pomoci, které byly přijaty v Akkře a Paříži, jsme se my, Evropská unie, společně dohodli na kodexu chování, který například předvídá snížení počtu sektorů, ve kterých je aktivní naprosto každý dárcce, aby se tak snížila administrativní a správní zátěž kladená na naše partnerské země kvůli velkému počtu dárců. To je smysl přístupu dělby práce, na kterém se dohodly členské státy EU a Evropská komise. Víme, že nebude vždy jednoduché se na tomto dohodnout na úrovni zemí, zejména protože zdraví stojí na žebříčku veřejného mínění vysoko, a všichni dárci a dárcovské země chtějí být přítomni a chtějí být vidět. Občas se budeme muset takové tendenci bránit a nechat na ostatních dárcích, aby tu práci odvedli.

Doufám proto, že naše dnešní rozprava přispěje dalšímu objasnění těchto otázek a pomůže zajistit, že Evropa splní své sliby Africe.

John Bowis, jménem skupiny PPE-DE. – Paní předsedající, děkuji paní komisařce za tuto odpověď. Jsem si jistý, paní komisařko, že máte pravdu. Číslo mohou mít mnoho významů a je třeba, abychom se jimi pečlivě zabývali. Ale samozřejmě dnes se zabýváme Účetním dvorem, takže se musíme zabývat čísly. Někdy si přeji, abychom se zabývali lidmi místo čísel, ale shodneme se, že „bez bohatství není zdraví“. V tolika zemích s nízkými příjmy to není pouhý slogan, ale realita.

Souhlasíme s výrokem Účetního dvora, že pouze 5,5 % finančních zdrojů ERF jde do oblasti zdravotnictví, zatímco podle politiky Evropské unie – a politiky Parlamentu – by se mělo na zdraví a vzdělávání vynakládat 35 %. Je tam špatné číslo a možná to není až tak špatné, jak by se mohlo zdát podle tohoto čísla. Ukazuje ale, že se musíme mnohem víc snažit, a k tomu patří také spolupráce – pokud mohu použít tento termín – s 15% závazkem, který do Abujské deklarace pečlivě uložily tyto země samotné.

Rád bych se ale, paní komisařko, vrátil k lidem. Jeďte na Mali a podívejte se tam na cukrovku, která se vymkla kontrole, a také na to, kolik to stojí rodiny: víc než 30 % jejich rodinných příjmů vynaložených na inzulin, pokud si ho musí kupovat – a oni si ho kupovat musí. Jeďte do Čadu a zeptejte se na služby duševního zdraví a oni vám řeknou, že je dřív, před občanskou válkou, měli. Jeďte kamkoliv do Afriky a sledujte nelidské zacházení s lidmi trpícími epilepsií, zatímco za pár centů bychom většinu z nich mohli ulevit od záchvatů. Jeďte kamkoliv do Afriky a podívejte se na sirotky, které za sebou zanechal AIDS, a běžte se podívat na prarodiče a setkejte se s těmi, kteří se snaží vychovat svá vnoučata, protože rodiče jsou mrtví.

Statistiky existují. Víme, že v obou Amerikách 14 % světové populace nese 10 % celosvětové zátěže v podobě nemocí a má 42 % pracovníků ve zdravotnictví. Subsaharská Afrika má 11 % světové populace, nese 25 % celosvětové zátěže v podobě nemocí a má 3 % pracovníků ve zdravotnictví. To odráží naši dřívější rozpravu. Musíme se ale těmito záležitostmi zabývat, protože nemůžete mít zdraví bez zdravotnických služeb, bez zdravotníků a bez zdravotnického vzdělání.

Musíme se také zabývat některými projekty, do kterých se pouštíme. Není to jenom tuberkulóza, AIDS a malárie, ale také všechny ostatní nemoci. Jsou to právě opomíjené nemoci, za kterými Komise hrdě stojí prostřednictvím své spolupráce s farmaceutickými společnostmi na této iniciativě, jejímž cílem je přinášet pomoc lidem, kteří tyto léky potřebují. Musíme se zabývat příčinami špatného zdraví a rozpravy dnešního večera se na to soustředily.

Statistiky budou dávat smysl, pouze když všechny tyto věci dáme dohromady – a to znamená, že lidé budou dávat smysl. To, co uděláme lépe, pomůže lidem, aby byli zdravější, a pak by mohly být zdravější i jejich ekonomiky.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Paní předsedající, dámy a pánové, zpráva Účetního dvora nebude ve Výboru pro kontrolu rozpočtu oficiálně představena až do příštího týdne. Rád bych tedy pogrataloval Výboru pro rozvoj a také paní Van Lanckerové, kteří zajistili, že se tato rozprava tady dnes koná a že zítra budeme přijímat usnesení, které podrobně popisuje, co se pokazilo.

Měli bychom věnovat pečlivou pozornost dlouhému projevu paní Van Lanckerové a doporučením, která v něm uvedla. Paní komisařko, měli bychom věnovat pečlivou pozornost projevu pana Bowise, kterému se podařilo vytvořit seznam nedostatků s velkou obratností.

Nikdo, kdo čte zprávu Účetního dvora, nemůže tu otázku jen tak přejít. Každý si tam může ta čísla přechíst a paní Van Lanckerová správně poukázala, že cíle tisíciletí pro tento sektor budou dosaženy s velkými potížemi, pokud vůbec. Studium číselných údajů, které Účetní dvůr uvádí pro každou zemi, vás vrátí do tvrdé reality.

Pokud se týká rozšíření AIDS, 34 % obyvatelstva je postiženo ve Svazijsku, 23 % v Lesothu a 14 % v Malawi. V roce 1997 byla dětská úmrtnost ve Svazijsku 78/1000 v porovnání s dnešním stavem 86/1000. V Lesothu byla průměrná délka života v polovině 90. let minulého století 60 roků, nyní pouze 41. V Keni umírá před dosažením pěti let života více než 1 dítě z 10. Doporučení a analýzy Účetního dvora o účinnosti politiky EU byly v posledních několika letech bolestně znepokojující.

Doufám proto, paní komisařko, že Komise skutečně dokáže do 10. dubna odpovědět na ty otázky, které se mi jako zpravodaji Výboru pro kontrolu rozpočtu podařilo zařadit do tohoto usnesení, abychom tyto odpovědi mohli začlenit do udělení absolutoria, ke kterému má dojít na konci dubna.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Paní předsedající, paní komisařko, každý, kdo navštíví subsaharskou Afriku, může ve většině zemí snadno vidět nesmírnou slabost v jejich zdravotnických systémech a nesmírně negativní dopad, který má tato slabost na životy a zdraví lidí, kterým by tyto služby měly pomáhat.

Číselné údaje, které jsou pravidelně publikovány na mezinárodní úrovni, to neustále potvrzují. V tomto ohledu je myšlenka, že jednoduchá a praktická gesta, která nejsou nijak zvlášť propracována nebo dokonce nákladná, mohou stačit k záchraně mnoha životů, je nesmírně znepokojivá. Evropská finanční podpora může být v tomto ohledu zásadní a vždy musíme pamatovat na to, že spolupráce v oblasti zdraví je skutečně strategická a přímo zahrnuje nejenom jeden z rozvojových cílů tisíciletí, ale mnoho z nich. Účetní dvůr zjistil, a já to cituji, že „finanční prostředky ES přidělované do zdravotnického sektoru se od roku 2000 nezvýšily jako podíl jeho celkové rozvojové pomoci, navzdory závazkům MDG Komise a zdravotní krizi v subsaharské Africe“. Konec citace. Připouštím se také, a opět cituji, že: „Komise poskytla významný finanční příspěvek, aby pomohla spustit činnost Globálního fondu [pro boj s AIDS, tuberkulózou a malárií], ale nevěnovala stejnou pozornost posílení zdravotnických systémů, přestože to bylo plánováno jako její priorita“. Konec citace.

Podle Dvora se tak stalo, a opět cituji, protože: „Komise neměla dostatečné odborné znalosti v oblasti zdravotnictví, aby zajistila co nejúčinnější využití finančních prostředků určených pro zdravotnictví“. Konec citace.

Účetní dvůr tedy předkládá Evropské komisi obrovský úkol, který schvaluji. Za nás chci tento úkol, založený na objektivnosti uvedených údajů a tomto hodnocení, znovu zopakovat. Zdravotnické služby již tvoří součást priorit naší rozvojové pomoci, ale musí tvořit její stále větší součást, a proto si zaslouží zvýšení finančních prostředků. Optimalizace způsobu poskytování pomoci, s přihlédnutím ke zjevně protikladným potřebám koordinace řízení a blízkosti obyvatelstvu, které je příjemcem pomoci, bude mít za úkol poskytnout službu, která může zachránit mnoho životů.

Evropská komise nemůže na tuto výzvu odpovědět jinak než kladně a já ji naléhavě žádám, aby tak učinila. Pan Bowis právě přednesl dojemný projev, ve kterém se mu podařilo nasadit obličej, lidské obličej, suchému chladu těchto čísel z Účetního dvora. Výzvou pro nás, paní komisařko, je zajistit, aby naše spolupráce mohla na těch samých obličejích vyvolat výraz štěstí a naděje. Proto je, paní komisařko, nezbytné, abychom změnili čísla v naší spolupráci v oblasti zdravotnictví.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Paní předsedající, k této zprávě jsem se opravdu nechtěla vyjadřovat, ale jenom přidat zmínku, která je mému srdci obzvláště blízká a kterou jsem několikrát uvedla

při příležitosti setkání AKT. Je to otázka zdravotních podmínek Tuaregů v Nigérii. V tomto kontextu bych, paní komisařko, opravdu ráda upozornila na problém evropských společností, které těží přírodní zdroje v afrických zemích, zejména je to francouzská společnost Areva, která bude těžit uran v Nigeru, aniž by informovala místní komunity, což vede k tomu, že lidé, kteří tam žijí, používají například radioaktivní materiály nebo kovový odpad na výrobu nádobí na vaření.

Státní orgány dnes v Nigeru nepovolují provádět žádné seriózní studie o situaci týkající se radioaktivity mezi těmito lidmi, ale my víme, že se nacházíme v alarmující situaci.

Během schůzky AKT jsme požádali o provedení epidemiologické studie na těchto lidech. Dnes vznáším tuto žádost znovu ke Komisi.

Předsedající: PAN DOS SANTOS

Místopředseda

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, nejenom že jsem pozorně naslouchala všemu, co bylo dnes večer řečeno, a nejenom že jsem věnovala pozornost tomu, co bylo uvedeno ve zprávě Účetního dvora, ale také, jak už jsem řekla, jsem se právě vrátila z návštěvy Pobřeží slonoviny a Libérie a viděla jsem na vlastní oči, jaké mají tyto země potřeby v oblasti zdraví. Mají potřeby týkající se infrastruktury, potřeby týkající se vzdělaných poskytovatelů zdravotnických služeb, o kterých jsme již hovořili, potřeby týkající se léků.

Tyto potřeby jsou obrovské a já s vámi nemohu než souhlasit, že musíme zvýšit úsilí, které vyvíjíme při nabízení naší pomoci v oblasti zdraví, v chudých zemích Afriky.

Mohu vás ujistit, že vaše připomínky předám svému kolegovi Louisi Michelovi, a jsem si jistá, že také on zváží všechny vaše návrhy a připomínky s velkou pozorností, stejně jako jsem to udělala já.

Předsedající. – Obdržel jsem jeden návrh usnesení⁽³⁾ předložený podle čl. 108 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra.

18. Uplatňování jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení pro Komisi, kterou pokládá paní Berěsová jménem Hospodářského a měnového výboru o uplatňování jednotné oblasti pro platby v eurech (SEPA) (O-0018/2009).

Pervenche Berès, autorka. – (FR) Pane předsedající, hovořím jménem Hospodářského a měnového výboru. Paní komisařko, Evropský parlament pod pravomocí našeho zpravodaje, pana Gauzèse, se velmi zasazuje o zajištění vzniku legislativních opatření nezbytných k realizaci projektu SEPA – jednotné oblasti pro platby v eurech.

Když jsme vypracovali doplňující právní předpisy, směrnici o platebních službách, položili jsme si několik otázek. Nyní si uvědomujeme, že tyto otázky byly pravděpodobně oprávněné.

Nyní, kdy se má tento projekt zahájit, máme určité obavy, protože nemáme dojem, že úroveň mobilizace, která, jak se mi zdá, nemá nic společného s náročnými úkoly krize, se neuskutečnila zcela tak, jak měla.

Skutečností je, že tomuto projektu, kterému se dostalo silné podpory od těch, kteří jsou zapojeni do tohoto sektoru, a od zákonodárce, ale který musí především zajistit moderní platební nástroj uzpůsobený podmínkám naší jednotné měny, eura, hrozí, že nedosáhne zásadního množství, kterého dosáhnout měl, aby byl plně účinný.

Máme zejména obavu, že se dostává do určitých potíží spuštění režimu inkasa v rámci SEPA, který je nepochybně jedním z nejpůvodnějších aspektů tohoto projektu.

(3) viz zápis.

Myslíme si, že s ohledem na odpovědnost Komise je třeba položit dvě otázky. Zaprvé – jak chce Komise prosazovat a podporovat migraci platebních nástrojů k SEPA? Časová osa byla pevně stanovena a je zřejmé, že nebere v potaz všechny praktické aspekty. Zadruhé – zastává Komise názor, že by migrace kritického množství transakcí do nástrojů SEPA měla být plně realizována do roku 2010, a pokud ne, co by se mělo udělat, aby toho bylo dosaženo?

Když jsme přijali tento právní předpis, nerozhodli jsme o žádném jasném a závazném konečném datu pro migraci k nástrojům SEPA. Myslíme si, že nepochybně nastal čas tak učinit. Chápeme, že stále přetrvávají některé otázky o kompatibilitě vnitrostátních systémů se systémem SEPA a o tom, co znamená definitivní migrace, ale cítíme, že je odpovědností Komise podpořit toto hospodářské odvětví při hledání řešení u otázek, které si stále klade.

Dále je tu záležitost týkající se směnných poplatků, která byla zřetelně ignorována nebo zanedbána, zatímco pro mnoho aktérů je naprosto ústřední, pokud se týká úspěchu projektu SEPA. Z tohoto pohledu se občas zdá, že mezi různými kompetentními orgány, ať už ze sektoru odborného bankovníctví, Generálního ředitelství pro vnitřní trh a služby nebo Generálního ředitelství pro hospodářskou soutěž, že jaksi svalujeme odpovědnost na někoho jiného.

Možná je to částečně odpovědnost zákonodárce, aby s těmito aktéry hovořil a požadoval od nich určitý smysl pro odpovědnost. Cítíme, že v této fázi nemůžeme zpochybňovat nesporný právní předpis, aniž bychom podpořili hospodářské subjekty v jejich úsilí vytvořit alternativní systém. A to je přesně ta potíž, kterou máme se směnnými poplatky.

Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž v některých případech naznačilo, že tento legislativní předpis je podle něj v rozporu s pravidly hospodářské soutěže, ale že podle jeho názoru je nalezení alternativního řešení na průmyslu. Skutečností je, že alternativní řešení, která existují na úrovni členských států, nebyla Generálním ředitelstvím pro hospodářskou soutěž přezkoumána. Proto není jak zjistit, zda by je Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž mohlo podpořit nebo jestli některá z uvedených řešení jsou pro problém, před kterým stojíme, přiměřená.

Například si představte, že financování výměnného systému záviselo na pokutách uložených podle tohoto právního předpisu, tedy na chybách, kterých se lidé dopustili. V praxi by to velmi často znamenalo, že by k placení byli donuceni ti nejzranitelnější, a to se mi nezdá ani rozumné, ani sociálně spravedlivé.

Vyzývám proto Komisi, aby přijala opatření ke dvěma důležitým bodům: k pevnému stanovení konečného data pro migraci a k pomoci při vytváření alternativního systému nebo systému, který je přijatelný z pohledu pravidel Dohody o směnných poplatcích.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, nejprve mi dovoluji tlumočit politování komisaře McCreevyho, že se nemůže této rozpravě účastnit.

Je to vskutku dlouhá otázka, ale jsem přesvědčena, že jak tato otázka, tak návrh usnesení o realizaci SEPA správně rozeznávají klíčové otázky, které musíme vyřešit, abychom s projektem SEPA uspěli.

První otázka zjišťuje, jak chce Komise prosazovat a posilovat migraci k nástrojům SEPA.

SEPA je především projekt, který podléhá tržní logice, ale Komise usilovala vzhledem k zásadním přínosům pro širší ekonomiku o podporu migrace k SEPA, například tak, že jednala jako katalyzátor při zvyšování politického profilu SEPA prostřednictvím naší zprávy o pokroku SEPA a podporou počáteční migrace u veřejných orgánů. A také úsilím o to, aby se sama stala jedním z prvních, kdo SEPA přijmou. A nakonec, jak bylo ohlášeno v návrhu Komise „Urychlit oživení evropské ekonomiky“ z minulého týdne, přípravou návrhů k zajištění plné realizace přínosů SEPA.

Druhá otázka zjišťuje, zda k migraci kritického množství plateb dojde do konce roku 2010. Je zřejmé, že podporujeme rychlou migraci, abychom udrželi vícenáklady během migrace na minimu. Přestože byl úspěšně zahájen bezhotovostní převod SEPA (SCT), došlo k migraci méně než 2 % plateb. Dále bude teprve ke konci tohoto roku spuštěn systém evropského přímého inkasa (SEPA Direct Debit). Takže stávající tempo migrace je příliš pomalé na to, aby se kritického množství migrace dosáhlo do roku 2010.

Třetí otázka se týkala nezbytnosti jasného a závazného konečného data. Ve stanovení pevného data vidíme samozřejmě silné výhody a rok 2012 se nezdá přehnaný. Pro mnoho členských států to je ale stále ještě citlivá otázka. Jsme proto pro zavedení jasného procesu k přezkoumání této otázky shromážděním informací o dopadu konečného data na různé zainteresované strany a zahájením diskuse s těmito stranami.

To by mohlo vyšlapat cestu pro určitou politickou podporu a v případě potřeby případný návrh právního předpisu například ke konci tohoto roku..

Vaše čtvrtá otázka je, jak posílit právní jistotu pro systém evropského přímého inkasa ve vztahu k MIF a stávajícím mandátům.

Potřebujeme dočasné řešení pro problém obchodního modelu, abychom zajistili právní srozumitelnost a umožnili úspěšné spuštění evropského přímého inkasa. Proto Komise plně podporuje úsilí Parlamentu a Rady nalézt dočasné řešení v rámci kontextu revize směrnice o přeshraničních platbách.

Komise také podporuje pokračující právní platnost stávajících vnitrostátních mandátů v oblasti bezhotovostních plateb na základě migrace k SEPA. Je to však právní záležitost, kterou mají řešit vnitrostátní orgány například využitím příležitosti, kterou nabízí uplatnění směrnice o platebních službách.

Pátá otázka se týkala toho, jak Komise řeší otázku MIF u plateb prostřednictvím karet.

Tato práce pokračuje především formou vyhodnocování dvou základních systémů mezinárodních karet, konkrétně MasterCard a Visa, které provádí Komise podle pravidel hospodářské soutěže.

Dne 19. prosince 2007 Komise rozhodla, že MIF MasterCard u přeshraničních plateb kartou pro spotřebitelské kreditní a debetní karty s obchodní značkou MasterCard a Maestro neodpovídají pravidlům hospodářské soutěže. MasterCard se proti rozhodnutí Komise odvolává.

V březnu 2008 zahájila Komise řízení s cílem zjistit, zda MIF Visa Europe zakládá porušení článku 81. Rozhovory s Visa také pokračují.

Komise usiluje o udržení shodných soutěžních podmínek jak pro MasterCard, tak pro Visa Europe a ostatní systémy platebních karet, které by případně v budoucnu mohly vzniknout.

Vaše předposlední otázka zní, zda by Komise měla navrhnout konkrétní řešení pro záležitost MIF. V tržním hospodářství připadá průmyslu, aby navrhoval odpovídající obchodní model. Pokud se týká karet, jak jsem již uvedla, probíhají jednání s Mastercard a Visa. Pokud se týká evropského přímého inkasa, Komise si přeje průmyslovému sektoru napomáhat zajištěním rychlého vedení v rámci udržitelného dialogu s bankovním sektorem a na základě příspěvků od příslušných aktérů trhu. Toto vedení by mělo být zajišťováno nejdéle do listopadu 2009.

A vaše poslední otázka je, jaká specifická opatření chce Komise navrhnout, aby zajistila, že migrace k SEPA nepovede ke zdražení systému plateb.

Podle názoru Komise by se to nemělo stát. Zaprvé by systém SEPA měl posílit hospodářskou soutěž a zvýšit provozní účinnost úsporami z rozsahu – a v obou případech vyvolat tlak na snižování cen.

Zadruhé by systém SEPA měl také zvýšit transparentnost, což omezí vzájemné subvencování a skryté náklady, ačkoli opticky mohou někteří uživatelé vnímat přechod od vysokých skrytých nákladů k nízkým viditelným nákladům jako zvýšení ceny. Zde bude důležitá jasná komunikace na straně bank.

Zatřetí Komise pečlivě monitoruje dopad SEPA na zákazníky prostřednictvím nových studií, které zahájila.

A nakonec souhlasíme s tím, že existuje obava, že účinné vnitrostátní systémy debetních karet mohou být nahrazeny dražšími alternativami. Existují ale iniciativy, které by se mohly rozvinout do nového systému celoevropské debetních karet, a stávající vlády EU a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž nabízejí celkovou posilu.

Na závěr bych uvedla, že by systém SEPA tedy měl v důsledku vést k účinnějšímu platebnímu systému a že existují odpovídající záruky na základě politik hospodářské soutěže na úrovni EU i vnitrostátní úrovni.

Toto usnesení a silnou podporu, kterou Parlament věnuje systému SEPA, proto velmi vítám.

Jean-Paul Gauzès, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, bylo zde řečeno mnohé o tom, co se stalo z této směrnice o platebních službách, pro kterou jsem byl parlamentním zpravodajem a která byla přijata v roce 2007.

Účelem této směrnice bylo mimo jiné poskytnout různým bankovním institucím sdruženým v rámci EPC právní nástroje potřebné pro uplatňování SEPA. Bylo proto přijato evropské nařízení pro bankovní karty, převody úvěrů a bezhotovostní platby.

Systém SEPA je integrovaným trhem pro platební služby v eurech, ve kterém nebude žádný rozdíl mezi přeshraničními platbami a vnitrostátními platbami. Z této situace budou mít užitek jak bankovní sektor, tak spotřebitelé.

Jak jste řekla, Komise se zavázala zajistit, že migrace k nástrojům systému SEPA nepovede k dražšímu systému plateb pro občany Evropské unie.

Od přijetí této zprávy pokračovala migrace k SEPA velice pomalu, až příliš pomalu. Dne 1. října 2008 bylo ve formátu bezhotovostních převodů SEPA Credit Transfer provedeno pouze 1,7 % transakcí.

Proto dnes schvalujeme usnesení Evropského parlamentu, které vyzývá Komisi, aby pevně stanovila konečné datum pro migraci k produktům SEPA. Toto datum nesmí nastat později než 31. prosince 2012, přičemž po tomto datu by se měly všechny platby v eurech provádět s využitím standardů SEPA.

Než bude moci tato migrace začít fungovat, je třeba vyřešit velice citlivý problém, citlivou otázku vícestranných směnných poplatků. Tyto poplatky by neměly být zrušeny. Platební služby jsou komerční činností. Je legitimní krýt náklady a udržovat ziskovou marži pro účastníky.

Na druhé straně by se mělo předejít neprůhlednosti nebo libovůli. Pro Komisi je tedy přijatelné, aby stanovila pokyny k používání těchto směnných poplatků.

K získání právní jistoty je třeba, aby tyto pokyny byly známy před spuštěním systému SEPA pro bezhotovostní platby. Bez takové právní jistoty by banky v mnoha zemích nemohly systém bezhotovostních plateb spustit a to by mohlo zavádění systému SEPA zastavit.

Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů a Skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu předložily velmi podobné pozměňovací návrhy v tomto smyslu k zítřejšímu hlasování. Samozřejmě doufáme, že budou zváženy.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) V této obtížné době je velice důležité najít možné zdroje hospodářského růstu. Rozvoj našeho evropského finančního trhu je přesně takový zdroj možného růstu pro evropskou ekonomiku. V této chvíli hovoříme o platebním trhu a je politováníhodné, že rozhodnutí, která jsme přijali, jsou do praxe zaváděna poněkud pomalu. Technické možnosti bank jsou obvykle uváděny jako hlavní důvod, protože se jedná většinou o technická řešení, ale ráda bych řekla, že technická modernizace bank je v zájmu bankovního sektoru a bank samotných a touto cestou mohou modernizovat svůj trh, své platební systémy a zvýšit své zisky. Je proto velmi důležité, aby členské státy uskutečňovaly realizační plán jednotné oblasti pro platby v eurech s větším nasazením.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, víme, že jednotná oblast pro platby v eurech představuje skutečnou výzvu pro malé a střední podniky. V poslední době pracují velice intenzivně se systémem kreditních karet a ceny a náklady, které z těchto systémů vycházejí, se velmi liší. Jsem přesvědčen, že zde neexistuje požadovaný stupeň transparentnosti.

Právě v době krize potřebujeme přiměřenou podporu podnikání. Musí být možné zlepšit úvěruschopnost společností snížením nákladů, protože pak mohou samozřejmě znovu získat přístup k úvěrům. Myslím, že systém SEPA by zde byl dobrým nástrojem. Měl by být realizován co nejrychleji, aby se dosáhlo podmínek, kdy nejenom budou malé a střední podniky pracovat levně a efektivně, ale kdy to bude také platit pro transakce mezi malými a velkými podniky.

Androulla Vassiliou, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala Hospodářskému a měnovému výboru a jeho předsedkyni, paní Berèsové, za tuto rozpravu. Komise vítá podporu, kterou Parlament vyjádřil systému SEPA, který není pouhou samoregulační iniciativou, ale je rovněž významnou iniciativou veřejné politiky posilující hospodářskou a měnovou unii a také lisabonskou agendu. Parlament a Komise zřetelně sdílejí stejnou vizi a stejný cíl pro systém SEPA.

Dovolte mi ale připomenout tři důležité body. Zaprvé, jak bylo již uvedeno, Komise velice aktivně napomáhá směřování k procesu migrace k SEPA, zejména tlakem na orgány veřejné správy, aby byly těmi, kdo jako první přijmou tento systém. V našem úsilí v roli katalyzátoru systému SEPA budeme vytrvale pokračovat.

Zadruhé, i když sdílíme zájem Parlamentu na konečném datu pro SEPA, nejsme přesvědčeni, že je příhodná chvíle k vytesání konečného data do kamene. Uvedli jsme tento proces do pohybu a jsme přesvědčeni, že je potřeba mnoho důkladné podkladové práce, než bude možné s takovým závazkem počítat.

Zatřetí mohu potvrdit, že Komise poskytne pokyny ke kompatibilitě vícestranných mezibankovních podmínek s pravidly hospodářské soutěže. Víme, že do okamžiku, kdy vstoupí v platnost evropské přímé inkaso, zbývá málo času, a že by tedy naše pokyny měly být k dispozici do listopadu 2009. Dovolte mi ale trvat na jednom bodu: že pokyny mohou být zajištěny pouze za podmínky, že nám toto hospodářské odvětví nejprve poskytne konkrétní nápady na případné obchodní modely.

Předsedající. – Obdržel jsem jeden návrh usnesení⁽⁴⁾ předložený podle čl. 108 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, 12. března 2009.

19. Zhoršování humanitární situace na Srí Lance (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o návrhu usnesení o zhoršování humanitární situace na Srí Lance, který předkládá Výbor pro zahraniční věci (B6-0140/2009).

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, ráda bych nejprve poděkovala předsedovi Výboru pro zahraniční záležitosti za to, že souhlasil s přijetím postupu stanoveného v článku 91 a se zařazením tohoto naléhavého usnesení na program minulého pondělí, protože na našem posledním jednání v plénu zde ve Štrasburku jsme k této otázce Srí Lanky již učinili naléhavé usnesení. Ráda bych také poděkovala Parlamentu, že souhlasil s tím, aby se tato rozprava konala dnes večer, a děkuji vám, paní komisařko, že jste se k této rozpravě dostavila, protože vím, že tento čas je pro vás obtížný.

Chtěli jsme toto usnesení, protože musíme vyslat silný politický signál vládě a představitelům Tamilů na Srí Lance, neboť situace se každým dnem zhoršuje. Měli jsme k dispozici vyprávění z první ruky od tamilských rodin a lidí, kteří jsou v Evropě a kteří nám stále posílají zprávy a líčení toho, co se jim děje a co se děje jejich rodinám chyceným v pasti konfliktu mezi Tamilskými tygry a srílanskou armádou. Tito lidé procházejí skutečně hrozným utrpením.

Nevíme, kolika lidí se to týká, ale odhadujeme, že je třeba evakuovat 150 000 až 200 000 lidí. Co se ale míní onou „evakuací“? Neziskové organizace nás žádají, abychom je evakuovali po moři, ale opět se musím zeptat: kam? Kam tito lidé půjdou?

Dnes odpoledne jsem se setkala s malým děvčetem, které se narodilo v uprchlickém táboře na Srí Lance a nyní je v Evropě. Pokud to znamená, že tito lidé musí opustit svoji zemi, aby se dostali do uprchlických táborů, ve kterých pak budou žít, pak to také není řešení.

Proto v tomto usnesení žádáme, aby došlo ke skutečnému příměří. Samozřejmě se bude konat rozprava se Skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů o okamžitém nebo dočasném příměří. Skutečně úřady žádáme o okamžité příměří, aby civilisté mohli být odvedeni z nebezpečí, protože víme, že byli zabiti lidé. Dnes jsme se ze svědectví dozvěděli další takový příklad. Samozřejmě v tomto usnesení žádáme, aby srílanská vláda spolupracovala s neziskovými organizacemi a se zeměmi, které si přejí pomoci tento konflikt vyřešit. Ptáme se také, zda Evropská unie může dodat velmi naléhavě potřebné potraviny a léky.

Nakonec mi dovoluji říci jménem mé skupiny – protože jsme toto naléhavé usnesení předložili v pondělí ve Výboru pro zahraniční věci z iniciativy Skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance –, že žádáme, aby se někteří naši kolegové poslanci, kteří mají odlišné zájmy v této zemi, touto otázkou vážně zabývali. Ráda bych vám připomněla, že je tomu již dlouhou dobu, co některé politické skupiny žádají o příležitost mluvit o této situaci na Srí Lance a že z vnitřních důvodů v některých zemích jsme nemohli o této otázce Tamilů a jejich situace, která se zhoršuje od 80. let minulého století, vést rozpravu.

Protože jste tady s námi, paní komisařko, možná si můžeme položit další otázku. Zdá se, že má Evropská unie schopnost pomáhat při řešení konfliktů. Možná nastal čas, abychom v rámci Evropské unie založili jednotku pro řešení konfliktů.

Na Kavkaze či kdekoli jinde ve světě můžeme vidět, že Evropská unie je brána s návrhy, které vydává, vážně. Při řešení dnešního konfliktu nesmíme už být pouhým loajálním účastníkem, ale tím, kdo skutečně prosazuje řešení konfliktu. Pokud dnes můžeme začít pokládat základy k řešení tohoto konfliktu se silnou přítomností

⁽⁴⁾ viz zápis.

Evropské unie a silným poselstvím státním orgánům, jsem přesvědčena, že také nakonec posílíme náš význam ve smyslu politické unie.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, jako jeden ze spolupředsedajících srílanského mírového procesu v Tokiu sleduje Komise a já osobně vývoj na Srí Lance velmi zblízka. Jsme hluboce znepokojeni současnou situací a tragickými humanitárními důsledky konfliktu, jak je uvedeno v závěrech Rady pro všeobecné záležitosti a vnější vztahy (GAERC) ze dne 23. února a prohlášení spolupředsedajících, které bylo vydáno na místě 3. února.

Zejména jsme nesmírně znepokojeni kritickou situací tisíců vysídlených osob, – máte pravdu – chycených v pasti v severní Srí Lance. Není to již krize, před kterou stojíme, ale před tím, co již považuji za humanitární katastrofu. Potvrdil nám to široký okruh nezávislých zdrojů, včetně OSN a ICRC. Nedávné oznámení vlády o otevření dvou evakuačních cest na severu a na jihu bezpečnostní zóny je pozitivní krok, ale my chceme vědět, jak to bude fungovat v praxi.

Vyzvali jsme strany konfliktu – Tygry osvobození tamilského Ílamu (LTTE) a srílanské státní činitele –, aby chránili civilní obyvatelstvo, jak požaduje mezinárodní humanitární právo, a aby umožnili bezpečný a dobrovolný odchod lidí pryč ze zóny bojů. Za dramatický nárůst civilních obětí v posledních měsících nese odpovědnost jak LTTE, tak srílanská armáda. Je okamžitě a naléhavě třeba jednat v zájmu záchrany životů na Srí Lance, jak také potvrdil náměstek generálního tajemníka OSN, sir John Holmes, který upozornil na vysoký počet obětí, a také ICRC.

Komise je přesvědčena, že výsledek této krize bude mít trvalé důsledky pro mír, usmíření a jednotu na Srí Lance a v tomto kontextu důrazně podporuje výzvu, kterou vydal sir John Holmes k vládě Srí Lanky, aby přerušila nepřátelské akce, a dala tak civilnímu obyvatelstvu čas k bezpečnému odchodu, a k LTTE, aby civilistům umožnili průchod a aby souhlasili s mírovým ukončením bojů.

Spolupředsedající také apelovali na LTTE, aby složili zbraně, ale tato výzva byla bohužel odmítnuta, dokonce ignorována. Cítíme, že vláda Srí Lanky má povinnost chránit všechny své občany a souhlasit s humanitárním příměřím – to bylo také naposledy uvedeno v závěrech Rady –, aby tak umožnila nemocným a zraněným lidem odejít z Vanni a zařídila vpuštění potravin a léků. To také navrhla Indie minulý víkend.

Jsme nadále velmi znepokojeni situací lidských práv na Srí Lance na pozadí zpráv o protizákonném zabíjení, únosech a vážného zastrašování médií. Je velice důležité, aby vláda sledovala nejmarkantnější případy přitahující pozornost. V případě takových zločinů neexistuje beztrestnost.

Evropská komise je nakonec nadále přesvědčena, jak bych já sama řekla, že pro etnický konflikt na Srí Lance neexistuje žádné vojenské řešení. Je třeba otevřený a všem přístupný dialog, který povede k politickému urovnání. Trvalého míru a usmíření lze dosáhnout pouze řešením obav, které zprvu vedly k povstání, a zajištěním odpovídajícího prostoru pro všechny komunity. Jako spolupředsedající jsem vždy říkala, že může existovat pouze politické řešení v podobě určitého typu balíčku navrácení pravomocí, který byl položen na stůl, byl ze stolu odebrán a nyní se musí na stůl opět vrátit.

Charles Tannock, jménem skupiny PPE-DE. – Paní komisařko, brutální občanský konflikt na Srí Lance se konečně chýlí ke svému konci. Samozřejmě je příliš brzy na to, říci, zda to bude znamenat konec teroristické činnosti Tamilských tygrů.

Zajisté bychom v této fázi neměli podporovat trvalé příměří, pokud Tygrům umožní se přeskupit. Podle mého názoru mají nyní jedinou možnost složit zbraně, nebo se nechat porazit vojensky s větším počtem obětí. Dlouhodobé příměří by bylo katastrofou, protože – jak ukázal sebevražedný útok na Srí Lance na začátku tohoto týdne – LTTE jsou nemilosrdní, krvelační a Evropskou unií a Spojenými státy po právu označovani za teroristickou organizaci.

Měli bychom být rozhodní v naší podpoře prezidentu Rajapaksovi v jeho úsilí ukončit povstání, které Srí Lance přineslo pouze nevýslovné lidské utrpení a vážně zpomalilo hospodářský rozvoj na tomto krásném ostrově. Tisíce nevinných vysídlených civilistů ale zůstalo chyceno v pasti na úzkém pobřežním pásu. Těmto civilistům musí být umožněn odchod, aby armáda mohla dokončit svoji ofenzivu. Je trestuhodné – ale od Tygrů se to dá naprosto očekávat –, že tyto civilisty využívají jako lidské štíty. Tygři jsou hluší k výzvám mezinárodního společenství, aby se vzdali a vytvořili dočasný humanitární koridor.

Je nicméně nezbytné předejít dalším krveprolitím, a proto umožnit OSN a jiným organizacím, aby těmto civilistům zařídily bezpečný průchod. Srí Lanka si je v tomto ohledu vědoma své vlastní odpovědnosti a chce

se vyhnout civilním obětem, ale trpělivost armády je pochopitelně omezená. Armáda se obává, že se Tygři budou snažit uprchnout tak, že využijí evakuaci po moři a smíchají se s civilisty.

Proto my na této straně Parlamentu schvalujeme vytvoření humanitárního koridoru a dočasné a okamžité příměří nebo ukončení nepřátelských aktů, ale také chceme být svědky úplné porážky LTTE a mírové, spravedlivé a multietnické Srí Lanky, která vznikne na jejím místě, kde bude maximální autonomie pro oblasti s tamilskou většinou a spravedlivé sdílení zdrojů a moci v rámci jednotného srílanského státu.

Robert Evans, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, velmi vítám tuto rozpravu za přítomnosti paní komisařky, které velice děkuji za její závažné, důrazné a hluboké prohlášení. Je to jistě velmi důležité téma, i když je škoda, že o něm diskutujeme v 11 hodin v noci, kdy je zde tak málo lidí. Tato účast ale podle mého názoru není odrazem zájmu o toto téma, ani vážnosti, s jakou k němu mnozí poslanci tohoto Parlamentu přistupují. Abych použil slova paní komisařky, jsme hluboce znepokojeni touto situací. Dnešní rozprava bere také na vědomí, že došlo k posunu v této situaci a, jak na začátku řekla paní Islerová Béguinová, že je třeba, abychom vyslali důrazný signál o zhoršující se situaci, která je den ode dne závažnější.

Podporuji původní předložené usnesení s výjimkou slova „dočasné“. Odsuzuji jazyk, který pan Tannock právě použil, když řekl, že dlouhodobé příměří by bylo katastrofou. Nás zajisté – apeluji na vás – nezajímá pouhé dočasné příměří. Při každém konfliktu kdekoliv ve světě byl tento Parlament, který se skládá ze soucitných lidí, zastáncem trvalého příměří, které může připravit cestu diplomatické rekonstrukci, aby mohl začít dialog – a ano – abychom mohli dojít k oné mírové, spravedlivé a multietnické společnosti, o které hovořil pan Tannock a se kterou souhlasím.

Takže tleskám Zeleným za jejich první pozměňovací návrh, pozměňovací návrh 1, a jsem si jistý, že všichni slušní lidé tady, kterým záleží na civilistech na Srí Lance, jim zatleskají také. Dočasné příměří ze své vlastní podstaty nutně vede k pozdějšímu návratu k válce, kterou nikdo nechce. Návrat k válce bude znamenat více mrtvých, více utrpení, větší humanitární tragédii a nemohu věřit, že kdokoliv na kterékoliv straně tohoto Parlamentu něco takového skutečně chce.

Stejně tak u pozměňovacího návrhu 2: podporuji také tento pozměňovací návrh, protože odsuzuje všechny akty násilí, ať už se jich dopouští kdokoliv, na kterékoliv straně konfliktu. Nemůžeme promíjet žádné násilí, včetně nedávného sebevražedného útoku, který zde byl zmíněn.

Dále obracím svoji pozornost na pozměňovací návrhy 3, 4 a 5. Rád bych přečetl krátký úryvek textu, který jsem dostal od poslance Parlamentu Srí Lanky za distrikt Jaffna, pana Selvarajaha Kajendrena, ze dne 10. března. Píše: „Rád bych Vás naléhavě upozornil na umírání civilistů na Srí Lance. Armáda odpalovala dělostřelecké granáty s tříštivými střelami od 2 do 10 hodin v úterý 10. března 2009“ – tento týden. „Síly srílanské vlády bez výběru napadly všechny části ‚bezpečnostní zóny‘, přičemž používaly všechny druhy smrtících střel, z nichž některé jsou v mnoha zemích zakázány. Při tomto neselektivním kazetovém ostřelování bylo zabito více než 130 civilistů, včetně dětí, a více než 200 jich bylo vážně zraněno.“

Pochybuji, že by kdokoliv mohl tvrdit, že to je uměle vykonstruované. Navíc bych předpokládal, že my všichni chceme udělat vše, co je v našich silách, abychom ukončili takové násilí. Zmiňuje se také o svém kolegovi, panu S. Kanakaratnamovi, který žije přímo uprostřed „bezpečnostní zóny“. Říká, že od 1. ledna do 6. března tohoto roku bylo při bombardování v těchto „bezpečnostních zónách“ zabito 2 544 civilistů a o mnoho více než 5 828 civilistů bylo vážně zraněno. Přesto srílanská armáda bombarduje vzdušnými i dělostřeleckými střelami a zabíjí každý den v průměru 30 až 40 civilistů.

Nevěřím, že si to vymýšlí. Z toho, co uvedla paní komisařka, a ze všech důkazů předložených neziskovými organizacemi, které se dostaly kamkoliv poblíž, se zdá, že to je zobrazení skutečného dění.

Pozměňovací návrh 6: zde odkazuji na zprávu sira Johna Holmese, kterou mi zaslala Jeho Excellence, velvyslanec Srí Lanky, v Bruselu. Ve své zprávě uvádí, že na některých tranzitních místech dochází k závažnému přeplnění. Na jeho slova navazuji ve svém pozměňovacím návrhu a je správné, abychom se zabývali těmito tábory, ze kterých mám nějaké fotografie. Zvu všechny, aby se na tyto fotografie, které mi byly zaslány, přišli podívat. Opět předpokládám, že jsou skutečné a ne vykonstruované. Víím, že kancelář paní komisařky v Colombu toto velmi pečlivě sleduje a má blízké kontakty ve skutečně nebezpečné zóně.

Pozměňovací návrhy 7 a 8 podporují původní odkaz na válečnou zónu, aby bylo možné plně uspokojit potřeby civilistů. Žádáme o ničím neblokovaný přístup nejenom do zóny bojů, ale také do uprchlických táborů, aby humanitárními organizacím, které každý v tomto Parlamentu podporuje, byl udělen neomezený přístup. Všichni ve sněmovně by práci humanitárních organizací podpořili.

Nakonec pozměňovací návrh 9 navrhuje, abychom zaslali toto usnesení generálnímu tajemníkovi OSN, protože jsem přesvědčen, že se jedná o mezinárodní humanitární krizi, jak naznačuje uvedený název usnesení, a že bychom měli udělat vše, co je v našich silách. Proto děkuji Zeleným za jeho předložení a žádám všechny kolegy, aby podpořili pozměňovací návrhy předložené všemi politickými skupinami.

Marie Anne Isler Béguin, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Pane předsedající, ráda bych poděkovala paní Ferrerové-Waldnerové za její projev a za její reakci na výzvu neziskových organizací a lidí, kteří se ocitli v pasti.

Máme obavy, že se nacházíme v poněkud podobné situaci jako v Barmě po tsunami v roce 2006, kde junta bránila v přístupu k humanitární pomoci. Nyní tedy musíme udělat vše, co je možné, aby se humanitární pomoc a naše pomoc dostaly k lidem, kteří ji potřebují.

Ráda bych ale také promluvila ke svým kolegům poslancům ze Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů a Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, protože věřím, dámy a pánové, že musíme apelovat na moudrost. Skutečně jsme předložili tento návrh na naléhavé usnesení, abychom Parlamentu umožnili zítra vyjádřit jeho názor a zaujmout postoj.

Co bych ale za žádných okolností nechtěla, je, aby jedna nebo druhá strana pro toto usnesení nehlasovaly kvůli rozdílným názorům na okamžité nebo dočasné příměří, které chápeme, protože rozprava se již konala. Upřímně vás proto vyzývám, prosím, jednejte moudře.

Na druhou stranu bych ráda řekla, zejména panu Tannockovi, že, abych opakovala slova paní Ferrerové-Waldnerové: ozbrojený konflikt nikdy žádný problém nevyřeší. Známe to. Válka nikdy nic neřeší.

Podle mého názoru je žádat dočasné příměří nezodpovědné s ohledem na lidi, kterých se to týká. Ve skutečnosti by to znamenalo je vrátit zpátky do boje někdy v budoucnosti – a jaká budoucnost by to byla – po evakuaci lidí. Můžeme si dovolit nechat lidi evakuovat? Tamilové vlastní půdu. Proto se chtějí na svoji půdu vrátit. Jsou to Srílánčané.

Jsem proto přesvědčena, že musíme této záležitosti věnovat pečlivou pozornost, ale jsem připravena dělat ústupky a stáhnout pozměňovací návrhy, abychom mohli společně dojít ke společnému postoji a vyslat tak celému světu tento důrazný politický signál.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). – Pane předsedající, neměli bychom podléhat žádným iluzím o děsivém dopadu války na nevinné civilisty ani o naší morální povinnosti udělat vše, co je v našich silách, abychom zmenšili jejich zranitelnost a pomohli při poskytování humanitární pomoci. Proto Parlament před necelými třemi týdny přijal své naléhavé usnesení o Srí Lance.

Srí Lanka je po desetiletí sužována teroristickým tažením mezinárodně odsouzené organizace LTTE. Mezi teroristy a legitimními silami demokratické vlády není žádné rovnocennosti. Vzpomeňme, že to byla organizace LTTE, která přivedla k dokonalosti sebevražedné bombové útoky jako taktiku, že byla průkopníkem používání žen v sebevražedných útocích a že nepokrytě používá děti jako vojáky a lidské štíty. Za posledních 26 let systematicky spáchala tisíce promyšlených vražd po celé Srí Lance a teprve před dvěma dny bylo zavražděno 14 lidí v sebevražedném útoku během islámské slavnosti v distriktu Matara.

LTTE se nyní nachází v zoufalé koncové hře a, jak je pro ni typické v takových situacích, obrací se na obhájce v zahraničí, aby se dostala z nesnáží. Nepatrná menšina poslanců tohoto Parlamentu byla nešťastná kvůli usnesení přijatému většinou v tomto Parlamentu a ostudně a nepatřičně chtěla zaměřit odsouzení na srílanskou vládu. Nemůžeme podpořit pozměňovací návrhy, které se zakládají na nepřisouditelných – a často nesmyslných – obviněních, jaká jsme slyšeli od pana Evanse, nebo selektivní citaci z jedné zprávy neziskové organizace. Nemáme žádný důvod pochybovat o pevném prohlášení vlády, že její jednotky žádné bezpečnostní zóny neostřelovaly a ostřelovat nebudou.

Před šesti dny vyzval generální tajemník OSN organizaci LTTE, aby stáhla své zbraně a bojovníky z oblastí, kde je soustředěno civilní obyvatelstvo, a aby spolupracovala při všech humanitárních akcích, plánovaných s cílem ulevit utrpení civilistů. Evropská unie odsoudila akci, kdy LTTE bránila civilistům odejít z oblasti konfliktu.

Největší služba, jakou může tento Parlament poskytnout, je vyzvat organizaci LTTE, aby složila zbraně a uvolnila civilní obyvatelstvo ze svého sevření. Pak může být poskytnuta nanejvýš potřebná humanitární pomoc, lidé se mohou začít těšit na lepší životy a celá Srí Lanka se může dostat zpátky na cestu demokratické

politiky a k budování spravedlivé a více prosperující společnosti pro všechny její občany, osvobozené od teroristického útaku.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, naprosto s vámi souhlasím, že na Srí Lance potřebujeme politické řešení, ne řešení vojenské. Navštívil jsem tuto zemi mnohokrát jako člen delegace pro Jižní Asii. Víím, jak lidé po 25 letech násilí touží po míru.

Musím ale říci, že v tomto typu války by měla odejít LTTE a bohužel se k tomu nemá. Také jste to zmínila a ministři zahraničí 23. února opět naléhavě vyzvali tuto organizaci, aby složila zbraně a ukončila teror. Jen si představte nějaký členský stát Evropské unie, ve kterém vládne teror 25 let. Je snadné si představit, že tam panuje velký chaos a nepokoje. Podporuji věc Tamilů, ale stejně rozhodně odmítám metody LTTE. Týdny již nasloucháme tomu, jak v této malé oblasti bylo jednoduše uvězněno více než 100 000 lidí. Agentura Reuters včera ohlásila, že podle zpráv očitých svědků jsou lidé zastřeleni, když se pokouší z této zóny dostat pryč. Proto tedy musíme vyzvat LTTE a síly, které za touto organizací stojí, aby tyto praktiky ukončily. Hra je u konce, nemohou takto pokračovat dál.

Je zjevné, že civilisté jsou v této válečné zóně pod uzavírací palbou z obou stran. Musíme také vyzvat vládu, aby dodržovala mezinárodní zákony a povolila humanitární akce. Je to fundamentalismus na obou stranách, který si žádá tolik obětí. Myslím, že bychom se měli připravit na poválečný pořádek. Jak jste uvedla, musí být uplatněn 13. dodatek v Ústavě Srí Lanky, který upravuje decentralizaci ve smyslu regionální správy lidmi, kteří v daném regionu žijí, a EU zde může poskytnout cennou pomoc. Jsem si jistý, že jak vy v Komisi, tak my v EU jsme připraveni tak učinit.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní komisařko Ferrerová-Waldnerová, dámy a pánové, myslím, že to, co řekla paní komisařka, konkrétně že vojenské řešení není možné, je třeba uvádět jako zprávu na titulních stránkách na Srí Lance. Konkrétně, pokud jde o napětí v zemi a problémy, které se zde nakupily za ty roky, že se vláda ve skutečnosti opravdu snaží neustále přicházet s nabídkou. Ale zcela jednoduše se hroučí na komunikační strategii.

Musíte ale také samozřejmě vidět, že strategická pozice Srí Lanky dává také prostor strategickým faktorům, uvádí do pohybu externí faktory, které je v zemi samotné velmi těžké kontrolovat. Je tedy třeba také dbát na zajištění zlepšení hospodářské situace a zlepšení infrastruktury v těchto oblastech, aby byla možná komunikace mezi stranami tohoto konfliktu. Možná by zde bylo možné použít toho či onoho prostředníka.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Pane předsedající, to, co se nyní děje na Srí Lance, se připravovalo už pár let. Není to jednoduše humanitární problém, ale především vážné politické selhání. Po letech násilného boje za separaci severovýchodní části země nabídla předchozí vláda Norska zprostředkovatelství mezi sinhálskou většinovou vládou a rebelským tamilským hnutím. Norský vyjednaváč, který dlouho pracoval na dosažení mírových řešení, je nyní sám ministrem v nové vládě. Bohužel ale bylo od této možnosti mírového řešení upuštěno.

V létě roku 2006 srílanská vláda ukončila mírové pokusy a opět si zvolila jednostranné vnucení vojenského řešení. Tato vláda nyní pravděpodobně vyvíjí usilovnou snahu pod dojmem iluze, že se jí podařilo dosáhnout zásadního úspěchu, zatímco v realitě bude mírová, harmonická koexistence dvou národů jako rovnocenných partnerů dokonce ještě obtížnější. Bez kompromisu o mírovém řešení má budoucnost hrůzostrašně násilnou podobu. Musíme se navrátit k mírovému vyjednávání bez vítězů nebo poražených.

Michael Gahler (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, děkuji, paní komisařko, že jste hovořila tak otevřeně a přímo. Myslím, že naše hlavní pozornost musí být nyní zaměřena na osud civilního obyvatelstva a že jediná věc, která zde ve skutečnosti platí, je to, co bylo řečeno na Radě ministrů dne 23. února, konkrétně že EU vyzývá k okamžitému příměří. Jsem proti přidávání slova „dočasný“, jinak bude humanitární katastrofa, o které jste mluvila, pokračovat.

Myslím si také, že v této situaci, kdy jsou lidé v této zóně uvězněni, se musíme postavit proti všem aktům násilí, které lidem brání opustit bojovou zónu. V této situaci mi nezáleží na tom, zda se násilí dopouští LTTE nebo vládní jednotky. Naše pozornost musí být zaměřena na lidi samotné.

Možná bych mohl učinit poznámku na adresu mých přátel kolegů poslanců z bývalé koloniální mocnosti, kteří se chystají odejít z naší skupiny. Doufám, že dojem, který se mi vnutil, že také existuje jistá domácí pohnutka pro tak jednostrannou ostrou kritiku pouhé LTTE samotné, je mylný. Doufám také, že nemají na mysli specifický segment svých voličů.

Robert Evans (PSE). – Pane předsedající, to není procesní námitka. Dával jsem znamení vaší kolegyni, že chci „upoutat pozornost“, abych mohl mluvit, což mohu učinit a což jsem myslel, že jsem učinil.

Rád bych poděkoval panu Meijerovi za jeho poznámky. Zmínil se také o statečné práci pana Erika Soldheima z Norska, se kterým jsem se setkal před 10 dny v Oslu.

Velice souhlasím s panem Gahlerem, který mluvil velmi smyslně: je to osud civilistů, o který máme obavy. To podle mého platí pro všechny pozměňovací návrhy, z nichž nejdůležitější je pozměňovací návrh 1, který vyzývá k okamžitému a naprostému příměří, které musí být v zájmu všeho lidu Srí Lanky.

Existuje mnoho důkazů. Není to nic podružného. Některé pocházejí z úřadu zemského ředitele zdravotnických služeb srílanské vlády, který hovoří o humanitární katastrofě a podprůměrných podmínkách, ve kterých lidé žijí. To také opakuje Evropská komise, ICRC, OSN, Mezinárodní krizová skupina a organizace pečující o uprchlíky Refugee Care Netherlands. Název rozpravy dnešního večera je Zhoršování humanitární situace na Srí Lance a máme povinnost udělat vše, co jen můžeme, abychom tomu zabránili, což myslím můžeme, pokud najdeme správnou cestu vpřed.

Předsedající. – Dámy a pánové, držel jsem se striktně jednacího řádu. Protože jsem mohl dát slovo pěti řečníkům a protože hovořili pouze tři, rozhodl jsem se dát slovo také panu Evansovi.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Pane předsedající, ráda bych poděkovala kolegům poslancům za tuto velmi důležitou rozpravu, i když byla krátká a konala se pozdě večer.

Od začátku funkčního období Komise jsem byla jako spolupředsedající Srí Lankou velice zaujatá. Byly okamžiky, kdy jsme měli určitou naději – více spíše na začátku –, ale naše naděje se nyní rozplynula. Chtěla jsem se zúčastnit procesu v Ženevě, ale zdá se, že to bylo pro srílanskou vládu obtížné. V každém případě tento proces bohužel ztroskotál. Byla jsem také připravená odejít na sever a zahájit vyjednávání jako můj předchůdce Chris Patten. Ale sever nebyl připraven – oficiálně pan Prabhakaran měl spalničky nebo plané neštovice. V každém případě naprosto souhlasím s panem Gahlerem, který řekl – a to je také moje vlastní starost –, že bychom měli na první místo postavit lidi a humanitární zájmy.

Jsme, jak je tak častým případem, největší dárci humanitární pomoci na Srí Lance. V letech 2008–2009 jsme na humanitární pomoc věnovali 19 milionů EUR, které byly následně převedeny prostřednictvím partnerů jako ICRC, OSN a také některé mezinárodní nevládní organizace. Tyto organizace jsou připraveny pomoci postiženému obyvatelstvu, ale mají skutečné problémy – o kterých nám říkají – při získávání přístupu do oblasti konfliktu. Od září roku 2008 byla ICRC jedinou agenturou, které bylo umožněno operovat v oblastech kontrolovaných LTTE ve Vanni. Světovému potravinovému programu bylo povoleno zaslat několik potravinových konvojů, ale to stačilo pokrýt pouze asi 50 % potřeby. V roce 2008 jsme těmito dvěma organizacím poskytli dalších 7 milionů EUR na humanitární pomoc. Vytrvale jsme také prosazovali, jak v Colombu, tak v Bruselu, lepší přístup humanitárních organizací k tomuto obyvatelstvu.

Proto mohu jenom říci – společně s ostatními spolupředsedajícími a také zejména s Norskem –, že jsme využili každé příležitosti k vyvíjení tlaku na strany konfliktu, aby uplatňovaly dohodu o příměří z roku 2002 a aby řešily konflikt s použitím mírových prostředků, ale nic nefunguje. Početné výzvy k návratu k vyjednávání byly vždy naprosto ignorovány a, bohužel, vojenská cesta převažuje. Prostor pro intervenci mezinárodního společenství se za poslední tři roky stále více zužuje, ale nikdo ze spolupředsedajících se svého poslání nevzdal. Všichni zůstáváme rozhodnutí přispívat k mírovému řešení tohoto konfliktu, jak je vidět z posledního tiskového prohlášení spolupředsedů, které bylo vydáno dne 3. února, o kterém jistě budete vědět.

To, co tedy nyní musíme udělat, je znova prosazovat přístup humanitární pomoci, dostat příslušníky humanitárních organizací a civilní obyvatelstvo ven z oblasti a pak, až nastane správný čas, se pokusit prosadit politický dialog se stranami konfliktu a pokusit se je přesvědčit, že politické řešení je jedinou cestou ven. Jinak nastane partyzánská válka, která tomuto krásnému ostrovu nevyřeší vůbec nic. Kdysi to byl ráj a rájem by se mohl znovu stát.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, 12. března 2009.

20. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

21. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:35)